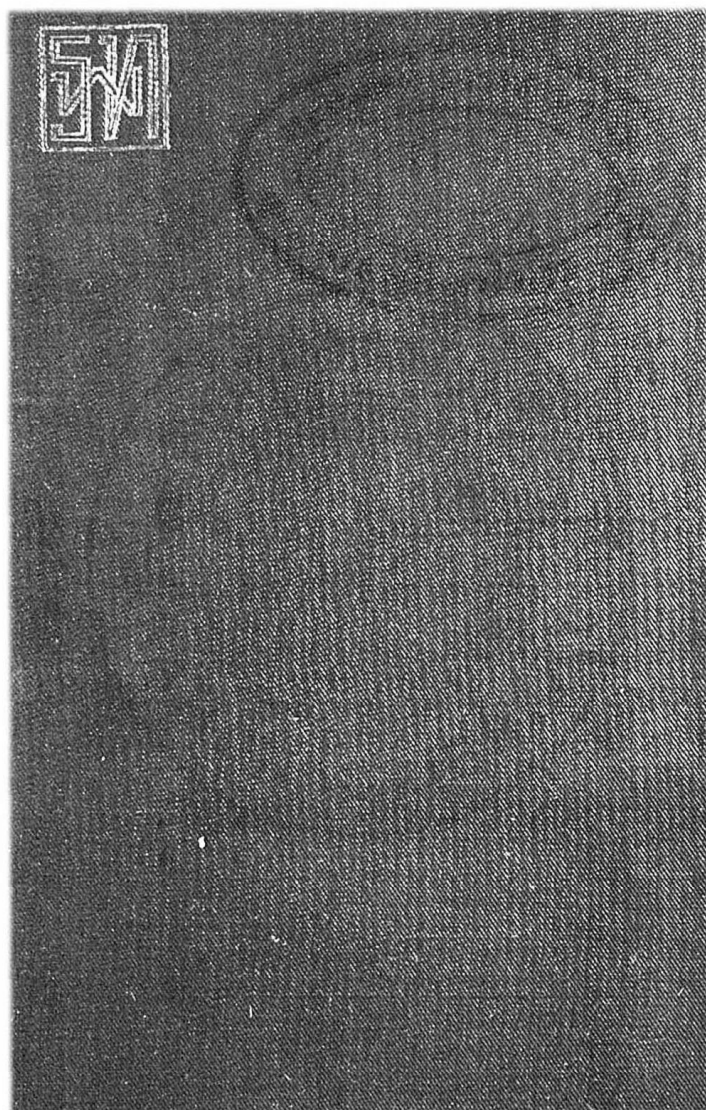

โคลงรวมเกียรติ

ในพระเบี่ยงวัดพระศรีรัตนศาสดาราม

เล่ม ๑

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ไทย

สำนักงานคดี

ว. ศ. ๑๓๐

รชธ. ๓๔.

หมู่ ๗. ๕๘

กระบี่

NATIONAL LIBRARY OF THAILAND

31111005350507

พระนามแลนามผู้แต่ง

ห้องหนึ่ง ๒๘ โคตง

ห้องที่ ๓ พระศรีสุนทรโวหาร

„ ๒ „ „ „

„ ๓ „ „ „

„ ๔ หัตถวงฤทธิพิทย

„ ๕ „ „ „

„ ๖ พระยาสุนทรนุรักษ์

„ ๗ „ „ „

„ ๘ „ „ „

„ ๙ ขุนทองสืบคนเก่า

„ ๑๐ ขุนโอวาทวรภัก

„ ๑๑ „ „ „

„ ๑๒ หมั่นพนธ์ไพเราะหิ

„ ๑๓ „ „ „

„ ๑๔ ขุนมหาดีทวิโวหาร

ห้องที่ ๓๕ ขุนมหาสิทธิโวหาร

- „ ๑๖ „ „
- „ ๑๗ นายเสถียรรักษา
- „ ๑๘ พระเทพกระวี
- „ ๑๙ „ „
- „ ๒๐ พระเจ้าราชวรพงษ์เชอ พระองค์เจ้าบุตรี
- „ ๒๑ นายโคเปริยญ
- „ ๒๒ หม่อมเจ้าชายดำ
- „ ๒๓ จุฬินนทพยเสนา
- „ ๒๔ พระเจ้านองยาเชอ พระองค์เจ้า
วรวรรณาก
- „ ๒๕ „ „
- „ ๒๖ ขุนวิจิตรวรดำสน
- „ ๒๗ หัตถวงษาวิเศษ
- „ ๒๘ นายเสถียรรักษา
- „ ๒๙ „ „
- „ ๓๐ นายทักฤเรเตอร์

- ห้องที่ ๓๑ นายทศกฤตเศอ
- „ ๓๒ หม่อมราชวงศ์วิน
- „ ๓๓ „ „
- „ ๓๔ พระยาศรีสังหเทพ
- „ ๓๕ „ „
- „ ๓๖ „ „
- „ ๓๗ „ „
- „ ๓๘ ขุนพัตนพิทักษ์
- „ ๓๙ „ „
- „ ๔๐ พระเจ้าน้องยาเธอ พระองค์เจ้าเกษมศรี-
ศุภโยค
- „ ๔๑ „ „
- „ ๔๒ พระเจ้าน้องยาเธอ พระองค์เจ้าจิตรเจริญ
- „ ๔๓ „ „
- „ ๔๔ นายเร็กหมื่นพากย์โหว
- „ ๔๕ „ „
- „ ๔๖ พระยาราชดิถีการากร

ห้องที่ ๔๗ พระยาราชดัมภารากร

„ ๔๘ พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นอดิศร-

อุดมเดช

„ ๔๙ พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นประจักษ์-

คีตปาคม

„ ๕๐ „ „

„ ๕๑ พระเจ้าน้องยาเธอ พระองค์เจ้าดิศร-

กumar

„ ๕๒ พระยาราชดัมภารากร

„ ๕๓ „ „

„ ๕๔ „ „

„ ๕๕ „ „

„ ๕๖ หม่อมเจ้าอติการ

„ ๕๗ „ „

„ ๕๘ „ „

„ ๕๙ พระยาราชวรานภต

„ ๖๐ „ „

โคลงรวมเกียรติ
ในพระรเบียง
วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

- ๑ ปางราชดาบศไต้ ชนกลนาม
เนาภูมัพนาราม บ้ากวาง
แต่ฝั่งบุตรางาม จำเอน ใจเฮย
กตัญญิมคึดสร้าง พรตพร้อมพรหมจรรย์
๑ จิตรมุ่งหมายไต้ดู โตกัย ฉานเฮย
เพียรพยายามทอ คำเข้า
นับหน้าเนิ่นนานดี ตาสถ่วง หายนา
ยังบ่ยดย่างเข้า เขตห้องฉานชม

๑ หน่ายจิตรคิตทตท้อ ทางเรียน

ใจป่วนหวนวนเวียน วากเว
ทำเพียรบ่דםเพียร เพียรเป่า แด้วพ่อ
จักบวชชักรัไอเอ๋ อยู่ด้วยอันใด

๑ จักคั่นกตบเข่าสู่ บรู้

ส่มบศัสมบรณมี มากพร้อม
บำรุงประชาชี ฉินเช่น ก้อนแะ
จักตบเดินทางอ้อม ออกสร้างทางทาน

๑ หวนคิตถึงตูกน้อย ในดิน

ตรัสเรียกนายโสมดิน ตาศ์เต้า
ยังร่วมนิโครผิน ภาควัฒัง โสมเฮย
ชุดตูกจักเข้า เขตแคว้นนครคิน

๑ นายโสมรับตั้งแล้ว ชม้ชมน

จับจอบจวกดินพัน ังดีไ้
บ่ประสมสิ่งสำคัญ ผอบบตร ทำนา
ทั้งจอบนั้ร้องไห้ เหตุแจ้งจอมธรรม

๑ องค์พระชนกได้	สดับกิจ
ตกตถึงถานจิตร	ขัดอัน
อกหวนพ่างชีวิต	จักวอด วายเฮย
เกิดตติกตักถัน	โคกแก้วตั้งโสม
๑ ถูกกวควรค์เจ้า	จักรพรรดิ
บุญหนักศักดิ์ใหญ่ชัด	เชื้อได้
จักถึงชีพพิบัติ	เห็นหตาก นกนา
จำจักเกณฑ์ไถให้	พอกพันดินหา
๑ โสมเฮยเองรับเข้า	บุรินทร์
บอกแก่ขุนเสนาินทร์	อย่าช้า
ให้จัดทศโยธิน	ทุกหมวด หมายเฮย
พดศรณมิงม้า	ครบถ้วนจักรรงค์
๑ ให้เตรียมไถแยกทั้ง	โคกฯ ชรเฮย
เร็วเร่งรีบออกมา	ทัน
ไถคันพระธิดา	ดวงจิตร ภูนา
ไปอย่าเนิ่นนาน	หุดขำมาเร็ว

๑ พระเมษพจนาดแจ้ง	ความหลัง
เจ้าเหต่าเตนาฟ้ง	จอมแก้ว
เสด็จนำณที่ฝั่ง	ผอบอรรค เรศแฮ
ชีเชตรดำคัญแก้ว	ตั้งให้ไถระตน
๑ นายกน้อมเกตุรับ	โองการ
ควนควนมาตั้งงาน	เสร็จพร้อม
นังคฤกษบรรหาร	เทียมแขก ไถเฮย
ไถประคังดาต้อม	เชตรควนแดนไท
๑ ไถเดียวไถคู่พร้อม	ระคมไถ
ต่างมุ่งต่างหมายใจ	เล่าะคัน
แปรตะกิดทุไ	เวียนรอบ
ไถทั่วจังหวัดคั่น	นิโครครมดำชา
๑ หลายรอยหลายรอบรือ	พธูชา
หลายคาบหลายคราหา	ห่อนพ้อง
แต่งแดดแผดกายา	หยุดพัก เหนื่อยเฮย
นบนาทนักสิทธิ์พร้อง	พจนแจ้งแกงการ

๑ พระสถับดาตโคกเค็รว่า ชตไนย นองเอย
 ตุดที่ตึงเกศใจ จักแจ้ง
 ชรอยหมู่เทพไท จำเอน ไว้นา
 จำจะบวงสรดวงแล้ง ด้ยอย่างอริษฐาน

๑ คริเส็จทรงเสียดด้วย บารมี
 แม้นมาครบครวญ เกียรติดา
 ควรเป็นอรรคนาว จักรพรรดิ ราชนา
 เสด็จทุกขผดุงคำ โดกให้สุขเกษม

๑ ขอจงอุศุภเชอ อาชา ไนยเฮย
 ไถจรดจรงพา พบแก้ว
 ชักอำนาจเทวา รัชชช่วย นำเนอ
 เส็จเสียดลิตยาแล้ว จังจ้องจรดไถ

๑ โคนำจำเภาะต้อง พานประสับ
 ดอกประทุมห่อผอบ กัดดกคุ้ม
 บานกลีบกลั่นตระหลบ เสงวัน รัชนา
 พระจึ่งเผยผอบอุ้ม บุตรแล้วรับขวัญ

- ๑ มนตร์ทุกคำขรื่อง สรรเสริญ
 โฉมพระธิดาเจริญ จิตรข้อง
 พร้อมเบญจลักษณะเพติน เนตรโลก เณติมแฮ
 อึงเอิกอวยพรพร้อง สันน้อมถวายกร
- ๑ พระเสด็จนำถุกน้อย นวตจันทร์
 คินส์อาศรมพถัน กตาว้าง
 พ้อไร่ตะไผ่ต้น คติราช วงษ์เฮย
 จังละมบคัสร้าง พรตผู้พยายาม
- ๑ กุศดตณะได้ ดวงจิตร
 เปนบุตรสุดศมคิด พ้อแก้ว
 พ้อจักเศกนามสฤษดิ์ พรสวรรค์ แม่เนา
 จงชื้อศาแก้ว เกิดเกอบุญธรรม
- ๑ นางประนคบทเรศไท้ ทูลถนอง
 พระเดชพระคุณปอง ปกเกล้า
 ถูกรักจักขอรอง บัวบาท พระนา
 คุงษ์พาสัญเข้า ข่ายข้องมฤคยู

๗ โคตรกรมเกียรติ

๑ มนตรีทั้งสี่	ตำรวจ
ได้ของทุกอันเชิญ	ราชทัณฑ์
ตำรวจเสด็จราชดำเนิน	คณบดี เวศนา
ครองพิภพผ่านตัว	ดุจดั่งเจมครอง
๑ ทรงรับอาญาแล้ว	พณิกา พรตเฮย
ชั้นตั้งเทียบโยธา	ยาตราเต้า
ทรงรกร่วมริดา	ดวงจิตร์ ทำนนา
อันอันถึงกันเข้า	เขตรทำยานิน

จบห้องที่ ๑

ห้องที่ ๒

๘

- ๑ ฝ่ายชาวนักเรศทั้ง บุรุษนา รินา
ทราบเหตุแห่งราชา ผ่านเผ้า
ได้ราชธิดาตา พรตกตัม กรงเฮย
โยงรักชวนลูกเต้า เหมอยเมือเหลื่อหลาม
- ๑ ชุมชนกถันเกิดอนทอ้ง ทางหวดง
คัมคังคอกทนานตวง เบียดแบ่ง
พิศเพ่งธิดาตวง จิตรราช
ชมว่าเทพยตร์รเว้ง จากพามาเมือง
- ๑ พระเสด็จทรงรถเข้า วงใน
รถประทับกับเกยไชย บัช้ำ
เสด็จนำธิดาไคย ปรางค์มาศ
อเนกอนงค์เสนอนหน้า แน่นทงหวดหวง
- ๑ เอกองค์อรรคเรศไท เทพี
นามรัตนมน นุ่มเหน้า
พระต้นมณารั นับหมื่น
เรียงเรียบหมอบเพี้ยมเผ้า บาทเบองจักรพงษ์

๑ ต่างพิศต่างเพ่งสรว้อย ชีดา

โฉมเจ็ดเนกเมฆมา	แม่นแม่น
เนกจักรพรรษา	ประไพของ ภักตร์เฮ
บงบ้อมคิดค้น	เคียดค้นคนบัง

๑ พระชนกบรมนารถไท	ชิบคินทร์
ครัดแต่อรรคยุพิน	นางเฝ้า
ไต้บุตรสุดสัณทิต	ฝากแม่ แก้วแม่
เป็นสิทธิ์มอบแต่เจ้า	จูงเถยผดุงขวัญ

๑ มเหสิรับสั่งถ้อย	ทอดสนอง
สัจจิตรข้าคิดปอง	เนินแก้ว
ตุลาภบุตรครอง	ส่มเส้นให้ ชำนา
พดางประโคมตูกแก้ว	กอดชนประทับเพลา

๑ องค์เยาวเรศสรว้อย	ชีดา
กราบแทบพระบาท	พรำพร้อง
ตูกไว้บิทรมา	คฤญาติ วงษ์เฮย
ขอพระเดชองค์บ้อง	ปกเกล้าเข้าเย็น

๑ เทพโถมตบแก้ว	รับขวัญ
พระสถิตยปรากฏสุวรรณ	รัตนพร้อม
สมบัติแบ่งปันปัน	ครบถึง
เวรศัตรูบรื้อ	รับใช้บำรุงโฉม
๑ ต้ององค์ทรงทนต์ร้อย	ศรีสมร
เล่มอบุตรครวโรกร	ท่านไท่
ษัตราเทพอัมพร	เกษมสุข
สืบหกพระชนม์ได้	จวบพ้องพรรษกาล
๑ ส้มเต๋จวนารณเจ้า	จอมภพ
ทรงครีเตรียมปรารภ	เริ่มตั้ง
พิรียกคิดป้ครอบ	ตามตำรา ไสยแซ
เลี้ยงสัตว์เลี้ยงบุญทั้ง	เลี้ยงทั่วทุกนคร
๑ ท้าวใดเคยคู่สร้าง	บุตรี ภูนา
ยกชนโมฬี	เชิดช่อน
จักสมภิเศกศรี	สายสวาคี ภูแย
ไข่มุกเม็ดคัคค่อน	อย่าเขยอนสะเทือนไหว

๑ ตรีเล็กรั้งให้ ไหรหา ถุขนา
 ไหรตรวจมหุริดา ระแต้ว
 ทุดถวายฤทธราชา กำหนด วันแ
 พระจักได้เขยแก้ว ก่อเกอบารม
 ๑ โองการตรัสตั้งขึ้น เสน่ ดีเฮย
 ทุกหม่ทูกกรมม้ มากเฝ้า
 จงจัดราชพิธี ทายเกิด ธนนา
 การจวบจวนแก้วเจ้า จัดให้ ทนการ
 ๑ จงค้มณทปแพรว พรายนาย
 ราชวัตรนักรเรียงราย รอบด้อม
 แท่นเนถาณดูถาย สักกียท่าม กตางแฮ
 พานมาศจำหัดกพรอม เพื่อไฉววงศร
 ๑ จงแผ่ยงดาบศัถวัน ทกองค์
 ทัวพนศัแดนดง ถิ่นท้อง
 เจริญมาประชุมวง แวดนัง
 เค็กพระมนต์สวดซ้อง สัทธิตด้วยเวทางค์

๑ ตั้งสำนัณฑ์กระษัตริย์ขึ้น ตักถ ถะพรหม
 ร้อยเอ็ดท้าวมนทล ถิ่นด้าว
 เขียวมาประชุมหน นักรบ เราแสร
 ยกชนทุกท้าว เต็มด้วยบุญเพรง
 ๑ เสน่หังดีผู้ เปนประธาน
 รับพระราชโองการ ไล่เกล้า
 หมายถึงกะเกณฑ์งาน ทุกหมู่ กรมเฮย
 ตรวจเร่งทุกคำเข้า ถ้าว้าเกาะครอง
 ๑ แต่งทูตทูตขาวแจ้ง จอมกระษัตริย์
 ทุกถิ่นภารารัฐ วัชร
 ต่างองค์ต่างทราบดีถ ธิเบต ใจนา
 กระหึ่มจะยกศรัดี เต็มได้ด้าววรรค
 ๑ ขรรคมการเกณฑ์ให้ออก อารัญ
 เฝ้ายกคณะนักขรรค์ ทุกด้าว
 ฎีกากะคินฉน กำหนด แน่เฮย
 ตามฤกษ์วิราชท้าว โปรดเอื้อนโองการ

๑ มณฑปจัตุรัสตั้ง	ตากโพยม
ผ้าด้ายขาวคือไธม	ต้องหล้า
แลเลิศเล่ห์บรรลอม	คาโลก เณติมแผ
สี่มุขเนติข้อฟ้า	ถดชนงันนาย
๑ เพดานคัตเรียบร้อย	วิมวไบ
ดาวมาศด้ายอำไพ	ม่วงแก้ว
ร่ายวนภมาไธย	เตวังกถิน คตบนา
ปฐาคด้ายพนแก้ว	ถาคถวนพรมลาย
๑ โดยรอบมณฑปกัน	ราชวัตร
วางเรียบระเบียบฉัตร	เนติชน
หน่ออ้อยอีกหน่อกัท	ทตสด เลี้ยคณา
กุ่มภักททุกหว่างชน	เชศวรชนฉัตรไชย
๑ ท่ามกลางมณฑปตั้ง	เตียงมณ ชาติเฮย
อีกแท่นกาญจนลกถ	ก่องแก้ว
ตั้งพานอุไรยศ	งามสง่า นักพ้อ
รองชนศิโรตม์แพร้ว	พรั่งพร้อมสการ

- ๑ ผู้กรวดตาดาศน์พน โคมพัตร
 ชนทักพานเกดซ์ เด็รจดัง
 น้ำชาอึกน้ำอัฐ บานครบ ครวันนา
 ตำหรับดาบศทั้ง ไหญ่น้อยนักรรรม
- ๑ หมายบอกวิเศษทั้ง คาวหวาน
 เตรียมเครื่องโภชาหาร ช่อมชอน
 กรมธรรมการงาน เผดียงตวด ฉันทา
 กรมทนายเดือกค้อน รับผิดชอบ
- ๑ กรมพรหมณัพัฒน์บาศทั้ง หุรดา จารยเอย
 สัมทบกรมไหรมา ทักถ้วน
 ประจำจัดบฐา เทวฤกษ์
 วิเศษตั้งกระยาต้วน เครื่องเดินดังเวย
- ๑ เตรียมเด็รจเดินศรัทัง ดีทูต
 บัวบาทนเรนทร์สุรย์ ทราบแต้ว
 ทรงไสมนศัพน ปราโมท
 เบิกพระกระมณแผ้ว ผ่องค้วยสมถวิต

- ๑ เจ้าคณะนักสิทธิ์ผู้ สัมภาร
 ทราบเหตุต่อธรรมการ บ่ช้า
 นั่งกเทียบบอกชาน คณะนัก พรตนา
 รู้ข่าวต่างวุ่นว้า ท่วงท้งฏิตดง
- ๑ คากรองครองแคว้น ตาตีบุตร
 แบกกรดยามเกดชั้ ล้อคคด้อง
 ชารกรจรดหยัด เหยาะเหยา
 ต่างชักพวกโยงพ้อง มุ่งหน้ามาเมือง
- ๑ ถึงพร้อมนั่งด้อมแท่น มณฑล
 สวดเวทดำขยายมนต์ มีก้อง
 ตามคณะบ่ปะปน เปนเหล่า กัณหา
 ถือพิศชนนภบ้อง บิดหน้าดำรวมกาย
- ๑ ปางกระษัตริย์เกษตร์แคว้น สากถ นครเฮย
 โดยรอบขอบมณฑล ทัวหล้า
 ต่างทราบกิจนุสนธิ์ โดยราช ตำธัณนา
 ว่าบดินชนกท้าว ธิราชไทม์ลิตา

๑ ไปทรงผนวชแล้ว หทัยมี
 ได้บุตรในประทุม ท่านนั้น
 ดาวตกดับบุรี ครองราชรัฐ ใหม่เสีย
 จักเศกบุตรขึ้น ตั้งให้ตั้งตำแหน่ง
 ๑ ให้กระษัตริย์ไปเลี้ยงอ้าง บารมี
 ยกขุนโมฬี เด็ดแล้ว
 ใครยกขุนศรี ตัวดีเชิด ได้นำ
 จักภิเศกนางแก้ว กับผู้พยุหกิจ
 ๑ นานาอเนกร้อย เอ็จกระษัตริย์
 ต่างยกพลรักษา รับฝ่าย
 ดัดแดนเขตรจังหวัด เมืองมี ถิ่นอาศัย
 ตั้งพลับพลาแยกย้าย รอบด้าวแดนกรุง
 ๑ แอ้อคชนครี พลหลาย หมิ่นแฮ
 คงทัพกระทัมมราย รอบล้อม
 คงคัมภีรนาถ อักไพโร พटना
 ตะกายตะกองพร้อม พรั่งถ้วนจักรวงศ์

๑๘ โคตรวามเกียรดี

- ๑ คฤณคฤกกักก้องพวก พตชนันท์
 เชนงแซ่เตียงแจจัน โจทพริ้ง
 ม้าวกชอนันต์ อเนกแน่น สนามนา
 เตียงคัคเตียงขบร้อง ตันด้วยคิริยางค์
- ๑ ราครุทรวจ้ายม้อง กะแฉชาน
 จองง้องก้องกิงวาด เพี้ยกพน
 ช้องยามย่ำระคตตาด ตังครัน ครอบนแฮ
 เตียงประโคมแตรคฤณ คฤคั่วแดนเวียง
- ๑ เสนานายไพร่พร้อม ทุกกอง
 บ้างกว่าเริงคนอง ตันคฤณ
 บางพวกนั่งเซาครอง คฤเขตร ความเฮย
 บางเหล่าใจชุ่มชน ช่วยเจ้านายตน
- ๑ แม่นไฉนพระผ่านเผ้า ชรณินทร เรานา
 จงยกชนูคิดบ่ สดวกได้
 ฤดาภเดศนารินทร์ รับตู้ นครเฮย
 เคกว่าเพียงขอให้ ผ่านเกด้ามถวิล

๑ ปางปวงกระษัตริย์รัง แรมวัน
 คอยฤกษ์เขตรดำคัญ ท่านพร้อง
 นับเรียงราชตรีฝั้น ทุกคำ คืบนา
 ยัมกระหิณจิตร์จ้อง แข่งสู้ยกศิภย์
 ๑ ฝ่ายพระวดีชูท่ง สดวามิตร
 ทราบเหตุพิชิตกิจ ราชไท้
 เรียกรามดักขณต์องคิษย์ มาสู่ ท่านนา
 บอกข่าวราวเรื่องให้ ดักขณต์ทั้งรามพึง
 ๑ เดิมราชชนกไว้ เชาวต์
 ท้อหญไทยวันทด หน่ายแถ้ว
 ณะตมบัตทรวงพรต เนาพนัด พนมนา
 ได้บุตรีประจักษ์แก้ว เกิดห้องประทุมมาตย์
 ๑ หวนคิดตะผนวชเข้า ครองภา ราชเ
 ด้ยงถนอมอริธา ท่านไท้
 จนเจริญพระชนมา ยุคมีสืบ หกแ
 เรอคิดฝังปลุกให้ สืบเชื้อสุริยวงษ์

๑ จึ่งเริ่มตำหริตง	พิช
ยกขนูโมฬี	เติศแต้ว
ป้าวกระษัตริย์ทุกธานี	มาพรัง พร้อมแฮ
ท้าวจกเด็กเขยแก้ว	เลี้ยงด้วยบารมี
๑ อันขนูเก้มน้เด็ก	เลอไทร โดกเฮย
มีคักตาเคชไซย	เขี้ยวแก้ว
เปนของพระจอมไกร	ตาศปราบ อตุรนา
พิฆาฏครึบร้าแต้ว	เด็กไว้ มิดิตา
๑ องค์ไดยกเชิดได้	ดั่งหมาย
ท้าวจะอภิเศกส่าย	สวดดีด้อย
ทงเกียรติจกชยาย	ขจรจบ โดกนา
ยกบ่ได้จกน้อย	เนตรหน้าดากด
๑ ต้องเจ้าเฝ้าราชเชอ	เทวัญ
ทรงเดชคุุสุริยฉิน	เนติฟ้า
เขาจะแข่งฤทธกัน	ชิงมิง ส้มรเฮย
ไปกับไอยกาถ้ำ	ช้องได้ ไชยชิง

- ๑ ขวนหลานแก้วผัดผ้า คากรอง
 หนึ่งพยัคฆ์ไครทอง ห่อเกล้า
 พาหน่อกระษัตริย์สอง เต็ดจจาก กุญญา
 เติดยะเหาะเหาะเข้า ถิ่นทองทางพนม
- ๑ พลงชมพรรณมิ่งไม้ ในดง
 จำภมาหาหงษ์ เกิดแก้ว
 จำปับประยง ขวนกดิน ขจรนา
 คาคุ่มคาตแก้ว หมายคองตาเลื้อ
- ๑ โยมโดยคอกแย้มช่อ ชุได้ว
 สายหยุดอุไทยไซ ถิ่นกกล้า
 ปริกปรุประตุใน ดงคิน ดาษแอ
 พวงพยอมย้อยรย้า ยัวเข้าภรมย์ชม
- ๑ เดินทางหว่างโขดชน ดิ่งขร
 เงามแง่นองนงอน ชโรงง้า
 ยถยอดจจดอำพร พยับหมอก มัวแอ
 โกรกรรอกชอกเหวด้า ถิ่นทองธารไหล

๑ ชมัตตวิจัตบาทเคน ตามพง

หม้เม่นพยัคฆ์ยัง ย่องจ้อง

คำโองอิกกระจง โจนว้าง หนึ่หา

จามร้นช้อง หยตเปตองปดชน

๑ บคยตพยคชวราย ราว

ไผ่แผ่นปะทะหมี่ มุ่งมั่ง

หม้โถมรับทนต์ ทยานคบ เลื้อย

แรงค่อแรงจ้ง้าง ปดกปด่าม้งาหงาย

๑ งูเห่อมเลอยไถ่เนอ เวียนวง

หางควดวิตรักวางคอง แด่ดิน

คิกคิกบ่ท้นปดง ชีพตันท เทยนา

งูชยอกกตั้นตั้น อ้มเทอรทวยกาย

๑ ชมพดางทางรับเต้า ดำเนิน

การค่อนบ่ชวนเพถิน เพติดช้า

คุ่มคัตตัตทางเถิน ทิวพฤษ ไพรพ้อ

ลุตวารเวียงต้า เลื้อยข้ามทจร

- ๑ พระวดีสุตวามิตรเยือง ยาศรา
 นำพระรักษณรามมา ค่อยคด้อย
 เข้าในมิลิตา ตามเนตร เสงแสง
 แถววิถีใหญ่น้อย ปราบพินภูมิเดิม
 ๑ ปราการประกอบแก้ว ผลักตาย
 หอรับนางจรัตราย รอบล้อม
 เจริญเกิดยกรวดทราย ตีมาศ อเนกนา
 ประจุประจำบ้อม ทอทองวง
 ๑ ดนุกถนนานปานเปรียบดาว แดนสวรรค์
 รามวันหนทางจรัล ร่มไม้
 เรือนราชูรอกเนกอนงค์ นบหม่น แด่นา
 แดกถาดคึกแก่งไก่อ เกตอชางทางจร
 ๑ แถวผลุดพิลึกถวน ชงฉัตร
 วายุแกว่งไกวสัคค โบกฟ้า
 วายเรียงเรียบราชวัตร คดอดดัด
 เพดินเนตรหงตงแดชะ ชนชนชวณชม

- ๑ เรียดทางสองข้างรวด วิทยา
 สาวหนุ่มพฤตไพราพมณา นักร้าน
 ชายแพรวม่วงพัศรา โหมตคตาศ
 อัดตัดนัยกกัน แย่งเกี้ยวกรวยทอง
- ๑ บ้างชายเครื่องแก้วเดยม อดตาย
 ไคมกึ่งตะเกียงราย เรียบตั้ง
 กระจกกระจ่างฉาย ฉากรูป ภาพนา
 โต๊ะลาดทองขาวทง ซ่อมซ่อมจวนซาม
- ๑ บางแห่งแต่งร้านเรียบ เจริญตา
 ชายเครื่องสุคนธา รัชเจ้า
 หอมกระหดยอบนาคา ดองกระษัตริย์ ท่านแต่
 เพชรพิศพดางไต้เต้า ติดต้อยตามครู
- ๑ เคยเข้าทวาวะศัน ปราการ ในแะ
 พิศเพ่งเตงราชทาน ทวพน
 แดนต้นกุศุขสำราญ นักรัด ท่านนา
 ดุสง่างามศรีกรรณ ทวทงราชทาน

๑ หาดคชยดอยลึงห้อง	คัคณานต์
สูงแข่งเกรวาคาร	คู่ตัว
ทิมแถวที่เทพสถาน	ถึงสถิตย์ เสด็จยรนา
ถึงถัดโรจนท้าว	อุทิศตั้งตามถนน
๑ โรงกรัโรงรณน้ำ	มีครบ ครันแฮ
สนามคชประตอรรบ	เรียบพน
พิศเพียงอมรภาพ	ภมภาคย์
แต่โถงคตอดครน	ครักดาสนามหลวง
๑ โรงทหารหัดฝึกซ้อม	สัตว์พยุทธิ์
คลังเครื่องศาสตราวุธ	แต่งตั้ง
โรงปืนคาบกรมอชุต	ชนวนนก ตับแฮ
คักได้ดินดำทั้ง	มาดกอนดินประสี
๑ โอโงโรงพักร้อน	ระโหทาน
ปูแผ่นศิลาตาน	ตาศแผ้ว
ศาลาอุกขุนศาล	ตุ๊ต วดแฮ
โรงหล่อต่อคดงแก้ว	แกดโกดักตั้งทอง

- ๑ ทิมดาบของครุฑทั้งแปดกรม ยู่หน้า
 หอพระตำตราคม บัดบ้อง
 โรงพักจตุสดมภ์ ดุสดาด เนตรนอ
 ทิมดาบกรมวังห้อง เครื่องทั้งทิมสังข์
- ๑ เรือนหอดวงประเดห์แมน วิมาน แมนเฮย
 ปราสาทรัตนกาญจน์ กำฟ้า
 มุขตดดีเหตียมบาน บังอวด อุไรแผ่
 ตอยถิดแดเดศีห้า ยอดเพื่อยฟูไผยม
- ๑ พระปรคัธมโยคแก้ว กาญจนา
 เรืองรัตนมณฑิรา ขวามรุ่ง
 โรงคัถราชธวภา คารเพริศ เพรานอ
 มุขเด็จเด่นนาคสดั่ง ประดับแก้วกนกแกม
- ๑ ตักถันนมคำหนักดั่ง ตดอดแด
 บงเบิกบานพระแกต ทุกห้อง
 รอบรุดวิสูตรแพร ผูกฟู่ ถัดนเฮย
 คาข่ายแขวนชิงคดอง เครื่องห้อยตระหลบหอม

๑ จักกฤษณพิศภาคพน ไผชนนต์
 ชายเนตรบังแกตบน เบิกไว้
 หวังจิตรคิตจกยด ยาวดัก ษมน่า
 เพรงบุพเพตให้ ประสปร้อยศรีสมร
 ๑ ปางองค์ยาวเรศดำ ดักษณ์
 สถิตยแทบปราสาทดี หาค้นห้อง
 ดตใจนาฏทฤษดี โดยช่อง แกตแด
 ไนเนตรนางเลงคอง เนตรไถ่ถมดินธุ
 ๑ กุศตสองก่อนสร้าง ทนถึง
 เติยวจิตรพิศวาควัง รักร้อน
 ต่างองค์ต่างหลงดั่ง ถานเด่นห์ กัณหา
 พระเหลือบยาวดักษณ์คอง คอบให้ในที่
 ๑ จักวรรตน์ประวตว่า สวาคครัน
 ยาวดักษณ์ถานทรวงกระศัตย์ เเด่นห์ไท่
 เคยครองบพเรศธรรม์ มิกราช มานา
 ความรักภูมิจิตรให้ เว่าร้อนัญจวด

- ๑ ขวตารดาดเส้นให้ด้วย นวดอนุช
 แต้นรักอรรคเรศสุด ต้ววาคา
 จะยาตร์ไปยาตร์หยด ยืนเพ่ง เพติหนา
 บงนาฏบ่อมน้ำ จิตรปถัมถัมองค์
- ๑ พระลักษณะเห็นหริเพยน จริตผิด
 กระษัตริย์อกรถกิด กถ้าวถ้อย
 ดั่งฤาพระทรงฤทธิ์ รอยในนา
 เชิญเสด็จยุรยาตร์ค้อย คดาศ์ไทนักรรรม
- ๑ ฟังองค์พระอนุชไอ้ อดสู ใจนา
 ฝันจิตรจรตามผล เหตุบช้าย
 แถชวากตัมมาคุด ดวงตวาด พี่เอย
 ถอนทอดหญ่ไทยย้าย ย่างเขของขดตมร
- ๑ คูไคไปปถัมเบรียบ บังอร พี่เอย
 แต้นตุคอาไโดยตมร แมน
 เงยภักตร์เพ่งบัญชร ทุกข์ของ แถตนา
 แถตตอดจันด ตัมถั่วเดยจร

๑ ถักขมี่ศรีสวัสดิ์แก้ว ถักยา ฉนี้เฮย
 พิศเพ่งพระจักรา คตาศ์แคถัว
 นางแสนสุดเด่นหา หริวัณห์ ท่านเฮย
 แต่งดับเนตรแก้ว หับห้อง โหยหวน
 ๑ พระวสิษฐวามิตรไค้ ตามถนน
 กอบกิจดำรวมถักนร ชำมช้ำ
 พระถักณรับจรดต โดยด้วน มานา
 หริวัณห์วังจิตรว้า วุ่นด้วยดวงสมร
 ๑ เหลียวหลังแลดับแก้ว จรต
 ตามพระดาบศทวี่ เทวศ์เค้ร้า
 ถึงโรงราชพิชี่ ทองเพริศ พรายนา
 พระวสิษฐนำตองเข้า ด้พนมถัถาน
 ๑ สติคยเห็นอราชอาศน์พน พรหมป
 ชายเนตรชำเลื่องดวี่ เครื่องตง
 จักรกฤษณพิศเพ่งพฐ นักรกระหิม ใจนา
 กงจักถัมคิตครัง คานนักระหนกเห็น

- ๑ ปางองค์อมเรศรเจ้า จอมไตร ครึงษ์เฮย
 ทราบกิจกระแห่นใน ชนท้าว
 จะอภิเศกอรทราญวอย วรตัก ษม์แฮ
 ป่าวราษร้อยเอ็จด้าว คั่นหน้ามาประชุม
 ๑ เลี้ยงศิลาบิโมพิศตัง พิชิ์ การแฮ
 กระษัตริย์องค์ ไตม์ เดชแกต้ว
 ยกศิลาบิถัทธโมพิ ชูเชิด ได้นำ
 จะเศกเปนเชยแก้ว ก่อเกอวิจักษ์การ
 ๑ คาบพระกฤษณธำ เติศไกร
 พระจะยกศิลาบิไชย เชิดฟ้า
 จำเราจักตงไป เปนที่ พ่านกัณณา
 คอยคืบวิจักษ์ว่า วุ่นให้เหือดหาย
 ๑ ต้องเหตุเห็นเดรัจฉา มัฆพาน
 ออกจากรัตนพิมาน มาศเต้า
 นำฝูงเทพบริวาร แหวกเมฆ มาแฮ
 ถิ่นนิเวศน์วาสุพา เข้าสู่พื้นโรงทอง

๑ ปางนรินทร์ชนกเจ้า จอมนรา กรแยะ
 ทรงพระไสมนศ์ปรา รภเจ้า
 ครันหมู่เทพยดีทรา สถิตยที่ ประชุมนอ
 จึ่งเล็ดจบทจรเข้า ผู้ห้องตรงต้นาน

๑ เสร็จตรงทรงเครื่องแล้ว จรด
 สรรพด้าสุรเด่น แห่ห้อม
 ถึงโรงราชพิช ประทับแท่น ทองแยะ
 อภิวัตเทเวศร์พร้อม ทวทั้งฤษี

๑ จึ่งพระภูวนารถไท ทศนา
 ร้อยเอ็จกระษัตริย์มา มั่วพร้อม
 แต่งองค์ประดับอา ภรณ์เพริศ เพราแยะ
 สถิตยที่ประชุมต่อม รอบเฝ้าฟังกระแด้

๑ พระยถราเมศ์ทง อนุชา
 งามยิ่งกระษัตรา ทุด้าว
 จิงถามพระดีทรา ศิษย์ท่าน ตองฤ
 เปนหน่อกระษัตริย์ทำว เขตรวแคว้นแดนไฉน

๑ พระวสุจึงตอบถ้อย แถดงความ
 ศิษย์รูปชื่อดกษณราม ปั่นอง
 เปนหน่อทรรฐนาม บิตุเรศ์ ดองนา
 ผ่านอยุทธเยศบ้อง ไพรฟ้าประชาเกษม
 ๑ ยินข่าวบพิตรตั้ง พิธี การแะ
 ทรงเลี้ยงศรโมฬี เลิศอ้าง
 จิงพาศิษย์ดองดี ตาศู้ ดถานนา
 เพราะไคร่อยากยดบ้าง แต่โพ้นห่อนเห็น
 ๑ ทรงดัดบดาศอ้าง ออกความ ชัดแะ
 ประจักษ์สุริยวงษนาม นิเวศน์ด้าว
 นักรักพระดกษณราม รังจิตร พระนา
 ถวิตวามหฤไทยท้าว ไครได้เปนเชย
 ๑ ตรองจิตรคดียกเยื้อง ขยับขยาย ยากนา
 กระษัตริย์มามากหลาย แห่ต่งตัน
 ครีพตางครดถามนารายณ์ ทรรฐ์ ศุขฤฯ
 เสวยสวัสดิ์พิพัฒน์พน เคิกเลี้ยงเมี่ยงไผ่น

๑ จักกฤษณอินชติศแล้ว ทูตสาร
 บิตุเรศดำรงสถาน ท่านไท้
 นฤททุกษ์ศุขตำราญ นักเรศ เรืองแสง
 ทกท้าวทวยราชฐ์ได้ ศุขพร้อมไพบูลย์
 ๑ พังหริทตเสด็จแล้ว พระภู ธรแสง
 คังคักยทรงเลี้ยงธนู นักพร้อง
 ไครควรรธิดาก จงยก ชนนา
 เสด็จเลี้ยงตั้งฆาฏฆ้อง หิงให้ ไชยเฉลิม
 ๑ ร้อยเอ็จกระษัตริย์ได้ สดับเลี้ยง ฆ้องแสง
 ค่างควนค้ำเนินเคียง แข่งหน้า
 ยัดเยียดเบียดเสียดเกียง กันวุ่น วายนอ
 ชุตตุดนุคร่ำทำ ยุทธช้างฮวดหาญ
 ๑ อมเรศวรเห็นกระษัตริย์ถึง เกียงกัน วุ่นแสง
 โบกหัตถ์ตรัสห้ามพถัน กล่าวอ้าง
 ศิธบ์พระศิวจอมจรร โดงเล่ม นินอ
 ควรรุ่งผู้ก่อสร้าง สิ่งพร้อมอภินิหาร

- ๑ บุญนิตยฐานน้อยอย่า นึกประสงค์ เยนา
 ค่อยคู่พระยุพยง ยกได้
 เรามาจากเปนองค์ ประชานแก่ ท่านเฮย
 กำหนดผดักันให้ ยกครั้งคราวระองค์
๑. ทกกระษัตริย์ โดยตั้งท้าว สหิ์ไนย
 ผดักเปิดยณกันเข้าไป ทัวหน้า
 ยกคิ์ดบ์แต่จะไหว สักนิต เปด้าแย
 สดฤทธินแรงถ้ำ ถ้ำแล้วถอยหลัง
- ๑ ชนกยตราชว้อยเอ็จ ยกคิ์ดบ์
 ไปเคด็อนตมเหมือนถวัก จิตรไว้
 จังจอมจักรวดีผิน ภาคิ์พจน์ พด้นแย
 ตั้งพระดักษณรามให้ เร่งเข้ายกศร
- ๑ ทรงตั้งรับตั้งถ้าว ขวยกนิฐ ก่อนแย
 พระดักษณถวายอัญชุตติ เด็จเค้า
 ครวยกกรจับศรลิตธิ์ ขะเยอนขยิม ใจนา
 จังกตบ์สู่ที่เฝ้า ท่านไท้ผรมดินธุ

๑ กฤษณวัชรวิ	ทองคำ อนุชแ
จึ่งเต็ดจดำเนนหงษ์	แหม่มช้อย
ยื่นหัตถ์กศิศิ์ทรง	ชูเชิด ไฉนา
จะหนักแต่ดักน้อย	หนึ่งนฤม
๑ เสร็จแต่ดงวรเดชน้าว	ต่ายศิษฐ์ ประตองแ
ไหวหวนทั่วปถพิน	แผ่นฟ้า
พโยมพยับอับเมฆิน	ครวชิต ชวงนา
วายุพัดบัดเป่าหตุ	โตกแจ่งแสงสุริย์
๑ ปางองค์เทวราชไท	ทศนา
ราเมศร์ยักศิศิ์ปาว	กฏแกดัว
จึ่งเป่าพิไชยมหา	ตั้งช้เตนาะ เลียงเฮย
โหรตั้นซ้องประโคมแก้ว	อ่านอ้างอวยพร
๑ ร้อยเอ็จกระษัตริย์ได้	ทฤษดิ์
หริวัชรยศศรี	เห็นชวน้าว
อภัยยศยันฤทธิ์	ถวิลตวาด วนแ
ตามาทเทวราชท้าว	ชนกแก้วคั่นนคร

๑ วชิรวิมลเทพทั้ง อมร มากนา
 นักสิทธิ์วิทยากร ทวี่หน้า
 ประชุมทียกศร ศุภกิจ แด้วแฮ
 ตาชนกคั่นดู่ห้า แห่ถ่วงคาวแดนตน
 ๑ จักรหวัดศรีด้วยพระ คาบศ์ ต้องเฮย
 จะเค็กถองเยาวยศ ยิงให้
 ข้างจกส่งดาวจรด จอมอยุทธ ทานแฮ
 มากอบวิภาห์ให้ พรักพร้อมพงษ์ประยูร
 ๑ บัดตั้งอาตักษณผู้ ผจงด้าว เสร็จจนา
 จาฤกไล่แผ่นกาญจน์ กัดองแก้ว
 แต่งทูตมุงมาตถาน อยุทธถัน ถึงแฮ
 ครองสู่ตักขณแด้ว เต้าแจ้งแถดงไข
 ๑ ตั้งด้าวเสนีศรีน้อม ทูตทท รฐนา
 ทราบเสร็จให้หาพรต ตัศรุตเฝ้า
 ชุนแต่รับตั้งบท จรจาก อยุทธแฮ
 ถึงถิ่นไทยเกษเจ้า สู้ไท้ทูตถดง

๑ พระพรตต์ตรุดตัมแจ้ง พจมาน
 ในศุภตักษณดาร์ ชนกไท้
 โสมนัสต์จักปาน ไต่เปียบ
 เต็มอรศอำมฤตย์ได้ ฐบให้เย็นกมด
 ๑ ส่องเต้จโดยด้วนเผ้า ไอยกา
 นบบาททูลจอมนรา ริราชท้าว
 หาดนวิกจักขอตา บัวบาท พระเฮย
 ไปอยุทธยาตัว คุจได้ตัมดาร์
 ๑ ด้วยองค์มังกุเจ้า จอมอยุทธ ทยาเฮย
 จะอภิเศกพระทรงครุฑ แก่นไท้
 กับพระตักษณี่สุด โสมนัส ยิงนา
 ในมิกิตานครให้ แต่งตงตยมพร
 ๑ ปางปิ่นไอยเกษแก้ว กรุงกระษัตริย์
 เปรมกมลศุขพิพัฒน์ ไซ่น้อย
 สดับตองวรวาชนัด ดากด้าว ทุตเย
 จังพระตำรัสถ้อย สดับตักให้ไซยเนถิม

- ๑ หตานุหัตถ์รับรื้อน เรือพถัน
 ไปอยู่ทศโดยวัน เริ่มไว้
 กอบการวิหาหัตถร ศุภฤกษ์ สองนา
 ตามพระราชดำรัสให้ ทานทำมิตุรงค์
 ๑ สองจงทูตบาทให้ ทหรฐ
 อึกพระกฤษณปรากฏ เกยคแกดัว
 จงเจริญพระชนมยศ ดีสุดคั้ง ยินนา
 เปนปิ่นจรวโรงแก้ว มั่งพ้ามหาสถาน
 ๑ เสร็จสั่งสองราชแก้ว ทวีตสอน
 สองจากไอยกาจร จิตรว่า
 จะยาตรพยุหรอน แรมเถื่อน
 ไตรตรวจพลช้างม้า แวดล้อมวงระวี
 ๑ ขยำหมิ่นประมาทด้วย เดินทาง
 ไภยเภทถึงสัตว์กตาง ป่าร้าย
 มีคำจกบราร ความหลุดก หลอนแฮ
 จะยกจะยาตรย้าย อยู่ดงระวีองค์

๑ จงฉันทจงดอนให้	พักพด
แรมยุดรอกแรงคน	ดำด้า
หายเหน้อยจิงจรด	พยุหยาตร ไปนา
พดบคำชรอ้าฟ้า	อย่าได้บัทจร
๑ จงจำกำหนดข้อ	คำสอน
เสด็จประสาธทอวยพร	เพิ่มให้
จงสัตว์ดีดัดถาวร	เจริญสุข หาดานเอย
ดรรพทุกขชุกเขญไ้	อย่าช้องระคายเคือง
๑ พระพรตดีตรุดน้อม	ประนมกร
รับสั่งรับคำสอน	ใส่เกล้า
ดั่งได้อมฤตยพร	ภูตเพิ่ม
ตามาทไอยกาเจ้า	แผ่นพนภูวดด
๑ เสด็จจากถัมปราชาทแก้ว	มรกฎ
ทรงประทับมูตด	เฟื่องห้อย
พระเมยมชูรพจน์	ประภาษ ตั้งเอย
อำมาตย์ผู้ใหญ่น้อย	เร่งให้เตรียมพด

๑ เสน่หัง ^๕ ตื้น ^๕ อม	ประนมถวาย กรณา
รับ ^๕ ตั้ง ^๕ ของ ^๕ นารายณ์	รับ ^๕ ร่อน
สู่ ^๕ ค่า ^๕ ต ^๕ ก ^๕ ข ^๕ น ^๕ ห ^๕ มา ^๕ ย	ทุก ^๕ ห ^๕ ม ^๕ ว ^๕ ด ^๕ ก ^๕ อง ^๕ แ
เก ^๕ ณ ^๕ ท ^๕ ห ^๕ ม ^๕ จ ^๕ ต ^๕ ร ^๕ ง ^๕ ค ^๕ ต ^๕ อน	จ ^๕ ด ^๕ เ ^๕ า ^๕ ต ^๕ า ^๕ ม ^๕ ข ^๕ บ ^๕ ว ^๕ น
๑ พ ^๕ ด ^๕ ค ^๕ ข ^๕ จ ^๕ ด ^๕ ค ^๕ ข ^๕ เช ^๕ อ	ฉ ^๕ ท ^๕ ท ^๕ น ^๕ ค ^๕
เ ^๕ ย ^๕ ด ^๕ ่า ^๕ ย ^๕ ซ ^๕ ิม ^๕ ซ ^๕ ับ ^๕ ม ^๕ ัน	น ^๕ ่า ^๕ ท ^๕ ่า ^๕ ย
ผ ^๕ ก ^๕ เ ^๕ ร ^๕ ว ^๕ ง ^๕ ค ^๕ ร ^๕ ว ^๕ ่า ^๕ ต ^๕ ว ^๕ ร ^๕ ณ ^๕	ฉ ^๕ ด ^๕ ฉ ^๕ ด ^๕ ก ^๕ ต ^๕ าย ^๕ แ
ข ^๕ น ^๕ ค ^๕ ข ^๕ บ ^๕ ข ^๕ ย ^๕ ย ^๕ ย ^๕	ย ^๕ ่า ^๕ ง ^๕ เ ^๕ อ ^๕ ง ^๕ ย ^๕ น ^๕ ท ^๕ ย ^๕ า ^๕ น
๑ พ ^๕ ด ^๕ ม ^๕ ่า ^๕ ผ ^๕ ก ^๕ ม ^๕ ่า ^๕ ชา ^๕ คิ	ติ ^๕ น ^๕ ร ^๕ พ
เ ^๕ ร ^๕ ง ^๕ ร ^๕ ่า ^๕ ร ^๕ ณ ^๕ ร ^๕ ง ^๕ ค ^๕ ร ^๕ บ	ร ^๕ ่า ^๕ น ^๕ ร ^๕ อ ^๕ ง
เ ^๕ ร ^๕ ว ^๕ ง ^๕ ผ ^๕ ก ^๕ ป ^๕ ระ ^๕ ด ^๕ ับ ^๕ ค ^๕ ร ^๕ บ	ด ^๕ าว ^๕ มา ^๕ ศ ^๕ ม ^๕ ณ ^๕ น ^๕ า
ข ^๕ น ^๕ ข ^๕ บ ^๕ จ ^๕ ับ ^๕ ท ^๕ ว ^๕ น ^๕ จ ^๕ อ ^๕ ง	จิ ^๕ ต ^๕ ร ^๕ ห ^๕ ่า ^๕ ว ^๕ อ ^๕ ั ^๕ ก ^๕ ห ^๕ า ^๕ ญ
๑ พ ^๕ ต ^๕ ร ^๕ ก ^๕ จิ ^๕ ต ^๕ ร ^๕ ร ^๕ ่า	ร ^๕ ณ ^๕ ร ^๕ ง ^๕ ค ^๕
เ ^๕ ย ^๕ ม ^๕ เ ^๕ ย ^๕ บ ^๕ ติ ^๕ น ^๕ ร ^๕ พ ^๕ อ ^๕ ง	อ ^๕ า ^๕ จ ^๕ ห ^๕ ่า ^๕ ว
ส ^๕ ่า ^๕ ระ ^๕ ถ ^๕ ิ ^๕ ท ^๕ ่า ^๕ ท ^๕ ย ^๕ ง	ย ^๕ ด ^๕ ต ^๕ ง ^๕ ่า ^๕ ง ^๕ า ^๕ ม ^๕ เ ^๕ ย
ก ^๕ ร ^๕ ก ^๕ ง ^๕ เ ^๕ ก ^๕ า ^๕ ท ^๕ ณ ^๕ ท ^๕ น ^๕ า ^๕ ว	เ ^๕ น ^๕ ย ^๕ ว ^๕ จ ^๕ อ ^๕ ง ^๕ จ ^๕ ัก ^๕ แ ^๕ ม ^๕ ต ^๕ ง

๑ พดรมเริงร่ำร้าย	ฤทธิ
กวดแก่งดาวท่าที่	เทิดท่า
เซนต์ของโล่กฤษศรี	ร่น่า ไม่เฮย
แด่พระพิมพหัด	ดัดบด้นชบวนพด
๑ จัดชบวนพยุหรี	รายชง
ขุนรทจักรททรง	เสด็จพร้อม
บุษบกสุวรรณ้อง	กฏรัตน์ เรืองแ
เทียมแฉะเทียมเกยนิม	นารทให้ทูตแดง
๑ ด้ององค์ทรงดัดบดัว	ดัด
ยังที่ตรงธารา	ดัดได้
เสด็จประสูตคนธา	ขจรกดิน พุ่งแ
ด้องขัตติยราชไท	เสด็จเข้าประทับองค์
๑ ทรงสนับเพลาตาดพน	พรายพรรณ
ภูษิตถด้ององค์สุวรรณ	พรางพร้อย
ตามทศทัมทรวงสุวรรณ	ดอดมาศ กรเฮย
ดรวมประวิษประทับด้อย	อีกด้องมงกุฏทรง

๑ ครนเสด็จส่งอย่างเยอง ยাত্রา

ทรงรถเรืองรัตนา	กนกพริ้ง
เครื่องสูงพัดโบกจา	มรมาศ
บังแทรกคันชิงกตั้ง	กตคณบังสุริย

๑ ได้ฤกษ์ไหรต่น้อง ชานไชย

เลี้ยงประโคมพดไคต	คตาคเค้า
เคตอรรถคชเกริกไทย	เหิมร่าน รนนา
ออกจากไทยเกษเข้า	เขตรแคว้นแดนดง

๑ เดินทางพดางพิศพน ภูมิพนศ

ตพรมพฤษต์พริ้งผดัด	ช่อช้อย
คุมบานตระการกตัต	กตบกกดิน ตเวงแฮ
ชเชิดผดพวงย้อย	ย่นระย้าดุกหอม

๑ ยถนางนวนแนบไม้ ชานาง

ยงเหยียบยอชดยงหา	ฝ้ายพ้อน
คัมแคจับคบบคาง	คชบาจับ คชบนา
เทงทูตเกาะกิ่งด้อน	กทุมถ้วนทุกงหลาม

๑ พิศพรรคจุมาทครน อริญ
 รมังมาศชมตม้น เม่นส้ม
 คณของย่องย่นน พยคฆยอบ ขยบแฮ
 ควายนเอนโคกทิงกตม เกิดอนกถากตางดง
 ๑ ต้องกระษัตริย์เพดินพิศพน ไพรระหง
 คตาเคตือนพลเดินดง ค้วนเค้า
 ชายแต่งพระสุริยง ยาตรรถ บ่ายนา
 ถึงถิ่นนครเข่า เขตการค้าอยู่ททยา
 ๑ พระดำรัสให้อยุดยง ยังภาย นอกนา
 พอพักพวกพดกาย เลื่อยถ้ำ
 ทูกองทุกแถวนาย หมวดตรวจ คราเฮย
 เฝ้ายกคักกักกองว่า วุ่นแต่เลี้ยงขาน
 ๑ รวมพดพรงพร้อมเต็รจ เต็น
 ทูตแก่ต้องกระษัตริย์ ผ่านเกล้า
 รวมพดพวกโยธ พักเหนื่อย แด้วนา
 เจริญเต็รจยาครเฝ้า บาทเบองบิตรงค์

- ๑ พระพรตต์ครุฑพร้อม เสน่
จากที่พักแต่ดั่งดี ดาศเฝ้า
ถวายประนตพังคดี บรมนารก
แห่งพระบิตุเรศเจ้า อยทธด้าวภูคต
๑ ปางพงษ์จักรพรรตเจ้า จอมธรรม
เห็นพระโอรสพลัน ประภาษถ้อย
ครัดตั้งตม้นคั่น เตรียมพยุห์ ยাত্রเฮย
ไทรตรวจจงเรียบร้อย รุ่งแล้วจักร
๑ ตม้นคั่นไว้ได้เกล้า กลับเวร
หมายบอกนอกในเกณฑ์ ทวหน้า
รกรัตนอศุคเชนทร์ ชาญศึก
ทุกหมู่พลถนกล้า สพรังพร้อมสาครสรรพ
๑ พดพระพรตเทียบคอง ตรางทับ
นำนำจตุรงค์สรรพ เสร็จจดัง
พดพระสัทรคณับ อนันต์แน่น เนืองแอ
จักเทียบเรียบรวิ้ง พยุหยังกอง ไกรย

๑ ทักษะชีวิตที่ควรจัดพร้อม จิตตฺยงค

ตัวแต่โยธาของ	อาจแกตัว
ถือครบเครื่องดำตรยาง	ยุทธยัง
พร้อมหมู่ทวยหาญแล้ว	เดือนร่ำวายพล

๑ พลคชชนคชชน คมขอ

พลอศัควงมทวนยอ	พยัคเคน
พลรบจิตพลภอ	ครบเครื่อง ดำครเฮย
พลรทชนรทเขม้น	มุ่น้าวเกาทันท์

๑ รททรงบุษบกชน เนติระหง

งอนแองงามคุดมกง	มาศแก้ว
เทียมเสวตรอศัควงษ	พลาหก หาญแฮ
รทประเทียบเทียมแต่แผ้ว	ผ่องพณผ่านดำ

๑ จิตต์เร้าทุกสิ่งคัง พยหมาค ตราเฮย

ทัพหน้าพลเทียบกดาต	เก็ดอนกตุ้ม
ทัพหลวงทัพหังดาษ	ตุตัน ดินนอ
กองแซกกองต้อนตุ้ม	พรั่งพร้อมพนักงาน

- ๑ ปางบรมราชไท้ ทรรฐ
 ตู้นั่นองตงกฎ ก่องแก้ว
 ตามอรรคเรศประนต นฤเบศร์
 นางพนักงานพัดแผ้ว ผ่องน้ำพระไทยเกษม
- ๑ พระจอมอยุทธด้าว สกิตยบัน อาศน์โฮย
 ดำริการวิวิหัจฉน สว่างฟ้า
 ขวนราชบุตจรตต กับนาฏ ตามแฮ
 โดยเดด็จจรทงห้า ตู้อ้องตรงสนาน
- ๑ ไชยะทุมอทุกพุง ฝอยฝน
 ตรงไธรดพระตกนร ผ่องแผ้ว
 เสร็จทรงเครื่องพระสุคนธ รศริน รวยแฮ
 หกกระษัตริย์สนานแล้ว เสด็จเข้าประทับองค์
- ๑ มิตุรงค์ทรงเครื่องคั่น เสร็จพัตน
 เขารตทรงเครื่องสุวรรณ์ พร่างฟ้า
 ตามนาฏเครื่องทรงสรร เสดวภาคย์ ผ่องนา
 เรืองอุไทยอร่ามจ้ำ แจ่มแก้วแพรวพราย

- ๑ บิคุเรศยุรยาตรเยอง กรายกร
ทรงพระแสงขรรค์จร ฤทธแก่ถ้ว
พระเอวรงค์ทรงศร สอดซัด องค์น่า
งามดั่งเด่นโล่สมเฝ้า ผ่องฟ้าราช
- ๑ หกกระษัตริย์เสด็จขึ้น รถทรง
เทียมแตรศึกมูทง ยิงดำ
รถประเทียบเครื่องสูงธง ทิวสัดับ ดัสนา
ขุนขบจับแตรข่า หวดเร้าอัศดร
- ๑ เกรียมต่งครบต่งพร้อม พรายดา
โบกแทรกบังสุรียา หยัดพิถ้ว
ชุมสายฉัตรจรณา อเนกรุ่ง เรืองแผ่
ทพ่นาชนำรว เรียบถ้วนขบวนพล
- ๑ จวบฤกษ์ขามัวมั่งค้วน เดินขบวน
พิณพาทย์ประโคมครวญ ครั่นก้อง
ดั่งแตรแต่เสียงหวน มหรรทุก สเทือนเอย
ถึงเขตรน้ำทิชาช้อง แซ่พนพนมวัน

๕๘ โคตงรามเกียรติ์

๑ พิศพรรณสู่นครน	ควมดง
เขาขบคั้คค	คู้ว้น
แก้วเกาะกุ่มดงดง	เดี่ยบเซตว ป้าแฮ
งัวจบั้ทวระเคนเคน	ไค้เข้าเคอนร้ง
๑ ชมนกชมพนศัพ	ร้ถยา เรียบนอ
เดินคัตคตอว้ญว	ชวากไม้
ตุเซตวมถิตา	พถันหยุค พดเฮย
ครว้ดต้งอ้ามาคยให้	ปลุกคตงพดบพตา
๑ เต้นรบั้ดง้แกว	ผายผน
ปลุกพดบพตาพกพถน	เล็ร้จพรว้อม
กราบทุดพระทรวงขรรม	ทวราบเล็คจ ประทบแฮ
ออกหม่เณนอันอม	เณองเฝ้าฟ้งการ
๑ ครว้ดต้งอ้ามาคยให้	จำทุด ช้าวนา
เล็วกรบั้พจนนุร	ยาครเต้า
ครว้บคต้งนเรนธวีย	ชนกนารถ ท่านนา
ทุดกจอยทชเจ้า	จวมแจ้งจิตวเกษม

๑ เปรมปรีปราโมชได้ ตัดบัส
 ตรัสแก้ลักษณะอวดตาร ฟัน้อง
 พระบิดุเรศราชมาร ตรพ้อ มานา
 จงพ้อไปเผ้าพร้อง พร้าเชอทุกเชิญ
 ๑ โองการตั้งทั้งสี่ เสนา
 จัดจตุรงค์ โยธา แห่ห้อม
 โดยลักษณะพระจักรา เรือเร่ง พดเอย
 ขุนวิคานันหม่อม บาทแก้วตาร
 ๑ จิตพดดมเลื้อต่าง ตักน
 ตองหม่นถอบขบวรรณ เรียบร้อย
 ขุนแะโพกขลิบสุวรรณ ถรวมสดุด เื้อนา
 เชิญพุ่มมยุรช้อย เชิดห้าพันถรร
 ๑ มหาดเล็กเชิญเครื่องถ้วน กาญจนา
 ขุนตรวจพตโยธา เทียบไว้
 ขุนรทเดือนพระมหา ราชรถ เเตรียมเอย
 คอยพระจักกฤษณ์ไท่ อักทงอนุชา

๕๐ โคตงรามเกียรติ์

๑ พระรามพระลักษมณ์นม ประนมกร

ดาพระชนกนารทจร จากเฝ้า
ทรงรวรวัณประภักศร สุดสง่า งามเฮย
คลายเคลื่อนพลให้เร้า เร่งเร็วไค

๑ เฝ้ายงัดท้าวเทือนท้าว ชรินทร์
คัมภ์แซ่ตรงพิณ พาทย์ของ
ดาร์ถเร่งรถดิน ขพขบ ขบวนแฮ
ตามรวดริยาก้อง ตันพินภูมิสถาน

๑ งามสองกระษัตริย์พรัง เพราฮา ภรณ์เออย
งามบุษบกรดา ถ้องแก้ว
งามพดเทียบรียา ยรยาตร
งามเครื่องสูงไสวแผ้ว ผ่องพสุพรรณงาม

๑ ถึงเกยเทียบรถแก้ว รับตง
ดองเสด็จครรรไถหงษ์ ยাত্রเยอง
เฝ้าพระบิดุเรศองค์ มาตุเรศ ดำนา
โอนศิโรตม์นบเบอง บาทไท่ ชินดิษฐ์

๑ ปางจอมอยุทธเยศไต่	ดัดบัปจน
หวิรักษ์ลักษณะประนค	นอบเกล้า
พระตั้งจตุรงครถ	พยุหบาตร
อำมาตย์นบจากเฝ้า	เทียบพร้อมขบวนพล
๑ ทรรฐ์ตามนาฏทั้ง	กระษัตริย์ ดีเอย
ทรงเครื่องสุวรรณรัตน์	เพริศพร้อม
เถลิงรถเครื่องพดชนิด	ขนานเรียบ จรแ
ชาวมิถิธาน้อม	นบเกล้าเกริกพร
๑ จอมพงษ์จักรพรรดิไท	ทศนา
เมืองมิถิธามา	ลาดพน
กำแพงเขื่อนทวารว	รายฉัตร ชงแ
หอรบนางจรัสครน	ครึกป้อมบันราย
๑ ปราสาทวิถาศถัน	วณบ งามเอย
มุขที่สูบรรณจับ	นาคสดุ้ง
ภักตร์พรหมผ่องรยบ	เรื่องโรจ กาญจน
ยอดรัตนจักร์รั้ง	เรือฟ้าเพ็ดโพยม

- ๑ ท้องสนามแตลิวถ้วน ทรายรอง เรียบนา
 ดำหรับคชประตอง เดชแกถั่ว
 เพตินทศน์บัตรถทอง ถึงกทั้ง
 เทียบประทับเกยแก้ว เดให้ไ้ ครรไ้หงษ์
- ๑ ท้าวชนกอรุณเรศเชอ เชิญทช รฐเอย
 เสด็จสู่ปรางมรกต เกิดหัตถ์
 ทรงดัดบัมรพจน์ ประทับที่ แท่นเอย
 ปวงราชประยูรชา บาทพร้อมอัญชต์
- ๑ ทชรฐชนกท้าว ทรงตรัส
 ด้องพระนครดัด ดั่งว่างเคঁร่า
 เปนศรีสุวรรณบัถ พิแผ่น เดียวนา
 ครัตต์เสร็จต่างเสด็จเข้า สู่ห้องทองปทม
- ๑ เรืองอรุณอร่ามพน นภา
 กุกกุกโกกิตกา รเวกเว้า
 ท้าวชนกจากนิทรคตา ตรึงเสร็จ แถ้วเอย
 ทรงเครื่องออกข้าเฝ้า พรั่งพร้อมพนักงาน

- ๑ เฝยโษฐุประภาษพร้อง พจมาน
 คุกรขุนโหรชาญ โสภไช
 คุจะแต่งวิวหากร อภิเศก ส่องแฮ
 หาฤกษ์ศุภสวัสดิ์ให้ ปตยร่ายรำคี่
 ๑ ขุนโหรรับสั่งไท่ ภูธร
 คุณคิดตามพยากร ตรวดแล้ว
 เทวาประชุมจร จันทรจัก ตรียเอย
 รุ่งสืบหกลั่นแล้ว ฤกษ์นพรัตน์ถวาย
 ๑ ทรงสดับโหรให้ฤกษ์ จันทรตรี
 ครุตั้งตั้งสุรเด่น ไหญ่น้อย
 เร็วเร่งจัดปรางค์ศรี โสภิต ส่องแฮ
 ข้ามมาคยรับตั้งคัล้อย จัดพร้อมเกณท์การ
 ๑ แต่งปรางค์พรมลาดพน ปรอง
 สุกหินดับแดทอง ฉากกัน
 สุกวรรณรัตนจักกของ เปนแท่น ตรึงนา
 เสวตวรรณไตรเจดชน แว่นแก้วบายศรี

๑ เบญจครรโกทกทั้ง	สุธารศ
เทียนปที่ปตั้งขกรด	เสด็จใช้
ธรรมการรับประนต	อาราชน ฐฎิตแย
แกตงกิจจิหาให้	กอบด้วยมกต
๑ ธรรมการคำนับแล้ว	จรรจัต
ตุสุขามันคัน	พรตแกต้ว
ตวามิครวดีสุอนันต์	คณะนิก ดิทธิแย
เผดียงเสด็จคาบศเคต้ว	ตุชนปรางค์สถาน
๑ เทวินทร์ทราบชนกไท้	ทำวิชา หะเย
จัดเครื่องทรงเรวคตา	เคต้อนคัว
พร้อมเทพยตุ้มถิตา	ทรงประทับ แทนนอ
ทชรฐชนกทาว	นบน์อมอภิวันท์
๑ พระจอมเมรุมาศทั้ง	นางสุชา ดาเฮย
นำจักรีธิดา	ด้วนคต้อย
ตวังชตตุคนธา	เสด็จประทับ เครื่องนอ
ตุจตุรียนจันทรีย้อย	หยัดหตาเนติมศรี

- ๑ จอมฤกษ์เทวราชเจ้า จอมมัมม วนนา
นำพระฤกษ์ณวัณห์ รืบแคถั่ว
สุจิตรานาฏนำถัก ษม์ตุ๋ แท่นเฮย
ต้องร่วมเสวตรันตร์แก้ว เกี่ยวด้วยการเนติม
- ๑ ทวยเทพย์โปรยทิพย์ฟุ้ง บุษปเคียร ดาษแป
ได้ฤกษ์ ไหรจุตเทียน ต้นข้อง
โกสัยสังแวนเวียน เสร็จดับ เพติงนา
รบายโมกษมาต้อง กระษัตริย์แก้วเจิมจันทน์
- ๑ เทวดาบศพร้อม พฤตพิงษ์ พราหมณนำ
รินอุทกสังข์กรดตรง โสดแผ้ว
ขวยพรพัฒนามง คตเสร็จ กิจเฮย
ต่างรับตาท้าวแคถั่ว เคลื่อนค้อยยังสถาน
- ๑ ธรรมพรเสร็จคู่ภักจิกเกอ การวิวาห์
ต้องกระษัตริย์เปรมปรา โมชแก้ว
นำองค์พระจักรา วรตัก ษม์เฮย
เสร็จสู่ปราสาทแก้ว มอบให้สัณคัสมาน

๑ ทรรฐรับแต่เจ้าผู้ทำว	จักรวรรดิ
เสร็จซึ่งการพิพัฒน์	ศุภพร้อง
ขอตาพระจักรรัตน	กับพระลัก ษมีนา
จรวัดคณินเวศน์บ้อง	ปกเกล้าผดุงเกษม
๑ ทำวชนกจนจิตรต้อง	ตามประสงค์
ออกโอษฐ์มธุรทรง	เสร็จถ้อย
ให้หาถักขม้องค์	วิศณุ มาแ
เกล้ากับตั้งคถ้อย	แทบไท้ทูลเชิญ
๑ ส่องแต่เจ้าดำเค้	ภูธร ชนกนา
ปลดอบราชริดาสมร	เลื่อมเค้
พระเผยพจนสอน	ศุภกิจ กระษัตริย์แ
ปฏิบัติราเมศเจ้า	อย่าให้กระมลหมอง
๑ ถัดดาตาดพร้อง	ว่าพรรณ ต่างนา
จักรวรรดิรัตนมณเฑ	จิตรคณ
ครีตปลดอบประโตมขวัญ	เนตรอย่า ไศกแม่
นางค้อยคดาวยวายน	อ่อนเชือนทูลตา

๑ ท้าวชนกจักรวรรตเจ้า ขาววรรณ์ ยิงเขย
 ครีตปากของคัมภีร์ แต่ไท้
 ทรรฐราชภูธร ได้จกถับ ปรางค์แฮ
 จึ่งตั้งเสวกาให้ แต่งตั้งเตรียมพล
 ๑ เสวกัมภีร์เจ้า จอมยุทธ์ ขยาเฮย
 มาจัดพลอึ้งอุคม์ เอ็กค้ำว
 สรรเสริญทรงบุษ บกเพริศ เพราณา
 อักพวกพททานท้าว ชนกลไ้ประทานนาง
 ๑ ทรรฐจากนิทรโยง ยรรยง ยาศรีแฮ
 ขวนแปดกระษัตริย์ทรง เสรีจแผ้ว
 สอดส่องมเครื่องทิพย์ทรง ประดับ พร้อมนา
 ค่างยาศรี ชนรณแก้ว ครีตให้ ไคตพหต
 ๑ แด่ถอนงอนรกรวิ ทิวรง ไสวแฮ
 ทุกกรถเทียมคฤงค์ รำนรียง
 บังสุริย์เครื่องสูงรทรง แหนแท้ จรเขย
 คัมภีร์แซ่ครั่งช้อง ส่นนกก้องไพรพนม

๑ เอกองค์ท้าวเจ้า	จอมพล
รับพยุหพหล	โห่ครน
ผดุงกระหนาบ	บดเมฆ มัวแอ
เลี้ยงรถเลี้ยงคชพันธ์	ภพด้าวดินไหว
๑ นกกระเต็นรังเคิบไต่	ปักพี
คาตเหตุดุดงค์	เจ้าร้อน
ผินถาถาปโถมคี่	ขงรถ ไชยแอ
บินผาดผ่นผายย่อน	ผ่านซ้ายครไถยขวา
๑ พระเห็นพิทศร้าว	พลางทรง คิริเอย
หตากกกระเด็นคี่	ถาปแคถั่ว
เลี้ยงวทรวงพระสุดสง	ไต่ยเหตุ ไฉนขอ
ครีตเรียกโหรมาแล้ว	เจ้าแจ้งประจักษ์ตาม
๑ โหรารับตั้งน้อม	นบิยาม
สอบพิไชยสงคราม	เคราะห์ต้อง
ทูลเหตุพิทศตาม	ตางคึก มี่นา
แต่พระเกียรติจักบ้อง	บัดเลี้ยงเค็กไภษย

๑ ทรรฐทราบถักถวน	ทำนายน
ทรงพระศรวตชวณถ่าย	ต้วคัยม
พดางตั้งพยุหมาย	ณรับ จรแฮ
เลี้ยงทศโยธัม	ป้าบับนถาย
๑ รามธรรธรราย	เริงทง
ถวิถจักประพาศดง	ดัมเคร่า
ทรงเครื่องทพยได้จทรง	ชวณเพ็ชร ศรแฮ
เหาะรับตุบ่าเข้า	เชตรแคณมถิตา
๑ ชมธัคควจุบาทห้วย	เหวฉา
ยินถันนพดกตา	ควนควน
มารจรจวบพดา	กรราพ ถามเฮย
จอมทบนามไดพน	มนุษย์นอยนครไท
๑ ฝ่ายทหารกองหน้าได้	ตดับคำ ถามแฮ
ยดยักษ์ยันถำยำ	ชยับเยอง
ทกถักถ้าวคอบถ่า	แดงราช รามเฮย
ไปยกศัตถะกเศกเบอง	บาทได้พระนางคตา

๑ พระยาภิรมย์ไพโรจน์ ขบกรม

อุหม่มมิงบขาม แข่งอ้าง
เราคือพระกาฬตาม คัดชีพ แดนา
กระทบบาทมดมต่าง ใ้ได้วันพดตดูย

๑ ถึงรถเห็นราชทง ด้ององค

ขุนราพิศัยพยง อยาดฟ้า
เหวยมนุษย์ ไยทง นามเช่น เราฮา
พานาฏผาดผ่านหน้า จักต่างชิงดมร

๑ ทรงตั้งพิงวาทก้อ เกินกาย

ครัสว่ามารอย่าหมาย มุ่งทำ
เราคือพระนารายณ์ อดคือวะ คารแะ
มาปราบอสูรเดียนหตา ชาติรายแรงคนอง

๑ รามสูรดับเกรียว เกริกกั๊ง หรรเฮย

เทพประชนเรายัง จับเขวียง
แกว่งขวานเพ็ชรผาดมั่ง แผลงเดช มีดแะ
เปนนัสนี้ปลาบเปริยง เปริองครนคํารน

๑ ดินางกระษัตริย์ว่า	หวัดเคี้ยง
ตมมนาฏอภัพตเพียง	พ่างม้วย
ทรรฐประคองเคี้ยง	ปดอบนาฏ ต่อมเฮย
ว่าตกรวมมาด้วย	เดชดาฤทธิมาร
๑ จักกฤษณ์กต่าปดอบห้าม	ตักษณ์
นุชอย่าเกรงไฟรี	ราพแกถ้ว
เรียมจักประหารช	วาแทคย เองแม่
พตางตมพาดจันท์แผ้ว	ผ่องแจ้งอัฐ
๑ ชุนราพยตตำตรแก	เดชมาร
พิโรชเพียงเพตงกาพ	จ้อจิม
จับศรพาดสายทยาน	แผตงคอบ ไปเฮย
ศรว่องเวียนนรบีม	บีดไว้ ไหวง
๑ พระเห็นศิตบ้อสุรร้าย	รอมราช รตเฮย
ทรงจับอักษณาค	หน่วงนำว
แผตงเปนจักรเพ็ชรณกาจ	กำจัต ศรวเฮ
โดยฤทธิมหิทธิห้าว	หักได้ดังประตงค์

๑ ขุนราพิโรชเขวียง	ชวานราญ รบเฮย
ไต่จักรพระอดตาร	ค้อคว้าง
ราเมศร์พระเห็นหาญ	ฮักเขี้ยว ชาญแฮ
พลายวาดพระแมตงมด้าง	แหตกลั่นฤทธิชวาน
๑ อสุรเดี่ยอาวูรร้าย	แรงพยัค
ดวงเนตรดุจเพลิงกรวด	กราดเกรียว
แมตดิ่งหนาทแทบทศ	ทิศด้อม แหตกลฮา
ทตั้งจับองนรฤเดียว	ตากง้างกตางแปดง
๑ นารายณ์ถรบด้วย	ขุนมาร
คนค้อคนต่างหาญ	ค้อหัว
ต่างรุกต่างรบราญ	เรืองเดช
ยักษพลาตทรงศรน้ำว	หวดค้องมารกระเด็น
๑ ราพวักำดัดศัท้าน	ฤทธิรอน
เหลือบเนตรจวบดีกร	ก้องแก้ว
ทรงตั้งขัจักรคชาศร	สุรศักดิ์ ดาแฮ
ทราบอ่านารายณ์แล้ว	ราพง้อขอปราณ

๑ พระเมฆพจนาคถาเจ้า ชุนมาร
 เราจักปราบแต่พาด เมาถ้ำ
 ซึ่งท่านอีกหักหาญ เห็นโทษ ตนแ่
 จงพิทักษ์ โดทยหัด อยู่ด้วยสัตยธรรม์

๑ กุมภินทรบดีศยแก้ว อัญชิต์ ทูตเอย
 คิวประสิทธิ์ศรัตร เมฆได้
 ไอยกาศับชีว คกอยู่ ชำนา
 ขำบาทถวาศิศิลป์ไว้ แทบได้บมตย

๑ พระวัชรราพณ์อม นบจร
 เหาะรับดับอำพร เวอยวิว
 พระโยนพระแสงศร ฝากพิ รุณแ่
 เกียรติเกริกเทพยพนนง ดันนั้นขออวยไชย

๑ แปดกระษัตริย์อีกทั้ง กำนัน นางเอย
 อำมาตย์แดพตชนันท์ กถาวถ้อย
 ชมเกียรติจักรกฤษณ์มหันต์ เห็นประจักษ์ เนตรนำ
 ทรรฐ์ดังพดศถ้อย เกิดอินเข้าอยุทธยา

- ๑ ถึงเกษกระษัตริย์เจ้า เบิกบาน กมลเชย
 เด็จจุฬาราชวงศ์สุริยกาญจน์ ก่องแก้ว
 ทรรฐพระราชทาน สัมบัติ พร้อมเชย
 แด่ธนิธำถั่ว ขิราชเจ้าจิครเกษม
- ๑ พระคำหรัสตั้งให้ ราชบุตร
 พระพรตพระดีตรุด กตัมด้าว
 ต้องรับสั่งแดนศักดิ์โสรมนัส
 ตาเจ็ดกระษัตริย์ท้าว เด็จจุฬาราชทรง
- ๑ พลงตั้งให้เคตอนคตอย คตายพตา กรเชย
 ม้ารถชพตคตา ให้สัตว์
 จากกรุงอยุธยา ถุพนัส พนมแผ
 ถ้ำถัดควนแตกผ่าน เสน่เต้าเคตคณ
- ๑ แรมรอนพยุหครน ครวไถย
 ถับถันถึงกรุงไทย เกษยง
 รถเรียบเทียมเกยไชย ชวนอนุ ขาเอย
 จากรถถดถางกง เด็จจุฬาราชคตยสถาน

๑ ทर्फเณณินถา	ตุรกาญจน์
ปวงเทพยอภิมวต	ปกบ้อง
เจริญโดยบ่มเปลี่ยวหาญ	หิฤโหด
จรจากคุหาห้อง	ฮักหัวหาญคนอง
๑ วัดรอยเห็นเท่าท้าว	บิตุรงค์
ส้มจิตรที่จำนง	นิกไฉ
จักเป็นสัตว์ปรตง	ซัพพอ คณนา
ทวีได้ร็จแฝงคนใต้	ร่วมไม้ ริมธาร
๑ ฝ่ายทรรพาเผือกผู้	โสภณ
กรันพระสุริยน	เยี่ยมฟ้า
พาพวงบริวารคต	แดนถิ่น ขาวนา
ต่างเตาะเตาะเต็มหญ้า	แถวแฉ่งแอ่งบึง
๑ มหิงษ์มหิตที่เยี่ยม	ใจหาญ
เห็นพ่อโผนทยาน	จากซุ้ม
ว่าเหวยกะบือพาด	ทุจริด
มีแต่แก้วโม้หักถุ่ม	ราคร้ายฤศยา

๑ หวงเมี่ยง่าบครุณ้อย มากหลาย
 ไปคิดเกรงอบาย บาปบ้าง
 เราเปนนครดืบสาย โสहित ทำนนา
 เจ็บจิตรจกหมายถ้าง ชัฟให้ดับสูญ
 ๑ ทรพาพิโรธร้อง เตี้ยดัง
 มั่งบครุบควรวัง อางดู
 มั่งรบจกมรณัง พินาศ เองนา
 เพราะประมาทผู้ พ้อได้ มีคุณ
 ๑ ทรพแผดพจนไค้ คอบคำ
 คัวท้านผิดทางธรรม ก้อนโพ้น
 ปวงเทพย์ ไปอุปถัมภ์ พิทักษ์ เรือนา
 ถึงเคราะห์ครวจกโชน ชัฟม้วยอาสัญ
 ๑ ทรพายินยั้งคั่น หุนหัน
 โผนแผ่นทดวงพถัน ขวิดควัว
 ทรพียอศุณัน ยืนรับ รบพ้อ
 คัวค่อคัวต่างกล้า ค่อไค้กตางแปดง

๑ กาษรตองเดี่ยวดู อตวน
 หาญต่อหาญเชิงชน เขียวรู้
 ต่างคตองต่างแคล้วต เต็มอจักร หนุนนา
 เลี้ยงดูจตุมพยุอ ทั่วทั้งอารัญ
 ๑ ทรพาเดี่ยวท่าทาง เดี่ยวที่
 กอยเดี่ยวเอียงอินทรีย์ พลาดขวา
 กระบือบตรกราวัว ไหววอง
 คยิกเดี่ยวขยชา ทัพต้นดับสูญ
 ๑ เดรัจฉกนักขมัยม ปรีดา
 บานเบิกกระเมตผา ศุกแผ้ว
 ดำพองแผ่นไผ่นมา ยิงหมู่ มหิงษ์เฮย
 คตพอกบรวิวารแล้ว ตดเดี่ยวเดี่ยวโตม
 ๑ ตรวบจบคตเคต้า คตังชม
 โดยเสัพยัตตวั นียม รากคถ้า
 ร่ายเร่วมรักสม ตั้งวาศ
 แควไขว้ไถ่ขวิดคว้า พุ่มไม้ไพรพง

๑ บันเทิงเริงรำรำ	ตำราญ
จรจากพวกบวิพาร	แผ่นกำว
ตำพองคนองหาญ	เหมอื่อก ใจเฮย
โทนเทียวกทุกแดนด้าว	ชวดอ้างฤทธิ์ไกร
๑ ดุเชศวรณินทำนท้าว	เทวา
แกตังเลียวหักพฤษา	ด้นน้ก้อง
โดยจิตรตุศยา	ชยากย่ำ ยี่เฮย
กำเรบฤทธิ์คำรนร้อง	เรือกไท่เทวณ
๑ เหวยๆ เทพทัวทัง	ไพร่ดิษฐ์
เรือกเดชศึกดาอัน	อาจากด้า
ชยาหตบอย่าหัดถัน	ภักครษ์อน เลี้ยเฮย
จงเร่งเร้วอย่าช้า	ต่อสู้คูตอง
๑ ปางองค์เทเวศร์เจ้า	หิมวานต์
ตัมบพจน์ทรพีพาด	พุดทำ
มนมหิงษ์ดิรวาน	ชาติคำ หนักนอ
เราไม่ควรรบเร้า	กับด้วยกาฬร

๑ จักเลื่อมเลี้ยเตชด้วย รณรงค์
 ถิ่นมาครรรบเราคง ข่าได้
 เกรงเทพยท้าวแดนดง จักคิ เตียนนา
 จ้างจ่าเจือคให้ ขัพ่ายมหิงษ์พาด

๑ คริแล้วครัดคอบถ้อย ทรพี
 เราไปอาจรวี รบผู้
 ถึงขรเทวบครมี เดชยิง นักพอ
 ผิวไครรรบไครรู้ เร่งเมอรณรงค์

๑ ฟังพจนเทวศรัเออ เอาจิตร
 ยอมยอบขยาตฤทธิ บัแย้ง
 ปรีเปรมกระมลคิิด กำเวบ เริงเฮย
 จรจากพนด้นท์แต่ร้าง เลี้ยวซ้ายขวิดขวา

๑ ถ้าพองโผนโตดเถยว ถองเขิง
 พบด้ตัวเลี้ยวชนเบิง ปันนั
 เณรียนนวดังตึงตะเจิง ตักทุ่ง ทางนา
 เริงรับครรรไดยถึ ดาศเข้าเขตรพนม

๑๐ ดับถ้อยเทวศรแล้ว เร็วมา

ดูเขตรฝั่งมหา	ดุ่มทกวาง
โชนตงเด่นชดา	ดตอกถัน ทเดเฮย
รวิดทักวนวงกว้าง	ฝั่งพนเพียทดาช

๑๑ ว่าเหวยเทพยสถิตยทอง นทท

ภาเดชคักตามี่	ยังผู้
คัวเรชือทรว	จักค่อ ท่านนา
เร็วเร่งออกรบสู้	จักรัฐมิ่งหิงษ์

๑๒ เทวศรเขื่อนพจนโต คอบอศถ

เราเมศตาสรรพสัตว์	ทัวหน้า
คัวเรอถ้อยดำหัด	หาญฮัก นักรบ
ควรจักชอบคุณข้า	ดัมรื้อนศุขเกษม

๑๓ กลับคิดทวยศย์อัน คำไซ

อดเก่งการชิงไชย	ยังผู้
อยากรบเร่งเร็วไป	ไกรดาศ นักรบ
จึงจักได้รับสู้	ค่อด้วยพระศุติ

๑ ทรพีดดับถ้อย	เทวนบุตร
โชนจากฝั่งสมุทร	มุ่นคว้าง
สู่พระสุชาวด	เร็วรับ มาแฮ
หมายจิตรคดจกมต่าง	ชีพเจ้าจอมผา
๑ รับผิดชอบทั้งสาม	ศรี
โดยจิตรเปรมปรีดิ์	ผ่องแผ้ว
ทองเชิงเดี่ยวขวิดดี	ดูยหัก ดับนเฮย
ดูถิ่นไกรลาสแล้ว	หยุดยงนทยาน
๑ เงยภักตร์พอบพบเจ้า	จอมไศล
ทรงลักษณะงามวิไล	เลิศแล้ว
องค์ประดับดาษอุไร	เรืองรุ่ง อร่ามแฮ
เนายอดบรรพตแพรว	เพริศพร้อยวิหรินาย
๑ จึ่งมัวจนะเขอน	ขัดถ้ประจักษ์
ดูก่อนเทพารักษ์	เลิศห้า
ภาขาวว่าดีทศศักดิ์	ใครเทียม เทียมนอ
เวรมหิงษ์แต่ฤทธิกล้า	อยากแย่งรณรงค์

๑ ปางไท้เทเวศร์เจ้า จอมสวรรค์
 ยืนอรรทวนะอัน อียบข้า
 จึ่งเผยพจน์เทพย์บุญ ชาตวิธ
 เหม่ ๆ มิ่งนทา กตัญญูทวาร
 ๑ เผยอภัยคเณียงช้าง อวดหาญ
 ทุดถ้อยทพพิพาด พดเพื่อ
 หยามหยาบหยิ่งทยาน จักยู่ท ฤฤ
 ยืนชงกแห่งนชเณอ ยืนหน้าทำทาย
 ๑ เหวย ๆ มิ่งไม่รู้ คักคว
 ขวดฤทธิ์จิตรเมามัว ไม่หักถุ่ม
 มิตุเรศเหตุเกิดหัว ห่อนคิด คุณแฮ
 บาทเท่าบิดาคุ่ม เลี้ยวต้นตัญจนม
 ๑ ภูเป็นทพทง ไตรภพ
 ทวเทพย์ประจักษ์จบ อยู่แจ้ง
 แม้กูออกกรรบ รณยุทธ์ ยงนา
 โลกยักจกัสดวดแต่สร้าง เยาวะเยยไยไฟ

๑ แม่นเองหวังฮวดฮ้าง คักดา เดชเฮย

กุกกับอกมรรคา เซตรดาว
ไปสู้ชัชนา นีราช นามฤ

จอมกะบิรินทร์หิคร้า ฤทธาภาจร

๑ เขาเปนโอรสท้าว โกลี

ปรากฏนามพาด เถองหัด

แม่มังจระว วรเดช เขาฤ

จพายฤทธอยาชา ชัพมวดยดับสูญ

๑ ไปเกิดเปนบุตรท้าว แทดยชร

เรื่องฤทธอสูรหยอน สยบเกล้า

นามมังชอมังกร กรรณนกาจ เก่งเฮย

มัยุทธพระฤษณเจ้า ชัพตันศรมตัญ

๑ ทรพินถ้อยท่าน ตาปสรวรค

เหิมฮักโดยโมหัน ห่อนแจ้ง

พระดาปคิดสำคัญ พระชยาด ตนนา

เบ็งภักตรัฐป้าแตวัง เลี้ยวไม้ประไดยตัญ

- ๑ ทรพดีดาศ์เค้า ตามรวาง เขาเฮย
 พบประดังโคขวาง ขวิดตบ้น
 ข้ามโขดศิขรทาง ถัดทุ่ง เทินนา
 พฤษัยใหญ่เกะกะกน กัดหน้าขวิดระเนน
- ๑ ตั้งเลี้ยงอุโฆษก้อง ไพรดำณท์
 เขาขวิดเท้าถึบทยาน ห่อนยัง
 รับรุกคุดมพาน งามฝน พังแะ
 ป่าด้นนันทง ถัดควรายขายหน
- ๑ คณาดัตตหัตถ์ด้อน ดังดัดเลี้ยง
 ตำรแถมฤคเมียง พุ่มไม้
 ฝูงพิหคคกใจเพียง พินาศ
 ตางคั่นบินไขวไขว เกต่อนกตมเวหน
- ๑ ทรพดัดเลียบห้วย เหวตระหนาน
 ครอกโกรกชงกธาร ถือนถ้า
 ดองเชิงตะเจิงทยาน ฤาหยุด ยังแะ
 เรวดจุมพิตชา เลี้ยวพนบักพี

- ๑ บัดใจอุเซศร้เข้า ส่วนพา ถ้เฮย
 บงหมู่พวกพดลดา พรังพร้อม
 บางเหล่ากัศักวา วีรด พฤษไธ
 นายไพร่อยู่แน่นถ้อม แวดเผ้าอุทยาน
 ๑ ทวพิชิตพฤษัฒม แผลกยบ
 มะม่วงมะปรางดีปะ รดม้วย
 มังคุดทุเรียนพลับ จันหัก ไค่นไธ
 ดางลาดเงาะสัตะกด้วย เกดอพนพสุธา
 ๑ วานรต่างคั่นร้อง เรียกกัน
 ควายเกอนเข้าสวนพด้น ออย่าช้า
 ช่วยกันจับตัวมัน ส่นจุมก ช้ไธ
 หยิบเชือกกรกัณว่า วังเข้าจับกระบือ
 ๑ บางกระบือช่วยบ่วงคตอง กระบือสับัด
 บางไถ่ค้อนคบหัดถ์ โห้เร้า
 ดางถึงแดนตอบสักัต ทางถิ่น ถนนเฮย
 บางหมู่เมียงย่องเข้า แย่งยอยุดหาง

๑ ทรพีเดี่ยวดัมตุก โคตถดา
 ดิงเจ็บจับดำตรา วุทธตั้ง
 ทางถูกทัวกายา หอกยู๋ เย็นแฮ
 ดิงยั้งขบเขยวชิง เคียดแค้นคือไฟ

๑ ทหารถึงจ้องนำไม้ รตมยั้ง
 ถูกทัวกายมหิงษ์ ห่อนบู
 นายหมวดบอกเหต่าถึง ทหารเร่ง เร็วเฮย
 ดิงไพรล้อมกันสู้ ยุทธแย่งยิงกระบือ

๑ ดาวถึงเด่นโตดเดี่ยว ทลวงพัน
 ถูกกระบือเซหัน ห่อนเข้า
 กระบือดำกระบือถัน กระบือหลบ กระบือแฮ
 กระบือตีกระบือเรา รบสู้เดี่ยวระเบง

๑ สัวหักหินทั้งห่ม ถูกกา ษรแฮ
 กระบือไล่กระบือถา พตาดตัม
 ถูกทตั้งโตดผวา จิตรหัวน หวาดแฮ
 ไม้คักจากมือถัม เก็บไม้ตามอง

- ๑ ตัวผู้มีอาวธพริบม เปรียงกัน
 กระบือชวิดกระบี่พัน ฟาดกตั้ง
 โดดทตั้งแด่นถัน หดักหตบ กันนา
 อาวธหลุดจากมือทั้ง วังแตกถวตาย
 ๑ ต่างคนต่างย่อท้อ ถอยหลัง
 มหิงษ์นี้ทรงกำดั่ง เลิศแท้
 อาวธไม่เข้าหิ้ง เห็นยวณกาจ ฉกรรจน่า
 มาตรับเรากงแพ นึกแล้วหัดกหนี
 ๑ ดาวเหล้าปั่นปายชน พฤษยา
 แอบกึ่งซ่อนกายา มิตเมียน
 ต่างคนต่างแตกมา ชุกซ่อน สกนธ์เฮย
 ถมตุกคตานบวณเบียน บัวยบมปางตาย
 ๑ ทรพัยตกระบี่ทั้ง สดวนศรี
 แดกฟ่ายพาพดดี ดาศไค้
 ยิงพิโรทพอกไพร เรือรบ ตามเฮย
 จนกระทั่งทวารเข้า ตู้ทองทางถนน

๑ ทรพทุรเพศกร้าว กระจัด จิตรไธ
 หมกมุ่นโมหมี มากร้าย
 ยืนชงกเบ็งวัก แลวถ้อง
 เดินค้วนเตาะเขาย้าย ย่างเข้าทางเวียง

๑ ดุทวาระศถ่วงบ้อม ปราการ
 กรงขัดชินโอพาร รันแม้ว
 เข็มกระหิณอักษยาน ยงยั้ง หนักนอ
 คักประตองเชิงแถว หยุดยงยั้ง

๑ ถึงเลหวาดวุ่นว่า ขวัญหาย
 เณกพระภาพชิตกาย ออกเต้น
 ดางถึงถูกหตามหาย พาถ่น หน่นอ
 กราวเกริกกันแอบเร้น คุจพนถนพัง

๑ มหิงษ ยินค้ำท ขอ อังชล
 โตดไถ่ทวงชน กระชน
 ปวงกระบี่ดับต้น เช้งแซ
 หตบหลักตะกายตน มุดคั่นเพิงแผง

๘๐ โคตงรามเกียรติ์

๑	กาษรยถเดี่ยวข้า	ชุดมน
	กำเริมฤทธาทารุณ	หยาบข้า
	มิเด็กถึงไคผดุน	ผดุนชวิต คบึงแย
	โดยจิตรมัทธกรถา	กถนแกตัวผจญผจญ
๑	ทิมแถวเรือนแควร้าน	พะเพิง
	ชวิตหักพังเปิดเบิง	บันบ
	มวญต์วาวังกระเจิง	กระเจิน จรแย
	กุนเกาะจุฬพตางด	เตดตพนแมกผด
๑	กระบอชวิตเรือกกรว	ระตะ ดาษเอย
	รกรัตน์ขวางเกาะกะ	กิดกน
	ตคักชวิตไปตดตะ	แหดกถู่ ดงแย
	เตารุชบักหักถบน	บัตถมด้างดาบ
๑	กาษรอุกอาจราย	มฤคยา
	ชวิตคักดัดเศดา	แหดงพน
	ประกายควมวันผา	ปแผ่น แดกแย
	ตักเดี่ยวมิหตาบถน	ถนกองเมทน์

๑ ผงคตัตตบพุง	กระจาย พุ่เฮย
เฉกฐมาหมอกฮาย	อับกตัม
มิเถอกตังไคหมาย	หมุนเดี่ยว
ชวิตทวารวังซั่ม	หักซ้อนระเนนเฮน
๑ มัตกะบือเบ็งพ้อง	ดิงพหต
คาคันกระวายน	วุ่นว้า
อริกเกริกขราดต	คิงกู โขษเฮ
ตางเตียงหัดกหตบหน้า	นึ่งเมียนตักนธ์แฝง
๑ มหิงษัตถ์เข้าหน้า	พระตาน
โดยจิตรอหังการ	เกกกร้าว
หมายจักรกรอนราญ	พานเรศ
ตมนิกโสมนัคห้าว	เบ็งบงค่นังหาญ
๑ พาดพานเรศเจ้า	พานร
เสด็จสู่ปราสาทบวร	มุขแก้ว
ตฤทัยสิงหาคันบัญชร	ภักตร์แจ่ม จรูญเฮย
มีพระกระมตแผ้ว	ผ่องด้วยहरรรษา

- ๑ ปวงอำมาตย์แน่นเฝ้า บทมมัตย
 ทรงเผด็จศึกการ กิจวัณ
 ทรพิทุพพาต พิศเบ็ง
 เผยพจน์แข่งสวนย่อน ยั่วท้าทายบหายาม
- ๑ เหวยบุตรอมเรศวรเจ้า ธานี
 ดิลกเดชชัชวาล เขตกว้าง
 เชาฎาว่ากระบิทร อภิเดช นกนอ
 ไครห่อนจักผจญอ้าง อัจเออมฤาเฒ่อ
- ๑ เรากัมฤทธธำ ภาชา
 ทรงมหิทธิศักดิ์ดา เลื่องด้าว
 ทวยทิศเทพยสุธา วัณชยาด เรานอ
 ขามเข็ดตฤทท้าว ทวทงจกรพาพ
- ๑ แต่พระอิศเรศวรเจ้า จอมไกร ทัศเย
 มีอาจออกชิงไชย ต่อต้าน
 ตูเนาพนัศเนินใน หิมเวศ สถานนอ
 รบเหตุจักษุมาค้าน แข่งด้วยฤทธิ์เอง

๑ ปางพาดัสต์ถ้อย ฌรุษกา ษรแฮ
 ทรงชักพระขรรค์อา ดูรแกดัว
 โกรธเคอชนี้มา ฟอนฟอด ทรวงเฮย
 โจนจากปราสาทแก้ว กาจเข้ารณรงค์

๑ ทรพจักรจ้อง ฌอยผจญ
 มุขเบ่งหยดยืนยืน ชัยบ้อ
 บุตรอินทรอุกถ้อยผิน ภักตร์ต่อ ยุทธแธ
 ชนกระบือถ้อย วัลลาเร็วถึง

๑ พาดัสต์กระโดดง้าง งอนเขา
 ยืนแผ่นองค์แขงเพลา พดิกเอียว
 กาชรว่องไฉวณ ชิงตัตต ถึงแธ
 กระบือพดพดณ เปดียนปด้าผจญรณ

๑ ส่องทนต์รหัดเหยม คำแหง
 ยงค้อยงเชิงแรง เขียวรู้
 อุดุดชวิตพันทาง ทันท่วง ทนอ
 ส่องรับส่องรับ คดองคด้ายจักร์หมุน

๑ ต้องขำนิกตัมชัย คตบชวา
 รมชิตคิตัพพะมา แต่เข้า
 ต้องยงยุทธวรา นุภาพ นักรบ
 เพียรรบเพียรรุกเร้า ร่วมไถ่สัตย์อัน
 ๑ บุตรอินทรค้ำหิริ ในบุรี ซาเอย
 ฤทธเรียวกาษรม์ มากแท้
 เกินทศกัศศรือสูริ์ สุริเดช
 จักปราบให้มหัสจรรย์แพ้ ยากด้วยกลต่างแปลง
 ๑ จำจักดวงธำมณี ข้าไฟ รัตนนอ
 ฌีว่าเดชเกรียงไกร กระด้าง
 คงแคบขัฏชิงไชย เริงยุทธ์
 เราจึงตั้งยุทธมถ่าง ชัยพยุให้สัมประสงค์
 ๑ ครึกเฝ้าเจ้าโสมนัสพร้อง พาท
 ดูก่อนทรมณ์ จิตรักดำ
 เรียงยุทธราวี ประจักษ์เดช กัณนอ
 ไครพลาดไครพล้าถ้ำ เพื่อยงพลังพถนตาย

๑ เวตาสันนยศ์แก้ว	จำพัก
เองเร้งกดับตั้งสมรรค	มิตรพ้อง
กูจักตั้งเอกขรรค	สนมนาฏ กุเขย
ปวงญาติมิตรหลานน้อง	อนึ่งทงทวยหาญ
๑ ทิวากาตรุ่งเช้า	จงจร คอยเฮย
ออกค่อฤทธราญรอน	ทัก
จักดับเนตรปวงอมร	มนุษย์นาค ครุฑนา
ถึงหากตัญญูพิชิต	กตบชื้อตอวยสุญ
๑ มหิงษฤตเพิ่มพูน	พมมณิศ
ดดับพจนพาดชิต	ชนหน้า
หตงกตกะบิณฑรผด	พุดพ้อ ดวงแฮ
กำเวรฤทธทงกตา	ห่อนยงคริครอง
๑ เห็นชอบผดุนคอบถ้อย	ทันที่
เราจักคอยตามมี	พจนไว้
พตางรับเร้งจรรต	อริญเวศ์ คนเฮย
เขารดอมเรศร์ไท	จึงท้าวคั่นสถาน

๑ พาดิเถตของอาศน์แก้ว มีวา จาเฮย
 ตั้งตุ้ครีพอนุชา ร่วมไว้
 พรุ่งนพจักดา ค่อยุทธ์ มหิงษ์แฮ
 เจ็ดทิวาจักได้ กัดบับัวคดตถถาน

๑ คอยนิคณคเจ้ายก พดชนร
 ไปที่เนินรัตนบรร พดด้วย
 ยดโถหิตดำคัญ ในที่ ชารนา
 ไทค่นมหิงษ์ม้วย อย่าได้แห่งนงาย

๑ ผิดเถอดเหตุหวังให้ เต็งกล
 คอปลึงมรณชนม เซ่นพร้อง
 จงขับพวกพหตชน ผาผนิค
 บิดปากคุหาห้อง อย่าให้ ใครเห็น

๑ ตั้งเฒ่าเจ็ดเจ้เข้าที่ นิทรา
 จนวน่งแสงสุริยา แผดแผ้ว
 คัดผรมตนาบวา วัสดุ คนธนู
 ทรงเครื่องทรงขรรค์แก้ว เสด็จขึ้นคักคณานต์

๑ เคร็จยานุแห่งพน บรพต
 บงมหิงษยนบค ไม่เือง
 ว่าเหวยกะบ็อคค คอยรบ เราฤ
 เร็วเร่งตามคฺเือง ยาศรธาสูรกาญจน์
 ๑ ทรพมณคฺห้าว โมหันธ์
 ผลุนถ่นตามคิตถถน ตู่ถ่า
 ต้องเขาเดี่ยวพัตวัน ไวว่อง
 กระบุมขรรคห่า หวดซ้ายแทงขวา
 ๑ ต้องรบรบขบเขยว คตูกคต
 เจ็ดทิวราตรี คตู่
 ต้องฤทธเวียรวาว ฤทธค่อ ฤทธแย
 กากาจอจไหวรั เตคฺแต่ร้างแถตงถาม
 ๑ เหวยทรพีอาจอ้าง โอหัง
 ฤเทพย์ไดอวยพล้ง เพิ่มเกอ
 กษรคอบวาจ้ง โดยทจ วิตแย
 แมนมมีมาเออ อาจด้วยคณคฺ

๑ ต้องเขาแหลมแกร่งกร้าว เกรียงหาญ

ด้ามารจักษุผจญผจญ	อมิตร์ม้วย
พาดถิ่นพจมาน	มวญเทพย์ รักรัษเอย
อ้ายมหิงษ์ผุ่ศด้วย	ห่อนรู้คุณเธอ

๑ เขียวเทพย์จรด้าว ตึกคยแดน ท่านเทอญ

เด๋วยศุขธวัจคแมน	แมกฟ้า
ทวยเทพย์ ไม้แคตณ	คณังแน จริ่งขอ
อ้ายมหิงษ์หยาบช้า	ชั่วแท้ตายคุณ

๑ หกเทพย์ออกจากเบอง ภายควาย

แต่ดงฤทธเพราพราย	แพรวา
เนาะกะบั้งนายน	โคมเค็ด ทยอย
ระเห่จากสิงขรดำ	ตุฬ้าพิมานเนา

๑ พาดัยตบะบิ้ม โผนทยาน

จับกะบืออหังการ	ฤทธแกตัว
ทรพัตอราบาย	แรงพิบัติ ทยอย
กะบิ่เกิดขรรค์แก้ว	พาดค้องกาษร

๑ ทวีพระดำดิน แด่น ม้วยนอ
 เทพยต์ถิตยผาอวัญ มีพร้อง
 อวยไชยปรบหัดถันต์ สรวตเกรอก กราวฮา
 เทพยพิรุณดาตตอง ตกฟุ้งฟูมฝน
 ๑ ปางสุครีพกัณฑ์แก้ว สิทธีศักดิ์
 คอยเชษฐโดยใจรักดี ผิดเค้า
 ชวนของคคหทานรัก กับพวก พหลเฮย
 ออกจากขัดชินเข้า เซตรแคว้นอวัญ
 ๑ กับถึงเนินถาวรัน สุรกาญจน์
 พตบคำฝนตกงาน เจริญห้วย
 มิตราบกิจยถาร ทฤษฏ์เด็ด เหตุวเฮ
 คิดว่าจอมเมืองม้วย ม่อยหน้าอีกชวน
 ๑ สุครีพพิลาปรีช ราพรรณ
 กรตระกองหทานขวัญ แฉ่งน้อย
 เสนาต่างจามถย์ คับทเพรียก ไพรเฮย
 พตพวกพหลทะห้อย ไร่ให้ โหยครวญ

๘๐ โคตงรามเกียรติ์

๑ มุทรรวีไศกถ์พัง	พลดว
ธูเร้งชนเคตา	กตบกน
ถมปากช่องคูหา	ตามถ้ง เซษฐนอ
ท่าเดี๋ยยกพลคณ	ป่าคั่นคตเมือง
๑ ปางพาดท่าไถ	ฤทธิรอน
ทรงคัตเคียรกระบือคณ	บ่าเต้า
ถึงทวาเรศดังขร	เห็นผนิค ผานอ
ดาตราชกระมตเร้า	เคียดเค้นค่าน
๑ จับเคียรควายขวางด้วย	กำดั่ง
ไศกถ์โถ่งในนอกพัง	พนคักอ้ง
ระเห็จรับสู่สถานวัง	สถิตยแท่น ทองเฮษ
ครัดเหม่อปราชญ์	เนื่องเนออาธรรม
๑ กระหีบบาทกรวดเกรียว	โกรชนก
บริภาษขบคักคัก	ขู่ฟุ้ง
คุชชาติทรตักษณ	หตากเฒ่า พงษ์แฮ
สุครีพหวาดจิตรดัง	กราบให้ทูตตนเอง

๑ เยี้ยกิจโดยตั้งเบ้อง บาทมุต
 ขอพระบดินทร์สุริย์ โประเกล้า
 พาลัดดับคำทูล ธิพิโรธ แรงแ่
 ชักพระขรรค์เพชรเข้า ไถ่น้องพันทวัน
 ๑ บุครอาทิตย์หลบหน้า หลีกหนี
 ออกนอกพระบุรี รำให้
 กระทบหม่นหมองทวี่ เทวศครำ ครวญแ่
 เชนรู้บคิดยามไร บันรอกความหลัง
 ๑ เวรใดวิบากไอ้ ออกตุ
 มาบูกตงแดนผลู เดียวคน
 ฝืนมนต์ดัดเดียบค บันต
 อ่ามตังเขานน ด้ลิตยเบองเฉนัยรชาร
 ๑ วาญบุตรฤทธกร้าว เกรียงหาญ
 ออกจากตระบะมาน ไม้ช้า
 เสาระผลพฤษ์ตระการ เต็มเดือก กินแ่
 พอจวบเจอะพระหน้า นอบเกล้าทถถาม

๑ สุกุรีพถดงเต้าตัน จนปถาย เสร็จแฮ
 กะมีตองรทคทาย ก่นเคว้า
 รงบีโคกถกถมถวาย อภิวาท ถาเฮย
 ถูปากักถ้เข้า ถู่ห้อยเจริญณาน
 ๑ พระยาขรอนุไท ทศกรรฐ
 นางวิภาตฺรชวัญ เนตรท้าว
 ภรอนบุเรศโรมคัต ถนมหมื่น นางเนอ
 ถมบัตถรรพ้อคร้าว ถพถบพร้อมพถพถนถ
 ๑ จอนนารถครรรถแก้ให้ อวธรณ ถวศเฮย
 คิอทรพทกษร ถู่ห้อย
 คถอถบถรชอฆกร กรรฐุราพ ร้ายแฮ
 ถมพจนพระศุถพร้อง ถาปไวปางเพรง
 ๑ ถ้ถองเอวรสท้าว ทรงฤทธิ
 ถมเยศถั่งอาทิตย บุครไท
 ถถกถายถกเชษฐพิศ พิมพ้ถถอ ถ้อยวถ
 ถถองกระษัตริย์ผดุงไว้ ถ่นห้มนถวถกกระมถ

๑ ปางกระษัตริย์ดมยัคทำว ทรรฐ
 ครองอยู่ทวยาศ ยิงไท้
 ราชบุครันบววมหมด มดี องค์เอย
 อำมาตย์ราชฐ์ได้ ศุขตาเหตอเกษม

๑ พระทรงคำหรีดด้วย เฮอร์ธ
 หวังจักเศกตมมคิ มอบคำว
 พระด้ครุฑพระพรค ด้องพี น้องนา
 ควรแก้ดมบคิทำว ท่านผู้ไยกา

๑ แต่รามแดตักษณผู้ อนุชา
 ควรยกอยู่ทวยาศ มอบให้
 ตัวเราเจ้าชรา หกหมื่น บีนอ
 หวังฝากประยูรได้ ดับเชอชคียา

๑ ตรีเด้รจอกอกเออนราช บรรหาร ถามเอย
 อำมาตย์ราชวงษวาร พรังพร้อม
 จักอภิเศกกรมการ ผิดชอบ ไฉนนา
 ต่างก็เห็นชอบน้อม นอบเกล้าโดยทรง

- ๑ ต้มเค็ญบรมบาทเบอง บิดร
 ตรีตเรียกพระรามสอน ตั้งข้า
 จักเศกพ่อครองนคร ดั้บราช ประยูรเศย
 จงพ่อผดุงค้ำ เซตร์ให้ภูตเกษม
- ๑ รามตบรับสั่งให้ ครองนคร
 ตรีว่าใครจักรอญ ราพร้าย
 โดยกิจพระบิดร จำจิตร ด้ของนา
 จังบ่ทุตยักย้าย หยอนคต้อยตามกระแด่
- ๑ พระชนกฟ้งบุตรเฮอ โองการ ทำนนา
 จังตั้งโหรคุณหาร ฤกษ์คัน
 ผิวเห็นชอบในนวาร โมงท่ม บาทแษ
 จงพิจารณาวัน เว่งให้ฤกษ์แดง
- ๑ ขุนโหรรับตั้งคัน คัมภีร์ พบเฮย
 ดรงเทพยต์กิตยราช เมศข้า
 ด้กษณจันทรอยมิมมี อดุรราช เถงแษ
 พระเคราะห์เกิดพักยา ย่อมร้ายนิราศเมือง

๑ บังเอนเทเวศร์เข้า	ดตจิคร
ให้พระโหรเห็นผิด	พาดพดง
ถวายพระฤกษ์ โดยกิจ	การราช พิธีเฮย
เดือนถ้วนจันทร์ทอง	บักษ ชนตรีวาร
๑ พระทรงสดับทราบต้น	ตำพรพรรณ
ศรีตั้งลุ่มนคณ	ที่เฝ้า
จงจัดกิจพิธีสรรพ	อภิเศก รามเฮย
พดางรับตั้งได้เกด้า	ออกแจ้งจ่ายหมาย
๑ เกณฑ์แปลคำววจตง	มณฑป รดมเฮย
ห้ายอดยงงามครบ	เครื่องครน
เรื่องมาศมณีนพ	เทียมทพย พิมานแฮ
พรมลาดดออดพน	เพริศพร้อมพิสดรคำ
๑ ไผดาดดาเรศพร้อย	พรายดี
ห้อยลุ่มมาดยมาดี	สรคณ
กรตตั้งชแท่นมณ	นาอเนก เครื่องแฮ
เสวตรฉัตรภทริฐพน	ลาดถ้วนวางคา

- ๑ ทอดอัมภาวภูถ้วน ดบดรรพ์
 เครื่องราชกกุธภัณฑ์ พิศพร้อม
 ราชวัครัตริย์เรียงกัน รายรัก ยาแ่
 ขอบเขตรัณเภาอันดอม ปักถวนรงไถว
- ๑ ขุนอศักรับตั้งแล้ว เร็วจร
 บันตูกุโยเกษนกร นอบเฝ้า
 ทูลน้อมพระทรงศร ด้องทราบ เสร็จจนา
 พวกหนึ่งดุกุญเจ้า นบพร้องด้องชฎิต
- ๑ ด้องนักสิทธิ์ดัดกับถอย เดี๋ย นิมิตต์เอย
 จึ่งป่าวคณะโยคี ทวหน้า
 ต่างทรงเครื่องฤษั เสร็จรับ จรเฮย
 ฤๅนครหอน้ำ รับเข้าโรงพิช
- ๑ ฝ่ายกฤษัแต่ดอง กะสุน์แดง
 อาฆาฏพระรามแหง นักร้าย
 พอการอภิเศกแจง จัดพรัก พร้อมเฮย
 ค่อมคิดแล้วรับฝ่าย ด้เฝ้ามหิษ

๑. พี่ว่าพระแม่เจ้า จอมไทย เกษเขย
 รามจักรครองเวียงไชย เน็ดหัด้า
 พระพรตยศหย่อนไฉน นิกอปป ยศเฮย
 พระแม่ทนต์อย่าช้า เรืองท้าวตักยันทาน

๑. นางกระษัตริย์เห็นชอบด้วย กุจจุ
 จังได้กตทาทิ เค็ดอปปไคต
 กรตยายแย่งเกษี เติรมแซรง โคกนา
 เติร์จตุไดยาคันให้ หีบห้องมรรคมรรณ

๑. ทรรฐุราชไท่ ภูบคิ เติร์จเฮย
 ออกตุรงคันาริ เรียบเผ้า
 นางไทยเกษี ตัญญักกร ไฉนนา
 พตางตริพตางยาตริเข้า ตัญญักกร ไฉนนา

๑. ครัดถามว่านิมเนอ นวตมจ
 ไยจิงกรรแสงทรง โคกตอ
 พตางตริบอมาโนมยง ย่าเทวศ เทยแม่
 จักประตงค์ไคพัน ภาพันจิงแกตง

- ๑ ได้ที่นางนอบน้อม เสนอวอน พระเอย
 ขอพระพรตครองนคร ดับไ้
 เชิญพระจักร์กฤษณ์จร ยังพนัศ
 ดับดับจึ่งให้ กตัมเข้าถวียเวียง
- ๑ พระดัดบประหนึ่งคอง อดุนี้ บาดเฮย
 นชาติหญิงกระตี่ โดภดำ
 จักไคว่ผ่าทรวงชี้ วิครแหวะ ดุนา
 เกรงจักเสียสัตย์กตา กตัมเขื่อนอาร์
- ๑ นางแต่ร้างพิลาปรือ รำพรรณ ทุตเอย
 ปางปะทุตพระทรงธรรม ได้ถ้าง
 ขยมดัดชะวัน กรประกอบ รกนา
 พระราชทานดัดยอ้าง แก่ข้าจิงขอ
- ๑ เรียมเด่นหันชดุดด้วย ดวงชี้ วาตม์เฮย
 ความชอบขอบคุณมี มากถัน
 พรตน้องจักครองบุรี รัตนก่อน พินา
 ราชภูริจะชดุดแคะคัน ขอดช่อนครหา

๑ ฤงามตามแต่เจ้า จงใจ จัดเอย
 ขอย่าส่งรามไป ปากกว้าง
 ผิดถูกจากวันใด เด็ดชีพ พินา
 จงเมตตายามต่าง พี่ให้วายปราณ

๑ ข้าบาทตบตีด้วย ภักดี
 หวังยกยศยศว่ามี เชิดไว้
 เพียงพระตบจักตี ชาติคู่ พันศนา
 พระจักตบตีได้ ดั่งนฤคาว

๑ พระพังคังฤชชา เติบทรง
 กุมพระขรรค์พันทวง ไต่เงอ
 หวนคิดตบตีขวง ถึงตักย เดิมนา
 ทั้งพระแสง โคกเมอ สู้ห้องสลับพัน

๑ นางยถาธิดาเจ้า วิสัยญ
 แดนสุดจะปรัด ตะไท
 พระนางรับจรดี มาประทับ ทวารเฮย
 ตรัสสั่งนางสาวใช้ ช่วยเฝ้าระวังการ

๑ พออรุณไฟโรจถ้วน	ทุกนาย ไพร่เชย
ต่างประกวดแต่งกาย	ท้าวผู้
ผองพนักงานหมาย	มาพรัง พร้อมแซ
ตำรวจัดเกณฑ์แห้ว	เร่งรวเตรียมคอย
๑ จวนฤกษ์ราเมศเช้า	ตรึงชด
ไซประทุมเทียมฝน	ถึงฟ้า
เย็นทราบอาบฉกนช	กายม่อง ผิวแฮ
ทรงศุคนชวรศกถ้ำ	กดินพุ่งจรงใจ
๑ พระทรงภูษิตซ้อน	ด้นับเพดา
สรวมสนอบชายแครงเพรา	เพริศแพรว
คาบทศทัตพรวงเนตา	นตุเลศ เพ็ชรแฮ
ทรงประวิชมกฎแก้ว	เดรัจฉพร้อมพตันจร
๑ ถึงเกยพระเสด็จขึ้น	ทรงยาน มาศเฮย
กระท่งแตรตั้งขประดาน	แซ่ซ้อง
พระหดวงหมื่นขุนกราน	ศิโรตม์ กราบนา
เลี้ยงประโคมคึกก้อง	ตั้งให้เดินขบวน

๑ ทหารปลายีรวตาก	บันจร
ขุนแต่ะถ้องสถอน	สถับฝ่าย
อาษาเหต่านิกร	กมดาศร์ ธรรมแพ
ขุนหอกแห่ชาวซ้าย	สัรวเรียงเดิน
๑ แปลกรรมตำรวจถ้วน	ชัตกระ บิเศย
นายมหาดค่นเชือกกระ	เรียบร้อย
จำป๋จากตองชนะ	ครักครัน ประโคมแฮ
ธรรมพเครื่องตั้งพรังพรอย	เพิศพรังพรายสุวรรณ์
๑ คู่เคียงหาคู่เข้า	เคียงเดิน รวงเฮย
แต่งตำตรหว่างเครื่องเชิญ	เชิดคัง
บังสุริยพัช โบกเห็น	หนโบก สบัตถา
พระกรดดวงมาศกั	เชิดคังบังโง
๑ หตังเดินสัรวเรียบ	รายสาย
คนทหารในสพาย	กระบับ
พดตะพน้อทนาย	เดื่ออกออก
กรมพระแสงทวนคัง	ตำครค่นทองปลาย

- ๑ เครื่องตั้งบังแทรกชั้น ในชบวน
 หอกง่ามเครื่องทองมวญ แห่ห้อม
 แดงจ้าวหว่างเครื่องควร พยหะ แถนา
 โดยราชดำเนียรพร้อม พรังถ้วนมหาดเชิญ
- ๑ ดินรพสองเทศแท้ ระวางใน
 ถัดถนคณไชย คบบัง
 คบบโดห์คบบเสนอุไร คบบคู้ ถือเอย
 ปั้นใหญ่จ่างรงค์ทั้ง คู้ถ้อหลังชบวน
- ๑ ครอบเดรัจฉาเจ้าจรว พยหะ เถินเอย
 งามหมู่ชบวนจิงหระ พรังพร้อม
 งามดมเด็จพระองค์พระ ราเมศร์
 งามพระญาติวงศ์ถ้อม เถื่องเข้าชบวนตาม
- ๑ ฝ่ายประชาราษฎร์ ออ อังคน
 มุงชบวนพยุหิต ยาตร์คำ
 เถงพระจักรกฤษณ์เกด อมเรศร์ จรฤา
 ค่างประนคณอัมเกด้า โยษฐ์เอนชมบุญ

- ๑ ส้มเป่นส้มมติไ้ เทวดา
 ส้มด้วยสรวรยา ทวด้า
 ส้มดื่บอวตารมา ปราบดัษ กรเฮย
 ส้มพระเกียรตียังท้าว ทวด้าฤาเทียม
- ๑ จงพระเดชกระเคของคาว แคนอยุทธ ยาเฮย
 จงพระเรื่อฤทธรุคม ยิงถน
 จงพระโปร่งญาณอุต คมะเด็ค แถนา
 จงปรบักษหัดกพน พายด้วยบารมี
- ๑ พันเอนอาเพตร้อน หฤไทย รามเฮย
 หิวหวนระรวโน อูระเร้า
 ดิมแดงเหต่าพดไกร แหนแห่ ประโคมเฮย
 จนจักจวนเขตรเข้า แทบไกต โรงพิชี่
- ๑ ถึงประทับเกยมาศแต้ว มทจร
 มหาตเชญเครื่อของสัดอน สัดับหน้า
 โดยเสด็จพระดีกร เนื่องเนื่อง อนันต์เฮย
 เกถึงราชอาศน์จำ จรดแก้วแกมกาญจน์

๑ พระทรงอภิชาติแล้ว	บิณฑ
ดาบศพระวสุ	ทศน
ที่ส่งพระศวามิตร	เคียงนั่ง อยู่แ
ทรงชฎิตตามัน	เหตาด่วนบริวาร
๑ ต้องพระดาบศเฝ้า	ทฤษฏี รามเชย
ทรงเครื่องงามเนกรพ	ผ่องฟ้า
นักสิทธิ์ศิษย์มน	ชานนัง ชมนา
พดางคว่ำเจ้าจอมห้า	หาดกษัตริย์ใด
๑ งามจวนจักได้ฤกษ์	ศุภมวง คตเชย
นักสิทธิ์ตั้งอำมาตย์จง	รับเฝ้า
กราบทูลทรรฐองค์	อริราช เทอญแ
ว่าพระศิวาเจ้า	คณะให้ทูลเตือน
๑ สิ้นคืนรับตั้งแล้ว	เร็วคต คตเชย
บันดพระทวาร	จักเฝ้า
พอบระจวบค้อมทา	ษัฏกิตย ทวารแ
อมาตย์บอกระบุคำ	ตั้งถ้อยทูลพระนาง

๑ ฝ่ายกุญแจจอมแจ้ง	ขยี้มใจ จรเฮย
ดมที่คิดกลใน	นักรบ
ถึงเข้ากราบอรไทย	ทูลเรื่อง ตั้งนา
ว่าอมาตย์มาขึ้น	โปรดเกล้าทูลเตือน
๑ ไกยเกษีตดับว	กิจสรรพ ตั้งเฮย
จงกุญแจจรวถัน	เกิดเจ้า
บอกอมาตย์ตม้นัน	ทูลพระ รามนา
บิคุเรศวรให้มาเฝ้า	ที่ท้องพระโรงใน
๑ นางค่อมรับสั่งแล้ว	จรต รับแฮ
คตอมาตย์กุญแจ	นอบไหว
แต่ดงโดยพระเสาวนี้	ครวสสั่ง มานา
เชิญพระจักรกฤษณ์ให้	เสด็จเฝ้ามิดุรงค์
๑ ตม้นันตดับแจ้ง	วาจา
คดียังคตสงกา	กิจรอัน
เย้ยไต่จิงจักหา	โอรส มาเฮย
พดางทวีพดางยาครยอัน	สู่ไท่ถนถงพถัน

- ๑ หริวงษ์ทรงทราบถ้อย พาทิ ทูลเอย
 ตริวาเหตุคงมี แม่นหมั่น
 อำตาพระมุนี หมายสู่ ชนกนา
 มาจวบพระนางกน หยุดยงยังทวาร
- ๑ พระนางชายเนตรเอย ยตองค์ รามเอย
 ตรัสว่าพระบิตุรงค์ ตั้งให้
 พ้อไปผนวชเนาตง โดยเพศ ชฎินา
 ถีบตีบจึงได้ กัดบ้เข้าครองกรุง
- ๑ พระสัดบักัดบิตรีถ้อย นางแถตง
 ไฉนพระบิตรีแพตง พตาดก
 ตรัสใดคุดพระแถตง ชรรคชัด ผาเฮย
 หวนตริวาเถคนี้ ขอบเค้าอวตาร
- ๑ ทูตคอบพระโปรตให้ ถวดยเวียง
 จำจิตรตุคคิตเถียง ห่อนไค้
 ถังแต่พระแม่เพียง เผยโษษฐ์ ตั้งนา
 ซักก็ยอมรับไว้ ตรัสถั่วตาร

๑ พระรามประณตน์อ้อม ชนนี้
 แดงกัณเฑาะพโยกเยน ตั้งให้
 เคนป่าดิบตีบ ผนวชสถิตย์ ไพรแษ
 คำตั้งบิคุเรศได้ ครัดแล้วขอตา
 ๑ พระนางสดับถัยบุตร สดุดกระดรร ห้ามเฮย
 แม่จกัณเฑาะพโยกเยน เทียบซ้ำ
 ครัดพดางพระนางผัน ผายสู่ เฝ้าเฮย
 ทูลว่าลูกผิตตา ภากร้ายแรงไฉน
 ๑ ลูกเราความแค้นน้อย ไหมมี แม่เฮย
 เหตุเพราะไถโยกเยน สอดแย้ง
 ถึงสถิตย์ทพาท คราวปทต ทวงเฮย
 ลูกจุมารดาแก่ง กตาวรังษัพเวียม
 ๑ สดองกระษัตริย์โคกต่างสิ้น สดประคิ
 สดคิดไถโยกเยน คาดไว้
 จดเค็รของผนวชมี คำสั่ง ค่อมเฮย
 ค่อมประนตน์รับใช้ สู้ท้าวทูลถวายน

- ๑ จักรกฤษณต์ดับรับถ้อย กุจจี แดงเฮย
 หวนครถึงไพร่ ราพร้าย
 มั่นเบี่ยพราษฏรฤกษ์ เราชอบ ปราบนา
 พดางพระเปิดองเครื่องย้าย เพศเข้าผนวชพัน
- ๑ พระลักษณทราบเหตุสิ้น แค้นเคือง
 พระพิบไคเมื่อง มุ่นเคঁร่า
 จับศรฤทธิเรือง น้ำมุ้ง พระนางแฮ
 พระกฤษณทราบเต็จเจ้า ยุคห้ามอนุชา
- ๑ พระบิตรงค์ทรงศตยไฉ่ เดิมมี
 กับแม่ไทยเกษี ตั้งชา
 แรมป่าดิบดิบ จังกตัม กรุงแฮ
 จำพิจกตุงศา ตัดย่นนคงควร
- ๑ พระลักษณต์วิตรุ่นเฝ้า เลี้ยพระไทย
 เราอยู่จะดูใคร สบหน้า
 โดยเต็จพระพิไป ดีกว่า ขยู่นา
 กลับสู่ปรางค์บั้ง รับเข้าผนวชตาม

- ๑ พระยตอณฺษณวชจ้อง จักจร ห้ามเฮย
 ใครอยู่เพื่อนมิตร มาคุยด้วย
 พระพรตจักครองนคร เขาอยู่ พิทักษ์แฮ
 น้อยจักตามกว่าม้วย กับไ้บาทบงษ์
- ๑ พระกฤษณทรงตบถอย อนุชา ชมเฮย
 ขอบจิตรเจ้าเด่นหา พัด
 ฝ่ายอรรคราชดีดา ทราบเหตุ ครวญแฮ
 นางกรับผนวชชา ลู่เฝ้าวอนตาม
- ๑ พระเมิตนางผนวชเคว้า ไต่กา ตามเฮย
 ปรามเล่าทุกขไภยา ยิ่งถน
 นุชเนาเพื่อนมารดา ดักว่า จรแฮ
 ดิบดิบไปพน พนจักคน
- ๑ นางยนิราเมศร์ห้าม โคกั ครวญเฮย
 พระปดอบว่าเวรมี่ อย่าเคว้า
 ตามกระษัตริย์รทมดี ภาษลู่ เฝ้าแฮ
 นางตมฺทยตบคุรเข้า ผนวชทั้งตมฺทาม

- ๑๐ พระหริวงษ์อภิวาทแล้ว ทูลต่อนอง
ตามเหตุห่อนได้ครอง ครอบหัด้า
ดีดาพระลักษณปอง ไปเพื่อน ถูกแย
ดาพระแม่แม่ข้า บาทท้าวโปรดทูล
๑๑ นางสุมทพิลาปแล้ว ส่อนพระลักษณ
จรพณัจจงพิทักษ์ พี่เจ้า
ดีดาพ่อจงพิทักษ์ เต็มอมาคู รงค์แย
พระประดาทเลื่อมเคี้ยว สดวกใดคั่นนคร
๑๒ ตามกระษัตริย์ประนตน์อม ธารจร ไปเอย
ฝ่ายอำมาตย์นิกร ไพรฟ้า
บันญาท้าวพระนคร ตำมราช ผนวชแย
สองนักสิทธิ์ไปเข้า วังทวงถามนารายณ์
๑๓ พระรามเด้าเหตุให้ ส่องมุนี สดับนา
พระแม่ไภยเกษี ตั้งชัน
ให้ผนวชดับดับ ไปอยู่ พนัชแย
พระลักษณดีดำนัน เพื่อนเค้าตามจร

๑ ดองนักสิทธิ์ทราบแล้ว รับมา เฝ้าฯ
 ถึงที่ในปรางค์ปราสาท ท้าว
 เห็นเกาสุริยา ทรรฐ โคกเขย
 ถามว่าขบรามวิภา เรื่องร้ายแรงไหน
 ๑ ทรรฐว่าเห่คุณ ไก่เก ษัณา
 ทวงสัตย์ก่ด้าวเกรว ร่ำ
 ข้ายากแหะอกเท วึ่ง จิตรนอ
 เกรงจักเสียสัตย์ ออ โถกซ้ำคำฉิน
 ๑ ขนิธดองตั้งเวรท้าว แค้นทวี่
 ผิดไถ่เกษี นะเจ้า
 ถูกได้พระบุรี ส้มคิด แด้วแยะ
 ขอบอย่าให้พระรามเข้า ป้าร้างแรมเมือง
 ๑ ไก่เกษีเคียดแค้น คำอา จาริย์แยะ
 กิจใช้กิจดีทรา พร้าพร้อง
 ขนิธว่าพระภรรยา คุณยี่ นางเฮย
 ไฉนคิดทรยศจ้อง จักให้วายปราน

๑ นางวานักสิทธิ์นี้	โมหันท์
ผิชอบผิวเมี่ยมกัน	กิจคร้าม
ทรรฐ์ดับโดยอัน	อุกอาจ คำนา
ทรงต้ยแม่ทุกห้าม	อย่าให้มันเผา
๑ สองนักสิทธิ์วารี	ราพรรณ ปรอดบอย
เหต้อจะทักทานฉัน	ผ่อนย้าย
ทูตารับจรวัด	มาจวบ รามแฮ
บอกกว่าหญิงปากร้าย	ตูดงอนเขา
๑ พระอวตารดับแจ้ง	ไศกี
ถวิลชนกชนนี้	ราเศรวิ
พดางตานักสิทธิ์ดี	ตาครัก ยาแฮ
ฝ้ายสุมันตันเร้า	อูระวอนเกณฑ์พัด
๑ เทียมรณเตรีไฟพร้อม	ตามทัน
เชิญเสด็จทรงรถสุวรรณ	รับวิว
ท้ายรถสุมันตัน	กำกับ ไปแฮ
ฝูงราษฎรบนนิ้ว	นอบเกล้าโดยจร

๑ เทพยัคฆ์เด็ดจอกเบอง ทักษิณ
 หวังเพื่อบรรบอสุรินทร์ เหล่าร้าย
 ชุมนรชัฏบริณ ดาศตุ ด้วนแฮ
 สุริยดับคดับค้าย เค็ดอนเข้าพักพด

๑ เทเวศร์ดาลเหตุให้ พหลหดับ
 ดำมกระษัตริย์จากประทับ ที่ด้อม
 เข้าดงถ่วงดำนดับ เรือรบ จรแฮ
 รุ่งสุมนันปนพ้อม มาครวัฏกระษัตริย์หาย

๑ จิงอุบายตั้งให้กดับ กรุงพดณ ทุเอย
 ชาวประชาเกษมสันต์ แซ่ซ้อง
 นางสมุทแก้วดำคัญ ดำมกระษัตริย์ กดับแฮ
 นางรับเสด็จจุ้ห้อง แพบท้าวผมนใน

๑ สุมนันปนรับเข้า ถวายกร
 ทรรฐออกกบญชร ดับพร้อง
 อำมาตย์เบิกกิจจร ดำมกระษัตริย์ ผนพชน
 ท้าวสดับประหนึ่งค้อง ดำครวัฏมประไดยชนม์

๑ ปางจอมอภัยทศเยศวรไท้ ทิวงคต

ต้องมหิษาจักร	โคกส่อน
จึงต้องพระนักรพรต	ตื้นเวศน์ วังนา
พร้อมหมู่ข้ามาคยัดตน	คันทน้านางสนม

๑ จึงบรมนักรตให้ พนังงาน

ยกพระศัพदनาร	ผ่องแผ้ว
ทรงภูษิตอติการ	เครื่องกระษัตริย์ เสร็จแล้ว
เชิญพระศัพตงโกฏแก้ว	สถิตยชั้นสุพรรณราย

๑ เครื่องสูงรายรอบล้อม แต่ได้ว

อีกเสวตรนครไชย	เชิดกัน
รูกษาคูไรให้	ร่ายเรียบ รายน่า
กตองชนะแควตังชัน	คัมภีร์นางครวญ

๑ ฝ่ายพระรามพระลักษมณ์ทั้ง ตั้ดา จรแฮ

ตู่ละโคมมหาต่า	คเวศ์เข้า
ประทับร่วมนิโครธา	คริเสวรีจ ไฉนฤ
บัดกฤษณ์มาเฝ้า	ตั้งข้ามตำคร

๑ กุณินนำเสด็จทั้ง	ตามกระษัตริย์ จรแฮ
ตฤณพระภารัท	วาชแก้ว
นักสิทธิ์บอกล้วนพนศ	พิศณุ ตานา
พลางตั้งกุณินแก้ว	กตบเมอบูร่า
๑ ตั้งกองมอสดอดุ้ม	รักษา อยู่เฮย
ระวังหม่อรินทรมา	มั่งไท
ปางหริวัณชดา	ศรมสระ ภารแฮ
เรอจัดทัพให้	กฤษณท้าวเจริญมาน
๑ พระว่าพระพรตแจ้ง	จักร
มารบค้นเข้านคร	ไปแก้ว
ครวดีพลางชุดกร	ดาพระ สรรภค์แฮ
ไปสู่อัตถุณณ์	จิตรคงภาวนา
๑ กตาวดีขุนม้าตุ	เวียงไทย เกษแฮ
ทูตกิจต้องดไย	ว่าท้าว
บิศุราชจักเวรมไห	สุริเยศ
ให้พระรามครองด้าว	ตั้งขามาเชิญ

๑ พระพรตสัตรีศรีบเฝ้า ไชยกา
 ดาเด็จออกเณนา ตั้งให้
 เกรียมพลอมาศยา จิตต์เร้งๆ พหุแด
 ต้องกระษัตริย์เถลิงรถไท้ เรงฝ้ายพลพฤษท์

๑ คดอยุทธเยศยาครเข้า บุรี
 บงกักรปวงเด็น ไศกซ้อน
 ตรีธามกิจคดี อำมาตร์ ปวงนา
 จอมอบแผ่นไผ่ทพน พิศณต์ด้วยไฉน

๑ สุ่มันคณนบนิ้ว ดนองทต ท่านนา
 พระชนกมอบไอสุริย์ เชษฐไท้
 แด้วครัดตั้งเชอयर ยาครพนาศ์ ผนวชแ
 ดิบดิมจิงให้ กตบเขาคันครอง

๑ พระชนนไท้จิง เชษฐา ผนวชแ
 พระดิษณอีกดีดา เด็ดจด้วย
 พระปิตุราชครวญหา จนนพิ มตายนอ
 ต้องกระษัตริย์นบม้วย เพราะแก่นมารดร

๑ จรเฝ้านางสมุทรทั้ง เกาสุริ ยาศัย
 ไม่กราบชนเกษี รั้งให้
 เสด็จถามเหตุชนนี้ กิจก่อ ไฉนนา
 มาตรงคร้ามไท่ ดัดบถ้อยพจน์แดง
 ๑ ว่าบิคุราชจักให้ ไชยธรรม ภูมึนา
 ระแม่เจ้าอาธรรม จึ่งแต่ง
 ทรงตั้งแย่งเขตรัชนี มอบพ่อ พรตแฮ
 บิคุราชไคณพนธ์แก่ง กัดบถ้อยถึงมลาย
 ๑ พระพรตทราบไศกสอน ทอดาร ทำนา
 บิคุราชทราบการ เกียวพ้อง
 ไฉนหนอแม่จิงหาญ หักขัฟ พระเอย
 สืบชาติเกิดเข้าห้อง ขัฟชาดามาน
 ๑ ขย่ำว่าแต่เขตรัชนี ขยัทรยา เดยเฮย
 ถึงทิพย์ไตรตริงษา มอบให้
 ขัฟชาไม่ปรากฏา ครองก่อน เขษรูนอ
 ตามาทตามกฤษณ ไท่ ผิดแก้บค้น

๑ ต้องนางพังพอน์ขึ้น ตั้งไผ่
 ตรัสว่าจะจรไหน ศพท้าว
 ใครจักจัดการไป งดก่อน เทอญพ่อ
 การเสร็จจึ่งจากตัว ได้จัดด้วยชนนี้
 ๑ พระพี่น้องรับถ้อย ตาพลัน
 ผู้พระศพอภิวันท์ รำให้
 เมื่อพระพรตศักรุศกร แดงนำ พระโกฏนา
 ไกยเกษได้ ขาวแก้วคณิงคอย
 ๑ ไขกุจจ์สืบแจ้ง กิจจา
 ว่าพระพรตเนาปรา สาทแก้ว
 นางทราบรับเล็ดจมา ที่พระ โกฏเฮย
 ตรัสรับโคกตูกแล้ว กดำถ้อยแถมตพตัน
 ๑ แม่ขอศคัยชนกได้ ส้มใจ แม่หา
 ให้ถูกผ่านเวียงไชย สืบเชื้อ
 พระพรตศคับเนกไฟ จุติจิตร พิโรชเฮย
 พตางแก้วพระขรรค์เงอ จักมล้างมารตร

๑ พระศุภรศุภยุดหิตถ์แก้ว ทูตองค์ เชษฐนา
ความชั่วจักคิดจง หยุดยัง

พระพรตตดแต่งทรง ขั้วแม่ จรแฮ
กตัญญูไศกถิงบิทรทง เชษฐน้องพี่นาง

๑ พระวสุธิดาวิมลคุณ นกขรรค์
พอรุ่งรุ่งพระโรงพด้น ท่านเจ้า
ให้ขุนตมณันต์ รับปลุก เมรุแฮ
อำมาตย์รับพจนเฑาะ บัดตั้งเกณท์ระดม

๑ ปวงด้านรคมปลุกถ้วน ตามคำ หรับแฮ
เมรุใหญ่ทิศโรงระบำ เสร็จแล้ว
เทียบรถศพรถนำ อักขณต์ แท้เฮย
เชิญโกฏฐันรทแก้ว เคตอนคต้อยคตาขบวน

๑ สุพระเมรุเชิญโกฏฐัน เบญจา ทองแฮ
ถ่มโฆเจ็ดทิวา จวบเช้า
พร้อมเขารศพงษา อรรคเรศ ทำนนา
ไถยเกษเฝ้า แอบถ้ำถวายเป็น

๑ ต้องนักรรรมรื่องว่า นางไภย เกษเฮย
 ขอด้ยชัยรามไป จากด้าว
 ยกถูกผ่านแผ่นไผท พระขัติ นางนา
 งดแต่พิศุณท้าว ออย่าต้องเดินพนม

๑ นางไม่ยอมท้าวตั้ง กับเรา ขาดนา
 พรตกับเจ้าอย่าเฒ่า ศัพไท
 ไปเสียอย่านิ่งเนา นางรืบ จรแฮ
 พระพรตไศกร้าให้ ชวดตมตงครวญ

๑ ต้องมารดรดีศรีทั้ง ฤษี ดันมนา
 มวญมาคยถววยอศิศ์ เสร็จแฉ้ว
 เสร็จศัพทอเจตย์ บันจุ ธาตุแฮ
 ต้องนักสิทธิ์คตาศ์แฉ้ว ดูด้าวภูมิดง

๑ พระพรตคดียังแคน มารดา
 พระยงทรงไศกา ร้าพร้อง
 เสียชาติที่เกิดมา เปนหน่อ กระษัตริย์เฮย
 ดุดงหินชาติคอง ตั้งห้ามถววยเพตง

๑ พระพรตคิดขึ้นแก่น ชนนี้ ทำนนา
 ครวญคร่ำไส่กแดนทวี่ เทวศให้
 ไปส่นานวรอินทริย์ องค์ห่อน ประดับแฮ
 ทรงแต่ธนูเคยใช้ เสด็จด้วยอนุชา

๑ ต้ององค์เจ้าจตุรพักตร พระโรงคต
 ประทับแท่นทาบสุวรรณ์ ครดิให้
 มุขมาคยส์มณันคณิ จงจัด พหุตแฮ
 รกพระชนนีไท่ ประทับพร้อมแฉะด้าร

๑ พระกนิฐราเมศร์อ่าง อรรคถาดง
 เราจกยาครพนค้แขวง วัมท้าว
 พระจักรักฤษณเสด็จแฝง อยู่ทิศ ไตพ้อ
 หวังพบเชษฐสูด้าว เพื่อให้ครองนคร

๑ สุ่มันคณิรับตั้งแล้ว คตาโคต มาฮา
 จากพระโรงจัดไหย เเรศข้าง
 พตรบมทจรใน วันหนึ่ง เสร็จแฮ
 ดิบหม้อถ่อตำครค้วาง ไชว่คว่าดาวธนู

๑ จักรกัณท์นั่งน้อง	อวดคาร
รทชนนึ่งคราญ	แต่งไว้
วันทะประเทียบขนาน	เตรียมเสร็จ
ทูลแต่สองท่านไท้	ว่าพร้อมจัดขบวน
๑ ต้องกระษัตริย์ทราบเข้า	ที่ตรง
ไซสุหรัยไปยชตลง	พุ่งพุ่ง
ส่นานเสร็จอุไทยองค์	ทรงเพศ ผนวชแฮ
หนึ่งพิศม์ครองไปสดุ้ง	มุ่นเกล้าทรงชฎา
๑ ทรงเครื่องผนวชเสร็จแล้ว	ดีดา
มาถนพระมารดา	กราบเฝ้า
ทูลเชิญเสด็จยาตรา	ทรงรถ มณีน้อย
ต้องพระชนนีเจ้า	เพ่งคล้ายอวดคาร
๑ พระกฤษณรักษทง	อนุชา
เมื่อจากเมืองผูกชฎา	ห่อเกล้า
เหมือนพระพรตทรงมา	หวนคิด ถึงแยะ
กรกอดสององค์เศร้า	โคกขำรำพรรณ

- ๑ ต่างไศกตักกระษัตริย์ไว้ รืบตี ฤาษี
 มาสู่พระเจดีย์ ชาติทำ
 บังคมพระอิฐทิว เทวศไศก ถึงแฮ
 พดางว่าครวญดูจั่ว ฤๅรื้อนพรรณา
- ๑ วายก่าศรวญตีไท้ เด็ดจมา
 ทรงรถพร้อมโยธา แห่ห้อม
 เดินพดพยุหยาตรา ออกจาก นครแฮ
 ไกยเกษัด้อม นังท้ายรถทรง
- ๑ ยกทวยหาญพรังพร้อม โดยสถิต มารคแฮ
 พอบ่ายพระสุริยน ดับไม้
 เข้าแดนอุทยานคด มุขมาคย ทูตเฮย
 คราวเมื่อสามอิศรไท้ ตู้อ่าวสวนขวัญ
- ๑ เวดาคักพระหลักธ หนีพด ไปพ้อ
 หาไม้ทราบแห่งหน พนัคดิน
 ทรงพังข้าวผ่าวกมต แดนไศก ถึงแฮ
 กลับว่าเชษฐานัน เด็ดจด้วยบาทา

๑ เราจะไปรณัน นึกหมอง ใจนา
 เหมือนไม้เคารพดของ บาทให้
 ตรัสแต่ภริยาคิริยดอง องค์จาก รกษ
 ยุรยาตรชมมิ่งไม้ หยุดยังพดพณฑ

๑ พักพหลอยู่ที่ท้าย อุตยาน
 จนดวงราตรีกาล รุ่งเช้า
 ห้าภริยาคิริยยกทหาร แห้ให้ มานา
 เคนรคชแต่ละเจ้า ด้าวอาศรม

๑ ถิ่นวดีรู้สวามิตรเชื้อ ชีไพร
 ถึงเขตรหยุคพดไกร พักยัง
 ห้าองค์จึ่งครรไกร ยังกู ภูษ
 ดำนักดาบคัง อิศรไต้เบญจางค์

๑ อภิวัตน์ภพรดแล้ว พาท
 ถามถิ่นพระจักรี อื่น้อง
 กับภควดีดี ดาเด็จ ใจนา
 หมายจักพบเฝ้าพ้อง ทราบแล้วจงแสดง

๑ ต้องดาบศว่าครึง คาเนา เวียงนา
 กอบกิจพระศัพเฒา จวบแก้ว
 ดำกระษัตริย์เดด็จเทา ทูรจาก กรุงแ
 บ่ประสพตาแคตัว ไ้แจ้งหนจร
 ๑ พระพรตศักรศให้ ไ้กศศัตย์
 เรอคว่ำควญจาบัลย์ บ่มเครั้า
 ต้องพระมาตรงครัน ทดกอด ปดอบเฮย
 จงดับไ้กศคิดเค้า ดับให้พบนารายณ์
 ๑ จงอ้อนวอนท่านทง ต้องช
 นำพนศ์แกจถึ อยำชำ
 ต้ององค์ต่างไ้กศ ชวนท่าน ไปเฮย
 ดาบศรับห่มผ้า เป็ดอกไม้นำทาง
 ๑ ห้ากระษัตริย์อ้อทง ต้องดา บศแ
 มาที่ประชุมโยธา แห่งหน
 ให้พระพรตเนารา ชรท ทรงเฮย
 พาเที่ยวในไพรด้น ดับไ้ทรวงสังข

๑ ข้ามธารเหวโขดช้าง เนินไศต
 เห็นพฤษทิวไรไร ผั่งน้ำ
 นามเรียกสะโคงใน แนวน้ำ นินนา
 รั้งเร่งพหลดงดำ ตาค้เข้าเซศรันท

๑ ฝ่ายพรานมช้ออ้าง กุขัน
 คราวพบพระทรงธรรม พิศนุไท
 จากพระฟ้าหัตถ์บรรณ นานดง มาแฮ
 เกณฑ์บ่าวตระเวนให้ คำนตงระวังทาง

๑ ครวนอาทิตย์แจ่มแจ้ง คคณาค
 พาพวกเผ่าบริวาร ตรวจแคว้น
 ยินเสียงหมู่ทวยหาญ โห้ฮัก มาณา
 ปันพฤษขลุเห็นคั่น คิคคัศศู

๑ เห็นนายพตแห่งน้อย โด่ภา
 ตะม้ายรูปพระจักรา ดูรทำว
 ขรอยพระพรตตามมา เปนขบถ พระแฮ
 จับหลอคป่าวเลียงกร้าว เรียกพ้องบริวาร

๑ พรานไพรไพรไหญ่ไหญ่ น้อย มากอนันต์ มาแะ
 พังเป้าหอดดดำคัญ กีกก้อง
 เรียกพวกเพื่อนในอรัญ เร็วเร่ง จรเฮย
 กิ่งที่ประชุมช้อง อยากฎการนาย
 ๑ กุณนิจตั้งให้ เตรียมตน
 ทาว่านยาคงทน กัดนกัด้า
 อาวุธเกิดมادت ทางทัพ ยกแะ
 คาประคังขวางหน้า ก้าวทำรณรงค์
 ๑ พระพรตพังจึ่งแจ้ง ตามตักย์ จวังแะ
 เราจักมาเชญชัคย์ ฝ้อง
 ถวายครองราชสมบัติ ไซ้ได้ให้ ถวงนา
 พรานเขือคำทำนพ้อง นอบเฝ้ามาศรงค์
 ๑ ทูตรับจักช่วยข้าม ตั้งเด็จ ไปแะ
 เรือจัดมาพร้อมเด็จ นบร้อย
 ถวายของป่าเบ็ดเตล็ด หตายอย่าง
 เชิญสถิตย่นาวาคถ้อย ยาตรข้ามชโลธร

- ๑ ห้ากระบี่ดัดจ้าม เน้นยรชด
ถึงฝั่งกับพวกพหุด คับข้ง
ชนนี้แต่จ้นเนาบน รกรับ ยাত্রเฮย
อุบริเวณขุดย้ง หยุคพ้องพดพฤษท์
- ๑ ทพค้งนอกเขตรดาว กุฎ
พระพรตเชิญชนนี้ เด็จเจ้า
สองดาบศ่นาจิถ์ ด็จกระบี่ จรแฮ
ถึงถิ่นภารทวาชเข้า นบหม่นนกรรรม
- ๑ นักพรตถามว่าไท่ ราชวดี
ไฉนผนวชตะขบขันธ์ เขตกว้าง
พระพรตบอกสันต์รพ์ เหตุกดับ ถามแฮ
ทราบถิ่นโปรดแนะบ้าง ท่านแจ้งเรอครวญ
- ๑ ดาบศเห็นพระเศรวา สงสาร
ทูลว่าจะพาหถาน ดูไท่
ชวนสองพระอาจารย์ นำกระบี่ ไปเฮย
ถึงกุฎขุดต่างไห้ว กฤษณย้งไห่นาม

๑ ธรรมังคดาบศ้าง จริงไซ
 ด้ามกระษัตริย์เนาเขตร์ ไซด พัวศัคว
 นามศักฏฐาญไป คาจัก นำเฮย
 นักพรตดีน้ำท้าว เด็ดจเข้าไพรเขี้ยว
 ๑ พวกดาศอยเบื่อง เขิงศรี
 เห็นหมู่พหุทหวาดหนี วุ่นว้า
 ด่วนพระลักษณเด็ดจดี ดาศเลาะ ผดแฮ
 ยลพระพรตยทุกุลดำ คิดค้นปตองคิดปี
 ๑ ปางพระรามศดับก้อง โกลา หลดแฮ
 ครอบนักศรอนชา รับเต้า
 ตรัดถามทรวาภิจจา ตามเหตุ หลดแฮ
 ปรางพระลักษณหยดเข้า ฎึงทงต้ององค์
 ๑ ธรรมังคดาบศ้าง ด้ามมุนี
 นำเด็ดจคดฎึง กฤษณไท
 พักพลร่มเฉอศรี นอกเขตร์
 กระษัตริย์เด็ดจโกด พิศณุแก้วโคกคัลย

- ๑ พระรามยดอนุชเคว้า กำสด
เกรงกนิฐีพจกปด กอดไว้
ห้ากระษัตริย์ต่างวันท ครวญคร่ำ
คตยโคกถามถึงไท้ ชนกละว้าฤาเกษม
- ๑ พระพรตทูตแด่คน จวบ ความแ
บิคุเรศโคกปรารภ เชษฐเจ้า
จากเวียงพระโคกดยบ จนนพิ คับแ
ด้ามกระษัตริย์ทราบ โคกเคว้า ขัดยหัววิสัยญ์
- ๑ สุ่มันคนเห็นรับเฝ้า ชนนี้ ทูตเฮย
ทราบเหคุจึงเด็ดจตุ ติวเคว้า
ถึงกตบโคกเทวศทวี่ ดยอีก กำนัตแ
นักพรตมาคยหมอเข้า ช่วยแก้พันหาย
- ๑ ฟันองค์พงษ์ขัตยพร้อม เห็นกัน
รามตักษณเอนรรคเรศอัญ ชติคณ้อม
มาตุรงค์ทำนรพวรรณ เชนุเสด็จ กตบนา
กฤษณรักษรับสัดยช้อม มั่นแ้วฤาคัน

๑ ไกยเกษักถ้าวออัน วอนขมา โทษแ
 เชิญพิศณุกตัมพารา อย่างก็
 พระศรีรัตนตียา ห่อนรับ คำเฮย
 จักรกษัตริย์ เช่นไท้ ไอยกา

๑ พระวิสุทธิธรรมไตร ได้ สดับตรัส
 เห็นพระรามอ้างตีย มั่นถ้อย
 ชักเรื่องชดชยวตร ครองอัยทศ เพรงแ
 พระพรตพุทธชอกต้อย อยู่ด้วยองค์นารายณ์

๑ พระจักร์ทฤษดิน้อง ไศกคัลย
 กอดกนิษฐาบัลย์ พร่ำพร้อง
 ขยาเทวศกตัมเขตยชนันต์ ผดุงราชฎี เทอญพ้อ
 พระพรตพึงยังร้อง ำให้ ไอยครวญ

๑ ฝ่ายรกรทเทพตัมถ้อย เชิญนารายณ์
 อมรหมู่แต่งกาย เข้มหน้า
 มังคัมพระพรตคตาย เค็ดอนทัพ กตัมแ
 คั่นปกครองไพร่ฟ้า กฤษณเขื่อนตามอมร

๑. นัองนารายณ์ด้ดบัซ้า โคศกคัลย
 ดั่งถูกอาวรุพ่น หม่นไหม้
 จ้งทุตถ์นงพระบญุ ซาพระ พินา
 ซอคู้ณตองบาทไ้ เพื่อไ้วแทนองค้
- ๑ ปางพระราเมศร์เอน อรรถถลตง
 จำจักเคินพนค้แฝง ปราบเดียน
 ฌตองบาทคู้ประทานแดตง ความรัก อนุชนา
 ห้ากระษัตริย์ตางโคศกเพยน ผดียงอาศรม
- ๑ ฝ่ายถีนักถิทรแจ้ง เหลือทาน ทัดนา
 อวยถ้วถัดตแถวคนถ์ถาน ออยยง
 ถ้องกระษัตริย์ถะพรตถาญ จนเควรอง ทรงแฮ
 เด็กทพถดับพรอมทง มาคย ไ้ถ้ามองค้
- ๑ ครนถ้งปถายเซตรตาถ ออยทชยา นครเฮย
 ไ้หยุคถ้างพารา ทนน
 พระพรตถังอนุชา เขยชเนติก ถ้ามเฮย
 ถดับบเรศ์เซอถถิกถยหิน พักถ้าอวถาร

๑ ก่อถ่วงพิราพกัณฑ์ ฤทธิมนต์
 เหนือเขาศักดิ์สิทธิ์ หยาดน้ำ
 มีส่วนปลูกพวงสุวรรณ พฤษ์หนึ่ง ปลาดพ้อ
 กำขบับาวอสุรกาย ดีควดแดนกุม
 ๑ ตั้งเสด็จเห็จเหาะขึ้น คคณานต์
 แผลงฤทธิ์บังสุริยฉาน มคพา
 ดลไครทศเทวดาน หยอกสู่ รวงคเษย
 เห็นเครื่องประดับควา แยมไคกัถบแดน
 ๑ ปางพระรามกับด้วย อนุชา ชีราชแธ
 อรรคเรศองค์ดีดา พรตสร้าง
 หฤไทยขุนทรงอา ไถยพระ ชนกเอย
 จังเสด็จมายังข้าง นิคให้วธาชฎิต
 ๑ ฝ่ายดาบศใหญ่่น้อย พังคำ ดาแธ
 ในจิตรอาไถยกา ธรคให้
 ขวยพรเสด็จพระดำ เนินจาก ไคตแธ
 ถึงกุฎอิสิทหนึ่งไท เด็จเจ้าวันทา

๑ เห็นดาบศ้อยด้วย นางชฎิต
 แดงจิตร์ถามมุนินท์ เผ่าพ้อง
 นักพรตตอบตามระบิณ ดุทัศน์ซื่อ กระทบขวัญพอ
 กัดบั้งพระพิน้อง อักทงอนงค์ ไฉน
 ๑ พระพั่งถามจึ่งแจ้ง ได้รู้ความจริง หดงนา
 นักสิทธิ์ชวนอยู่ตาม รักท้าว
 เรอตอบว่าโกธคาม เขตร้อยทศ ยาพ้อ
 ขอรบตาไปด้าว ถิ่นให้ไถถนกร
 ๑ ดาบศดัดขัดได้ อวยพร
 จงบัจจามิตรหย่อน พ่ายแพ้
 นางชฎิตกับบังอร อรรคเรศ เฒ่น้ำแช
 สรวมสวดดีทุกขเวณแท ได้ใจแก้วเธอตา
 ๑ ถ้ามกระษัตริย์จากพัน อาศรม ดุทัศน์แย
 ดุฝั่งชดพักษม ร่มไม้
 จักข้ามนี้ปรารมภ์ เรือขดี ถิ่นนา
 รุกขเทพนิมิตรเรือให้ ได้ดีข้ามคงคา

๑ องค์พระหริรักษเรือง ฤทธา นุภาพเอย
 เด็ดจตุฝั่งขตา ตาค์เต้า
 ชายชมพนัศพนา มฤคบั๊ก ชั่นอ

จรวบประเวศเข้า สู่แคว้นสวนขวัญ

๑ ไปทันประจักษ์แจ้ง ตำนัย

ว่าอสูรเคกัศร ปลูกสร้าง

ยุรยาตร์ประพาศพรวณ ผลิตดอก เมอณา

พลยักษวางจิงคว้าง ไขว่ล้อมเกรี้ยวกร

๑ ภูมินทรวรนาถน้อง นรินทร

ทรงจับขรรค์ศรธนู ราวร้าย

บ้างเจ็บป่วยบ้างมรณ เหลือบดาศ หดบแผ่

พระเสด็จยุรยาตร์ฝ้าย ผาดเต้าตามทาง

๑ บัดนั้นพร้าพราย เรื่องฤทธิ์

จวบเจ็ดทิวาคิด ไคร่ฝ้าย

สวมต่อครันพิจิตร อำอาคม

จับหอกทยานย้าย ยาศรเข้าไพร่สันต์

๑ จัปต์ควักนอ้มแต้ว	ดั่งด้า มานอ
ผูกบาทคชคอนคตา	คถาคถ้อย
ถึงสวนพิศพิศทุกษา	เห็นหัก รทมเฮย
บ่าวเจ็บตายกว่าร้อย	โกรธฟุ้งควาดถาม
๑ รากษชบอเหตุแจ้ง	จบความ
พิราพโกรธโตดตาม	คิดค้อน
เห็นมนุษย์ร้งามด้าม	คนไค่ ทางนา
นักรักนางรุ่มร้อน	จิตรเอนอ่านมนต์
๑ อากาศมีวมืดมัว	दनรยา
โจอมจับพระรัตนนา	เรศร้อง
ต้องแหว่คืบตัสตา	เต็ดจเทียบว คั่นแฮ
หากนินรุห่อนพ้อง	ราพร้ายพาหนี
๑ จักรกรกงแก้ว	เกาทัณฑ์ แผลงเฮย
หายมิดเห็นมารณิน	ผกเค้า
พระตามราพทันพัตัน	โถมแย่ง อนุชนา
มารยุตพระทยานเข้า	จิกเกด้าศรประหาร

๑ พราพเจ้าฟ้างต้น ชั่วคริ
แกว่งหอกกตอกกายบิต ค่อแย้ง
พระตักษณเี้ยียบเขวกฤษณเี้ยียบบ่า ราพเฮย
มารตบัตพัตตุดตั่ว้ง เหวียงไท้ โถมแทง

๑ พระตักกรเห็นยว่น้าว ด้ายศร
พรหมมาศมั่งอุรบรร ตันมด้าง
ค้องอกพราพนอน อนาถนิระ ชีพแฮ
ทวยเทพออกโษษฐอ้าง ชยศ้อเอ็กถวย

๑ ภูวนารถพานาฏน้อง จรด
มาประดับเด้าวร ไค้ไค้
พระถามเหตุเทวี่ ทูตเด้า ถวยแฮ
ข้าผิดเพราะขาดเฝ้า นาทเบองพระศู้ด

๑ พระกรัศวรตัสด่าปให้ เพดิงตาม ป่านา
แต้วด่าปข้าคอยยาม กฤษณเี้ยไท้
ขอถวเรตัจปราม ปราบหมี่ อสุรแฮ
เชญคืบอ้นไค้ กตบั่นคนด่วรรค

๑ พระอวตารเสด็จเค้า ตามอนงค์ นำแฉ่
 ถึงที่ต้นศรทรง ครันครัน
 เปนพิรุณร่วงโรยลง คาทดับ เพติงนา
 นางเสด็จมัจฉาขึ้น โขจรู้อือนถวายพร

๑ ภูมิศัวราชเจ้า อนุเคราะห์ นางแฉ่
 นางสุธิดาเหาะ ผาดผ่าย
 คึงภักตร์มั่งจำเภาะ ไกรตาศ์
 ตอยถ้วไปศถ้าย ๆ ดับห้องหาวยาย

๑ ถ้ามกระษัตริย์ยุรยาศ์เยอง คธาโคต
 คณคตตติเยบไศล ปากกว้าง
 บันตถึณฮาไศรย นักตัทธ
 อรรคตะดาบศ์สร้าง พรตช้านานหึง

๑ เสด็จสู่ด่านกนน้อย วันทนา
 พระอรรคตะตัทธา ชักไซ้
 รู้ว่าพระเทพา วตารปราบ ยักษ์แฉ่
 แถตงเหตุครังศิวให้ ท่านต่างตรับรู้

๑ เถ่าพตางหีบเกาะแก้ว สุธากาญจน์

ถวายแด่องค์อวดดาว	ท่านไซ้
อันอวยพระพรมาน	ไชยสิทธิ์ พระเทอญ
แสนด้าอสุรนนให้	พ่ายแพ้ฤทธิ

๑ นรินทราเมศเรอง	วังสรวค์
รับเกราะจากนักรรรม	ท่านแก้ว
แสนโสมนัสหรร	ชาลบ ประสงค์เฮย
พตางพระโชนมกุฏแก้ว	นอบเกล้าตาจร

๑ ภูวเรศประเวศเจ้า	ไพรรหง
พอสุริยอัมภงค์ตง	ดับไม้
อาไศรยพฤกษ์ โคกทรง	เสาวรส จรุงเฮย
ตมเนือยขึ้นหญไทยไท้	ท่านยังบันทม

๑ ปางองค์อมรเมศเจ้า	ไตรตรึงษ์
หตากจิตรคิดรำพึง	เพ่งวิ
ว่าพระจักกฤษณคณิง	หาที่ เวนแะ
ให้สังคหังคนผู้	จักคังคบะณาน

- ๑ นำเทพบริษัทห้อม เหาะมา
 บันลุนวโคธา ผิงน้ำ
 นฤมิตรโระสิทธิ์อา คัมภท ด้ามเฮย
 จาฤกอักษรชา บอกไว้ในบาน
- ๑ พระพงษ์พิศณุเทพไท ภูษพต
 ฌทมณรุกรชมนต จวบแก้ว
 แดงทองด้องนกดต อวามเรื่อ อรณเอย
 ตฤณไก่อ้นเขยแจ้ว วิหคร้องเริงเสียง
- ๑ ดังแดงพันสร้าง นิทรา
 พาพระตักษณนางดีดา ไต่เต้า
 เตียบทางหว่างภูผา พนพฤกษ์
 เห็นภูฏักตางดงเข้า สถิตย ไกด์ทวาร
- ๑ ทรงชำนอักษรแจ้ง คำคัญ
 ทราบว่าตรีเนศวร์วรรค ดฤษติไว้
 เปนที่ประพาศับรร พชคกิจ
 ทวรสถิตยทันได้ คู่ชดวยพรหมจรรย

๑ จิ้งมีมรุพจนเอน โองการ
 แต่อนนงพาด เพื่อนไร
 อาศรมทศบรรณศาต ที่สถิตย์ นนา
 อมเรศนฤมิตรให้ ยับยงอาไศรย

๑ พดางชวนพระกนิษฐทั้ง เทพ
 ออกจากทพิษมณทร์ บัชา
 เด็ดจดังสู่สระศรี ดนลานไธรรจ สกนธชัย
 คาคันประทุมห้ำ เหล่าพันชดได้ว

๑ บ้างคุมบานเบิกแย้ม เกษร
 กลาดอุบตถอยสัดตอน เกดอนน้ำ
 ทรงเค็ดประทานอร อรรคเวศ
 คตายน้อยเห็นอยเห็นบชา สร้างร้อนรำคาญ

๑ ต้มเต้จกวนนารถเจ้า จักรพงษ์
 เด็ดจกดับบริเวณคง นิเวศน์ดาว
 อาไศรยภูฏทรง ประพฤคค์ พรคธ
 กัวนิตน้องท้าว เพื่อนไทสถิตย์ดง

๑ มารหนังสือภกาศอ้าง สมนยา

โอรสตำหนักขา สืบได้

นามชนกชื่อชีวหา เขยทศ กรรฐ์เฮย

จงจิตรคิดใครได้ ตำตรไทเทวัญ

๑ ทนไถระเห็จห้อง เถหา

ผู้ชนกชนนีตา รับเตา

เหาะข้ามฝั่งโคธา นามแม่ น้ำเฮย

ถึงแผ่นศิลาเข้า นั้งข้าเศกมนต์

๑ ดินฟ้าอากาศกอง โกลา หลเฮย

ทวยเดชแห่งวิทยา เชี่ยวไซ

ภักตร์ดีแปดโลศรหา เหตุทราบ แด้วเฮย

ทั้งพระขรรค์ทักให้ เณระหน้าขุนमार

๑ หตานราพถมเนตรชน เห็นขรรค์

เคียดว่าพรหมอาธรรม ทอดให้

ฤมาหมิ่นกุ่มภันท์ พงษ์ดี ภักตร์เฮย

ดั่งกับมือไม่ได้ ดั่งนแคตนาเรา

๑ หงุดหงิดคึกคักคั่น ใจคน
 ภูก็กกคน หนึ่งแท
 เทพาวุธไม่ดต หักไป หยิบเหย
 จักอยู่บริกรรมแก้ เกียงให้มามือ

๑ ปางองค์พระลักษณผู้ ภาคิด
 คอพระบาททศรี เชษฐไท
 อักองค์พระลักษมี เต็มอเชษฐี คนนา
 คอชนกชนนได้ เท้าแททงต้อง

๑ จำายพระจิตพร้อม คานขอ
 แตรกู่หาบกระทอ รับเตา
 ผลไม้เก็บเก็บบพอ จวนกลับ
 เห็นพระขรรค์นเข้า อยู่ข้างทางจร

๑ หยิบขรรค์ปลงหาบไว้ คองขรรค์ ดองเหย
 วามวามปลานแตงฉิน โขดแพรว
 กุมภกาศินพนัน ดัมเนตร เห็นเหย
 นวชัคคชาแก้ว รับเข้าโจมตี

๑* พระดิถีณเห็นยักษราย แรงทง
 กรแกว่งพระแสงทรง ได้ด้อยัง
 คอยที่ระวงค์ ส่มอาจ หาญแฮ
 การรบjarอง ทำให้เสียที่

๑ บาทขวาเหยียบเข้าซ้าย กุมภัณฑ์
 กตอกกลับจับพันตัว วนคว่ำ
 บาทซ้ายเหยียบบ้ายัน มอญุด กระบองนา
 พระหวดด้วยขรรค์กล้า ขาดเกล้ามารมรณ

๑ เสร็จการผจญราพแล้ว เก็บผล ไม่เสีย
 เต็มหามหามาคด กุญไหว
 ทุดเหคุยักษผจญ แดดาภ ขรรค์เฮย
 แดพระพิเศวไซ นอบเกล้าถวายขรรค์

๑ ทรงรับอาวุธเขื่อน โองการ
 รอยว่าเทพทั้งประทาน แน่นอง
 บุญพ่อประจบพาน จงตฤษดิ์ พ่อฮา
 มอบพระขรรค์พาดพร้อง พร้าให้ส่วดี

๑ ปางทศภักตร์เจ้า

จักประพาศภูมิสถาน

มอภกิจอภิบาล

แก้ภัยชั่วหาให้

๑ ตั้งมารมชื้ออ้าง

เตรียมตรวจแด่นยากร

เราจักพเนจร

ขุนยักษประณตนม

๑ พวงเพชรพยุพร้อม

ทูตกิจตามจำนวน

จอมยักษศตวิธชวน

ทรงรดลั่งให้คด้อย

๑ ถึงป่าพานาฏไท้

โดยถิ่นขทึงทัก

จตุบททวิบาทคัก

จอมยักษพักพดอ

ป่าไม้

บุเรศ

อยู่รังดงกา

มโหธร

จุงพร้อม

ชมป่า

รับร่อนจัดพด

เป็นขบวน เสร็จเฮย

เรียบร้อย

อรรคเรศ เสด็จแย

เคตอนพร้อมพดาก

ชมพฤษ

ร่วมขอ

จวนคำ

อดคงพดับพดา

- ๑ ชิวหาผู้รับรัง ตงกา
 ตงแต่ทศภักตร์ครดา ทักด้อย
 เจ็ดคนเจ็ดทิวา เวียนตรวนจ เมืองเฮ
 จะหัดบ่แต่สักน้อย หั้นนบไปมี
- ๑ เจ็ดวันประพาศค้ำว แคนไพร
 เด็กทักด้อยกรงไกร ทักหน้า
 พมมฤกษ์บ่อนใด กรวด ต้อมเอย
 พตางเด่นพตางชักช้า ตราบสิ้นแสงสุริย
- ๑ วันนพฤษช้อ่าง ชิวหา
 แปลงรูปคือพรหมดา หัดบ่รัง
 ดินแถบบิตตงกา มัดทว
 หัดบ่สนิทดังว่าทั้ง ร้างม้วยอาสัญ
- ๑ จอมราชไถ่มฤคแก้ว เร่งพต กัดบ่เฮย
 ถึงบุรีแถมม มัดทว
 ครัตติงอสุรพต เกรี้ยววักุ เรือกเฮย
 แต่สักคนฤอา โชนฐ์ร้องรับขาน

๑ ทำวราพิโรชเคียว ขบพัน

ยี่สิบกรกฤษณ์	ตำครัด
คิดว่าคึกกาธรรม	ทำหัด
คว่างจักรัตตณด้น	ยักษ้องเขมมดา

๑ ชาวเมืองแตกคั่นก้อง โกลา หดแฮ

ทศภักตร์เร้งรคตา	รับเค้า
ถึงพดานด้นชีวหา	นอนขาด ชีพเฮย
ท้าวถนกรรแสงเค้า	รุ่มร้อนแรงศัลย์

๑ ฝนพระไทยเสด็จขึ้น ยังปราชดาหนา

แสนโคกเสียดอุรา	เร้งร้อน
นางถ่านนักษา	ทราบเหตุ นนเฮย
รับสู่พระศัพทอน	โคกชนกรรแสง

๑ สว่างโคกฤๅสรวงแคน ทศกรรฐ์

รับสู่ปราชดาทพตัน	คัตพัช
ผัวชาติตเช่นัน	โตพระ ฟ้า
เร้งว่าอย่าค้องง้อ	พูดชาถึงตอง

๑ ทศกัณฐ์ครีดิ์ปดอบน้อง ว่ากรรม คตนา

ไซ้พิ้งค์แตร้งท่า ทุ่มให้

งคโทษเกิดแม่ด่า มนั๊ก ขาแฮ

นางดัดบับเค็ดให้ ท่านแล้วตาจร

๑ โองการมารเออมตั้ง ปาวนา สุรเฮย

อีกเหด้ามาตยา เขียวไซ้

ท่าเมรุเพื่อชีวิตา ด้าเร็จ

เชิญศพประทับได้ ที่แล้วประทานเพลิง

๑ จำเนียรนางยักษ์หม้าย เมามัว

หยิบเรศลูกชายตัว ออกอ้าง

ดาราพดะเมืองมัว หาคู่

ดูเขตร โคธากว้าง เหาะข้ามฝั่งแดง

๑ ปางด้ามกระษัตริย์ผู้ ทรงพรต

เนาภูธรินท ท่านให้

ครนรุ่มพระรามบท จรสู้ ท่าเฮย

งามยาครันาดกรไท้ เด้ให้ท้าวทรงหงษ์

๑ ดำมนักขากนิษฐาตัว ทศเคียร
 ยตราชนกสถิตต์ถ์ถ์ยร ทำน้ำ
 แดโณมประโตมเจียน ใจชาด อยู่ฤ
 พิศเร่งพิศวงตา หตากท้าวใดโนน

๑ เต็งตถึงตละเจ้า จอมสุรา ไถยเฮย
 ฤกฤษณชาดา ตู้ตัว
 ฤตุริยศคีปรา กฏเดห์ ไฉนฤ
 ฤว่าจักรพรรคท้าว ผนวชทั้งเวียงสถาน

๑ มตักเต็งพิศณรเว้า รนฤดี
 รังรักป่วนกามี่ หม่นไหม้
 จนพระเสด็จสร้งดี ตาตุ้ ฤยเฮย
 นางจึ่งสมประคได้ ตติก้าวกตบมา

๑ ถึงถาพิตาปรีธ รำพรรณ
 ไม่ให้ตบจวบสุริยัน เข้มฟ้า
 ปางพระสถิกรณ ฝายต้นาบ อักเฮย
 นางตอบแต่เดห์บ้า บ่นเคว้าซ่มศัตย์

๑ ตรีพิทางแปลงรูปคล้าย นางคราญ เพศชาย

คอยพระองค์จากตะหาน ทักเต้า
 ภูษพงษ์ได้รั้งตรงต้นาน เด็ดจตุ์ กุญแจ
 นางจึ่งเยของกรายเข้า นอบเกล้าอัญชิต

๑ จักรกฤษณพิศรูปเพี้ยน ผิดใจ

อะเทพฤาผไฟร หยอกเข้า
 จิงถามแนทรมไวย มานี้ ไยฤา
 สัมยศเจ้าไฉนเจ้า สติยศตัวดัดถานใด

๑ น้องคอกนิษฐาหว ทศภักตร์
 ชึ่งผ่านอาณาจักร เกะแก้ว
 หวังให้ร่วมวงษัยกษ ฤาชอบ
 จิงหัดกมาบุญแก้ว สบไท้ถวายตัว

๑ พระฟังพระว่าว่า อายใจ
 ผิดเพศผิดพิไสัย สื้อพร้อง
 พระเคยคัตอาไธย หตากเดห์ ไฉนฤา
 แต่กนิรยังต้อง อยู่ด้วยฤาษี

๑ อนึ่งน้องวรรณานเฝ้า กษัตริย์

ห้วงจักฟากซั่ว แต่ไท้
 พระว่าช่างพาที ใครเล่นหี เองนา
 ซ้ำด่ากตยาให้ เจ็บนาคำคม

๑ พระบริภาษแต่ผู้ ด้านกัน
 นางตบิ์พระทรงจักร ค้ำแจ้ว
 จักถอชิงค้ำหนัก หน้อยไม่ เตยนา
 พอเห็ดอบเห็นพระแค้น รับคต้อยตามไป

๑ ถึงสถานด้ายเนตรนง ยดดี ดาเอย
 ดุจเทพกนิษฐ์ ดูดี
 นิจังพระจักร เม็ดจตุรัต ภูเอย
 จำฆ่าเมี่ยงชิงทำว ร่วมห้องสองส้ม

๑ แปรรูปเป็นราพร้าย ราว
 ได้คยิกหยิกคี่ เช่นเขี้ยว
 นางกรัดเรียกจักรี ช่วยชีพ น้องเอย
 พระสดับจับศรวเอย ได้ต่างนางมาร

- ๑ ปางพระลักษณะดีดึกยั้ง ค้าดา
 ยืนสนั่นขักรรค์คดา สักตหน้า
 เห็นอนงค์แอบเชษฐา บังราพ
 พระนุชแผ่นทยานว่า วังเข้าชิงไชย
- ๑ ราพเห็นสองราชไท่ รังความ สวดเคย
 พิศลักษณะเดิมแตรวม ราชเรือน
 แม่ต้องมาด้อมทราวม สวดจัก ดินา
 ยดนาฏดีดาค้อน เข่นเข้าราวี
- ๑ พระลักษณะโคตถึบค้อง ยักชน
 หยิบบอกแกว่งขรรค์ศรี ป้ายคว้าง
 ว่าเหวยอากดี จักฆ่า เตี่ยฤ
 เกรงโตกยจะยินอ้าง แต่ให้ดำใจ
- ๑ ว่าพตางตติหัตถทง ทอนบาท
 ปากจุมกหุชาด ขับซ้ำ
 จำใจจากภวนารถ จรเหตอบ หตังเอย
 ไกตพระนองเนตรหน้า รับเข้าโรมคัต

๑ ปางขุนขรสถิตย์พร้อม เสนา

ขตกนิษฐานาดแซนชา	จุมุกห้วน
หุบปากแห่วงสงกา	จิ้งครี๊ด ถามเอย
นางสัดับแต่รังแตงถน	กต้าวต้วนคี่ส้ม

๑ เดิมตาทศกัศตรเจ้า ไพรศรี

สับหนึ่งนาฏสองซี้	ยั่วเย้า
น้องรักบ่ไยดี	มันโกรธ
ทำโทษเพียงซ้ำเจ้า	จักม้วยมรณา

๑ ราพสัดับพิโรธร้อง เรียมมาร มาตย์เอย

เร็วเร่งจัดทวยหาญ	เหิมกต๋า
อ้ามาตย์รับโองการ	มาตระ เตรียมเฮย
พลรคขมึงม้า	สัรรพพร้อมพลเดิน

๑ ขุนขรทรงเครื่องพร้อม เพราคุจุ พรหมนอ

จักรัรชาศราวุธ	รับเต้า
ทรงวรเร่งพลยุทธ์	เอิกเกริก มาเฮย
ถึงภูฏามบ่อสรเจ้า	ได้ต้อมจับขี้

๑ ดำองค์ยศราพราย รุตราญ
 รามฝากโฉมเขาวมาต แค้น้อง
 กุมศรแผ่นโผนทยาน ได้พิชิต ยักษ์เฮย
 ปวงยักษ์เช่นเขี้ยวร้อง ดันพร้อมตากัน

๑ พระแสงพรหมมาศค้อง โยธ
 แค้นโกฏคืบขี้ว เกิดอนหตุ
 ราพพิโรธว่าเหวยช้ ทูรชาติ
 เองอาจทำนองช้ำ ไปรุมรณา

๑ เขอกน่องทวนเข่า ยวนชาย
 เราจึงทำพออาย แก้ว
 น้อยฤาเหม่แบบหมาย ใครที่ ไหนฤา
 หึงจะมากระแหงชู้ พุดให้ ใครเห็น

๑ พุดพตางแสงตำตรก้อง เปนไฟ
 จักรกฤษณ์แสงคอบไป เกิดน้ำ
 ดับเพลิงแตรไชย ยักษ์หัก แหกแฮ
 ราพพิโรธขเม่นช้ำ ปลดอยด้วยจักรพาพ

๑ ต้องค้นศรดำตรัสบน จากกร พระเอย

รามเอะใจจึงวอน เทพท้าว
พระพิรุณทราบนำศร มาส่ง ถวายแด่
รามรับจับธนูนำ ปล่อยต้องรดา

๑ ดำรถดีหราชม้วย ศรครา หักเฮย
แทดยพิโรธโคดถา แถ่นเข้า

ถอนรังฟาดจักรา รามรับ
ข้าหวดราพเจ็บเร้า พลาดท่าเซตง

๑ ผุดผุดได้ ไค้ง่าง บรรพค
เท้งทุมพระทรงยศ ดำครบ้อง
ไต่ตุดแทดยกระถก ถอยอ่อน กรเอย
ข้าปล่อยพลายวาคคอง ราพร้ายวายปราน

๑ ปวงเทพชวนเทพร้อง ดำรเสริญ
ขานขับตำเนียงเพดิน เพรียกฟ้า
เสด็จผดามขีรราชเณ ยักษ์ชีพ มตายแด
จึงพระกฤษณ์เจ้าหัต เสด็จเข้าอาศรม

๑ อรุณาทันไท้ โรมคัต
 ชีพินาฏชาตัญ รืบเค้า
 ต่างคนต่างผายผัน จากพนัศ นันนา
 บันตุนนทเข้า คู่ทองพระโรง
 ๑ จึงประนคทำวทูต ทูลคดี
 ว่าเชษฐียกโยธี คอว่า
 กับมนุษย์เพศเพนชี แผลงตำคร ฎกเฮย
 เดียรกคชพตม้า อักทงเขอมรณ
 ๑ ชนบทอิศเรศเจ้า จอมมาร
 ทราบว่าพระพิมตัญ ชีพแก้ว
 พระกำสรดพตางคาส โกรชปภาค
 ฎจักยกพยุหนกถ้ว คัดเกด้าชีไพร
 ๑ เหวยอำมาตยอยาชา เกณฑ์ทหาร
 ดิบตมูกเตือกค้ำชาญ ฤทธห้าว
 เสน่รืบถอยคตาน มาจัด พหตเฮย
 ฎกอิศวราชคอยท้าว พรังพร้อมทุกขบวน

๑ ตรงเสด็จทรงเครื่องแล้ว จับแสง หอกเสย

ทรงที่นั่งตรงคแรง รับเต้า

มากขบวนนำหลังแซง สรับหมู่ พटना

บันดโคธาเร้า รับให้จับชั้

๑ พระพงษ์จักรพรรดิผู้ ทรงชฎิต เพศแยะ

ยดทัพพวกอดสูรินทร์ โห่ก้อง

ทรงจับพระแสงศัตย์ รับจาก กุญเษย

พระยาทูตประกาศร้อง เร่งให้รณรงค์

๑ พระพิศณุรักษ์ไท้ แผลงศร

เลี้ยงด่นพนาคน ครนครน

บรรพตอดินทร กำปนาท

คองยักษคายสัตว์น เกตอนกตงบัถพ

๑ จอมยักษยดหมตม้วย พดทหาร

จิตรมาดจักรอนราญ โกรธเกรี้ยว

ร้ายเวทแต่กายมาร หายบัด คตเฮย

กรายหอกกตกแกว่งเตยว แด่นเขาราวี

๑ พระราเมศ์มั่งเขม้น ยักษ์หาย ไปเฮย
 ยินแต่เลี้ยงม้าหมาย มั่นแก้ว
 ชักพตายุวคพาดสาย ทรวงผาด แผลงแฮ
 ค้องอศิศรตัวแก้ว ขาดเกด้าบรโดย

๑ ราพรายตกลภาคพน พลุจ่า
 กัดวเดชพระรามา กตอกเกด้า
 เรารบชิตชีวา คงวอด วายเฮย
 จักคิดกตดวงเค้า ชำอ้ายชั่ง
 ๑ จิงรับเหาะรเห็จขึ้น อัมพร
 ฤทธิยักษวิวร มัดฟ้า
 เข้าแอบกตบเมฆกร กุมหอก
 ทำวทูตใจหวนว่า รุกไห่วัณพรม

๑ อำนเวทครบเด็วจัน ตำมวาร
 เมฆเกตอนทุกทิศสถาน ไปเว้น
 หอกคุงอคนี่กาต เรืองโรจ
 แดสับมนุษย์เขม้น พุ่งด้วยหอกทรวง

๑ พระรามยลหอกแก้ว ชุนमार
 แต่งโศคดังสุริยาน ด้องด้าว
 แผลงพรหมมาศดังหาร หอกยักษ ยับแฮ
 คัดหัตถ์บาทเคียรท้าว ทูตม้วยตกดิน
 ๑ ฝ่ายฝูงเทพบุตรทั้ง กัถยา
 ยดกฤษณมดังอรุรา ด้รัจแก้ว
 ค่างเยยมพิมานมา ขวยด้วด้ดี พระเอย
 เผยกระหม่อมแผ้ว แซ่ห้องดำธุการ
 ๑ พระกฤษณรุักษผู้ ไวยกุต มาเฮย
 ด้รัจพิฆาฏพวกออรุร มากมถ้าง
 พอจวนสุริยบูร ยาตรักดับ ไซ่ตแฮ
 เปรมจิตรเลื่อมคักร้าง ด้ด้จเข้ากฤษณ์เกษม
 ๑ พดยตจอมยักษัน อาตัญญ
 ด้ยองเดชต่างพากัน รับเร้า
 บันตุมขวารพตัน ด้พระ โรงเฮย
 น้อมเกษทูลกิจเจ้า ออรุไรค์รัเคียร

๑ ว่ามีมนุษย์ฤทธิธำ เสดหา

รอนบาทถำมนักขา	หัตถ์ด้วย
พระยาขรทูตโยธา	ไปรบ มนุษย์เฮย
ชีพิชาฏเขมม้วย	อีกมต่างพดหาย

๑ ครีเคียรได้ดัดบถอย พดทูต

ทรงโคกอาคตยภูต	เทวศเคว้า
คิดถึงเหต่าประยูร	พงษ์เผ่า ทานเฮย
ตามโษษฐ์สั่งมาคยเว้า	ผูกข้างจัดพด

๑ อำมาคยวิบตั้งแถว วัมครร ไดยเฮย

จัดพวกพดกมภณท์	พรงพร้อม
ผูกพตายขอพทกตบ	ยบทยบ เกยแฮ
ครนได้รจกตบขอบนอม	นบไท่จอมอสูร

๑ พระยามารควนเขาคี สรงชด เดรัจเฮย

ทรงเครื่องพิไชยรณ	ยุทธรแถว
หกหัตถ์จับตำครคด	เกยมาศ
ทรงคชเว้งพดแกตัว	ตุตอมกฤษี

- ๑ พระรามเห็นยักษ์แก้ว มีวา จาเฮย
กับพระลักษมณ์อนุชา ท่านไท้
เราไวยกดมา ส้มเหตุ แก้วแฮ
รวิงพินางอย่าได้ ยาตร์ด้วยการนรงค์
- ๑ พระอวตารจับดาครแก้ว รับจร มาเฮย
ไถ่สรพตนิกร พ่ายสิ้น
ทรงตนพระแสงศร ส้มเหตุ พนัสแฮ
ถูกดุรงค์พหัตดิน ตัวม้วยมตายชนม์
- ๑ ครีเคียรจับคชเจ้า ราญรอน
พระหวดงากุญชร ชาคัดบ่น
ครีเคียรแกว่งจักรกร กัดบักว้าง ไปเฮย
จักรคะคว้างไขว่กัน รอบล้อมองค์ราม
- ๑ ราเมศย์ตจักรเจ้า มัชวาว เวียงแฮ
ทรงต้นอินทนิลตาณู จักกรแก้ว
จักรแหดกตวงพะควาญ คชมอด ม้วยเฮย
ขุนยักษ์ตกดินแก้ว แผ่นเข้าราวี

- ๑ หิริภักษพิโรชเฝ้า คั่นคร
 ต่อกุยกายกำจร เจ็บซ้ำ
 ตรีเศียรมุ่งหมายรอน ชีพต้น คีตปัส
 ตาตเค็กรมมากด้า แวดล้อมองค์ราม
- ๑ พระบงศรภักษเฝ้า รอบกาย ท่านเฮย
 เนตรมุ่งพระไทยหมาย จักมด้าง
 จับพรหมมาศพาดสาย ทรงผาด แผลงแฮ
 ปักอกตรีเศียรวาง ชีพต้นสูญชนม์
- ๑ เทเวศร์นางฟ้าทุก พิมาน มาศเฮย
 ยดพระราเมศ์ผดายุ ยักษ์ม้วย
 ค้างไปรยบษบาบาน ทรงกดิน ตลบแฮ
 มีจิตร ไล่มนคด้วย ท่านต่างอุดรสูญ
- ๑ องค์พระหริภักษ ไท ทรงศร
 เตรีจพิชาฏากำจร มอดแก้ว
 ยดทิพย์ผกาขจร ขยายร้น รัตฤา
 พระเบิกกระमतแผ้ว เติร์จเข้าภู

๑ ลำนักชาท่งท่ง ทเตจรัต
จากเขตรโรมคัตบัน ตุคาว
ยถยักษ์แมกภักตรัตัน ร้องแต่น หนึ่นอ
นางตุทศเคียรท้าว โอคไอ้ ไศกั

๑ ยักษ์ตบกนิษฐ์ไศร่า ต่งสาร
มือชาดบาทกุดผดามู เน่าเนอ
แต่นพิโรธอโฆษชาน ตั้หนาท
แฝงเคชคักดาเงอ ต้าตร้องคำรณาม

๑ นางทุดถดงเมือเมือ โคธา ชารเฮย
พิลาปว่าท่ามษา เค็กฟ่อง
ยุยอต่อตี่ดา ควงสวด
ชวณยักษ์ตักพระน้อง นุชไฉ่ฉติมวัง

๑ ยินโณมเยาเวศท้าว ทศภักตร์
เตี่ยวชำนร่านราครัก เต้หับ้า
ศรชรรคศาจักร์ หตุคจาก หัตถ์แย
พว้าชักนางยักษ์อ้า โอษฐ์อ้อยอโนม

๑ ทศเคียรโตมหตากหน้า นางยักษ์

นางนึกว่ารามลักษณ์ รากเว้า
ต่างคั่นต่างเห็นภักตร์ ผิดแมก โคมแฮ
รากพลุ่งเพลิงกามเคี้ยว เสน่ห์ร้อนฤไทยศัตย์

๑ พณัฐอรรคเรศแจ้ง ใจปอง

คิดแย่งดีดาครอง คู่เคี้ยว
มณโฑทักทตถ์นง เสนอแต่ให้ ร้ายแฮ
ทศภักตร์พิโรธเว้า เรียกนำมาเจตย

๑ มาริ์คยีนออกอ้าง อวดาร

แต่ยงจิตวิคตขิดขาน เหตุเหี้ยม
ทศภักตร์พิฆาฏผลาญ หมดโคตร วงษ์แฮ
จำรับอาษาเดียม คึกแกดั่งแปดงปดอม

๑ จอมมารสารตั้งให้ เกรียมพด

เดือกแต่ตะคนรณ ฤทธักถ้ำ
ปาวนารับตั้งตน ดานรืบ มาแฮ
เทียบรัดจับพลห้า ดิบถ้วนมวญทมิฬ

๑ มารีศถิตวิดิปปเจ้า เคหา
 กอคมิตรกนิษฐา ถึงถ้อย
 แถงเหตุแก่เงษฐา โดยราพ ตั้งแธ
 ต่างคร่ำครวญหวนระห้อย ห่างข้าตาย

๑ พอยามย่ำรุ่งเยื้อง ตรียาง
 ทศภักตร์อำองค์ทรง เครื่องพร้อม
 ชวนมารีศฤทธิรงค์ เถลิงรถ ราวแผ
 สพรังพุดแห่ห้อม เหาะคต้อยดอยพโยม

๑ ครนถึงฝั่งแม่น้ำ โคธา
 มารีศแปลงกายา เยี่ยงเนอ
 ผิวผ่องดั่งเตชา เขาเนก มุกฏา
 งามเร้งงามอะเคอ คอยเยื้องกรายชาย

๑ ฝ่ายพงษ์พศันท์ อนุชา
 พร้อมพระอนุชัตตา เน่งน้อย
 ชวนชมพนมพนา แถ่นคู่ช เกษมเฮย
 บัดสมรแม่หม้อย เนตรพ้องของคำ

๑ ตัวสัตว์รศวิธาลีพ้อง ขอกวาง ทองเอย
จักรกฤษณ์พิศกวางพตาง หตากเนอ
ขัดสมรแม่วอนระคาง ชุ่นเทวศ ทวีแธ
จำจากฝากถักษณเมีอ มุ่งมต้างกวางแปลง

๑ มารีศโตดต้อต้อ นเรศวร
เห็นพระห่ากวางหวน หกเดยว
แผ่นโผนกระโจนจวน จักคำ ตงแธ
รามราชพิฆาฏเขี้ยว ชับข้ามตามกวาง

๑ ต้างผตามูมามฤคตา แวงแดยง เดชเฮย
กตบภักตร์เปนยักษ์แฝง ป่าบ้อง
ภูวนารถพิฆาฏแผดง ศรเดียบ มารแธ
ยักษ์ร่ำทำเดียงร้อง ถักษณเฒ่ามาพตัง

๑ ตัวสัตว์รศมรูได้ให้ ดวงยักษ์
พอดดับชับพระถักษณเ เว่งเค้า
อนุชากราบทูตทัก นางเทวศ ทวีแธ
บริภาษพจมานเร้า เว่งให้จรดต

๑ พระทักษณจันจิตรไหว้ เทวัญ

ฝากพินางพตางค์ด้วย โค้กร้าง
 ปวงฝูงอัมศีรสวรรค์ หวาดผิต
 หวนเหตุมะคมด้าง ราวพรือมือเกษม

๑ ทศภักตริยตักษณทั้ง เทพินทร

แปดงเพศเป็นขฤติณิ ตาศ์เค้า
 โถมหลอกบอกโฉมณิ ชื้อสั ชรรณแม่
 ชักดีชวณธุ์เหยา ยักษ์เบองเมืองมาร

๑ ส่งตำราเขาวเรศร้อง ขบยักษ์

ราพกดับเป็นตัมภักตร์ ได้ตำว
 อุมโอบอรองค์อรรค เเรศรืบ มาเอย
 เถลิงรกร่งพหุด้าว เหาะชนเมฆา

๑ ปักษาดตายัยยัง รังสัวรรค์

คิดคู่ภูวเรศผ้น ใฝ่เฝ้า
 ผายแผ่นพะโยมผ้น พบยักษ์
 ขรอยยุพินปิ่นเกล้า กตบฟ้าพาดของ

๑ ต่ายรุ่งควาคเข้า โหมหัก

พิฆาฏพหุพยักษ์	หมคม้วย
โถมถักรถศักรักร	พินาศเหตก รยำแอ
ข้าฆ่าตำรวจด้วย	ควนกกตังกตางตง

๑ พงษ์แผนแขนหนึ่งอุ้ม	อรดี คาเอย
อีกลิบเกล้ากรดี	คอบคาน
ต่ายยยุทธแยงผี	มือเยี่ยม ยงแอ
ได้ขยิกจิกคัสะท้าน	แทตยทอฤไทยถิต

๑ ปักสินนิยวเยย	ขวางยักษ์
เหวทศักรักรัก	มอคม้วย
ถูกตัวแต่หริวัณ	ฤาอี ศวรฤา
แหวนทนวนางด้วย	วจนนพตณผตาญ

๑ ขุนมารวานเยาะยม	ยินดี
ชิงประวิชตักษ์ม	คว่างคว่าง
ถูกอกนกเดี่ยวที่	ถาหัดน ดงเฮย
ปากคาบขำรงค์ค่าง	คว่อถ้ำถวยแหวน

๑ ทศเคียรเต็รเจเคิกอุ้ม อรเหิร หาวแฮ
 เพรงเดชสุราเมอญี ราวพด้า
 พาสมรรว๋อนตงเคิน ดงควน มาแฮ
 เยาวเรศเทวศัว วิตาปก้องกำสรวต

๑ ยถมวณมยุเรศร้อง ทูตรา เมศเทอญ
 ว่ายักษัตถ์ด้า ค้วนเค้า
 ส้มรแม่สับสวาวา ที่ฝาก สไปเฮย
 ทูตว่าดีดาเค็รว่า ตั้งไท่พัตนถึง

๑ บหิงตุแห่งขาม ชดาตั้นรุ
 ราวจักพาโฉมฉิน สู้ห้อย
 เกรงเกดออกกตบถวิต วรมหิ ษณา
 จังโอบอนงคั่นอง มุ่งแคว้นสวนขวัญ

๑ พัตนวางวรนาฏเข้า เคียงส้มร
 วัณยังอคนีศร เดียดค้อง
 อสุรตั้งมอบบังอร กับสหัส กุมารนา
 จนจิตรคิตขัตข้อง เหาะเข้าดงกา

- ๑ ปางไท้เทวราชเจ้า จักรกฤษณ์
 พิษณุมาธยาณมารอมิตร มอคม้วย
 คอนกวางย่างเยองคิต คณิงอรรค เรศเฮย
 ค้วนผ่านทะทานห้วย กตัมห้องหิมวันต์
- ๑ ฌันภักตร์พบตักษณ์เต้า ตามองค์
 เสนอเหตุเยาเวศทรง ตั้งใช้
 สดับสารเร่งพิศวง หวนเทวศ ถวิตเฮย
 ค้วนท่อมฤคไท้ รับคั่นตงเดิน
- ๑ เมตพโยมพยับก้อง กตางหน หาวแฮ
 พรรณพฤษงอกออกกมล แผลเค้า
 พลายวาศปาดคต หตุตจาก หัตถ์แฮ
 พระเร่งเต็งตางเค้า ด้เว้งวนาศรม
- ๑ กรมจิตรพิศนุยาตรเข้า กุญ
 บพบภักตร์ตักษณ์ หน่มเหน้า
 คั่นรอบขอบสวนศรี ฤาษะ ด้มานเฮย
 แดนโคกกำสรวญเค้า สดับคั่นคัมประดี

๑ พระศรีอนุชนารักษ์ ฤไทยถวิล

กอดบาทพระทรงศิณี โคกเศร้า
โหยหวนรำครวญริน ชดเนตร นองแสง
วิเวกแว่วอศุภาศรัว พิลิปทม์สลดตง

๑ ร้อนอาศน์เทวราชเจ้า จอมสถาน ทิพย์เอย

ชวนเทพบุตรทวยหาญ เหาะคว้าง
ไปรยตองทิพย์ธารขาน ขำวถัก ษมีเอย
ชกเศไชยสิทธิ์อ้าง เดรัจฉนคนสัตว์รค์

๑ มหิศรสองราชค้อง ตอองธาร ทิพย์เอย

ผวแว่ววชิรนิทรขาน ขำวถัก
กำสรณโคกส่งธาร แด่นเทวศ
ชวนพระอนุชล์หอง พนศ์ดาวหรีด

๑ จักรพรรดิมนภกตรพอง พดमार

คายตากพัสธะทาน หาดห้วย
บัดยตักษาน ขำวถัก ษมีเอย
ถวายประวิษเดรัจฉน มอดเมือเมืองสัตว์รค์

- ๑ นรึงส์รรค์ตั้งเวหาเศร้าว ทรวงถวิด
 แฉ่นเทวศษตเนตรริน ร้าให้
 พถันผดงพระแสงศัลป์ สฤษคัมมาศ เมรุเฮย
 เสร็จจถันอคนใหม่ ศัพถั่วพิรุณโรย
- ๑ พระชนวนอนุชคน ดงเดิน
 ข้ามเขตรึงขรเขิน โขดเค้า
 ไปชมพนมเมิน พนาเวศ
 ถวิดบ่วายคตยาเศร้าว โคกขังคณังสมร
- ๑ กุมภณทคนไปรดเจ้า โตกัย
 ดอทยอกนิธมาดี ท่านรู้
 คว้างจักรัตคณาภิ ขาดด่าป ช้าแฮ
 ค่อพบพาสเทพกั กตัมให้ ไปส่วรรค์
- ๑ กุมภณทมฤทธะเรอง เตโซ
 แด่รูปครึ่งคนโต เติบเตอง
 จับถักมฤคโค เข้าเขตร กินแฮ
 ตามด่าปแต่บาปเบอง บ่มเศร้าวโคกถันอง

๑ อติศรต้องราชเข้า เขตมาร
 ยักษกระหิมใจทยาน อยากเคี้ยว
 ขยับจับกับบันดาต แดพรัน
 ดนจิตรักคิดเช่นเขี้ยว ขยับย่นยุบดงาม

๑ พระรามคิดถ้าง แก่มาร
 ทอวตารมตาญ เฝ้าเดียน
 ตามมิ่งมหาศาล ไปปราบ อสรเฮย
 สู้ครั่งกึ่งกายเหียน เหตุเศร้ากตไฉน

๑ แทตย์ทตไขษณค้อง โทษา สยมแฮ
 ถวายนิเวศน์ดงกา เกาะแก้ว
 ทศภักตร์ดักดีดา ค้วนรืบ ไปเฮย
 เขิญแต่จขัตตินแล้ว จักรทางไป

๑ พระจักได้พานเรศถ้วน เทวรินทร์
 จุติเปนโยธิน ทาษร้า
 ชมพแต่ชัตติน ต้องนะ ครแฮ
 แต่พระเอ็นคู้ข้า โปรดให้ ไปสวรค์

๑ พระศรีภูวนารถได้ ดับดาร์
 เฝ้ายพระแสงแมลงผาญ ส่องฟ้า
 กุมภันต์ดับปราณหาญ เหาะกดับ สวรรค์แอ
 โทธิเบศร์เกะหัด้า รับคั่นคงพนาค์

๑ นางมารนามอ้างอ็ค สุ่มชี
 เเคิบใหญ่ใจกระต๊ว ราคกตำ
 จับถักมฤคิ์ เคี้ยวเด่น อยู่แอ
 ขดพระดกษณยักษบา บัดบงคบงบง

๑ คว่าองค์พระดกษณอุม เหาะทยาน
 เฝ้ายด้นนคคณานคฆาน มัดกดุม
 รามราชพิฆาณผาญ แมลงดีทช ศรแอ
 แดงดำครต้องส่ว่างคดุม กดับแจ่งแด่งไกอง

๑ พระดกษณไต้สคเอน มนตรา
 ยักษ์ถุกมนคหั่นถตา ด่าดัม
 พระพิโรธติคแซนชา เฝี้ยนดัม ส่องแอ
 มารอ่นวอนโทษกัม กราบแ้วตาหนึ่

๑ ดองศรีนราศรีร้าง แรมพัน
 ตูปากทัดวัน เทพไท้
 คตจิตรจักรพรรดิฉัน ผายอ่อน องค์แ่
 ชวนอนุชหุคประทับไ้ ร่มวันนิทรารมย์

๑ ตูกดมส้มเยศอ้าง หนุมาน
 จากพิรุณัฐสถาน ถิ่นไม้
 ประสบบดองมหาศาล ไ้ภคัย พรรณแ่
 อยากดมานมิดรไท้ ท่านท้าวทางกต

๑ กำแหงแปดงเพศเพียง พานร น้อยเฮย
 ปืนป่ายค่ายพฤษจวร จวบหัว
 แผลงฤทธิ์ปติไกร เกือบทุ่ม ทั้งแ่
 พระตักษณห้ามดังหัว ห่มไม้คดายทวี่

๑ พระตักษณจับธนเห็นยวน้าว ยิงดัง
 ถึงกดับจับธนชิง กโชกเย้า
 น้าวเด่นแผ่นไผ่นยง ศรต้อ ต้อแ่
 พระตักษณพิโรธเร้า ปลุกไท้ทูตเด่นอ

๑ พระเดอภูเพ่งพ้อง พานรินทร์

โตมรคันทกุนทณิน บอกล้อง

ผ่องเผือกเกล็ดอกกระบิรินทร์ มืดเข

พระลักษณับบงค้อง คอบถ้อยทูตแดง

๑ ชุนกะบิรินทร์ยนิตรัดแมน คำมาร คานา

แปงรูปเปนหนุมาน กราบเกล้า

ถวายศิตรีปะบิรินทร์ชาน ขอโทษ แถงแฮ

โดยเหตุสวหาเฝ้า ตั้งให้ถวายตัว

๑ อยู่หิวจักเสด็จคำว แคนใด

จักรกฤษณครัดแดงไซ ข้างถ้อย

คำแหงหนุมานไว วากยว่า พระเฮย

ขอแนะนำชานอย หิ้งเฝ้าเฝ้าชุด

๑ ม่นามสครพนอง พาด

พิชิตจากธานี ดูไม่

เห็นถึงจักภักดี ค้อมบาท บงษุเฮย

พระกฤษณอวยไชยให้ แนะนำมาถวาย

๑ วาญบุตรกราบบาทไท้ ทูลตา

ผู้บุตรพระสุริยา ก้าวถอย

ขอเกียรติพระจักรา เรืองฤทธิ์

บนเนินน้ำคด้อย เค็ดอนเฝ้าบาทหงษ์

๑ ถึงถวายอัญชิติน้อม ประนคบาท

จึงพระศรีภวนารถ ทานพร้อง

ศุกรบุตรภาณมาศ มีเหตุ ไตฤ

จึงตระนิเวศน์คอง อยู่ร้างแรมไพร

๑ ผู้ครุพทศแต่ดง เดิมที

กาจากับทรพี รบร้า

ผินนคปากถ้ำมณ ข้านก เดียนอ

พิถีบขับไล่ข้า จากค้ำวเนาพนาค

๑ คาบหนึ่งขานาไท้ ชดอผา หดวงแฮ

ความชอบพระอิศรา โปรดเกล้า

รางวัลวิเชียรดา เวศแก่ ข้านอ

กาจาก็เกี่ยวกันเคด้า คู่ข้าเคียงถนอม

- ๑ เที่ยงลัศตย์ถูกสาปเบอง บพมาดย์
 คอวพระจักประหาร ชั้พมต่าง
 ครัดว่าจงคิดการ ไปต่อ มาเทอญ
 เราจะต้องคำอ้าง เหตุคงเดิมดู
 ๑ ลัศตย์พุดคอบไท ชิบด
 อันจะลัฟาด ยากตา
 ได้พรพระอิศรมิ ฤทธิเดช โตกยแฮ
 ไครรบเดี่ยวแรงกำ กิ่งแพ ไภยตัว
 ๑ พระเห็นลัศตย์พุด ทายุทธ นาส
 ระเบิดพระทรงครุ ทานพร้อง
 จักสังเทพอาวุธ วินรต ให้น้อ
 ตามรรณำมคป้อง มีคร้ายไภยบรร
 ๑ ครัดพดางแผดงเดชด้วย ฤทธิรอน
 ลัศตย์ทรงแสงศร เห็นยวน้าว
 แผดงเป็นสุรจันทร ดาเรศ ร่ายแฮ
 ไฟโรจเรืองจรัสด้าว เดชด้วยดาตแดดง

๑ ทั้งต้องพานเรศได้ เห็นกระหนก นารายเ
 วายบุตรทูลพระจักร์ กฤษณแก้ว
 สองน้ำจะโหมหัก หาญคอ กันนา
 สู้ศึกข้าทูลแล้ว หลีกถึถาจร
 ๑ สู้รบพทธานไท้ ขิปปินทร์
 เขียวสู้รบขัตติน เซตรดาว
 พระชนวนอนุชิติน ตาตาค์ มานา
 สู้รบพทธานไท้ มุ่งเมอมาเมือง
 ๑ ถึงประทับบัวยงร่วม นิโครธา
 สู้รบพทธานไท้ บาทไท้
 พระทรงเทพดำตรา เสรีจรวด กะบี่แย
 ออกโอรุอวยพรให้ ฤทธิราเรืองณรงค์
 ๑ สู้รบพทธานไท้ เวหาศ์ เหริแย
 ทอยถิวตรงปราสาท เรียวกร้อง
 เหวย ๆ หน่อเทวราช เร่งออก มาเฮย
 คิวท้านวันนั้นต้อง มอดม้วยมฤตยู

๑ พาดัดดาตเดื่อได้ ยินอนุช เวียกนา
 จับพระขรรคาอูฐ วังคว้าง
 ดาราวิเชียรนุด ชำก่อน พระเอย
 เห็นจกัมพวกอ้าง จังกถำทวนรงค์

๑ พาดัดคอบนาฏน้อง นฤมต พี่เอย
 ฤยำนอ้ายทรชน เช่นนี้
 แลนโกฏีส่มทคน จักช่วย มันทา
 จักฆ่าบให้ ต หักฟันคมขรรค์

๑ ครัดพดางโผนแผ่นขน รณรงค์
 ส่องจับลัษยทขัยง ยวดแล้ว
 จวบพระฤษณบง บัชิต ศัวนา
 จับรณนำแล้ว เสด็จเืองงงนงน

๑ สู้ครุพยุทศเพดียงแพ รำบาญ
 กากาจาโกมทยาน จับได้
 จักฆ่าคิดสังสาร อนุชร่วม ทรวิชัย
 ขว้างสู่จักรวาทไซริ์ เสร็จแล้วมาเมือง

๑ สุริยบุตรกตัญญู โกรธพ้อ พระราม ไฉนเอ

ดวงพ่อเราสงคราม เกือบม้วย
จักรวรรค์ตรัสตอบตาม แดงเค็ดอบ คัวนา
สุดที่ดังเกิดด้วย พี่น้องตกกัน

๑ ตรัสพธูนางผกา กรกระบิณทร์

สุครีพคมดาสน ตาเค้เค้า
จรรณกับชดชวิน ชันยุท บองเอย
กาภาจนิอนุชเร้า เรียงร่าพิโรธแรง

๑ ออกจากปราสาทชน อัมพร

สองค้อยุทธราญรอน ฤทธิ์ห้าว
จอมองค์พระทรงศร ศรพาด เฟ่งนา
บงกระบิณคิน่า เห็นวโนมรรณมุต

๑ ศรแดงแดงเดชด้วย ฤทธิ์

จรรณดอกพาด จับไว้
โตดตงสู้บัลพ์ ร้องแผด เตียงเฮ
เหวชฎิตโหดไร ชั่วข้าสารณ

๑ ควรฤาเราพี่น้อง ผิดกัน
 ไซกิจของนักรรรม ถ้อยนี้
 มาพดอยฆาฏขึ้น เราเหตุ ไตนา
 บวชบ่อายบาปได้ ดอบ้างเราไฉน

๑ หวังษ์ทรงสัตว์ตักเขื่อน โองการ คอบเฮย
 เรานารายณ์อวตาร ปราบเหล่า
 ท่านเลี้ยงสัตว์สาบาส ค่อมหิ ศักรแฮ
 ครึงรับธาตาท้า โทษต้องจำตาย

๑ เดรัจฉังดงวรเกียรติด้วย ฤทธิรงค์
 กรดึกมั่งขวัญทรง จักวักแก้ว
 พาดเล็ดอบเห็นองค์ ออกโชนฐ์ ออกเฮย
 จำระชัพจำแคล้ว คดาคัดด้วยดาปัสรร

๑ ออกปากฝากอนุชทั้ง นิตดา
 องค์คชอีกดารา เพื่อนไร
 จงพระโปรดกรุณา อนุเคราะห์ ผดุงแฮ
 หงส์ช้อถวายได้ บทเบองบาทมุต

๑ พระทรงตั้งเวชเอน ถดทัศน์
 ขอเดอดพอแมตงวัน อิมทอ้ง
 บวงสรวงเทพสาครพัฒน์ ยกโทษ ท่านนา
 จักตั้งคินนิเวศน์บ้อง ปกเกล้าพตเมือง

๑ พาดัณฐิตติแล้ว ทูลถวาย เหตุแย
 คมดำครพาดกายอาย เทพไท้
 ถึงกรรมหากจำตาย ดักว่า คงเฮย
 เดียดพชชอไว้ ชั่วฟ้าดินชม

๑ ทูลเดรัจตุ์อนฐแล้ว โคกกา
 โษษฐอ้อนดอนอนฐา ชอบด้วย
 คามแบบราชวัตรา นวัตร ดั้นเฮย
 เดรัจตั้งวางศรม้วย ชฟเมอพมานแมน

๑ ตุ์ครพกยศพกตั้ง เกตอกตุ อนาคต
 ขาวทราบดาราพฐ รับเต้า
 ขงคคอีกชมพ พานพวก ดันมนา
 โดยค่อนสู่ศพเครั้า โคกแต่ด้นนึ่ง

- ๑ สู้ครุพศตายไศกได้ ส้มฤดี
 จึ่งถ้าวสุนทรวาที เทียบอ้าง
 สู้สองนาคาปี ยราชบุตร พี่เอย
 บรพเหตุจวบครุต่าง เถาะสิ้นสุดความ
- ๑ ครวส้องกะมัน้อย นาคินัย
 ชึ่งพลึงกาตไธมย เมือก
 เพราะอาตย์ไทย พิศนล้าป ครนอ
 ขวตารภาคน จึ่งต้องจำตาย
- ๑ ส้องกะมันทรยีนออกอ้าง นารายณ์
 ความโกรธกตบเกรงหาย เห็ดเค้รำ
 สาร์ภาพต่ออาวถวาย อภิวาท
 สู้ครุพพารบเฝ้า กฤษณไท์ทูตถอง
- ๑ ข้าบาทความภักคั่นอม นำหัตถาน มาเอย
 ของคชชมพพาน พันธ
 ทงสมบัตริชถาน ภูมิประเทศ
 อิกกะมันพดพรคพ้อง พริยเกตุทถถวาย

๑ จักรพงษ์ทรงสดับแยม ยถะกบิณทร

ต้องกะบิณัดดาอินทร อาจแกตัว

ครัดถึงศัพพานรินทร์ ควรรีบ ปดงแฮ

สุครีพพูดว่าแล้ว แค่นี้เองมาทบงษ์

๑ จักรกฤษณครัดเด็จขึ้น ครัดฤษดิ์

ทรงถันจันทราทิตย โดกยัสทำน

เปนมะรุคณชวติค เดอภาคย์

งามสง่าสูงสูดสูดอ่าน อาจเยี่ยเวชยันต์

๑ เขียวโกษสถิตยชั้น เจริงคกร

รามถันอณิศร ตำตรา

เป็นเพ็ชรรุ่งเรืองรอน ศัพทะ บินทรแฮ

สุครีพแสนไศกดา เด่ม้วยมตายตาม

๑ คาราวงคคทง ชมพู พานเฮย

กะบิณาคมาคยพฐ เทวศให้

ต่างถวายพระเพด็จพร พรักพรัง พร้อมนา

เพด็จฤทธิ์คิตศัพใหม่ หมคสันสูดควัน

๑ พระจับพลายวาคหน้า นึกหมาย

ฝนตกดับเพลิงหาย	พยุห์ห้อม
หอบอัมรีไปสาย	สมุทรเฝ้าจ ศพแ
บุตรวิตรีเฝ้าจ้อม	นอบท้าวถวายเมือง

๑ ทูตเชิญเสด็จไท่ ไทราช

บทจรตาค	เทียบตัว
พถางนำเสด็จยุยาตร์	ยังนัก เวศนา
ขันธุ์ปรางค์ต้องท้าว	พิศแมนเมืองสุวรรณ

๑ สกิตยเห็นอากันไค เสด็จครนทร์

หม่มมาตยต้นมนต์	นอบน้อม
เค็กสุครีพลี้บขัด	คิยราช กะบินทร์แ
สมต้นนิทการาพร้อม	พรังพนต้นมนาง

๑ สุครีพเฝ้าถึงราชได้ โดยประสงค์

มัจจิรภคัญญจง	ค่อเจ้า
เชิญเสด็จเจ้าควนกง	นครท่า พทแ
จิ้งจกยกพยุหค์	ค่อด้วยคัษกร

- ๑ ฟังกะบิณฑรทูตให้ทำ ทวยหาญ
 ครัวดีว่าเราเนานาน ไปได้
 ที่ไธระโหถาน จักพัก คอยนา
 ทำนรับจัดพลให้ เสร็จแล้วตามเรา
- ๑ ตูกร์พทูตว่าแม่ เสด็จคันช มาทนต์
 แด่นคู่ขัสมควรรร ทบยัง
 พระวิปจนผายผืน พาอนช จรเอย
 ออกจากนคเรศตง มุขเมอมรรคา
- ๑ ยดพระยามยุรช้อง ทดถาร
 ขำพบดีดาวาน ตั้งไท
 ว่าทศภักครือสรพาด พาดี ทวีปเฮย
 นางจระรอชไฟ ทำท้าวเร็วตาม
- ๑ ยินความหวนทศให้ ถวิตโทย
 ดอนอัคราครุโมย ออกชา
 ดองเคิรพนคโดย ปดาษสับ ดวาแฮ
 ดิงป่าทุดเหคุชา ดั่งผ้าสไบถวาย

๓๘๘ โคตงรามเกียรต์

- ๑ ทรงรับภุชิตซัอม สัอมสัวน
ซัาวนกกัาถึงทวน ทบซัอน
ยั้งคิถยั้งรัญจน จากที่ นัหนา
ทวยเทพทุกทักซัอน อกเคัรวัพดอยคัถยั
๑ อมเรศัทราบเหตุให้ วิศัณกรรม
นำทพิยัอากรณัศัรรพ ได้รัจพัอม
ศัคัณฆมาทณัเนวัน มิศัรพตัป พดาแ
ไศรมรังไหญ่คัอม เซศัรคัาวณุมคั
๑ อักษรติชิตไวั ไบบาน แกตแ
ว่าพระจอมมัฆวาน เค็กศัรวัง
ถวายนองคัพระอดวาร์ ปชัมพยุหิ ทพิเฮย
ไปชัจจคัถคัวบาปต่าง ราพเดัียนนอศัรพาด
๑ วิศัณกรรมศัรรพเค็กแถว เลอศัวรศั
พอบ่ายแถงศัรียัน รยัอเฮอง
รามถักษณับทจรบัน ดุพตัป พดาแ
ทรงอ่านสัาสันได้รัจเปตอง ผนวชแถวถงศัรง

๑ เสร็จตรงทรงเครื่องถ้วน ทิพยรัตน์
งามเดห์สุริยจันทร์จรัส รุ่งเวิ้ง
เนาคันธมาทน์พนัส คำหนัก ไพโรนา
ยามย่ำต้นชโยคเข้า ตู้ห้องผทมใน

๑ เอนองค์เห็นอาสน์แก้ว กอดดไป
ไอ้พระนุชนาไน เชน
ไวยกุดดัดได้มย ต้มรจาก คอรรฤ
ไปคณัษมารดี ตบแด่ฤเห็น

๑ พระลักษณเคียงอาสน์ไท ทูลเด่น
ค้อยผ่องฤทธิ์บำเรอ ระเบียบเจ้า
อันพระลักษมีเลอ ไตรโลกย์
ธรรมชาติทองเนื้อแก้ว เกียงคตาฤม์

๑ พระทรงเสาวนาศฤคดีย คดาณวิ
ศฤกปราราไพโรน เว้าร้อน
รอกอยทัพัดชิน เกินเจ็ด วันนา
พ่อลักษณเจ่งกตบย่อน รับเต้าเคือนสว

- ๑ อนุชาตารับร้อน เร็วไคต
 ชูชัณฉินกรงไกร ตรัสแจ้ง
 แก่สุครีพโดยไนย รับสั่ง หาแฮ
 กริ้วทันทรงว่าแกตั้ง กัดบ้ำเข้าเขื่อนไฉน
- ๑ สุครีพเกรงกราบน้อง นาวายน
 ทูลว่าพวกพดหตาย ระเบิด
 จักรรวบรวมหมาย พอกรบ หมวดนา
 ผิดรุ่งวันพรุ่งนี้ ไฟร้อมจักร
- ๑ พระลักษณรับกับเฝ้า ทรงตั้ง
 องค์จัดพดหวัง เทียบไว้
 สุครีพเหาะไปยัง กัทติ วันแฮ
 สืบบุตรมารุดไค ค่วนแจ้งการจริง
- ๑ ว่าองค์พระกฤษณเจ้า จอมจรร โดงเอย
 ประทับประทับพดาคัน ชมาทน์โพ้น
 ควรเราจักรผัน ฟังราช กิจพอ
 ยังกี่ถ้านกโน้น เน้นเข้าฤควร

๑ หณฺมานศุครพฺพน นภคต วเหฺยเฮย

มฺขมุงฺพระภฺชพต วัณเฝ้า

พบฤทฺธิกัณฺพหต คาคาษ หาวเฮ

วายุบุตฺรทฺยานเข้ เข้นเขยวชฺฐกาม

๑ เหวยอสุรณ นามโค

อาจยกพตไปโนน ผ่านหน้า

กุกฺกฤทฺธิเรืองคตคตไทร จักรจวบ โถกยเฮ

เร้งหัดกพตแม่ช้ ชีพเจ้าจกวาย

๑ ฤทฺธิกัณฺยนิถอยที ดิงกาม

คาคโครชบอพนามตาม กตั้นแกตัว

ช้ช้กับอเกรงชาม สวาช้อ โฉนเฮย

วายุบุตฺรชบอพนามแล้ว ถ้อต้อหตอกมาร

๑ ราพพิโรชเรยกร้า พตฺรณ รงค์เฮย

ค่างพุงศาตรลัับสน ดักคหน้า

บุตฺรมารุคโจอมผจญ กตางเค็ก อสุรเฮ

พันทบคระหตบร้า ถีบเท้าทดวงแทง

๑ แกว่งศรีโตดไต้ต่าง กตางหน

บุกบันฉ่าพันพต พาดทั้ง

ขาดแขนขาดคอคน คายคก ดงแอ

ยักยิบนับโกฏักตั้ง กตาดพันบัถพี

๑ ราพรายยถม้วยหมด พดमार

แกว่งคราหอกทยาน ไต้ต่าง

ตูกตมโตดราบาญ บุกรุก ราพนา

ต่างคบกตพดง้าง ง่าชาติแห่ง

๑ บุตรพระพายแผ่นเข้า ฟอนพัน แทตยนา

โถมถับถุกถุทริกัน ท้าวคิน

จิกเกษแกว่งศรีผ่น เพียงจักร

แทงอระราพสัน ชีพคว้างกตางโหม

๑ บุตรองค์อาทิตยไต้ ยตหาดาน

พิฆาฏหม่มารผดาญ ชีพแก้ว

สรวเสริญเศษยุทธการ กอปลส่วสติ หาดานเฮย

สอองกระบี่ผ่องแผ้ว รเห็จห้องโพยมหน

๑ จวบคณิศมาทนต์แล้ว จงบท จรเหย

สู่พิภพตาประนค	อนุชไท้
จึงสุริโยรส	ทูตเค็ก ราพนา
วายุบุตรเดียวได้	พิฆาฏม้วยหมคมาร

๑ พระดักษณต์ดบถ้อย พานรินทร์ ทูตเหย
ป่านต์พยอมฤคยต์นช

นำตองกะบิณฑิณ	ตาศตุ พระนา
นบบาทหริวัชแล้ว	กิจแจ้งบรรยายทูต

๑ สดับพจน์อนุชท้าว ถามพถัน
ไฉนศุภวิพตชนช ผัดไว้
เจ็ดเวรไ้มาทั้น ทำนคิด ไฉนฤฯ
จึงสู่แต่ตองให้ แผกถ้อยคำเจตย

๑ ศุภวิพจน์องพจนไท้ แถตงถวาย
โดยเหตุเพราะพตส์ตาย หตบถ
หนึ่งข้าพระบาทหมาย เกณท์หมด มานา
เกรงแต่ชมพูน เพื่อนท้าวบุตรอินทร

- ๑ แม้วาทราบเชษฐเจ้า บรโดย
 จักโกรทกรัฟตไกร รุกเร้า
 มากวาดประยุไป จากชัค ชินนอ
 ขอพระเดชปกเกล้า กระหม่อมข้าพานร
- ๑ พระทรงศักดิ์ถ้อย ชนกะมินทร์
 เฝยพจน์ชมพดางผิน ตั้งน้อม
 ดึกชิตถักษณวาทิน เต้จมอบ ดำด้นนำ
 ตั้งกระบี่ดองไปพร้อง กิจท้าวชมพ
- ๑ บุตรวีรประนตน์อม เอาจาน
 รับราชดำด้นถอยคตาน ตับท้าว
 ด้องแผ่นดิวโพนมหาญ เหาะรับ ไปแฮ
 บันดุมพุด้าว สู้ฟันปลี
- ๑ ด้องกระบี่เชิญดำด้น ชน คำตา เวรเฮย
 แจ้งกิจเสนาพา รับเฝ้า
 ชมพุดอกอมาดยา ทุดเบิก ทุดนา
 ด้องทุดต่างรับเร้า เหาะชนอ่านถวาย

๑ ราชดำเนินพิศนไ้ ทรงตั้งข
 เอาอุรกเปนมัตตังก อาศน์ทาว
 มีพระกระหมดหวั้ง ผดุงราชฏฐ
 ไวยกตลั้ด้าว เสด็จเสี้ยนเค็กอสูร
 ๑ ทรงนามราเมศผู้ จักรพรรดิ
 พระเดชเนกเงาณิศร วมเกด้า
 เทียบพดแทบเขารคณ คณรมาทณ
 หาทำนเร่งไปเฝ้า บกเบองเรณ
 ๑ เจ้าชมพุดบดิน เสด็จดำด้น
 เณกอสันฟาดปาน ขพราง
 เอนดัยบแพทยอย่งาน คินดติ ทำนนา
 ถามทุดโดยดำด้นอ้าง พิศนณนเปนไฉน
 ๑ สุกุรพณตงตักษณไ้ ทวากกร
 นิถนวิ้ทรงศร กาจแกถ้ว
 ทำวศรวดเยาะพานร พตางว่า สวาเฮย
 ผิวจักรภษถ้ว ห่อนไ้ธรรนทรง

๑ ดั่งกรธอจักรแก้ว	ตรึกธา ดั่งชนอ
เถลิงครุฑเป็นทิพย์พา	หนะไท้
ปราบหม้อสุรพาตา	ปวงสัตว์ เกษมแฮ
สาธน์ทุกตวันเท็จให้	เชื้อเจ้ากตใด
๑ สู้ครุฑพรางคั่น	เคื่องกรรณ
ร้องว่าท่านอย่าสรว	เค็กแต่รัง
จักไปไม่ไปฉน	โคบอก เรานา
ท้าวโกรขไปครัดเกล้ง	กตบชนคณสถาน
๑ น้ำหวนรับผ้ายตุ	ที่พิก น่งเฮย
บุครรวีว่าจำจัก	กตบพ้อง
ตูกตมบอกเลศดัก	น้ำตฤก ขอบนา
จรตุมาคยแต่รงพร้อง	ค่านชวนอน
๑ อามาคยทุกท้าวสั่ง	เกณฑททวาร เดรัจเฮย
ไทรตรวจรวบราชฐาน	ท้าวหน้า
พอด่วงมษณิกาด	จันทรบ้าย โปยมแฮ
วายุบุครตั้งน้ำ	เดรัจแล้วอ่านมนต์

๑ เดชเวทเหมทุกฟุ้ง วายุพิต ค้องแย
 ปวงกะบิหตบสังค เจียบพร้อม
 หนุมานถอยยอครัน ปราสาท
 ทตุตวงพิดานค้อม จวบท้าวเชอผทม
 ๑ ช้อนแท่นพานเรศร์ ชน คคณานค รเหจ
 ดุครพเหาะตามหาดน ถิวฟ้า
 ช้วนวิตติตตถถาน คณธมาทน์
 ตงจากโพยมสู่หัตถา จรดแจ้งแสงจันทร์
 ๑ ลูกตมวางแท่นแถว บุครรวี จรเขย
 เฝ้ากฤษณทัตคคิ แดท้าว
 ทรงไธรมนคัม พจนาคถ
 ครดิว่าชมพท้าว อิกแททรวงตน
 ๑ กอปลด้วยมานะน้อม นำจิตร
 กำเรบถอมฤทธิ เตื่องหัตถา
 หวกต่องทำนฉดาตคิต การเดศ คินา
 ไถงวายไหญ่อยาชา ยกเข้ามาดู

๑ หนุมานยกแท่นท้าว ถึงผทม ถวายแฮ
หิริรักษเห็นครัสสม ใช้น้อย

พระรูปศิวฤกถม คดอดสุด หางเฮย

คำพระอมาตย์ร้อย ต้าปนนพถันสูญ

๑ ตั้งให้วายุบุตรแก่ วิทยา มนต์เฮย

กระบัตชมพผวา คณพน

บงพิศณแนจิศรพา นเรศรียัง ดยองแฮ

ชบสัดบพถนภฤษณ อน ตั้งไก่อนุชเชอ

๑ จงตรงพรหมมาศให้ พานรินทร์ เรือนา

พระลักษณรับทรงศิถป์ เสร็จแฉ้ว

นำอุทกได้ดตรงกะบินทร คณสัคิ พถนแฮ

สวจากแท่นรัตนแก้ว นบนิวทตถถง

๑ ขาขัตติบตั้งน โทษมหันต์

ประทานขีพคุณทรงธรรม เทียบด้าว

ขอถวายมไหศวรรย์ กับกระบี่ พถนแฮ

รองบาทยุคท้าว หมดทงชมพ

๑ พระว่าเราบ่ได้ คิดประสงค์ นครเขย
ขอแต่พลไปรณรงค์ ราชร้าย
ชมพู่ศรีพวง คิดจัก พหุส
พระตั้งกระบี่เสร็จฉาย ดูห้องมทมิ
๑ กถาวชมพูนีเวศน์ท้าว สวานาย ไพรเฮย
ทราบเหตุพานรินทร์หาย ต่างเควร้าย
อนงค์ในรับผืนผาย ทอดนาฏ อุดรนา
นางด้ดับพัตนจรเข้า ดูห้องสวามี่
๑ ยดพิศาดทลายตลอดทง ยอดปรา สาท
ชรอยทุดักท้าวนิทรา แม่นแท้
นางช่อนอรโคก ราชเวศ
พัตนสลับเหต้อนงค์แก่ คอยพินคินต์
๑ เล่าหนังสือให้เรียก นิตพัท
กะมัทธราภิวัตน์ รับเผ้า
นางบอกเหตุสวาชิต เคืองทูต ยิ่งแซ
ประนคตาพตางเว้า รับชน โปยมตาม

๑ ดุคันธมาทนต์เพ่งพ้อง ชมพู
 กับทุคตหมอบมนุษย์ดู หลากอน
 ช่างเวทกลดภัยคุณ เปนมดัก ชิกาแฮ
 บินเกาะอิงชาชน กระชับถ้อยถามความ

๑ พระมาหมอบยอญ คิดใน
 จึ่งไปยุทรฤาใจ ย่านแกตัว
 ชมพูบอกภาคินัย ว่าท่าน นารายณ์นอ
 นิตพิททราบพจน์แล้ว บอกให้นำถวาย

๑ ปางอนุชหริรักษไว้ พานรินทร์ ต้องเฮย
 ด้กรัพชมพูน ภาครนวม
 ถวายงบขัดชินกะบิทร ห้าสิบ สุ่มทแฮ
 ยี่สิบเจ็ดสุ่มทพร้อม กระบเบองชมพู

๑ ต้องนักเวศรวบถ้วน พลณรงค์
 เจ็ดสิบเจ็ดสุ่มทง ยุทธกถ้ำ
 กับสิบแปดมกุฏอง อาจเอก ทหารแฮ
 นิตพิททาดานตามข้า ดูแล้วขอถวาย

๑ นื่องนารายนัดนเทให้ท้าว ถามชม พุ้ย

บัดเรียกหาขุนบังคม บาทไท
พระแดดักษณดัม โดมเด้อม คำน่า
นำดีพานรให้ รับเผ่านรินทร

๑ ประนมกรททกิจทั้ง ถวายพด
หริรักษทราบอนุดนธิ ตั้งท้าว
ชมพชราคน จงอยู่ นครแะ
ทงพทกษชดชนด้าว อย่าให้อันตราย

๑ นิตพิทฝ่ายกับ พดสว
บันจบบุตรวรวิคตา ขยาแคว
ดองนกรยาตรพหตมา ในเจ็ด วันเฮย
ด้ามกระบี่รับตั้งแคว รับเมอคนเมือง

๑ บุตรรวิตุนิเวศน์ให้ เกรียมพด
อำมาตย์รับจัดพหต เข้มกถ้ำ
ห้าสิบสมุทรหาญผจญ เจนคึก เสร็จแะ
พระสุริยส่องหัตถ์ สู้ครีพฝ่ายพทากร

๑ จวนตู่ทางร่วมยัง พดขันธ์
 คอยพิณิตพณัน จึ่งเต้า
 ชมพุดวิงพณัน ดั่งจิด พดแฮ
 อ้ามาคยไคร่ยมไถ่เจ้า นบนิ้วทนต์อง
 ๑ ท้าวถั่งนิตพณันม ประนคตา
 ยาครพยหุณเณยา กถันแกถั่ว
 จวบพิศุครพมา บันจบ จรแฮ
 ไกถ ไชคณธมาทนต์ถั่ว ดั่งยังพดพณัน
 ๑ ชนพพานศุครพทั้ง องคค
 นิตพิทอชฎาทศ มกุฎพรหม
 บุตรมารุตนำประนต ถวายกระบี่ พดแฮ
 พิศณัฐังศุครพช่อม พยหุคังครุณาม
 ๑ สุริโยรธรับเว้า จิตพหต
 พยหุครุชเคียวปักถกนธ บาทถ้วน
 กองเลื้อบ่าแข่งปน ถ้ามหอก เจ็ดยา
 คามหมวดกกองตระเวนถ้วน พิกษ ไท ชิบคินทร

ห้องที่ ๒๘

๑ กล่าวปโคณฑพวุฒิต้า ภาฤทธี
เนาไชยคุณธรรมหิทธิ อักกถ้ำ
เทพทานพนกัถิธิ สยงเดช เขาเนอ
ออกจากทไ้เข้า เหาะเมือพนมชม

๑ คตคัณธมาทน์เฟ่งพ้อง พตพา นรเฮย
พตน์สู่พสุธาธวา สักติไว้
พอนิตขันธ์มา ถามธอ
ปโคณฑพบอภิกจิให้ ต่างถ้อยที่แดง

๑ กะบิณฑรนำปโคณฑพเฝ้า นารายณ์
ทุดกิจพระพตน์ผาย โอษฐ์พร้อง
ธรรม์เจริญที่มุ่งหมาย สวามิภักดิ์ มานา
พตางเล็ดจันคณังน้อง จวบแจ้งแสงไถง

๑ เล็ดจ้อออกตรัสภิกจรั อรินทร์มาร
ปวงมาคยาทุดสาร ขจัดแผ้ว
ขอให้กะบิณฑรหถาน ไปสืบ ฝนนา
เยือนพระตักขม้แก้ว จ้งฝ่ายพพตรณ

๑ ทรงขอบสั่งสุครีพให้ จัดทหาร จรแฮ

พูดว่าชมพพาน	กตัญญู
อึกองคคตพณมาน	ตามฉลาด เนตยวนอ
พระสดับพตางหิบบำ	สภักทงแหวนพฐ

๑ วายบุตรรับเรา ถวายอนงค์ นาฏนา

พูดว่าเราจักณรงค	ราพราย
เมื่อกตบเครื่องโคตรง	เราจัก ให้แฮ
ตามกระบี่จงฝ่าย	กับด้วยพดพณฑ

๑ ดูกตมประนคแล้ว รับไป แหวนแฮ

พูดว่าแม่นอรไทย	กริ่งถอย
ว่าข้าบาทเก็บไป	ทุดประจบ ความนา
เป็นสัคคิตขัน้อย	จักแก่ทุดแดง

๑ ภูวไนยกระซิบซ้อม พานร

ความตบแรกยกศร	เค็กอ้าง
นางเนาแอมบนิษฐ	ชายเนตร ดับรา
ต้องจิตรรักฤร้าง	เดเห็นทุดองค

๑ หาดานอินทร์วายุบุตรผู้ ใจหาญ
กับกระบี่ชมพพาน แก้วนักร้าว
ดาตองพระภูบาท บัดเร่ง พฤษทไธ
จรรจากันธมาศน์แก้ว บ่ายหน้าหรรดี

๑ ถ่วงทางสามโยชน์ถ้วน แก้ววิถิ
บันตุโมกษรณิ ไหญ่กว้าง
กอบเบญจะประทุมศรี สรรพมคิ ยาเย
รุกรชชาติรายรอบด้าง สดับพณผิงทราย

๑ พอพระสุริเยศเดี้ยว กับไศล
จึงหยุดแรมพตไกร ตรวดจพร้อม
ปวงกระบี่ต่างกองไฟ รวยรอบ รวงชัย
นายเน่งนิทรไพร่ด้อม หดับกตุ้มกลาดเนนัย

๑ บัดยักษกับกถันเหียม เหมหาญ
อินทร์ด่าบเฝ้าสระต้นาน เนินช้า
ใคร ๆ ชูเชครมาร มารจับ กินเอย
ถึงเที่ยงคณอสูรกล้า ผุดพ่นสระผยอง

- ๑ เทยวรอบขอบสระแก้ว แดพบ สวาท
 หาดยหาดมากหัดับชบ ชับซ้อน
 แทยชบชั้นจิตรคบ หัดว่า ดาวแฮ
 กุจะหักคอบ้อน ปากเคียวไม่หตอ
- ๑ คึดพดางทางย่องเข้า กดางพด
 บงกะบีเขี้ยวขำชน คาคเค้า
 คเนน่นนายพด กุจก ฆดาญแฮ
 แผลงเคชโคดยกเท่า กีบค้องหาดานอินทร์
- ๑ องคคผลุดตลุกขึ้น เห็นมาร
 พิโรชชักดำครทยาน ไต่ต่าง
 บักตันแผดงเคชหาญ โหมหัก กะบินทร์เฮย
 กวัดแกว่งคราค้าง หวดค้อนคี่ประจัญ
- ๑ กะบินทร์รับกลับด้วย บาทา
 ถูกแทยชบชนนถา เกือบต้ม
 บักตันสุดเคชา สุดก่อ ฤทธิเฮย
 ข้อนเกษยอกรกัม กถ้าวถ้อยไต่ถาม

๑ ท่านนั้สัสมเยคัอ้าง ไคซาน หน้อยฮ่า

พาพวกพตตุสัถาน เซตริข่า
เราคัอัทหารหาญ องคัจักร์ กฤษณัเฮย
เองฮัอไคจั้งกัถ่า ดอบเขาราวี่

๑ ยักษัคอบบักถัณน คัอนาม ข่าเฮย
เด็มรักถัณมงาม เองฮั
บ้องบักบมิดความ พรายแพ้ว ออกนา
องคัอมรินทรวั ถ่าปข่าเปนมาร

๑ ข่าถ่าปให้อยู่เฝ้า สัระศรี
คัอพบทหารจักร์ เดชกัถ่า
ตูปกายครบส่ามท สัญโทษ ถ่าปแ่
ขอท่านจงไปรดข่า ช่วยให คัณสัวรคั

๑ ขุนกะบิณทริยัณยักษัพร็อง ค่าวอน
มีกระมตเอมอร ฝัองแผ้ว
ตูปทังแห่งก่าทร คตายโทษ ถ่าปแ่
กตายกถับเปนเทพแคถั่ว เคถ็อนคถัอยสั้วสัรวาง

๑ ชมพูวายุบุตรทั้ง โยธิน
 หวาดสดับคัจฉาณดิน ตันกอง
 ต่างคั่นคกใจผิน ผันแซ่ เซงเฮย
 วายุบุตรควาตร้อง เร่งให้ตั้งบเลียง
 ๑ พอจวบองค์คแตกัว กตบดต ถิ่นเฮย
 แดงเรืองบักตันจน จบถ้อย
 ต้องทหารทราบนุณธ โสมนิศ์ นกนา
 จวนรุ่งยกพลคต้อย ค่ายมายน
 ๑ หยดพดยตเจียมผู้ คนจรวัด
 ดำกระบี่ปฤกษากัน เดรัจฉา
 วายุบุตรกระบัตผิน ผายสู่ วังเฮย
 ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ พิศแมนเมืองอินทร์
 ๑ ยดองค์อรแห่งนอย นวตฉวี
 เข้าชิดพตางพาที เกียงเกยว
 อำโนมแม่นามมี ไฉนอยู่ เดียวแม่
 เชิญยุบตอย่าเบยว เบียงเอือนอายเรียม

๑ บุษมาตให้ตบคอบถ้อย พจนา

ไต่จิ้งหาญสู่ปราสาทแก้ว

ไม้เกรงบันสุธา โดยดวง งามแผ่

เชิญท่านเร่งศตาค์แคล้ว อย่าเข้าชู้ถาม

๑ งามนิคชัพพีได้ ดวงมาตย์ พี่เอย

เรียนใช้ถึงเดวตาญ ดอนน้อง

ข้าบาทพระขอคาร นามหนู มานแผ่

แม่ทุกข์ถึงไคพร้อง จักเกือกด้อม

๑ ไม่อายมาแอมอ้าง ขอดฤทธิ

ว่าทหารจักรักฤษณ์ เกริกก้อง

แค่เธออยากทราบกิจ จักบอก ให้เสีย

พดางเล่าเรื่องแต่ต้อง ตาบให้ถึงฟัง

๑ ยินจบจับหัตถ์เข้า ยวนโฉม

นางสับดีดิงตระโบม ไชวักว่า

นางว่าอย่าตามโตม ตอบเด่น ฉันทนอ

แม่นทหารจงอ้า โธษฐานแจ้งจันทร์ทวัน

๑ ฟังนางแผดงเดชขึ้น เหิรหา

ดีโษรู้ออกเดือนดาว เด่นจำ

แสงวิบจับเนตรดาว สวรรค์เปิด เนตรเฮย

ร้องระหัดหาวคว่ำ คั่นเค้นทรงเดี่ยว

๑ หนึ่มนาคันปดอบน่อง นวดอนงค์

กรโอบสเอวองค์ แอบเคड़ा

ต้องดมสนิทจง ใจเด่นห้ กัณหา

นางหยิกดึงหยอกเย้า ยั่วปดัมดัมหลัง

๑ ถูกดมแถมถึงกิจเฝ้า ลาดมร

เล้าวนิตณะทางจร จิตรเฝ้า

ไศกกระซิกตุตอาวรณ์ วานสั่ง สรวงเฮย

วายุบุตรกับไศกเฝ้าร่ำ ตั้งคต้อยลอยโผยม

๑ บัดตั้งนางเฝ้าจั่วแก้ว จากสถาน

ถึงที่พักต้องทหาร เดชแถม

แถมไขคดีสาร เฝ้าเฝ้าเรื่อง เจียวฮา

พอจวบจวนรุ่งแคว้ว คตาศัพน์มายน

ห้องที่ ๓๐

๑ แรมรอนนอนเถื่อนห้อง หิมวา

เก้าโยชน์ โดยคนนา ต่วงได้

ขตนาฏสุวรรณมา ต่ที่ สุ่มทเฮย

งามภักตร์เพียงทองได้ สติดยเบื่องหลังดิน

๑ บุตรพระพายเผยโอษฐ์เอน พจนา

อ้าเทพกัถยา จิตรช้อย

ทางจรถิ่นดงกา ไหล่นะ หน้อยแม่

พจกัรบคตาคัดอ้อย ดูเฝ้าถกษมี

๑ ตรีปถารชานคอบข มรรคา

โพ้นฟากมดีทธา หนึ่งเจ้า

ไปถึงจิงแวงหา ถามเหตุ ท่านเฮย

ถดถกจตามข้อเค้า จบแล้วดับหาย

๑ หนุมาณตระหนักถ้อย ปรีดา

ร้ายเวทกตบกายา ใหญ่จ้ำ

หางขึงทอดข้ามถ้ำ คเรศรับ กระบี่แย

ธรรพเสร็จจดังข้ามน้ำ นับถ้วนกระบวณค

๑ วายุบตรุณมิเชอ ชายชาญ
 องค์คชฌพพาน ฤทธิเร้า
 เทือนค้อนหม่ทวยหาร รัตเร่ง จรัตเฮย
 ห้าโยชนจวนบ้ายเข้า เขตแคว้นชฎิตดง

๑ ตำมนายหยดทัพแก้ว บทจร
 ถิ่นนักพรตยอกร นอบเกล้า
 องค์ชฎิตตบพานร แปลกจิตร งามแฮ
 ดุกรด้ามสวเจ้า อยู่ด้าวแดนไหน

๑ ลูกตมถั่งชอหง ตำมทหาร
 ขำบาทพระอวตาร แก่นหัด
 ครัดใช้สืบข่าวสาร อรรคเรศ พระเฮย
 หนเกาะดงกาช้า สู้ตัวทางจร

๑ องค์ชฎิตนจบแจ้ง ปรีดา
 ด้นองพจนบอกรมรรคา บัดช
 สู้ดโพ้นโนนคหา เหมติ วันเฮย
 ถิ่นท่าคองคาน ทัชามเมืองมาร

ห้องที่ ๓๓

๑ ตามนายพังเดี๋ยงน้อย เนานอน พักเฮ

พอรุ่งยกพดจร คตาค์แคตัว

คัตคินพนาคร หกสหัส ไลน์แฮ

บันทุเหมครินแก้ว ตาค์ชินเนินเขา

๑ พอดับสุริเยศคตุม โปยมหน มัดเอย

ไต้แต่แสงกุนทล ไต้เต้า

ตุลาเยอกเย็นสกนซ์ กายสัน

ปวงกะบี่ต่างรับเรา คัดไม้ดุมเพติง

๑ วายบุตรรดาวถอยแก่ สองนาย

เราธิบดีงนารายน์ ครีดีใช้

นิกคังปักษากวาย แหวนพระ เทอญพ

ตายตุจตุตายไต้ ชื้อแทกคัญญ

๑ ตำพาทสถิตยถา พรรณราย

โด้ตตัมเบียงภิปราย ใจแจ้ว

ว่าตตายชีพมตาย หลากจิตร คนิงเอ

จริงเท้จจำจักแคตัว ตอบถ้อยตองถาม

๑ พัดนรับย่างเท้าเหยียบ คีตา

เคียงสนั่นคันทา กักกอง

พลถึงตกใจผวา หวาดฉว หนีนา

ขุนกระบี่ตามนายจ้อง ตำตรึงอินทยาน

๑ บั๊กษาถึงปากถ้ำ แดไป

ฤาห่อนจะเห็นใคร คดาคคต้อย

ฉินภักตร์ดูเนนไศต บงกระบี่ ตามแฮ

โลมณิศพัฒน์กล่าวถ้อย ทักแด้วถามความ

๑ ดูราตามท่านผู้ ไชยชาญ

ซึ่งว่าสตายดาญ ชีพแด้ว

คือใครถ่วงถ้างผดาญ ฤาอด เบงนา

เชิญท่านเปิดองสอศคตว แห่งข้าหายฉน

๑ วายบุครเด้าแต่คั่น จนรา มาเฮย

เผาศพขุนบั๊กษา เดรัจถ้อย

บัคั่นพระทรงนา คาคตรัด ไซ้แฮ

สืบข่าวอรรคยอศล้อย ภาพพนตงกา

๑ พังจบชนภักตร์เศร้า หฤไทย ครอบงำ
 ควรที่ฤททวงใจ พี่ม้วย
 เจ้าเรื่องฤทธิเกรียงไกร ไครโดกย์ ขจรแฮ
 มาสู่คั่นชัยพิด้วย เดชอ้ายทมิฬมาร

๑ วายบุตรกต่างถ้อยปลดอบ บัณฑิต พด้นเ
 ทำนอย่าก่นได้กา รำร้อง
 ความเกิดแตมรณา ไครห่อน พันแฮ
 เมรุมาศเจียวยังค้อง พิณาค้นด้วยเพลิงประ

๑ เราตั้งไผ่ไคร้แจ้ว เหตุผล ทำนนา
 มีช่อโคดงน หาดากแท้
 อินทรีย์ไม่มีชน หุดดุ่น ไฉนฤ
 วานทำนนาไนแก ท้าไถ่ถาม

๑ บัณฑิตต่างโคกแก้ว คอบคด พด้นเฮย
 เราชื่อดำพาที แพร่พร้อง
 อยู่ยังยอศคีรี นามอรรค์ วรรณ
 ด้ายผู้เปนน้อง ก่อนนัยยังเยาว์

๑ ยตรวิว่าตุกไม้ หมายถึง
 วอนเร่งให้เราบิน เด็ดปีก
 ตูห้ามกดับโกรธผิน โผนดู รกเอย
 พระพิโรธทรงแสงร้อน จรดมั่นเพดิงกดับ

๑ เราทยานทางปีกป้อง กนิฐา ใว้เอย
 ชนหลุดโดยแสงอา ทิพย์ ใหม้
 เชอจึงพิโรธสา หักสาป เราเฮย
 ค้อพบทหารกฤษณไท้ ให้พร้อมตามหน

๑ ชนเราจึงจะขึ้นทว อินทรีย์
 ขอท่านจงปรานี อย่าข้อง
 วายบุตรเรียกโยธี พัดลั้ง ให้แฮ
 มวนหมู่ถึงให้ก้อง ดันท้องไพร่สาณท์

๑ บัณนิยนิให้ถ้วน ตามหน
 ชนงอกออกเคมคน สดับแพรว
 โผนแผ่นโพยมบน ทองปีก ทยานแฮ
 ไกลดักดับร้อนแคล้ว ชูถ้าอำพน

๑ วายบุตรจิงเอนพจน์ พาท

ดกรซนตฤณ	เดชห้าว
สิ้นตปพระสุริยศรี	ชนงอก เคนนอ
เชิญช่วยแนะคนค้ำ	เขตรแคว้นเมืองมาร

๑ บัณฑิตว่าเกะนั้น เหลือไทด

อยู่ท่ามกลางชดาไทย	แห่งหล้า
มั่นหากว่าจะไคต	คตยาภ นักรบ
เชิญท่านช้หลังข้า	จักขทางจร

๑ ด้ามนายค่างตบถ้อย ดุ้ยิน คี่เอย

ซนสู่หังตฤณินทร	เสร็จแล้ว
นกพากระบินทรณ	ฉับรบ ทยานฮ่า
ปีกกระพือพาแคตัว	เคตอณคต้อยดอยโพ

๑ ดุคันคิซเรศแล้ว บัณฑิต บอกละ

โน้นเกาะดงกาปรา	กฏกว้าง
เขานนชื่อนิดกา	ตาเยี่ยม ไผยมแฮ
เพนหดกตกาอ้าง	แต่ครั้งอชฎา

๑ ถ้ามนายพิศเพ่งตัว แดนมาร

ถึงเขตตงกาตถาน มั่นแก้ว

เห็นแจ้งทุกประการ บอกบั๊ก ษาเฮย

เชิญท่านกตัมคาศ์แก้ว แห่งห้องคูหา

๑ ลำพาทัดดับแก้ว เร่วฉิน กตัมเขย

บันดฺเหมศิวัน ร้อนคต้อย

โผลงน้ำเขาพตฺน กบิณทรจากร หตังแฮ

วายุบุตรจึ่งกล่าวถ้อย กับด้วยสองทหาร

๑ เราสามพอเหาะข้าม คงคา

แต่พวกพตฺนิตา ห่อนได้

เราเดี่ยวจักตอบคตา แหนบาท นางเฮย

สองท่านคุมไพร่ไพร่ ทันคอยเรา

๑ ตั้งเสร็จฝากพวกพ้อง พตฺนิน

แก้มักชินเสร็จพตฺน รเห็จเต้า

บ้ายภักตรมุงผายฉิน หมายเขตร มารเฮย

ติบถั่วจวนจวบเข้า ด้านทองชดช

๑ อสุรผู้เลื้อยคาน ด้มุดตึง
 ภายใหญ่กำยำหญิง แก่นเกรี้ยว
 หัวมเหศวรวิหิงษ์ ด้หัด
 คิ้วมวดทนต์ขาวเขี้ยว ด้ไค้งเคี้ยงตา

๑ กรอบหน้าจรมาศแก้ว แกมกัน
 ประดับอาภรณ์ด้รพ ด้เครื่องพร้อม
 ด้รบิดเกิดยวพันธ์ ด้สำหรับ ด้กรเฮย
 ด้ทงค์กัศยกันอบนอม ด้แต่ท้าวทศกรรฐ

๑ ด้กำเรบถุทธจตุรเหยม ด้เหิมอ้ง
 ด้หาญใหญ่ใจน้บัก ด้บอรง
 ด้ฉกรรจกาสอาจหาญคัก ด้คักหยาบ ด้ข้าแ่
 ด้อานภาพปราบทง ด้กัณฑ้องด้มุดไทย

๑ ด้ทศภักตวรฎยศตง ด้นางมาร
 ด้ตำแหน่งนายด้นธาร ด้ทวดด้ว
 ด้มอบขาดพนังงาน ด้ตรวจหมู่ ด้อรินเฮย
 ด้หวังพระไทยยักษฑาว ด้เพือกนคค์กร

๑ วันจกมีเหตุร้าย รนดกนั มวเอย
 ให้เขม่นกมตรน รำนร้าว
 จักไปตระเวนวด ดมุด่าน ดุแฮ
 อาเพดเหตุหากนำว แนะนำจิตรนาง
 ๑ ตักถโบม้นจ้อง จิตรกวิต อริเอย
 ชัดคชาผุดดินฐ เบ่งตง
 ตรวจบุรพทักษิณณ ภาครบัจ นิมแฮ
 อักอุตรทิศทง ทิศน้อยนางแฉวง
 ๑ มวตระเวนด่านค้าว ดูจบ
 จรเตรฆวมาศตบ ฐุชัย
 ทุกทิศทุกทางทบ แทดยเทียบ
 จิตรภักดีญาย ม่นด้วยกคัญญ
 ๑ ยตสวาเผือกผู้ โดยหน หาวแฮ
 สองเนตรนางกลเพลิง พด่งเร้า
 นิกกะบีเนนตต แคนดำน มวเอย
 ฤาธิ์ปองเข้า เซตรเออมอาจหาญ

๑ พระพงษ์กมเดศให้ ภูกัน แดนแฮ
 คำนสมุทรดำคัญ เซตวัน
 ใคร ๆ แปลกปลอมจรัญ จักปด้อย ไฉนนา
 อ้ายน้องอาจตุ ดอบเข้าเซตวันแดน

๑ แก้วงศาอุรคว้าง โจมประจัญ
 แผลงฤทธิ์รับโรมรัน แผลวร้อง
 ถึงโตดตะคอกขัน คามคุก
 เตี้ยงต้นต้นท้อง ต้มท้อออตเวง

๑ พตางรับเหินเหาะจ้อง จวบประจบ ถึงนา
 โจนถตันอรรณพ แผ่นเค้น
 แยกเขยวคฺจุจะชบ พิฆาฏ ถึงเฮย
 หมนโครจับกะบีเค้น เซ่นให้เป็นจุน

๑ หณมานถึงด่านได้ ยตยักษ์
 โตดเด่นขวางทางกัก กัดหน้า
 ทำที่จักหาญหัก เหินยุทท ภูนา
 ภูกัชาติชายกดำ ย่อท้อมันไฉน

๑ บุตรมารุคฤทธิธำ ดำหัดถ์ เข้มแฮ
ถถึงเนตรชกัศรปิด เด็กคว

พยักภักตรชนดคี กรยทช นาสเย
คนองร่าเกาคางนง หิงชกัศรนาง

๑ ดูกถมถนหดอกถอ อสุรี
องอาจดิงราชดีห้ รวดร่า
บห่อนจักเกรงผี มอชกษ
โตดถอหดวงกล้า กถนถถถถถถถถถ

๑ มารเห็นแผ่นสุโกถ ใจบัก บันเฮย
ชบเข้นทนต์คนดอถ อจเว้า
โจมตุจู่เจนคัก ถ้ามารถ
ถิงทยานตรงเข้า จอจของคระบองวัน

๑ บุตรพระพายปัดปอง ตรีวิธ คธาเฮย
คณค่อคนช้นชับ เก่งจ้าน
โรมรุดรุดคระบึงดัลป์ ยุชแย่ง แย้งนา
ดวถค่อดอกรุกค่าน เศษก้าเก็นนาง

- ๑ อสุรคัปรื่องเปรียง คชาโรม
 หมายพิฆาฏาโถม ทุ่มซ้าย
 กตบขวราหักโหม หวนหวด ถึงแฮ
 ผนักครยักษกตบซ้าย ด็อกข์อนันพัน
- ๑ ยักษังได้หตบป้อง ปองผตัญ
 ดิงยักษเนกมณัธวาท ทรบหน้า
 ยักษังดิงประจัญบาน มกรุก
 ดิงยักษศตุมบอนกดำ ค่อแย่งแห่งคั
- ๑ ยักษรณดิงรับด้วย ศรีฉับ
 ยักษ์เดี่ยวดิงสวนดับ ร่ายซ้าย
 ยักษ์ฟาดกระบี่หตบกลับ ศรีล่อค แทงแฮ
 ยักษ์เพ็ญดิงพาดพธำ ผดุดชนรณรงค์
- ๑ รณยุทธอุโฆษก้อง ไหวหวาด
 ดีด่มทุกระฉ่อนนาค น้ำดี
 ไตรภพจบกำปนาท ดัเทอนทัง
 ยักษ์ศรีกตติงรุ รับด้านรานกร

- ๑ ผู้เล็ดดินคิดข้า โยษฐ์ออก
 คุจข้าวกอยชยก กระบเคียว
 เนตรแม่สุริยกดอก กัดบ่ม่ง
 โคตแผ่นตำครเดี้ยว แค้นคว้าวานร
- ๑ หนุมาณหาญแผ่นผ่าย หมายเนาะ
 ครงโยษฐ์มารเข้าเหมาะ มุ่งต่าง
 ออกกรรณยักษชวาเหาะ หันกลับ
 รีบรุกประเวศข้าง ช้องซ้ายไศศรมาร
- ๑ ถึงเดี้ยวตงตวงตำ ตำคอ ยักษแอ
 ถึงประเทศอุระยอ ตำครเนิน
 ครีแหะเชือดไม้รอก เรือรบ
 เปนช่องทลุไม้เว้น ทวทองนางมาร
- ๑ อุทรยักษเตอดตัน ถึงคตบ
 ควาตบควักปอดทบ ตากได้
 หทัยกะเพาะคักรบ ออกจาก มารเยย
 สรรพดีด้วยกษัตินไว รอดบ้างรับจร

๑ วานรอนักษ์ชา ซ้ายราย
 บันท่อนกรบาทกาย ขาดชั้น
 เนื้อเกิดอันเดือดกระจาย ยักษ์สุด ชีพแฮ
 โยนศัพตงศ์มุตตัน ตู้อ้อมมัยยา

๑ มังกรวาพกระโห้ เहरา
 ฉนากฉตามโตมา เจือกหน้า
 พยบุตรพุนปลา วาพออก ว้ายเฮย
 ดีเดี่ยวคยี่สนชา จุบท่องมนัมาร

๑ เพียนทองหมอดูกแป้น ทุปด
 จันตเมคณนทวิมุค ว้ายเคด้า
 หางไก่ดาบดาวรด กากด
 จวดกระเบนปักเป้า แย่งเนอนางฉิน

๑ เสร็จฆ่าปศำจัตน ศัพมาร
 วายบุตรดำแดงหาญ อักห้าว
 แกว่งครีจุเพตึงกาต แสงกำ
 เหาะม่งตงกาด้าว รับขำมนท์

๑ ถูกตมเหาะตัวดำ เถยตง กาเฮย
 เหนกฏินักสิทธิจริง จิตรแผ้ว
 หยดแปดงคจุติงคอง กายเด็ก
 ดอบลู่สิทธิธาแล้ว ยอบเกตุอภิวันท์
 ๑ คบศันรทบ้อง ภัทรวรณ
 ถังถิ่นแตรวงษนาม เหตุผ่าย
 วายบคุกรบอกละความ จำเือน เตียนา
 แตรังกด้าวเดิมแต่ทำย ที่ต้องการกต
 ๑ ยินข่าวภาเดื่องก้อง โทตา หดพ้อ
 เมืองพิไชยตงกา บัดก
 แด่นสนุกนเนกสุรา ไตยเติศ นกนอ
 ขอพระคุณเชณฐิ ทิศซ้ายยากเหิน
 ๑ พระมนุชบอการค้า โดยพัตน
 กรงยักษอยู่เขาตวัน ตกใต้
 ดิงว่าค่านัน ขอพัก ค้างนอ
 นักพรตนะกฐิให้ กระบี่เข้าเนาคัน

๑ ต่วาตริณักสิทธีโกตฺ ํ กรุณฺยํษฺ อยุํณเ
 ดองเดหฺให้ปฺระจํษฺ จิตฺรแจ้ง
 พถนํร่ายเวทสิทธีคัก คาเดช
 ภายคัมภุญฺโดยแกถ้ง อัดห็องร็องอ้ง

๑ พระคาบศโปรตเกต้า ศาตา เต็กนา
 เตมแคบกายกรขา คุดคู้
 ฤษัว่าสวามา ดองเดหฺ ภูญา
 ทานกัอุธ่าหฺสฺ นิมิตรให้ภูมิมหันต์
 ๑ ดึงย้งโคทํานค้อง ตามนิมิตร ภูมฺิเย
 กวนรํานักตฺธิคิต ชุนช้อง
 จักให้กะบ่มงฤทฺธิ ร็บร่าย มนศฺเฮย
 หมุนกตบเข้างห็อง หน่วงน้อมชดกษิณ

๑ เข้าฉานเพ่งจิตรแผ่ว บริตุทฺธิ
 คาดพฺรณคกรุด กะบ็ร้อง
 ข่าหนาวน้งคุดคุด คางลั่น
 ภายยอบคฺวางพถางพร็อง ทานให้ไฟผิง

๑ ฝนหยุดตึงหับแล้ว นารท

สู่ธารกรจรด	เสกขว้าง
เป่นปดิ่งสั่งกำหนด	เสร็จจกดับ ฤๅ
สวาค้นไปสักระดัง	ภักตร์ก้มอมชด

๑ ชารกรชัฏกเข้า	เกาะคาง ถึงแฮ
สองหัดกรังปดิ่งพตาง	กุ่มว่า
มาถึงฤๅภิคราง	ดาบศ ศรวดฮา
ทำนปดปดิ่งหน้า	นี้ไมชารกร

๑ ถึงหตบถารภาพน้อม	รับผิด
กรานกรวนถานักถิ	ดิวฟ้า
สู่หรีดัก	เดชกระเดของ
เลี้ยงต้นนถนถา	มุงเมอนิตไศต

๑ อากาศไคตยักษเลื้อ	เมืองมาร
สิงมขนิมเตงการ	รอบด้าว
สู่ภักตร์แปดกรทยาน	อาวช ครอบแฮ
ชรรคจักรคาง้าว	หวกค้อนศรตรี

๑ เห็นตวาระเห็จคว้าง ขวางภักตร์

มารเฒ่าพรกั	กต่างกั
ถามนามอีกด้านกัน	เองเฒ่า ไตเฮย
คือตัวมาตั้งข้า	คับแค้นอาหาร

๑ กระบี่บอกคอกเค้น คำดู

ตฤจตุมัจจุ	ราชท้าว
หัตถาภาจอาจุ	ดุษฎี แดกฮือ
ถึงทศกรรฐจอมคำว	หอนพันกร

๑ ยักขลังมีคำให้ รุมจับ ดิงเฮย

พตฤคพรายรตรี	ไขว่คว้าง
หณมานจับตรี	มีคำจหมด ม้วยแฮ
แทตยทุบพันแทงขว้าง	พตาดชาถดำถา

๑ กระบี่จับจ้วง จิกศก มารเฮย

ตรีศกศกตัวคก	เด็ดดิน
โยนเคียรสู่อทก	ดิบถัก
เส้จฆ่าเส้เมืองต้น	ชีพแหว่เหาะจร

๑ จวบคำจันทรส่องพน นภางศ์

ดวาท่งแสงวงพบปรางค์ ยอดห้า

ดงไผ่ทแอบคทาง ผดบแทคย์ ตระเวนเฮย

ห้องเกราะเตียงเกริกกตา ตรวจบ้อมทวารเวียง

๑ ถึงนิมิตรร่างแมน รูปมาร

โดยยักษ์เดินยังพดาน หยุคค้อม

ดบรพอ่านเวทชาญ สักดสังัด วังแฮ

ทงนาฏมณโฑพร้อม สักคยด้วยทศเคียร

๑ หนุมนาคลายเวทย่อน เปนถึง

องอาจผาดดั่งดังหี แผ่นเซ้า

ปรางค์หนึ่งยักษ์เอนอิง เชนยพินิจ ดมุดแฮ

หัตถ์จับดินสอเค้า เดชคางกदानโหร

๑ ดวาทิศผิดแผ่นชน ปรางค์ถัด ถันเฮย

ยดยักษ์ดำคธาวัคน์ แอบข้าง

กับนางยักษ์ร่วมบ้ำจ สุรณแทน

ดนมหม่มมะเมอบ้าง เบียดเคด้าสไบชยาย

- ๑ ผิดองค์ถึงแดนคน ปรางค์มณีน หนึ่งนา
พบแพทย์หนุ่มเขี้ยวดี เณย์อ้อม
นางร่วมแท่นเลิศนวิ วรรณผ่อง ภาณุศรีเฮย
ด้ามเล่มศิปป์ไชยพร้อม ท่านแก้ตัวการณรงค์
- ๑ กตัญญูปรางค์ดีก้าว เหน่องค
ทศภักตวันอนแนบอนงค์ ดนิตเหนือ
ครีวาลักษมีปดง จิตรเสนห์ มารเฮย
ไกรรยักษชกศรีเริงอ ปจวบจึงจกเลี้ยง
- ๑ ดิงนงนคตนักไค้ นางมณ โทแฮ
อึกหมู่พระสนมยต เพียบพัน
ภักวคืออยู่ไคจน จิตรกิด ไฉนนา
ครียังคณใจคน เตรีคณสถตถถาน
- ๑ ถวาวจรจบห้องห่อน ปลดปล่ คานา
กตัญญูพิพมณีน นบพร้อง
ข้าเทียวถนบุรี รมย์เลิศ จรงนอ
องค์พระคุณเกี่ยวของ ยักษคณเคยไฉน

๑ นักกรรม์เด่ายักษ์ตัวน ทรชน

ดิงว่าโกตาหต ยักษ์ได้
 ดั้ด้าแคไพโรศณท์ วิโดยดักษณ์ เดศแฮ
 มารศวาคีฤตะไว ไคร่แจ้งแห่งโคม

๑ สิททว่ากระบี่ก่อ เกินกาย

ขย่ำก่อเจ้าชัยชัย เช่นเจ้า
 พระพญาค่นารายณ์ ทศภักตร์ ดักเฮย
 ไวก่ส่วนนางศรีรำ ชุนคั่นเมืองมาร

๑ กระบี่นตร์ประจักษ์แจ้ง จิงขาน คำแฮ

ข้าม่นข้าอวตาร ครัดใช้
 ดับข่าวดักษณ์มาร มินดัก มานา
 นารททราบชดให้ ช่มด้วยเดชนารายณ์

๑ จิงเศกสัตว์ดีให้ แด่หะ ญมามเฮย

ยักษ์พวกตงกาพะ พ่ายเจ้า
 อาษาเสวีจตมพระ จักรกฤษณ์ ตั้งแฮ
 ดิงรับพรอ้อนเกล้า เหาะผ่ายส่วนอสุร

๑ ถึงถึงสวนยศแล้ว จำแดง คนแฉ่
 เปนกระบี่ไพรแฝง ไศกไม้
 เหนนางหนึ่งกรรแดง นึกแน่ พระนางนา
 คอยคำสั่งบคนได้ คอดเข้าทุดความ
 ๑ ทศภักตร์แต่ดักได้ นางดี ดาเฮย
 มาอยู่ในสวนทวี่ เทวศ์เค้รำ
 จวนจวบขอบญามี พานพบ ภักตร์นา
 รุมระอุออกเร้า วักร้อนคั่นถึง
 ๑ จำจักเขิญนุชน้อง ดวงดมร
 มาร่วมทิพย์บรรพสุรณ์ แท่นแก้ว
 เค็กเปนนบงอร อรรคเรศ แดนา
 ร่วมเสวตริณิตรแล้ว ผ่องน้ำใจเกษม
 ๑ คริเส็จเสด็จออกเอน โองการ
 ตั้งพุดนินางชาญ ชวงใช้
 ภูจักคู่อุทยาน ยามค่ำ
 จงบอกเตนาให้ จัดพร้อมพดพณฑ

- ๑ เก้าแก้วรับตั้งอ้าง โองการ
 บอกหมู่เสนาमार พรั่งพร้อม
 เสด็จตรงอุทกสำน ทวงเครื่อง เสด็จนา
 เสด็จรรัตนमारห้อม แท้ถ้วนชบวนเดิน
- ๑ ออกจากนิเวศน์เต้า ตามมรร คาเฮย
 ถึงประตูสวนขวัญ หยุดยัง
 ยุธยาตรพัฒน์พดาพัตน์ พดางทฤษ ด้นา
 สบภักตร์เขาวเรศตง จิตรจ้องชมโฉม
- ๑ งามลักษณะวิดาศดำ เตชา
 คุจอัมพรกัญญา เข้มข่ม
 ดมด้นมนาฏต้องนา รือรรค เรศเฮย
 คำฤษณบัวนพานบีม ต้มด้างดาญทรวง
- ๑ ชมนางพดางเร้งร้อน ใจดี ดาศนา
 เสด็จแท่นทองมณเฑียรพร้อย
 นั่งแทมพระตักขมี้ เต้าวภาคย์
 เหลือบเนครชำเลื่องช้อย ขย่มข่มทยานใจ

๑ พระยามารพธางกล่าวถ้อย ตันทร
 รามลักษณะคนสัจจร บำไว้
 เคียงถนอมแนบบังอร ควรคู่ ไฉนนา
 โฉมแม่ควรเชิดไว้ ห่วงเกล้าสาวสู่รางค์

๑ แล่นฉนมสัปดาห์ทั้ง ตงกา
 พี่จะเค็กสัมา มอบด้วย
 เชิญสัมาแม่มาดา ทร่วม เรียมเฮย
 รามซึ่งตามมฤคม้วย แม่นแควหงไนน

๑ นางสัดับจับไม้ปัก ประจาน เปரியนา
 มิ่งประทุษฐ์จันทาต ทิวคาว
 ประมาทพระมาณดาญ อสรัดคว บาบเฮย
 เทเวศ์ชมเชญท้าว ท่านให้ไวยกูร

๑ วันดักกุดอบดี จากคำ ตาเฮย
 หากพระตามมฤคคตา คตาค์ทั้ง
 ถ้าพระเสด็จจากตัมมา ท้นพบ ภาครไธ
 เคียรลืบคงขาดกตัง เกิดอนด้วยศรทรง

๑ ทศกรรฐ์ดับพจน์พร้อง พระนาง เปรียบนา
 พึงย่งเพราะเพตินพตาง กราบไหว้
 จึ่งกล่าวมธุรสทาง วอนว่า แม่เอ๋ย
 จงชุบชีวิตเรียมให้ ชัยข้าอันชม

๑ นางพึงแด่นเจ้าข้า คำมาร
 นิหนักครีพตางประจาน เหมไม้
 เองอย่าหมิ่นอวดคาร ทรงจักร ท่านแฮ
 พตางถ่มเซพระให้ ราพแล้วผ่นของ
 ๑ หนุมนายตยักษ์เจ้า พาทิ นางนา
 คิดใคร่ผดายุชัว วอดค้มวย
 เกรงเกินพระจักรี ครัดตั้ง มานา
 เหนบ่อบตงใจด้วย ราพแล้วดิงเกษม

๑ ทศเคียรแด่นเดื่อนา น้ำ ต้าเตียง นางนา
 คิดใคร่เอนองค์เอียง แอบน้อง
 ครีพตางขยับเรียง ร่มยววม นางแฮ
 รอนย้งเปตวเพลิงคอง เท่ให้ท้าวเห็ดทอน

๑ จึ่งเสด็จจากแท่นแก้ว อลงกร

ชุกขุนางงามสดอน อยู่ไ้
 มิ้มมิดอนสมร ส้มครัก กุณา
 จักประหารมิ่งให้ สันฉัพสุญปราน

๑ ครดิพตางทางชนราช รถทอง
 กตบนิเวศน์วังหมอง ภาครคร่ำ
 เสด็จเห็นอแท่นผทมครอง ก่นโคก ถวิตแย
 ไฉนจะสมสมรเจ้า แนนเนอนวดถนอม

๑ ฝูงกานัตโกวธแคน สด้า
 ค่างกถาวปรีภาษสา หักถ้อย
 นางฟังอติชรา กตันทวด ไ้แย
 แสนสดตตะห้อย ใครให้ประไลยชนม์

๑ เจริญได้ตเจียมแซ่ซ้อง เจริญนาง กำนัดนา
 ดงจากพดัลพดาพตาง รับรัน
 จรโดยสถิตทาง วันทศ รทวยเฮย
 ถึงประทับสถานคั่น โคกไม้ ในสวน

๑ พดางคณิงถึงบาทเบอง อวตาร
 เมียจักทำตายตาย ชีพแล้ว
 ฤาพระจักทราบสาร แสนไศก ทรวงนา
 โอ้อวกรรมจำแคล้ว คตาค์เมื่อเมืองตรวง

๑ รำพดางนางหนองชน รุกขา
 ชนกะบับังกายา ยอบเฝ้า
 นางจับพระภูษา ถ่มกิง ไศกเฮย
 วัณกระถันค่อเข้า ทอดทั้งองค์ตั้ง

๑ วายบุตรดุเดือดแค้น แก้ว กัดกระถัน เฌอหา
 วาพระนางพดางอัญ ชติค่น้อม
 นางเผยผรุสถึงนั้ ไตโศด เฌอเฮย
 เองใช้การหาญด้อม คอดแก้วไฉน

๑ ชนส่วาทูตว่าข้า ชุตี บาทเฮย
 ทหารพระจอมจักรี ครัดไ้
 เขี้ยบบนครเขตรักษ์ ดับเหคุ พระนา
 ทรงมอบขำมรงค์ให้ กับผ้ามาถวาย

๑ นางยดแหวนพัตรร่อน วันทรวง

ชุกคิจิตรตระหวง ยักษ์แฉ่ว
ออกโชนรู้วาทิงตวง ตอบเบตียน แปดงนา
ของตกกตางไพรแกตัง กต่าวให้กุนน

๑ ชนกระบี่ทูลถ้อย ความลับ

ยามยกคิปล์เนตรจับ เนตรให้
นางฟังเชื่อนางรับ ภูษิต แหวนนา
ข้าไศกตั้งสารให้ ทราบท้าวทูลสนอง

๑ สวาวอนเจิญเสด็จท้าว อรไทย

เถลิงหัตถ์จักพาไคต คดาคเฝ้า
นางตอบว่าคิณเณ ผิดเขียง อย่างนา
ยักษ์ถักตึงพาเค้า โทษร้ายราศี

๑ หนุมาณลดับถ้อย พดางทูล ด้นองนา

พระม่ายาอาตุร เดอครอน
นางฟังพจนดิงยุร ยาครพดัม พดาเฮย
ชนลคิยบวรสุวรรณซอน ออกนกรรแดง

๑ ลูกตมเกิดเลื่องล้า เลอหาญ
 ตาจากองค์นางควาญ นึกได้
 เรามาดีอัสบถาร เสร็จล้น นางนา
 จำประตองฤทธิ์ให้ หากว้แรงมาร
 ๑ ศรีเสร็จจะเห็จขึ้น รุกขา
 หักกิ่งจันทน์จำปา บับแก้ว
 ม่วงตมคพทรา ดัดหัตถ์ ดงเฮย
 หักกิ่งจันทน์จำปา แก้วกว้างพดางโยน
 ๑ เก็บผลพฤษปกปดือน เปลือกคดม
 ประศโธชาอม โอษฐ์เคียว
 ผลโคดบิชนม คายดาด เตียนา
 ผลทเฝอนฝาดเบรียว ปว่าตันโนวรง
 ๑ พดางแผดงตุรเทศา โตโตโมน
 ยัยยอดพฤษาโจน จวบพน
 หันหคคะเมนโหน หักถับ กตอกแะ
 กระทบกระเทือนครน ครันคาวดินไหว

๑ บัดมารนายหมวดเฝ้า ส่วนขวัญ
 ค่างค่นแดตงนครรจ์ เก่งร้าย
 ถอนหักพฤษาสรรพ์ ส่วนย่อย ยับนา
 ร้องเรียกเพื่อนเร็วฝ่าย ช่วยคต้งตง

๑ เหย้ายักษณเรียกร้อง รับมา
 ถีบวงตะบองอา ดูพร้อม
 แค้นล่าอสรดา คานับ ห่มเหย
 เกรี้ยวสระพรังพรุดอม ได้เตยจับถึง
 ๑ ขุนตึงเล็กควง หุบกวรรณ
 ยักษ์ ไกรโคตคาบพัน หอกห้า
 ดึงหุดอกกตอกกตัมณ โผนกัต ยักษ์นา
 มือคตบั่นเคระชา ชบซ้อนนอนตาย

๑ พตยักษยังเนองเขา โรมยุทธ์
 พุ่งซัดลำตราดูร ว่องจ้อง
 ถูกลมหลักหลบดูต ชิงลำตร ยักษ์นา
 ฟาดพัตวัดเหวี่ยงคอง ราพร้ายคายเป็ดตอง

๑ เหลือตายต่างรับเฝ้า พันกุมาร

ทูลว่าถึงจินชาต	เผือกผู้
เข้าสวนหักพฤษภาราย	รอนราพ แดเฮย
ข้าบาทออกต่อสู้	สุดค้ำทานนผจญ

๑ บัดพันบุตรท้าว	สืบกร
สัดบัดเคียดดังคมศร	เลียบได้
ต่างกระบี่บรรจรรณ	สเทือนต้น สนั่นแ
พดางตั้งเด่นาให้	จัดพร้อมพดชนัน

๑ เสน่ประนคณอม	ค่านับ
จัดสหัสทัพธรรม	เสร็จไว้
เตรียมรกรัตนประทีป	เกษมาค
คอยพระโอรสไท่	ท่านทั้งพันองค์

๑ พันองค์ตรงไธรัตต้น	ราก
ทรงเครื่องเรืองมณ	นพพร้อย
กุมศรศักดิ์ดาดี	ดาสดู รถนา
ให้ยกจตุรงค์คต้อย	เคตอนรวิทวพด

๑ ราชรถสี่ล้อพาทั้ง พันทรง คักแย
 เทียมพยัคฆ์สี่หาราชของ อาจหัว
 โดทันแต่ตะตอย ทยานขับ รถนา
 กองเค้นกำตันคาว ภาคพนดินกะเทย
 ๑ เลี้ยงอริกพันภูกก้อง กาหล
 บังแทรกบังสุริยณ กตคกตั้ง
 เปนชนิดแน่นดัดสน อตุรเอิก อังนา
 ทิวราชันครนพริง เพรศพร้อมอมภิรมย์
 ๑ มวยหมูปะพ้อง พตชน
 เหมอิกกำแหงหรรษ หินหัว
 ศรัทวิต่างศรัพพณ ภักศรแผก ถิ่นนา
 เสด็จโตให้ ไดมรงำว ครอบถ้วนชนวนพด
 ๑ ถึงสวนรับตั้งให้ พตมาร
 เรียงรอบรายอุทยาน แยกต้อม
 เสนารับบัญชา รับแวด วงนา
 ทุกหมู่พดยักษ์พร้อม พริงหน้าตาประดิง

- ๑ ไอรศทศภักทธรทั้ง พันทรง ศรแอ
 เถลิงรถทรงของ อาจแกดัว
 ตรัสถามว่าถึงดง เนากัน ไตนา
 มาดักหักศวนแล้ว ได้ด้างมารไฉน
- ๑ ดิงว่ากูอยู่ด้าว แตนไพร พ้นเฮย
 เหนพฤษาตำคัญใจ ปากว่าง
 เทียวมาพักอาไศรย เสด็จพิพฤษ ฝนนา
 มารได้กุมมด้าง ยักษ์รายวายนม
- ๑ พันองค์ทรงตบถ้อย นึกมา นะเฮย
 กษัตริย์วงษา ชาติแกดัว
 ไปควรรบกับดัว หินชาติ
 พันราพตำหิแล้ว คอบถ้อยพานร
- ๑ ส่วนหนึ่คราเจ้า จอมมาร
 ทรงมอบกูอภิบาล ปกป้อง
 เองอาจอหังการ จักจับ ถวายนา
 มีว่ากตัญยค้อง นบถ้อยยอมตัว

- ๑ ถึงคอบพันราพด้วย คำผรุส
 ภูไปเกรงเดชยุทธ์ ยักษ์ร้าย
 ดำสหัสกุมารสุด แล่นโกรธ ดิงนา
 ดั่งหมู่พดมาร้าย แยกเข้ารอนถึง
- ๑ พดมารหาญอีกเข้า โรมถึง
 ถึงกระซายักษ์ชิง นุดยอ
 หุดกร่ายคนพิง ทับเพื่อน กันนา
 ถึงรุกคดกตตอ โคดคนพนมาร
- ๑ พดอสูรหนนึ่งเข้า ราว
 กวัดแกว่งคราศ์ ไชวค่าง
 ตางโผนพุงจรี ราวรบ ดิงนา
 ดิงแย่งแทงพันต่าง ชุ่ม้วยมารพด
- ๑ พันราพต่างโกรธนำว แผลงศร
 หมายพิฆาตพานร ได้เดด
 วายบุครยกบาทกร โจมจับ ศรนา
 หักคว่างพตางโถมเข้า ค่อยด้วยพดมาร

๑ ฟาดพัศตรรทนต์ดิน ดีตัวดีห์

ยักษทกตวชว	วอดเรน
องค์สหัสกุมารมี	กมตมุ่น มุเฮย
ต่างกระโดดโดดเค้น	ไล่ค้อนคี่ตึง

๑ หนุมาณหาญอีกหัว เหมฤทธิ

ฉวยชักครีประชิด	ฉับฉ้าย
โถมแทงแย่งยุทธคิด	ตามฆ่า ยักษเฮย
องค์สหัสราพราย	วินาศม้วยหมดพัน

๑ พถมารที่หตบเร้น รอดมรณ

ผิงต้มโหทร	ถองถ้อย
โดยเหตุแห่งพานร	เผือกหัก ถ้วนนา
พระกุมารดิบร้อย	รบสู้เสียชนม์

๑ มโหทรตดับสิ้น อนุสนธิ์

ร้อนจิตรคุงเพลิงตน	ตวกไหม้
รีบทบทพระจุมพต	จอมภพ มารนา
คนแต่ถึงหักไม้	จวบสิ้นอดด้าน

๑ ทศเคียรทรงสดับถ้อย มโหทร

แสนยังแสนคมศร เดี่ยวได้
พลงตั้งพนักงานจร ยังนิเวศน์ บุศรนา
บอกเอกโอรสให้ รับเข้ามาวัง

๑ ตัวสัตว์รค์อัญชิตแล้ว รับคตา ไคตเฮย

ตุนิเวศน์ประเวศปรา ด้าทแก้ว
ทูลว่าปิ่นดงกา ครัดตั้ง หาแฮ
อินทรีตัดดับแล้ว ค้วนเผ้าพระยามาร

๑ พระยายักษ์ตบตรเข้า มาประนค

ครัดว่าถึงทรหด เผือกผู้
เข้าสวนฆ่ารากษษ หักพฤก ษาเฮย
พันกุมารออกสู้ มอดม้วยมตายชนม์

๑ โอรสรับตั้งแล้ว ทูลอา ษาแฮ

จะจับถึงเผือกมา มัดไว้
ทูลพลงรับทูลดา ตุนิเวศน์ ังนา
ครัดตั้งเสนาให้ จัดพร้อมพตพณฑ

- ๑ เสนารับตั้งแถว เร่วพัตน์
 จักทัพเทียมพดชนันท์ แก้วนกกดำ
 ถวมนเกราะดำตราสัตว์ พยุทศครบ มื้อแยะ
 เทียมรถเทียบเกยถ้ำ บุครท้าวทศเคี้ยว
- ๑ อินทรีคเฒ่าเจ้าทิ ดั่งดั่งคนธ์ ขารแยะ
 ทรงเครื่องพิไชยรณ ยุทธพร้อม
 กุมครุฑนาคบาศคต เถลิงราช รถนา
 มวยหมูปดุมารห้อม แห่น้ำคาหลัง
- ๑ ราชรถคันเพริศแพร้ว พรายแต่ง
 ดีหราชเทียมรถแรง เร่งเร้า
 ขนคแห่เครื่องดั่งแซง ทิวชวช ใต้ไฉย
 ออกจากนคเรศเข้า เขตแดนแดนสวน
- ๑ ขดศฟ้ายักษ์ทอง พันกุมาร
 ตั้งเวษเด่นดั่งด้าว ศัพทน้อง
 ผินภักตร์พบดิงพาด เผือกมือง
 โกรธยิ่งครเดียบค้อง ออกท้าวควาตถาม

๑ ว่าเหยยส์วเสวตนี้ นามกร ไตนา
 มาหักพฤษส์วรอนญ ราพม้วย
 ตูทรงสิทธิ์แสงศรี ตามโตกย์ ภาเฮย
 ขาจักกตณนึ่งด้วย เชยให้ววยชนม์

๑ กระบิณทรียนคอบไต อสุรา
 เองอวดศรีคักดา เชยอ้าง
 ตูมีแต่คนมา มือเปตา แดแ
 ขาจพิฆาฐเข่นมต่าง ยกษ์ให้ววยปราน

๑ องค์อินทรชิตไต สัตว์บาดาต เค็ดอแด
 ปานอสูนิบาตตณญ อกร้าว
 ชับพวกทศทวยหาญ รุกได้ ถึงนา
 พตกลอกหอกดาบง้าว โคคจ้วงโจมพัน

๑ ลูกตมโถมถีบควา คชาวุธ
 บุกระบั้นพันแทงยุทธ์ ยุ่งแย่ง
 พตมารค่างหาญรุก รุกรบ ถึงนา
 ถึงกักวัดเหวียงแว้ง ราพว้ายววยชนม์

๑ อสูรอินทรีเคืองขุ่นชน ครมแดง ดำครเขย
ถึงจับศรคำแหง หักทง

อินทรีชิตฤทธิเริงแรง แผลงนาค บาศไธ
เปนนาคมัดถึงกถึง กับพนักพิ

๑ ลูกตมณาคราชวัย รัตถกนธ แน่นเฮย
ดองขยับนาคบ่ทน เคยได้

ทำนึ่งไปดิงตน คณิงนิก ยยุณา
ยักษจักทำไฉนให้ หากรัต

๑ อินทรีชิตตั้งให้มัด ถึงประจาน ไปเฮย
เด็กพิภดักกรงบาน จิตรแผ้ว

ชนเผ่ากราบทูลสาร บิตราช
ทศภักตรชมตถกถั่ว ตั้งมต่างดิงพถัน

๑ ยักษมดถึงตากเคา ถึงแดง แกงนา
รุมเร้งวันพันแทง ทุ่มทง

ถึงสถิตไชรชาตแดง เคยฆ่า ยักษเฮย
ตายกตาดหัวชาตกถึง เกตอณคาวภูวดต

๑ เพ็ชระมูรุมเข้มนัด ถึงจำ โขรนา

จับยกตงครกคำ ไชวค่าง

ตุกตมโดดหลุดกำ หมัดชก ชิงนา

ได้ตักตากได้ล้าง แทคย์ม่วยมตายนม

๑ พดยักษ์ตางครันคร้าม ดยของชน

ตางยักษ์ออกหาญผจญ จับไว้

ตางยักษ์รับจรดต ทดทศ เคียรนา

ทรงดัดบโกรรตรัสให้ ผูกข้างมันแทง

๑ หมอข้างรับตั้งแต่ เรือพถัน

ผูกคเชนทร์ข้มัน อักหาว

ขัณรวางสพัตบร ไตยจักร วาพแฮ

หมอข้มของจำว งาเงอความญเคื่อน

๑ ถึงตยักษ์มัดไว้ ฤาติง คนแฮ

ความญข้มคเชนทร์ถึง หตุคปถัน

หักคอกคเชนทร์ชิง ขอฟาด ตงนา

ถูกยักษ์หมอคความญถัน ช้พม่วยฤาหตอ

๑ เพ็ชฌาฐิรบัคตาเศ้เฝ้า จอมมาร

ทูลยบดกิจดาร์	เดรัจฉอย
ทศเศียรตบเค็ดคดาต	ต้นเทห์ พระไทยนา
เอะแต่ถึงกระจอย	ร้อยนฤทรีน

๑ ศรีพตางไกรพิศหน้า เสอครสว

ศรีตั่งฟ้าดิงมา	ที่เฝ้า
พดัยกษริบตั้งคตา	ไปจับ ดิงแฮ
นุดคร่าวนรเข้า	สู่พนพตานไซ

๑ จอมยักษยถกะบร่าย แรงหาญ

ประคององค์พระกาฬ	กาจแกตัว
พตางศรีตั่งว่าสงดาร์	ตั้งเวช มิงนา
ยอมอยู่กับกูแล้ว	จักเดียงเพียงทหาร

๑ หนุมานพตักถ้าวถ้อย มารษา

ทูลว่าเจ็บกายา	ยังต้น
อยู่ไปไซ้ชัว	จักรอด พระเฮย
โปรดพิฆาฏให้พ้น	ทุกข์แท้ทรมาน

๑ ทศภักตร์เมยพจน์เอน โองการ ถามแฮ
ไฉนจักฆ่าเองตาญ ชีฟได้
สิ่งใดซึ่งประหาร ชีวคร วอดนา
สู่เรื่งบอกเหตุให้ แต่ตัวนใจจริง

๑ ถึงहतอกบอกเหตุท้าว ยักษา
เพ็งคตอกเฆากายา มอดม้วย
ทศภักตร์ตั้งเฒ่า มารจับ ถึงแย
ผูกมัดพันพิตรด้วย นุ่นเค้าน้ำมันไซตม
๑ เฒ่ารับตั้งท้าว ทศกรรฐ
ทำเด็รจุจุทรงธรรม ตรัสใช้
พระยายักษ์ชักหอกพลัน กวดแกว่ง
เปตอวับจ่อจุดไหม้ นุ่นเชื้อเพลิงโพตง

๑ ลูกกลมโตดเด่นเดี่ยว อตวน
จุตทุกมุขไพชยนต์ ไบ่ยัง
เปตอเพลิงพดุงคิณณ เที้ยรราช ถามแฮ
คำหนักนอกในทั้ง นิเวศน์ใหม่ไฟเผา

๑ เฝ้ายเพ็ญคัคคัก้อง โกลา หตเฮย
 พยพัคฺฐมางมา มีดคตุ้ม
 เปตวเพ็งพตังโพตงอา กาศวาม วามแฮ
 คิตมุขปรางค์มาศขุ้ม ชุตตัมทลายตง
 ๑ ทศเคียรตตั้งเดให้ตม มลายชนม์
 เวียกญาติโยธาทต ด้นนก่อ่ง
 กรยุดนุณางมณ ไทอ็ค คีนา
 วัปเดด็จออกจากห้อง กับทั้งสนมใน
 ๑ กุมภกรรฐอุปราชท้าว ทศภักตร์
 กรกระดังโมกษคักัด หอกแก้ว
 จงจันทวดีอัค เรศรับ ไปแฮ
 ด้นมพนังงานแคตว คตาศ์เต้าคตาตาม
 ๑ บัดองค์พิเภกท้าว ยักษา
 นวยสุมุดตำรา ฤกษ์ เต
 จงบุตρυคตฺรชญา เติ่นควน
 เชนงแซวเตี้ยงถ้าวไซ้ ด้นนเต้าตามหลัง

๑ เอกองค์ไอรด์เจ้า ดงกา

จูงสุวรรณกนิษฐมา รับม้าย
 ฌวยศรฤทธิรา วรคู้ หัตถ์ไธ
 ออกทวารเระศัทย นิเวศน์ท้าวทศกรรฐ

๑ บัดองค์ศักรินทร์เจ้า จอมมาร

พาหมู่นางในศคราญ ค้อมค้อม
 ออกจากพระราชฐาน ถึงนำ พทานไธ
 พระญาติวงศ์กษัตริย์ ทั่วชัยฝ่ายขวา

๑ ทศกรรฐพัฒน์ตั้งให้ จิตบุษ บกไธ

อำมาตย์วังอุดตุด แค้นเค้า
 ไปโรงรกรับรด นารก มานา
 ถึงประทับกับเกยเข้ นบไท่ทศเคียร

๑ เสด็จทรงบุษบกแก้ว อตงกฎ

พระประยูรธนมประนค นังต้อม
 ตอยเตื่อนสู่บรรพต นามดีค นานา
 ถึงประทับสถานพร้อม พรั่งหน้าพทานมาร

- ๑ โขทนจำวิเศษถ้วน ชาววัง
 ตกตะดังตึงตึง คั่นเค้น
 ชนของวังไปย้ง ศิขเรศ
 บ้างออกนอกวงเวียน สู้ตัวดีคณา
- ๑ แสน์ล้าอสูรพวณ พดमार
 ที่อยู่ประจำการ ช่างใช้
 ค้างคนวังทนทาน รดมดืบ เพดิงแฮ
 ไฟดับกลับใหม่ หมดทั้งวังอสูร
- ๑ เพดิงใหม่เนิเวศน์แล้ว เดยตาม
 ตมกระพือฮือวาม วามฟ้า
 เปดวเพดิงพลุ่งคิดตาม เรือนราช ฏรแฮ
 เพดิงพลุ่งรุ่งโรจจำ จับพันโพยมมาน
- ๑ ราชฏรพดยภษทง หึงชาย
 ค้างคั่นเตี้ยเวยวาย วุ่นว้า
 หมอช้างคดเชือกสาย ปดอกคช ตำรแฮ
 นายอศัศคดแหงม้า คั่นเค้นตามตฤต

๑ ดาวคนชนกระเช้า เริงกราน
 บ้างแบกโคะชนพาน เครื่องใช้
 ดาวอุ้มตุกเหตุนหฺดาน ดั้นเก็บ ของนา
 ปล่อยปละตะเรือนใหม่ หมดสั้นสิ่งของ

๑ ทศภักตร์ได้รับประทับเบอง คีขร
 ทอดพระเนตรคนนคร เซศไร่
 เตี้ยคายนิเวศน์ถอน ใจสดด
 ตั้งเวชพลเมืองได้ เค็ดรอนทรมาน

๑ ลูกตมดมจิตรแคน ผานคร ไต้เฮย
 เห็นยักษพลเมืองจร ขจิตผ้าย
 ได้ทุกขทั้วราชูร แคนราพ ร้อนนา
 สัมกับภักตร์ยักษร้าย หยาบข้าอาธรรม

๑ ควิพลางทางเหาะขึ้น เวหา
 เฉวียนรณัดกตางนภา กาศพร้อย
 สดัดเพลิงที่ติดกา ยาดับ หมดแฮ
 ยิงที่ปลายหางน้อย หนึ่งนั้นฤๅสุญ

๑ เพ็ญพิศม์ฤทธิหอกแก้ว พระยามาร
 ร้อนยิ่งเพลิงอินมถาญ ถวกใหม่
 วายบุตรสุดทนต์ทาน ทุกข์ทเวศ ร้อนฤ
 จะดับดับได้ สุครฤทธิศน

๑ บุตรมารุตรมร้อน รัคาญ
 เหาะมุ้งมายังธาร สุ่มทกว้าง
 ถึงฝั่งที่ทยาน โคดโคด ดงแอ
 ดำเกิดอกเดือกควกว้าง แด่นเดียวอดวน

๑ มหาสมุทรจุบัคดิน คดีฟอง
 เบนระลอกดินไหตนอง น่านพุ่ง
 เอบอบตาบดำคตอง ไครมคดิน
 ปลาดินตกใจสั้ทั้ง โตคดินขวัญหาย

๑ ต่างๆ บ้างแด่นเดียว หลัดกหนี
 ง่ายแหวกแกกวารี วับริ่น
 ไปสู่อ่าวซตชี ชารวก แดนา
 ผุดโผโตโผค้ำคั่น ดิงคินผนผาย

- ๑ หนุมานบดบได้ โดยหวัง
 เพดิงที่ปตายหางยัง รุ่มร่า
 จนจิตรสุดฤทธิฝัง ผายสู่
 ดำนักนารทเจ้า หง่อมง่อมจอมธรรม
- ๑ พด้นเจ้าพตางนอบน้อม ประนมกร
 คบศเห่นพานร นิ่งโกถ
 ดิงกรบกต่าวคำวอน วานดับ เพดิงนา
 แด้วเต่าเหตุคั่นให้ ทราบด้นทุกประการ
- ๑ ฤษัษัถรวดเยาะพ้อ ดิงพตาง
 ดัพยอกพานรทาง ถ่องถ้อย
 เพดิงนิตคิตปตายหาง คับบ่อ ได้นำ
 น้ำที่โนบ่อน้อย จักไว้ไยหว่า
- ๑ หนุมานพด้นคิดได้ โดยไว
 หางจุ่มโอฐอมไฟ อัดอั้น
 ตมฆานประสาทใน นาตีก คนเฮย
 เพดิงที่ปตายหางนั้น คับได้ดังประสงค์

๑ ตุกตมอภิวาหน้าอม นักพรต แถ้วนา
 ตาจากพระนารท รับวัน
 เหาะมั่งสู่บรรบค เหมคิ รัญเฮ
 ข้ามมหาสมุทรพื้น ถ่วงเข้าแดนพนม

๑ ตุกถึงพิภพพ้อง พดหาร
 องค์คชฌฎพาน อยู่เฝ้า
 วายุบุตรแถงการ ไปสืบ ข่าวนา
 จนพบพระนางเจ้า จวบได้ถวายแหวน

๑ ด่อนนายดัดบถ้อย หนุมาน
 มีจิตรโลมณศุบาน เบิกแผ้ว
 สรรเสริญว่ายอดทหาร พระจักร รัตนนา
 เฒ่มอกับขุนพดแก้ว นึกได้ดั่งประสงค์

๑ ตามนายต่างกล่าวถ้อย ดันทนา กันเฮย
 จนพระสุริยคตา คำคัดถ้อย
 ตามกะมีต่างไถยา เชนอาศน์
 ทุกท้าวพลใหญ่่น้อย หดับสันทุกคน

- ๑ ปางทศกัณฐ์พร้อม มหิษี ดนมเอย
 ประทับดัดนาครี พักยั้ง
 เถงประเทศธานี เพ็งชุต ไซมแฮ
 เรอตกเหตุคราวครั้ง นิเวศน์สร้างปางบรรพ์
- ๑ เดิมดงกามุเรศน์ พรหมมา
 รั้งประสาทไอยกา ธิราชไท้
 งามสอาดโอภา ภาเทพ ถึงฤ
 จำจกเชิญเทพให้ นิมิตรแมนเมืองพรหม
- ๑ คริเดร์จราพท้าวตั้ง เตณา ในเอย
 จงสู้องค์อินทรา ธิราชพร้อม
 อักทวยเทพเชิญมา มวยหมด
 เรือรับรให้จ้อง ฐาน้อย่านาน
- ๑ เว่านาสุรเบศด้อย คดาสวรรค์ เจียงเอย
 ทูตสหัสสไวยพจน์ เร่งเร้า
 พาผองเทพอนันต์ รับรให้จ มาแฮ
 ถึงดัดนาครีเต้า ดูให้ทศเคียร

๑ จอมมารเมิดเทพท้าว พจนา

เขอต้านบรรดามา ทัวไท้
 จงแจ้งภพตงกา เกิดพิบัติ ไหม้แ่
 เชิญท่านมาเพื่อให้ ช่วยสร้างนครคืน

๑ จั๋งองค์อมเรศเจ้า จอมสมุทร

เร่ร่อบอสูรสุนทร ราชท้าว
 ภามองเทพรเห็จจร จากที่
 เด็ดจัญตงกาตัว นิเวศน์ใหม่ไฟไหม้

๑ กับถึงเทวราชท้าว เรอพลัน
 ตั้งพระพิศณุกรรม เทพยชา
 จงวังราพนครอน พินาศนี้ คั่นขอ
 เปนบ่บนคเรศดำ เด็ดชันคงเดิม

๑ ข้าตั้งพรุนเทพแผ้วร้าง คางคกร คกเขย

ด้นหมดมวญภักมาน มอดเขย
 พายพิศเท่าฐตัพาน พาส์ ดินธุไธ
 ภูมิราบเดิมมอเดิมเนอ นาวพนเภา

- ๑ ภูมิภาคใหม่ใหม่พุ่ง ฝนตบ หอมแฮ
มารุคชายายอบ ถิ่นถ้วน
ดั่งรังราชทานครบ อมเรศ รังนอ
เต้งประหลาดหาดกัณฑ์ พิลาศพร้อมตามเพง
- ๑ รังสฤษดิ์ที่สุทนต์ โภชา หารเอย
คามเชครภพคฤหา ใหญ่น้อย
ภูตเพิ่มเพียบนครปรา กฏเก่า เหมือนแฮ
ภอเจ้าทวยเทพยศถอย กัดบด้าวดาวดั่งษ
- ๑ พงษ์พรหมเมศพร้อมมิ่ง มหิษฐ์ ด้องเอย
กับพระด้นนารี รุ่งหน้า
เถลิงบุษบกมณีนี นิกนวิตร เวียงแฮ
บุษบกดาดโค้งฟ้า มุ่งเมืองमार
- ๑ มารมาคยเหาะแห่ห้อม เหนิดา ดาษเอย
แออัดเลี้ยงอิงอา กาศก้อง
บุษบกเรือนรอร่า เติบรอบ บุรินทร์แฮ
มวญมาคยเมิดเมืองซ้อง ทิวหน้าตำรุการ

๑ ชมเมืองปรางค์มำค้แม่น พิมาน พรหมเอย
งามสดอาดเยี่ยมโอพาร ดิวฟ้า

จตุรมุขประกอบกาย จนนพ มณีนอ
สูงหยัดใหญ่ยดห้ำ ยอดเอี่ยมอัมพร

๑ คำหนักสนมนาฏท้าว นางใน เนนา
ไพจิตรพิศภาใจ ชื่นช้อย

พระโรงรัตนเรืองอุไร รุจิเรก อร่ามแฮ
ที่นั่งเย็นเพียงย้อย ยাত্রฟ้ามำดิน

๑ ปราการกอบแก้วเนอง เนาวรัตน์ เรืองเฮย
ชิงปักเชิงเทินนคร เขตง

หอรบเรียบเรียงชนิด เค็กน้ำ ดยบแฮ
ส่องฟากถนนคักตง ตอดคตวนแดงาม

๑ ชมพดางท้าวไคร้ให้ พาทองค้ กตบเฮย
บุษบกถอยเวียนดง เดือนตง

เทียบเกยกนกหงษ์ พรหมเมศ์ เด็ดจแฮ
พามเหษีต้องทง ดำด้อยสุรางค์จร

๑ ยิงบรรยงกภาคพน ปรางค์สุวรรณ
 เถลิงอาศน์มณีนัน เพริศแพร้ว
 งามเทียบทัดจันทร์ครว ไตเมฆ มาเสย
 เรียกมาดย์มารมาตัว ธีราชำด้งการ

๑ จักถ่มโกษบุเรศเกื้อ มงคต กิจแฮ
 สู่เร่งกอบการยด ออย่าคว้าน
 จักถองเต้นการจน จวบเจ็ด วารนา
 เรือรับหมายทุกด้าน เร่งเร้ารถมกัน

๑ เปาวนาสุรรับ วโรงการ พัดนเคย
 นบค้อยถอยถดคตาน คตาค์เค้า
 รับหมายบาตบอกลงาน เกณฑ์ได้รัจ
 ตามสั่งจอมรวพเจ้า อสุรเขื่อนโองการ

๑ ถึงวันกำหนดพร้อม ไชนตคร
 ชนเครื่องเนาโรงนอน แน่นเฝ้า
 พวกวิเศษหามหามจร ตำแหน่ง การแฮ
 ครวจเสร็จชนส่งเข้า ที่รั้งโรงครว

๑ การสัสมโฆษอุโฆษ่อ อดเวง

โชนหุ่นตกรเพตง ชกปด้า
มอญร่ำระบาระเบง อักเทพ ทองนา
โฌครุ่มกุ่มกะพดจ้า ก่น้ำม้องกตองวัน

๑ หกขเมณด้ามขัวไม้ เม็ดรห
เดินตวดหางยงผจง จักเยือง
บางเด่นตอดบ่วงบง เพศเตให้ เตอยพ้อ
แพนร่ำรำนเบือง ยอดไม้ โยนเยน

๑ บางพวกทรหดห้าว ใจหาญ นึกเฮย
ช้างตีเวทวิชาการ เก่งตา
นอนดาบหอกเหินปาน น่นน่วม นอนนา
บนอกครกวางช้า ได้ชรั้มด้ากรุม

๑ จิ้งงว้างวจับจ้อง จังกา
พตโต้หับังกายดา แรวดไว
บางเหต่าเด่นกตอฯ วุชแหวะ
พุงทตุเตอดด้าดไต้ ทดักยัยยดตยของ

๑ พดบหนึ่งเข็ดเค้นเด่น เนติมการ
 วิเวียงตามเบาราน รัตพร้อง
 ทศภักตร์ภางพาด อุภัยนาฏ
 กับด้าแสนสนมช้อง จุดพร้อมรุมผาเพลิง

๑ มีครบพุ่มพร้อมตรวจด ตะไคเพี้ยง
 โป่งบับนบกินเลี้ยง ดันน้อ
 พลุควงช่วงโชคเพี้ยง ดาวเด่น
 รัตมุกตรวจดมาตอ จุดช่องเลี้ยงชาน

๑ วิเศษจิตของเลี้ยงทั่ว ชานินทร
 ราพนิกรมากิน ห่อนชอ
 นักแดงเด้าเมาริน สรวาคิม
 เกษมคู่ชไปทุกม่อ จวบแต่การนตอง

๑ มหรรค์พกรบถวนเจด ทิวา การเฮย
 ทศภักตร์จอมตงกา เกษคำว
 เสด์คู่ชดัวดีดวรวรยา ยศโยค ยิงแซ
 กับมิ่งมณโฑท้าว อักไต้อรรค์เธอ

๑ กล่าวกลับจับเรื่องเบื่อง บทวา ยบุตร์เอย

ภอรุ่งแสงสุริยา	ยาคร้ไค้
ยังดำนั้นดำภา	ที่ตั้ง ตักคุณแฮ
พลันขยื่อนโยธาเข้า	เขตร้ไม่มาพัตัน

๑ จับความตามเรื่องข้าง องค์รา มราชเอย

แรกแต่โปรดดำพา	นเรศไค้
ไปเยือนข่าวพระยุพา	ยังภพ ราชแฮ
จนกำหนดไม่ได้	เรื่องรู้ราวความ

๑ คอยบเหนพระให้ โหยหฬ

ไศกสถักทรวงวน	สวาคเศร้
เชอหวดเหตพทท	ทุกขเทวศ
ยามคำพระรุ่มเร้า	ชรร้อนอาวณณกวิต

๑ ผรมคณจวบรุ่งแจ้ง แสงไถง

ชวนพระตักษณเศ้คจไคต	คตาศัยอง
สวาคำรวจวางใน	นำแห่ ส่องเฮย
ถึงท่าธารทรงเป็ดอง	ผดิดแล้วดงสร้ง

๑ องคตวายุบุครทั้ง ชนภู พานเฮย
 พาพวกพหตุ วยาครเค้า
 ถึงแทบพระพตาครุ ครับเหตุ
 ทราบว่าจักรกฤษณ์เจ้า ถักษณ้องดรงต๋นนาน

๑ ตามนายคอยเฝ้าพระ จักรา ริราชเฮย
 จักรกฤษณ์ทอดทศนา เนครพ้อง
 สบด้ามกระบี่มา เต็มอหมอบ เฝ้าแฮ
 เปรมจิตรจากธารทอง ประเทศท่างดรงชด

๑ ประทับเพียงภาคพน พดหตาม
 หมอบดาษกตาดกตางต๋นนาม แน่นซ้อง
 ครว้ตักกระบี่ถาม ถึงพนิด
 สู้ด้ายส่วาคัน้อง นาฏเค้าฤาฤเกษม

๑ หันทางที่จะเข้า เขครอสูร นนนา
 จรยาฤยงยุร ยาครไต้
 บัดขุนกระบี่ทูต ไทริราช
 ทางสู่ตงกาไ้ ทุเรศซ้ำแค้นกันดาร

๑ ทูตแรกจรจบเจ้า จอมพนิต

เห่นผูกสอช่วยปลิด ปลดได้

ขำมรงค์กับภูษิต ถวายนาฏ แด้นอ

ชำระพเผาเมืองใหม่ จวบสิ้นเสร็จถวาย

๑ ทรงทราบชำระพมวญ เมืองมาร เเผาเอย

เกรงกริ่งไภยพิวพาด พาดน่อง

เพราะกะบี่ทำการ เกินตั้ง

พระวัดเคื่องฤไทยช้อง เคียดแค้นชนกะบิรินทร์

๑ ตรัสว่าภูลีไซ่ ตามพฐ เชนเอย

เพียงแค่แหวนกับภู ษิตให้

ขำยักษ์จุดเมืองดู หมิ่นเดมิด ภูแอ

เองอีกหาญห่อนได้ ศฤกหน้าครองหลัง

๑ ขรรคเรศเรศกเมอ มารต์ถาน

มันเคียดเองพดอยผดามุ นาฏชา

เราคิดต่อการราญ รอนราพ

เมี่ยมอดชัพักชา อระเศร้ราชรวงศัตย์

๑ กระบี่ค้ำบัณบทำว ทดสาร ภาพเอย
 คุเตมิคฆ่าพตพาด ผิดด้น
 เมอศรบมารราญ ดวงราฟ
 ว่าตูกถึงดงด้น ป่าค่นมาเคี้ยว

๑ ผิวราฟเคี้ยวว่าข้า ทำตาย พตเอย
 ม่นฆ่าพรุแทนวาย ชพด
 จงพิฆาฏคุตตาย ตามแต่จ
 โดยกฎพิภักษ โทษอ้างไยการ

๑ พระฟังทตเล็จเออน โองการ
 กับบุตรสุริยฉาน นบ่น้อม
 ตูกตมด่งบรหาร ก่อเหตุ
 ผองท่านจักเห็นพร้อม โทษน่นเพียงไฉน

๑ กระบี่ด่งนคเรศน้อม ด่นองดาร์
 บทเดิมคบอกควรผดาญ ชอบใช้
 พระดำริหก็จักราญ ราวค่อ ไปนา
 ควรที่ภาคทัณฑ์ไว้ ช่วยเกอการณรงค์

๑ ทูตภาคโทษกระบี่ท้าว ยินทัศน์ ภาคแะ
 ภูษิตสร้งเรอพนัน ผัดให้
 ดูกตมรับโพกพนัน เคี้ยวทวดศ ถวิดเอย
 หมายชอบกลับชั่วได้ ผิดซ้ำกรรมกู

๑ พระเสด็จยาศรเอยงผู้ พระพลา
 ประทับเสด็จเสนา แน่นเฝ้า
 ว่าถึงเหตุสุดดาษา จิตรจาก นานเอย
 จำจะยกพหิตเต้า คัดต่อมเมืองมาร

๑ รอยราพรับพนิดเจ้า จอมพร
 คั่นกตบอโยทธยาญ วยาครเต้า
 พอดกโษษฐมฏ พานนบ ด้นองแะ
 เขาหนึ่งคงทเขา ทำข้ามเขตรมาร

๑ เนาเนินส้มทุทออย่าง คั่นรกา ภาเอย
 ขานโหดเหินหาดปรา กฏกน
 เขิญพระพักโยธา สติดยถิ่น นนหอ
 เม็ดชอบไชยภุมหมัน เหมาะคู่เคิกมาร

๑ ฟังทุดแผนที่ท้าว ส้มหไทย ถวิดเฮย
 ครัวตั้งเตรียมพดไคร ครวจเร้า
 เราจักเคลื่อนทัพไคต คตาเขตร เขาเฮย
 สุครีพรบตั้งเค้า แด่งพร้อมพดากร

๑ นิตนันทเป็นทัพหน้า นำพห
 คุมไพร่สืบสมุทคน เคบถวน
 ขนองคคคุมพด สืบสมุท หนุนนอ
 ภายเกียกสืบสมุทม้วน มอบให้หนุนาน

๑ ทัพหตวงยสืบถวน สมุทสรพ พดเฮย
 นิตพัทสืบสมุทนับ ไพรได้
 เปนยกระบัตริย์คัม พดพวก คุมแฮ
 นิตราชสืบสมุทให้ ว่าสันกองขันธ

๑ กองหตงนิตเอกได้ พดปรัม ปรัมเฮย
 เจ็ดสมุทพดตาม จักถวน
 เจ็ดสืบเจ็ดสมุทคราม ครันครบ เกณฑแฮ
 พดแพนพอวน อาจอ้างออกหาญ

๑ หริวงษ์องค์กษณน้อง สนั่นดรง เสร็จแฮ
 ทรงเครื่องคัณรณรงค์ ฤกษ์ได้
 กุมคิณปัฐพหตอง อาจสง่า งามเฮย
 พลโห้ฆาฏฆ้องให้ คดัดคัณคดากระบวน

๑ กองนำอเนกแน่นเหยม เหมณรงค์
 เดียรดาษกตาดดงยง ยุทธกตา
 ตะคนตะคนกง แฉ่งแฉ่ง ฤทธิชัย
 เพียงจะตยผ่านหัตถ์ เถยียดพุงผู้ปติว

๑ เดินรับแรมร้อนคัต มรรคา ไปเฮย
 ถึงเขตรคัณชกาตา อยุดยง
 เชื้อนชนคัณคายพระพลา ศักรพจัต เสร็จแฮ
 พระเสด็จประทับทง พนองสององค์

๑ จัตนิตเอกให้ ตรวจะวัง บรเฮย
 ทบตพันตชนรพง เหตุค้อม
 พตเรียงเรียงไชยมัง กรเกี้ยว เดินแฮ
 ผลัดเบียดนเวียนแวดค้อม รอบรังระวังไทย

๑ ปางทศกัณฐ์เฝ้าพ้อง พงษ์พรหม เมศไช
กับมิ่งมณโฑมธม แทนแก้ว
ทรงศฤงคารแปดปฐุม ยามยำ
หม่อมยหัตถ์สนิทแก้ว ถ่วงพินยามประนิม

๑ ทันทจะถึงชีพไท้ ทศกรรฐ์
เกิดนิมิตกรมหัตถ์จรรย จิตรว้า
ตกใจคืนศรของฝั้น เพื่อนเพื่อน ใจแฉ
พอสุริยจาดแจ่มฟ้า ฝ่ายท้าวเสด็จจรัง

๑ ทรงเครื่องเสด็จเสด็จทอ้ง โรงธาร ท่านถ
ประทับอาศน์อ้อมาศย์มาร หมอบเฝ้า
องค์สุริโยการ บอกรกิจ พิเภกเขย
เรณิตรคนนเจ้า เพศมหัตถ์ฝั้น

๑ เห็นคิณชาวเขตรเบอง บรรพทิศ
ทางประจิมคิณคณฤษณ์ เศวกถ้ำ
เจอกันประจัญฤทธิ์ คิณหมัก พ่ายฤ
ตกพางภูมิข้า ชีพสันเปนนอสร

๑ ยังเชฐผ่นค่อนนี้ อัครวรย์ ใจนอ
 ผ่นว่าถือกถวอัน หึ่งไฉ
 ภายในได้น้ำมัน ยางเบียม ปากนา
 ในท่ามกตางมีได้ ไฉแท่เทียมตะเกียง
 ๑ ม่หึงหนึ่งจุตเชอ เพติงกาด
 ได้กับน้ำมันดมาน หมดแห่ง
 กตานิหมอคนหาญ คัดให้ถัก พี้แยะ
 ร้อนทวองคัจจแจ้ง จะร้ายคไฉน
 ๑ พิเภกยนิยังท้อ ทกชถวิท หวาดแยะ
 ทราบแน่เดี่ยชานนทรว หึ่งแฉว
 จิงทูตว่าทรงดุน ถอชิง กตาทา
 คือก่งตงกาแก้ว ก่อขอเกิดเชญ
 ๑ ได้เชอคือคูไท เชฐรา
 เตะคี่อวงษา เมาพ้อง
 ไฟได้แกษดา เดียวเด่น ดวงแยะ
 หึงคู่ดมนกชนอง จุตเชอเพติงเริง

๑ ราชคิชนิชาตมอญนั้น รามา

กัณห์คิชนิชาตมอญนั้น รามา
 จักประตริพธัปรา ชัฟตัม มตายนะ
 องค์อสูรทราปธัร้อย โศกซ้ำปฤกษา

๑ จักคิตติบเดตาดด้วย ไคคตยา

ผ่นอุบาทว์จึงจะหาย ห้างไค
 พิเภกว่าฤควาย เวรเรื่อง ร้ายเดย
 เหนแต่ยติธรรมให้ ห้างทั้งทางพาต

๑ สัมบูรณ์สมบัติท้าว เทียบสรวง

เนื่องคณะพรปวง เบียมหัด
 ษดาแต่เดยดวง สวดพร้อม รามฤ
 ฝิว่าคินนางข้า คิดล้นเคิกโกษย

๑ พังทนต์เทียมมฤกร้อน ไฟแรง

ยี่สิบพระเนตรแดง จักจำ
 เหม่มวังข้างจัดแจง จักส่ง นางฤ
 ดุหมันพงษ์พรหมกต่า กต่าวไค โดยใจ

๑ คิดว่ามิ่งคู่พ้อง ครรภา
 ทุกข์สุขห้วงปฤษา ร่วมไว้
 กตัญญูยกบัจจา มิตรฐ์ ภูแอ
 เองออกศัญญได้ เด็ดพ้องพงษ์พันธุ์

๑ พิเภกยนิตรดีกรว กราบกราน
 ทูลว่าทวยหัตถาน ทานไท
 ห่วงกอบเกี่ยวตียศน่าน ไนยคิ ธรรมแด
 ซึ่งจะสอดเปนได้ คักนอย่าแห่ง

๑ ทศเคียรยนิยงกรว ครัตพัฒน
 มิ่งกับกษาดกัน พันอง
 ยกรามเชิดฉกพันธุ์ พงษ์เผ่า พรหมฤ
 เห็นว่าภูผิตพ้อง เร่งพันเมืองมาร

๑ ชัยพัฒน์คิตพัฒน์ ชักขรรค์
 โถมได้พิเภกถัน แผ่นแคว
 แอบกุมภกัณฐ์ทัน เหตุที่ กตวัแอ
 เดียงด้นอัญชิตแก้ว หดบร้องขอชนม์

๑ ครั้นเห็นเขารู้ได้ไถ่ จะท้น
เข้าแอบอินทรีพิศพน หลับได้
ทศเคี้ยวรบทันพันธุ ภาครเณ
แมดตั้งเปาวนาให้ เร่งคันรบของ

๑ รบสรรพสิ่งสิ้น เสร็จสรรพ
มันอยู่หนักกันครวญ อย่าไว้
อัครวิญญูจับ คิวส่ง ส่วนเอย
เพนทาสย์คาไซ เซ่นถ้อยกถาง

๑ เปาวนาน้อมเกดาร์บ โองการ
พาพิเภกขุนมาร มุ่งเต้า
อสรเคียดดาบ เทวศัตว แดนแอ
ถึงที่สถิตยเข้า กอดแกวศรวิญญู

๑ ออกโอรุสอัสสน อัคร
พตางเด้าถางมูถ เหตุไ้
ผันร้ายพิทายทูต ตามดักย์ จริงนา
หวังจะผ่อนผันให้ ห้างพันไทยโทษ

๑ ท้าวเชอกลัมไกรธำแคน ครีธัมบิ พ็เอย
 ให้รับทั้งสินทรัพย์ เกือบเกดยง
 คัวเจ้าประทานกับ พระลักษ มีนา
 เจ้าอยู่เอนคเอยง ถูกด้วยดวงดมร
 ๑ ครีธัมบิระททง เบญกาย
 ยินดังศรีภักครีคตาย เผลดคคตา
 ดำมกระษัตริย์ โคกบวาย เลี้ยงตั้ง ตำราย
 ทรงแต่กรรแดงชา แทบด้นดมประดี
 ๑ บัคนายอธรมู รินดี
 ริมเสร์จธอบบาญชี่ เครื่องไข
 บ้างพาสุดาครี ขญาดู ส่วนแฮ
 เปาวนาทุดพิเภกให้ ริมตจจร
 ๑ ยินธัมบิภักครีท้อ ใจทวี่ เทวศเฮย
 ฝนภักครีพิศมตรี สดุดกถน
 ให้พธางจากปรางค์ศรี โคกถู่ ทางแฮ
 อกนออกนกรอน อกนคณทรวง

๑ ดำเนินนิกอนาถไอ้อา ทวา
 ถวิตว่ากายเอกา เกียงไว้
 คืดพึงพระพงษา สุธูที่ เหนเฮย
 มีแต่เกรงทนต์ไท้ แทศยผู้ผ่านถวศย

๑ จำจรตถึงฝั่งนา อยุดพัก
 จึ่งจับยามประจักษ์ จิครแล้ว
 ทรูจรประจำตักษณ เต่งที่ จันทรนา
 แรงโทษร้างถิ่นแคตัว แคด้นมรณไภษย

๑ จักไดทพงนณ คือนารายณ
 ขยู่ครศวรถวาย ชีฟไว้
 ศริได้ร้จเหาะข้ามด้าย สุ่มทรีบ เรือนา
 ดงตู่เนินทรายได้ ดัดวักดินเดินจร

๑ โคกพตางพตณว่าไท้ เทพา รัักษเฮย
 เขมยช่วยตตมนค้ำ ตั้งให้
 สบพระดีหคถา ยังกี่ สติศยเฮ
 พตางร่ำพตางรับโกดี้ แก่งแก้วคณชกาด

๑ ชัยฉนวนรทัพพหน้า ตรวจพนาค์ ทางนา
 เหนอสุรเดี้ยวดาต เทวศ์ให้
 ออกนามพระอวตาร เดินบ่น มาแะ
 วานเรศด้อมตากไว้ วุ่นว่าพัตวัน

๑ พิเภกประหม่าซ้ำ เดี้ยวดยอน ขยาดแะ
 ทามว่าพตพานร พวกัน
 บังอาจตากนคกร มัทธิง คังญา
 ผิดชอบบได้ ช้องให้เราเห็น

๑ นิดเอกว่าอาคมแท้ โยธา หาญแะ
 พตพระจอมจักรา ฤทธกของ
 จะเด็ดจเกาะตงกา ผตาญราพ ร้ายแะ
 เองพวกอสุรค้อง จับเจ้าไปถวาย

๑ พิเภกสัดบถ้อย แถตงนาม หริญา
 บอกว่าตนสืบตาม เต้าะเต้า
 ไข่เป็นริปูความ คิคชื้อ ตรงแะ
 ขอท่านพาเราเผ้า ผ่าให้ถวายตัว

๑ นิตเอยินพจนแก้ว พาคณ พิเภาเฮย
 ไปที่ประชุมพล พักพร้อม
 คำนับบุตรสุริยน เดรัจฉา แดงแฮ
 คามที่พบอสูรต้อม จับได้ตัวมา

๑ คู่ศรีพยตราพแก้ว ความถาม แทคยเฮย
 ไตเชื้อชาติพงษ์คาม บอกข้อ
 เอยเองออกพระนาม กิจเรื่อง ไตฤา
 จั๋งเกรงทนต์ทอ โทษต่างบรรไธย

๑ อสูรทราบชักพร้อง บอกพณ
 เราชื่อพิเภาพณรู่ เฝ้าพ้อง
 เปนขนิษฐาศกรรฐ์ เกิดร่วม ครรรณแฮ
 อยู่เกาะดงกาค้อง ขับเข้าไพรเขี้ยว

๑ เดิมที่ฝันอุบาทว์ให้ เราทาย
 ไกรบริบจับกตัมภตาย เกล็ดคกถ้ำ
 เรานักแสงวงนาย นึกห่อน เห็นเฮย
 จั๋งคิดมาเป็นขำ บาทไท้จกวี

๑ สู้ครุพิทักษ์ทราบแล้ว รีบรุด เร็วแฮ
 กับสืบแปดมงกุฏ ได้รับเฝ้า
 บังคมพระทรงครุฑ ถวายเรื่อง ทูลแฮ
 กองตรวจพบยักษ์เข้า จับได้ควมา

๑ มีนามพิเภกน้อง ทศกรรฐ์
 พิชัยจากเมืองมณี คตาค์แคล้ว
 จักรองบาทพระทรงธรรม ได้ะเทียว มานา
 แม่นมิโปรดเตียงแล้ว ชีพน้อมยอมถวาย

๑ จักรพงษ์ทรงทราบสิ้น ได้รับดาร
 ออกพระโอรสโองการ ตรัสให้
 นิตเขกรับพามาร พิเภก มาเฮย
 ครอบคณินิตเอกไหว กราบแล้วครวไโดย

๑ ถึงแทคย้แถดงว่าไท จักรา
 มีรับสั่งให้หา แห่งเจ้า
 พตางกุมหัตถ์อสูรมา ถึงที่ เฝ้าแฮ
 พิเภกโอนศิรเกตุ กราบน้อมอมภินันท์

๑ จักรกฤษณ์ศรีกรังถ้อย ครีตถาม

ดูกรพิเภกความ เท่านั้น
ควรฤาเพื่องหายาม หยาบได้ เองเฮย
ฤาต่อสืบคักชน ช่อนช่อนถมา

๑ พิเภกทูลใช้ชื่อน ถดความ
ทศภักตร์ณรายถาม บอกให้
คือจักขาตขัฟตาม คำหรับ โหรแะ
จงตั้งศาไท้ แทบเบองนทมาตย์

๑ กลับโกรรรีบได้เข้า บาทมา
ที่พึงแดฤทธา เปด้าเปตอง
แต่คำหรับโหรา เรี้ยนทราบ เด็วจแะ
หมายมุ่งมาพึงเบอง บาทไท้ทุดเคียร

๑ จักรกฤษณ์เจงตรัสด้วย มนตรี
พิเภกมาฝากชี้ พิศไ้ว
รับควรมิควรดี โดบอก เราเฮย
ญาณฤกษ์ควรเคียงไ้ว แต่เชอทศกรรฐ์

๑ ผู้คร่ำพทุธว่าคอง ทดลอง
 ให้กระทำสัคยสนอง บาทไฉ
 ใจตรงจึงควรปอง โปรดชบ เตียงแฉ
 ฉิวพิรุจกได้ เขียนช้านเคียร
 ๑ หริวงษทรงสัคบัสน์ นุสน์
 ตั้งผู้คร่ำพทุธ เร่งให้
 เชิญพรหมมาศสังขต เปนประ ฐานเฮย
 ให้แทคยทำสัคยไฉ ค่อหน้าพตากร
 ๑ ผู้คร่ำพค่านันนอม บาทมุด
 ครไฉพานเชิญทุด ศิวไฉ
 พาพิเภกพถันนุร ยাত্রท ประชุมแฉ
 ตรงซึ่งครเสร์จให้ ยกษคตงสัคยา
 ๑ พิเภกทำสัคยชอง ลำบาต
 ปวงเทพเปนทิพพยาน ออย่าแคว
 ฌิบอชื้อศรมตัญ จัฟแห่ง ช้าแฉ
 กราบบริชตพัฒน์แล้ว คมดวยยนิต

๑ บุตรอาทิตยชาติชอบถ้อย แถดงถาวร

เราจักรับราชการ ร่วมเจ้า

ท่านพงษ์เผ่าพรหมมาร เรารวี วงษ์แย

ส้มศักดิ์ควรจักเข้า คบข้าคือสหาย

๑ พิเภาตอบว่าข้า ขอบใจ

ยอมกระทำความใน ที่พร้อม

เราต้องร่วมฤไทย คู่ชกทุกข์ เทียมแย

ต่างรับค่านับน้อม จิตรไฉ่ ใจกัน

๑ ฝ่ายพิเภกดูทแถ้ว จักรกฤษณ์

สืบแปดมงกุฎพิศ เครื่องถ้วน

พานร่นนอกนิฐี คนต่าง แต่งแย

เพ็ชรฆาตฤทธถ้วน เด็ดทั้งยศถา

๑ ถามสุครีพว่าไท่ จักผจญ มารฤ

ทศภักตรักภารณ ทวดาว

พดพานระยุคต บาทเด็ค ไฉนหนอ

เห็นแต่หนุมารหัวว เมื่อเมื่อดงกา

- ๑ ตู๋ครีพว่าฤทธ^๕แม่น^๕ หนุมาร มากแฮ
 ฤทธ^๕ฝ้ายชมภูพาน กาจแกตัว
 องค์ศรีประทาน พรเพิ่ม พุดเฮย
 ใครจักคิดฆ่าตัว ห่อน^๕ตั้ง^๕บุญชนม์
- ๑ พานรินฤทธ^๕เด^๕ศัน^๕ เหตุอันบ
 ชีพ^๕ดวง^๕ถูก^๕ถม^๕กต^๕บ ชีพ^๕แล้ว
 แผ่น^๕โผน^๕ผจญ^๕ทัพ ด^๕หาย^๕อย่า^๕ แหนง^๕เฮย
 เสร็จ^๕พจน^๕พากัน^๕แคล^๕ว ศดา^๕ศ^๕เฝ้า^๕อว^๕ตาร
- ๑ ทรง^๕จักร^๕ชก^๕แท^๕ด^๕ย^๕ชอม^๕ เถาว^๕นา
 พด^๕เท่า^๕ไค^๕ตง^๕กา เกะ^๕น^๕
 เรา^๕จะ^๕เร^๕ง^๕พาน^๕รา รุก^๕ไต้^๕ รบ^๕เฮย
 ไค^๕ม^๕ไค^๕จ^๕ง^๕ช^๕ ช^๕อง^๕ให้^๕ห^๕าย^๕ฉ^๕ง^๕น
- ๑ พิ^๕เภ^๕ท^๕ถ^๕ว^๕า^๕พ^๕อง^๕ พด^๕รบ^๕ ชัน^๕แฮ
 แท^๕ด^๕ย^๕ท^๕ถ^๕ง^๕ก^๕าน^๕บ ไม่^๕ถ^๕ว^๕น
 วาน^๕เร^๕ศ^๕ฤ^๕ท^๕ร^๕บ^๕ท^๕พ^๕ ยัง^๕ห^๕อน^๕ เห็น^๕เฮย
 เหนือ^๕ประ^๕มา^๕ณ^๕ประ^๕มา^๕ด^๕ม^๕ว^๕น มอ^๕บ^๕ถ้อย^๕ทุ^๕ด^๕ด^๕อง

๑ พระอาศน์อุรุคห้าว หาญฤทธิ
 ๒ คบพิเภกทูลกิจ คึงนิน
 ๓ พระเปรมกระมลคิด ปราโมทย์
 ๔ จึ่งเปล่งสัณหาทชน ตั้งน่องพาด

๑ จงพาพานเรศถวน ทวยหาญ
 ๒ ยั้งชโยธาร ทำน้ำ
 ๓ แผลงฤทธิชวดฤทธิมาร หมายเปรียบ กัณโธ
 ๔ จงประจักษ์ฤทธิกา กาจจ้านการณรงค์

๑ เอรตฤทธิยศได้ ครับดาร์
 ๒ คำนับรับโองการ ได้เกตุ
 ๓ ตามคามกราบศักราน บัวบาท
 ๔ ตาเป็นเรศเจ้า จากห้องโรงคัต

๑ ออกมาเตรียมตรวจพน พดพา นเรศเฮย
 ๒ ครอบเสร็จตองนครา ฤทธิห้าว
 ๓ เชิญชวนอนุชา ทศภักตร์
 ๔ นำนิกรตุมค้าว แห่งพนพนสนธิ

- ๑ โยธีกระบี่ตัวน เริงชาญ รบเอย
 จรแน่นแผ่นดินดาด ดาษกุ่ม
 รุติตระหลบปาน ภาณุมาศ มัดเฮย
 แดชรอำฟ้าคุ่ม เดห์คธาอัมฤงค์
- ๑ ฟังพิศพรศพวงพน พดกระบิรินทร์
 ฌิริปวงยนิ ยันเกด้า
 เพียงผดกับรินทร์อินทร์ เอนดัม ดงพ้อ
 ทศภักตร์ฤจากเรา รบไค่คอกกร
- ๑ กระบี่ดัดดันท่านา แนวดุ่มท
 พร้อมพหตพดยทุธ ไหญ่น้อย
 จังตกรวิวุฒิ ไว่วอง
 เผยพจนสุนทรถอย ถักอยแถงความ
- ๑ แนะนำวานเรศถ้วน ทวยผอง
 ผู้ร่วมตรีเตรียมปอง บัดเสี้ยน
 จงแผลงพระประดอง ดุเดช กั้นแฮ
 ให้ทุกประเทศเอยร ออกออรบิอนาม

๑ ยินตารตุครัพซ้อง เสร็จสรรพ
 ปราโมทย์ไทยครัน ครันครัน
 ต่างแดงฤทธิ์โรมัน หาดยหาดาก เดศแด
 คระฤกคะครันตนพน พ่างฟ้าฉายพัง
 ๑ ตุกตมโถมถัน อัมพร
 ช้อนเช็ดดวงทินกร กำฟ้า
 หาดานอินทร์เหี้ยมยุคนธร ถีบโยก โยนเฮย
 กรไขว่กระหวัดคว่ำ เหนียวแน่นเมรุไกร
 ๑ ตุกพระทรงแดกดำ ฤทธิ์
 เทอดวิมานจี้ เถวียดยง
 นิตนท้แซกบัลพ์ มังผ่า ไปเฮย
 เก็บเพ็ชรก่อถมอคง เดห์ตาเมรุไศต
 ๑ นิตเอกขำแรกพน แผ่นไฟท
 ผุดพระสุเมรุไศต หดักหด้า
 นิตฉัตรฤทธิชาญไชย ปตุกวท
 ภายกระหัดบัลพ์หน้า เช็ดพณภูวดต

๒๘๒ โคตรกรมเกียรติ

๑ พิมพ์พานเรศร้าย ฤทธา
บันดเอนทณทิมมา มอคม้วย
เกษรพมาตา ภาเคช
ฉวยฉีกหัดดินทรด้วย เชชกดักตางตมร

๑ อุดุภัสสรวามะศรเหยม เหมหาญ
บัตแบกเขาจักรวาล เหาะว้า
ญาณรศศุคนธชาญ เชงเดห์
รวบเมฆเล็กไฟฟ้า ตันเท่งเทพิรณ

๑ ชมภูพานผู้เขี้ยว ชาญยุทธ
แผ่หัดถพดมารุต ครนควน
ชามภูวราชวุฒิ ไกรร้าย มนคณา
ตารกตกตมรตณ เคนทงกตางวัน

๑ กุมมิตันชนเช่นเคน สอดดีห์
สัหะทานฤทธิ พ่ายร้อง
วิสันตะราวี แผลงเคช
วิตรวบคชดีห์จ้อง จมคณคชข่า

๑ สุธรรณแผ่นผางาครว้า รณรงค์

นักรบระกระทิงคอง แด้วคั่น
 สุธรรณทศทริวงค์คอง ขาวข
 โถมถัมภ์กาสรคั่น ซัพถัมภ์มลายชนม์

๑ เกยวโจอมจับได้ กุญชร ชดแฮ
 หัตถ์ประหัตถ์างอน หักเหียน
 มายูรแหวกตำคร จับแต่ะ ดินรุแฮ
 ตาบณะหวน้ำเมียน มอคม้วยมลายปราณ

๑ ตัศตะพลัดถนถั่นเข้า จับพยัคฆ์
 เตือตบถิงค้อยคัก เตะคอง
 โคมุดช่วยถับอัก ถุกอก เตือฮา
 เตือเจิมเตือจุกว้อง ไถ้เข้าเตือหนั

๑ นิตราชผาดแผ่นคว้า มังกร
 จับเตาะกระเคนกระดอน โด่งฟ้า
 ไวยบุตรฤทธิราญรอน แด้ดงเดช
 หัตถ์รวบเหรากรถ้า ฟาดฟันพังทรวง

๑ บึงคดาโตดแต่นเดี้ยว หลังชด
ทวิพัทแหวกวงววด ดึงคน
จับมัจฉะอานนท ขับชี่ มานา
โซติมุขจับครุขคน ควบค้ำวตากโพยม

๑ นิติปาถันเต็มหัว หาญสมร
เหาะหักโหดสิ่งขร ทุ่มทั้ง
ไชยามพวานร หัดถัก หินเฮย
เตะเด่นเค็ดากตั้ง เกตุนพันภูวดต

เหาะหักโชดถึงขร	ท่มทั้ง
ไชยามพวานร	หัดถัก หินเยย
ตะเด่นเค์ตากัง	เก็ดอนพื้นภูวดต

๑ นิทเกษฐ์ฤทธิร้าย เริงแรง

แซะเซาะเศดาแดง คว้างฟ้า
 มากันจวกแฉตง ฤทธิรับ เร็วฤ
 รุควบดังขรห้า ยอดทั้งถล่มทลาย

๑ ครน ๆ พนพวกข้าง ชัดชิน เมืองฮา
 ถัน ๆ บันศิธริน แบกร้อง

ค่าง ๆ คว้างหอบหิน ทายทุ่ม กันแฮ
 หลัด ๆ บัดบิต้อง ค่างบ้องบิตกัน

๑ อถวนพหตเคชพน ชมพ พดเฮย
 งามังคแงผ่าฐ เพียบพน

ค่างเคาะต่าง โยนค ดุจจักร ผันแฮ
 ค่างคว่างค่างเท่งครน ครนครนพงพนานค

๑ อุโฆษบรรพคร้าว เราะกัน

เปนประกายเปตวควัน กตบฟ้า
 หินหักกระจายฉัน บินทั่ว ทิศเฮย
 พยุพยับยับหัตถ์ เดห์ พนโพยมพัง

๑ ทศเคี้ยวสุรศักดิ์เจ้า จอมเมือง มารเอย

เถลิงอาศน์รัตนเรือง มาศได้

มวญมาศยดาษาดาเนือง นบบาท พระนา

คอยรับรับสั่งให้ ขจะเอนโองการ

๑ บัณนิญโฆษคตุม์ คัคณานต์

หิณส์เกิดคกหน้าฉาน ฉะยัดโกต

ตระดังกระหมดมาร ฉงนนิก ฉงายแฉ

ตรัสตั้งสุกรดำให้ รุดเท้าตามดู

๑ สุกรดำรับสั่งคตอย คดามา

เห็นเหตุฝ่ายบรรพา ภาคนน

ดำรวมร้ายคาถา ดำคาบ

กายกตบเป็นเหยี่ยวตน เมฆฝ่ายฉนผของ

๑ ร่อนฟ้ามาแกตโกต คันชกา ดาเอย

ยตพวกดังโยธา ดันครน

บ้างท่ายท่มหินผา แดกขจิต ขวายแฉ

ต้องปักษมารตกพน พ่างม้วยฉวัน

๑ จวนตัวกลับพ้น ไกลพาต
 อานเวทของพรหมมาร มอบให้
 กติบเปนกระบิตชาญ ไชยว่อง ไวพ้อ
 เด็ดตอดปนพตได้ โดดเค้นตามกัน

๑ พิเภกพิศพวงพัน พานร
 มั่นคึกคักแฉ่นรอน รันเค้า
 ขนพองตยของตยอน แดยงเคช พระนา
 แฉ่นศุขเลื่อมโคกเค้า ต่างสิ้นกินแพง

๑ ชุนราพบดับอกน่อง พาด
 อตุเรศแปดงอินทรีย์ ดอบเรน
 ปดอมเปนพยุหโยธี หมายดีบ ตำรวเฮ
 แถดงเล็วจดีดาศเขม้น มุงหน้ามาทุด

๑ ถึงถวายอภิวาทกัม เกษา ต้นงเฮย
 ขอเคชพระบาทา ปกเกล้า
 มีขริอสุรา มาดอบ
 ถูกอวจาปดอมทัพเข้า ดีบร้ายดีเรา

๑ พระทรงครุฑพาหะผู้ เพี้ยยศ
 จึ่งผาดเผยศุภพจน์ คอบถ้อย
 เรือรบจับรากษส แปลงอาคม ปรดอมเอย
 หมายมั่นดำคณน้อย หนึ่งไฉนใด

๑ เวตสุญาณอัญชิตีศวร ทูตพัตน์
 อันเพศพวกกุมภภินท ทั่วผู้
 เจามันบ่มมั่น บ่พริบ คายา
 แม้นพิศจกพึงรู้ แน่ไฉนดังประดังศ

๑ พระองค์ทรงสดับถ้อย ทูลด่า
 ตรีตั้งหอนุมาหาญ เข้มกล้า
 จงจับอสุรพงษ์พาด มาดอบ ปรดอมแฉ
 กุจักดูหน้า ชาติอ้ายมารตฤต

๑ หอนุมารบยาตรชน เวหา หนเอย
 ถึงทัพถนัดกายา ใหญ่จ่า
 หักถหนึ่งครอบโยธา ทงหมด
 ค้อนออกที่ตะคนน้ำ จิตรจ้องจับมาร

๑ สุกกรธำรตกประหม่าหน้า ชัดตตต ดงนอ

ดัมถ์อรรถจ้องจก	สุตท้าย
กิดดักจะหนัด	สุตยาก นักเฮย
สุตคิตที่จักฉาย	ย้อยงฟังการ

๑ วายบุตรเห็นกะมัน จักหนี ไปนอ

พิศเพ่งตำคณัม	หมดสิ้น
โถมจับจักเกษ์	ตัตตรวบ ตัวเฮย
ดิงกดับเปนยักษัน	คำวข้องขอทันท

๑ โยธพิโรทง ทพชน

เชือกกรตมคมอพน	ผูกกรง
อุตุตุตุจรวิต	จรวิบ ถวายเฮย
แกตงเหตุเร้าจธรรพตง	แต่คนจนปดาย

๑ พระทรงศรศักดิ์ดา ภาฤทท

ตั้งตุกพระอาทิตย์	เคชว้าย
จงถามราฟไฉนคิต	ตอบตอด แนมแฮ
ต้นคิตไครไชย	ยักษันมาปดอม

๑ ศุครีพรบั้งตั้งตัว ชักถาม นามนา
 ไฉนบ่คิดเกรงขาม เคยให้
 ใครใช้เร่งบอกความ โดยดัดย้ จริงเฮย
 อยู่ทีใดจึงได้ คอดค้อมปดอมพด

๑ กุมภันท์ดาร์ภาพดิน เสร็จดาร์
 ข้ายู่ดงกาดถ่าน ถิ่นคาว
 นามข้าสู่กรดาร์มาร คมาคยทศ กรรฐ์พ้อ
 หินตกตรงภักตร์ท้าว ตั้งขามาคู

๑ จึ่งปดอมเปนเหยี่ยวขาม มายต
 หินกระทบปึกทน บ่ได้
 แปลงเปนกระบิตปน ปดอมพอก ถึงแผ่
 แสนผิดตามแต่ไท้ โปรดข้าอสุรี

๑ ชักใช้ ดั้นเสร็จขอ คำขาน
 เต็มย่นจดคำขนมาร มั่นแก้ว
 ศุครีพรบั้งเร็วคถาน เนี่ยวฉบับ
 ทูตแต่พระจักรแก้ว ทราบสิ้นทุกประการ

๑ ยินดีารดัดขัดแค้น เคื่องนัก นอพอ
 เร็วเร่งวางบทยักษ์ ออย่าช้า
 โทษมนจกมีดัก เพียงอย่าง ไรนอ
 หาญนักคิดหักกธำ บได้เกรงขาม
 ๑ รับตั้งวางบทตั้ง อัยการ คักเฮย
 แม่นอริปลอมพดหาญ จับได้
 แม่ตองฆ่าหนึ่งประจาน จงประจักษ์
 ผู้หนึ่งทำโทษให้ บอกแล้วปล่อยมัน
 ๑ ดูกุรตำราสามารถผู้ เดียวดี ตามา
 ปลอมทพจับไฟรี ราวได้
 ผิดต่างขพยักษ์ เกยรตเจียบ เดียนอ
 เขียนหนักดักหน้าให้ กตบแจ่งนายมัน
 ๑ ราเมศ์เรืองเดชเจ้า อยททยา
 ยินปฤกษาเตณา ดงน
 ค้องในททยปรา รกตริ ไ่วเฮย
 พระจิงเผยพจนช ช้องเขืออวยตาม

๑ ราชมนัษุตตุดเช้า บักหัดก
 คาได้มดมีอชก เชือกคัว
 ผูกเอวผูกเท้ายักษ์ ยึดแน่น
 บับชมบิตติไม นัว เฝื่อนซ้ำต้องหวาย

๑ ครันเสร็จจักหน้าผาก เปนกา กะบาทเฮย
 เพ็ชราฐราชมนัษา ผาดผาย
 คัมภีร์กระเวนมา โดยรอบ ทัพแธ
 ดึงคำอสูรร้าย เอ็กออกดวน

๑ บัดบุศราณูมาศร้าย ฤทธิ
 เสร็จประจันอสูร รอบแตร
 จังตึงกอดยักษ์ ปลดเครื่อง จานา
 ไถ่ขับขุนราพแตร กัดบเมือเมืองมาร

๑ สุกกรดาวเด่นเจ็บซ้ำ กายา
 ดึงปลดเครื่องพันหนา ออกให้
 แค้นสุดฤทธิ์รธา โสมนัก
 แผลงฤทธิ์รธาได้ เหาะข้ามสมุทร

- ๑ ดุ๊กดำรเหาะข้ามสู่ เวียงอสุร
 เข้านบทิศกรรฐทูต ถิ่น
 ขยมเปนเหยี่ยวเหินยุร ยดทัพ รามนา
 ดึงประตองฤทธิ์ถ้วน เด็ดดำเห็ดอหามญ
- ๑ ดึงยกหินท่มเท่ง กระทบผา
 กระเทาะถุกปักถดถา หล่นถั่ง
 สุดฤทธิ์คิดแปดงกา ยาเบียดย
 เปนรูปพานวทั้ง เพศปัดนปดอมพต
- ๑ พิเภกไปพึงท้าว รามพาด
 เหตุหนุมนานทยาน ยุคไค้
 ตัวตูล์ขุนศาด ดุ๊กพ ชักนา
 เปนสัตย์ทำโทษให้ สักหน้ามาเมือง
- ๑ ทศเคียรศดับเคียดเคี้ยว ไศกหา กตแธ
 จึ่งกดับเพศเปนดา บศพรม
 ให้เจเหินยังพดบพดา รามร้าย มนต์แธ
 ผูกปากพิเภกบีม ปากใบบั่นอง

๑ ยืนจำเภาะภักตร์พริ้ม พระราม

ยถนิมนต์สถิตย์ถาม ถ้องถ้อย
 คบศักดิ์บอกความ บพิตร พระเอย
 รูปช้อกาพลีทรศัลย เค็ดอนเียงมาเียน

๑ บพิตรมาตงทัพ ทำไฉน
 พระพิศณุสนองไซ จะแจ้ง
 หวงผดายุทศภักตร์ใจ หินโหด
 มันทักษ์ดาแกดั่ง แต่ข้าควรสนอง

๑ ไปควรบพิตรข้า ขอเดื่อน ดัดินา
 เมียดกม่อมมารเหมื่อน ม่อร้าง
 คีอรัตนรกายเพื่อน ไฟฟ้า
 ไต่ก็เสียดักคิดทาว ทวหัตถ์ภาณิน

๑ ช้เอยสมรมแม่แม่ พระลักษมี เราฤฯ
 ประคุดจินตามณ นาฏแกว
 ฤฯจะระคายศรี ดักหยาด
 ไฉนนักสิทธิ์ช้อดแคตัว ชาคีเค็ดมโนดเซตา

๑ ฤษัศู้ดคึดเดี้ยว ตดถาม
ยักษกับถึงสองงาม ช่ง่าเฝ้า
เนาหนแห่งใดตาม เต้จคึด มานา
องค์พระจักรกรี้เจ้า จ้งพร้องذنองถาร

๑ พิเภากณษฐู้ท้าว ทศคู้
ถู้ครู้พอนุชพาดี เต้คู้ถ่า
เชษฐานฤเทคหั้น มาพ้ง เรานา
บุตรพระอินทรเดียนา ถู้คย ถั้นเดียนม

๑ บพิตรมนัพวกพ้อง คู้ครู้
มพิศม์คังพศม์ง เปรวัยบได้
เดียงมนันำอดสู ชับตั้ง เดียนา
นานก้เห็นเปนได้ คู้กซ้ำเดียนาร

๑ พระรามบรืบถ้อย นกัชรรม์ แทคย่นา
พิเภากเษยพจนคัน ออกเต้น
ถู้ครู้พชยบขรรค คึดจะณะ ชื่นา
เกรงจะมีผิดเว้น โทษไว้ ในทรวง

๑ พตถึงชิงแข่งช้าง ชันอา ษาเอย
 ดางจะจับยักขา ดับร้ว
 ดางจะยกตงกา เกาะท่วปี ถวายแฮ
 ดางดคักเด็กคัก หลดอกค้อนแดขัน

๑ ชัยกษัยตยานแด้ว ตาเตาะ เด็บบนา
 ดับเนตรเปนยักษเหาะ ลัวดี
 พิเภกต่างมนต์เหมาะ เมืองบาท ทุตนา
 ไข่มุนี่เมื่ออีก แก่นท้าวทศกรรฐ์

๑ ขาฉิศพิศรไค บาทบงษุ
 มั่นผูกโอรุฎาอง อาจพร้อง
 พระกฤษณโปรตโทษทรง เด็ยพระ ไทยนา
 เล็ดจตุฬมข้อง ชุ่นแค้นชุนอสูร

๑ ไทแพศยถึงถิ่นแด้ว ตำเคญ
 ตำภูกกตคักเหน เหตุ่น้อย
 ครว็ดหาพระหตานเบญ กายบอก เหตุแฮ
 ให้คัคคักนางอัยย อิงอ้วนอนนวิง

๑ เมื่อคิดผิดพ่อเจ้า จึ่งแปร จากแฮ
 ดุรงกรุกเห็ดอแด ดักเคียว
 เปนเคราะห์เณระแฉว วรพิง รามนา
 ดุคที่ตามเกลี้ย กัดอมเกลี้ยงกดับเมือง
 ๑ พิงหาดานวานอย่างน้อย กมตษมา เทอญแม่
 เชิญช่วยออกอาษา คักด้วย
 แปลงโฉมเฉษดา ดัดหาด ทวายเฮย
 ดงทอดธารท่าม้วย มอดแก้วตอยไป
 ๑ รามลงบงศ์เพ็รา สัตตทรวง
 แม่นว่าสาครวง คับแล้ว
 จะเลิกดำทพิทวง หลีกถับ ไปเฮย
 พิเภกจะพึงแล้ว ผ่องหน้ามาเมือง
 ๑ เบญกายเจ้าจิตรอน จำอา ษาเฮย
 ด้นองว่าดษดา จึ่งได้
 ทศเคียวตั้งเสนา นารก เทียบแฮ
 ขวยพระหาดนเถถึงให้ แห้งบ้องไปสวณ

๑ นางถึงจิงแจ้งนาฏ ชนนี นางนา
 แม่โคกนางศัตย์ดี ฤกษ์เยอน
 ยাত্রเยอนเยมของคัษี ดาไต้ ถามแฮ
 พตางโคกชบภักตร์เออน โอสุแต่รังแกตงตาร

๑ ข้าบตรพิภกผู้ ภักดี รามนา
 ตรีชฎาชนนี ก่อเกอ
 มาห้วงจะฝากชี วิตรแม่ นามแม่
 พตางเพ่งของค่อเคอ ชิดไซ้หมโนม

๑ จำเริญศุภกษณตา เตชา
 สัมคิตบังคมตา หัดกเต้า
 ถึงสถิตยนิมิตรกา ยาเนต โนมแฮ
 งามเจอนษีดาเข้า นบไท้ทศเคียร

๑ ทศภักตร์พิศรูปแม่น หยาตโพยม
 หลงว่าษีดาโตม โดทยเยอง
 แยมโอสุออรโนม เจริญแม่ ชีแม่
 มาแม่มามาเปิดอง ปติตร้อนเรียมกระศัตย์

๑๐ เณรกายอายุอัคคิณ ขวดยกรรมต

ต้นองว่าจอมยักษพัต ขย้าเคตัม
คือหัตถนกรตัมปน ตามตั้ง ตำรนา
ขุนยักษะยนิเริ่ม วิกิริรับขวัญ

๑๑ เริ่มแสนสุดสุดวาตัสร้อย โสภี พ็เอย
จะเค็กเปนมหิษฐ์ ดับเขอ

สนับคัมมิงเมืองมี้ หมายมอบ แม่นา
พตางนังแอบแนบเนอ ดันทน้อมแนมณอม

๑๒ อนงค์หัตถนกรตัมปน เชนนาง
กตายนะยักษะนาง นังบง
ทศภักตวิศเดหมาง หมองหม่น
ทำกระอักกะแอม้อง โอฐแล้วเคยสอน

๑๓ ถูษมาตาเพื่อนแก้ว หัตถนกรขวัญ
ช่างนาคาแปลงทรงสรรร เสร็จพร้อม
เชิญเชิญเร่งไปทัน อรุณรุ่ง ราแม่
นางรับรศพจนน้อม ประนตแล้วตาจร

๑ เบญจกายเหาะถิวถ้ำ วิธาศ์หงษ์ เหินเฮย
 เหนือทพนารายณ์ราตง แห่ต่งหัตถ์
 ยังเฉียนนิมิตรองค์ อรเชียม
 พ่างภักดิ์หน้า หนุ่มหน้าเฉตาเฉลิม

๑ ถงธารดอยทักแต้ว ทำมถ้าย ชีพแฮ
 วนอยู่แทบฉนวนชาย หาดข้อง
 แต่งทองดั่งด่างปกาย พฤกพราง พรางเฮย
 เตียงตุ้โนกเตนาร้อง ตันนัร้าวศรี

๑ ปางพระหริรักษ์ พิน ธรรมทรง
 ไศกแต่ษัดาหลง เด้หักลุ่ม
 พดางชวนอนชดรง ตันนหน้า เฉียนนนา
 พร้อมกะบ่กระบวนหุ้ม แห่ด้อมตงฉนวน

๑ พระเจดศัพยเกษสร้าง เค่งดรร
 เหมื่อนดักษณ์ธกัณ พ่างตัม
 ช้อนเคียรพาดเพลาพตัน พดางทุ่ม ทรวงเฮย
 ไศกรทตรทวยกัม กอดแก้วกรรแต่ง

๑ อ้าโหมอรแห่งน้อย นงราม พี่เขย
 เรียมอุดำห์พยายาม ยากด้วย
 โดยอนงค์จะสงคราม ขาวโคตร มารณา
 ไยแม่มาซึ่งม้วย มิ่งแก่นเคื่องไฉน
 ๑ หาไหนจะได้คู่จ ษดา พี่เขย
 ตูตติตามเรียมมา ตกไว้
 วายชีพแม้อย่างพา ศพฝาก พี่แม่
 เรียมจะทำไฉนให้ หนีพ้นคินเปิน
 ๑ พระดักษณเอยอรธัน ชนมาน แด้วพ่อ
 พระดักษณณ์แมแต่ดาด คุดดิน
 ต้องกระษัตริย์ส่งสาร แล่นเทวศ วายฤา
 ค่างโคกชบดยับสัน สุดซรวงสุรเลี้ยง
 ๑ พดถึงแต่ตตทง ทพิไชย
 คิดว่าต้องรโทษย สอน
 เลี้ยงโคกแซ่ต้องไท สเทือนสทก ทรวงนา
 แก้วพระโสครดดับพัน สว่างได้สมฤดี

๑ พระพิโรธเรียกเฮ้ย หนุมาน
 เองเต็มดไปหตงผตายุ ราพโพ้น
 จึ่งขุณดิบภักตร์พาด พินาฏ นางนา
 สูติสัตตัญญาโน้น อย่างนี้ยังไฉน

๑ บุตรพระพายกายท้าว ทูตถาดง
 ขรยว่ากตอสุรแฝง เกลือบไค้
 หาหาหนุมานแห่ง ดักษณนาฏ ไฉนนา
 ภูษิตชำมรงค์ได้ ยอยพร้อมเพรียงมา

๑ ขอบแต่แค่ข้าบาท บงเหลื่อ หลากนา
 ศัพตฤฎายอยเมื่อ แม่นา
 หนึ่งฉนวนพระพดาเห็น นครเขตร มารเอย
 ยังจะทวนกระแฉ้า ดึงสู่คุดแห่ง

๑ ข้าขอพิศตรด้วย อคคิ ทองนา
 อสุรภถักจะหนี หักเค้า
 ฌิเปนศัพจอมศรี เมืองมอด ไหมเอย
 จงพระองค์พันเกล้า กระทบม้วยเหมือนสมุทร

๑ พระนารายณ์เห็นชอบด้วย ชุมเชิง คกรแฮ
 กระบี่แบกศัพเพติง แห่ถ่งน
 เบญกายกักรอุเพติง ผดายุพล่ง ผดุดแฮ
 เหาะโด่งโดยควนคั่น คอดคั่นคั่นหนึ

๑ หนุมาณทยานุคไค้ ควงสมร มารนา
 พาลู้พระลักร แก่นไท้
 พระตรวาคควี่ดร์ ประดาทสุ ครีพแฮ
 ฐักรัจริงจิงไค้ เด็ดจันพตบพิตา

๑ สู้ครีพมคยักษ คว ยาครตาม เสด็จนา
 ถึงพระตานชักราม ไค้กทู้
 เบญกายกักรอกนาม ส่นองเค็ดือบ แฝงนา
 เปนบุครพิเภกผู้ แมนนครีชญา

๑ มาหวังฟังข่าวด้วย บิดา มอดแฮ
 ไซ้จะชบถพระรา เมศร์ไท้
 เกรงฤทธิศิคตแปดงมา หมายรอด เมืองเฮย
 สู้ครีพเขียนคำไค้ คัดชันทุตถวาย

๑ พระศดับกับกักรวบุตร สूरียเปน เหตุแฮ

คู่เพื่อนพิเภกเห่น แก่หน้า
ฤๅควรเชื่อคำเบญ ภายกต่าง เท็จแฮ
คู่ศรีพลาญคณาดำ หักขั้มาศาล

๑ ให้ถึงตำรวจร้าย ราชมัน
ผูกบับโมยวันพด้น ชักใช้
นางแทคยแทบอาตัญ ดำรภาพ โทษเฮย
หยุดพอขอเมื่อได้ ตักแจ้งตามจริง

๑ ข้อยจำแดงหุดอกเจ้า จอมมนุษย์
จอมยักษคิดเผด็จยุทธ์ อยู่ดยง
บังคับขจัดจะประทุษฐ์ โทษเข็ด เขาพ่อ
คับอกยกโทษครอง หนึ่งท้าวเอาบุญ

๑ คู่ศรีพรวบจรดชน คัดถวาย คำเฮย
ทูตเดรัจฉมเด็จนารายณ์ ราชฐ์
ครัดถามแนะนำ พิเภก
บุตรท่านทำผิดผู้ โทษนั้นตถาไน

๑ พิเภกทูตโทษมถ้าง ชีพมัน เหมาะแฮ
 พระก็โปรดยกทัญท์ โทษแก้ว
 เรียววายุบุตรพัตน์ พดางครีต ตั้งนา
 ตูเร้งพามันแคตัว ตั้งพันพดถึง

๑ ชุนกะบินทร์กรวบบาทแก้ว ดาว
 มาบอกลเบญกายกร กอดเกอ
 เหาะเถถึงแทบถนกร เขตรวาพ
 เียบอิมอรอึงเนอ อุ่นเนอหนักกระคัตย

๑ พาทนงคังแท่นเงอม เจาเขา
 พดางประโตมโถมเฉตา ฐบค้อง
 บุญปางก่อนตองเรา รักร่วม กันแม่
 เผอญพระองค์อวยนอ พนพานาง

๑ เบญกายชายอับพลัว ผลักได้
 หยิกหักคัสบัตเบื่อนไนย เนตรค้อน
 ช่มเหงบ่เกรงไฉน แนมเห็นบ ฉนั้นนา
 อ้าแม่เอยเรียมร้อน รักเจ้าจำเป้น

๑ ไยเหนียมเรียมไค้แอบ องค์ โทม แก้วแม่
ใครจะครีชาโนม ชั่วช้า
พตางอิงแอบตระโบม บัวมาศ
ต้องป่วนกวนกามคว่ำ ไชวใช้ในเชิง

๑ ต้องส้มต้องสุขแล้ว ต้องหง ตเติ่งแฮ
กะมีตระโบมโฉมยง ยั่วเย้า
จำเรียมจากไปณรงค์ การราช ก่อนรา
เสร็จศึกจะส้มเจ้า แค้น้องครองกาย

๑ นางด้ดับดับประภาคช้อง คับอก
ทำชันฝนฝากชนก แน่นแพ้น
เลี้ยงคนสุขตลก เต็มสดต ดาเอย
ผินภักตร์ทงรักแค้น รับเข้านครมาร

๑ ถึงปรางนางนบท้าว ทูตสาร เสร็จแฮ
สูงโคกเพราะคิดการ คดาศ์แคล้ว
หิบบ่ายเพ็ชรตั้งวาทย์ บำเห็จ หาดานนา
วายุบุตรตั้งนางแก้ว กัดบ่แผ้วดาว

๑ พระศรีภูวนารถเจ้า จอมพล

เดด็จสถิตย์มณเฑียร	แท่นแก้ว
เรือเรือพระสุริยน	รยบเยี่ยม โปยมเยย
เลี้ยงไถ่การเวกแจ้ว	จึงให้ตัดมณ

๑ เสรีจตุรทรวงเครื่องแก้ว จรด

เถลิงอาศน์ออกเด่น	นอบน้อม
คำวิธูปฤชาคัต	โดยกิจ ฌรงค์เยย
เราจักข้ามสมุทรพร้อม	ทัพได้นันใด

๑ บางกะบินทรทุตธิราชไท่ ทรงศร

จักทอคติเนรจร	ต่างด้าม
บางคิวิดิศาคร	เขตรัฐมุต เคนแะ
คิณูกทางขึงข้าม	ฝั่งโพ้นแทนตะพาน

๑ ชามภูวราชเจ้า ทูตพณ

ขอบจักถมนนบร	จบสร้าง
ชูพระเกียรติจวบจัน	ทราทิตย ไกษยแะ
ทรงสถับชุนถึงอ้าง	อัครค้องหญไทย

๑ ตรัสตั้งสุครีพให้ เกณฑ์นกร กะบินทร์เฮย
 ถมก่อกวักจรร ขย่ำซ้ำ
 บัดบุครวิจิตร รั้วรับ มาแยะ
 เกณฑ์บุตรพระกาฬกัณฑ์ กัดทั้งหินมาน
 ๑ สองสัญญาบริบท ผลิตชน ฆานา
 วายบุตรชัฒติพนท ครวญไ้
 นิทพัทจตุคุมพต ดึงเหต่า ชมภูแยะ
 ยี่สิบเจ็ดสุมทให้ รั้วเข้าทตายเขา
 ๑ นิทพัทคุมเคียดเค้น วายบุตร นานนา
 ตระบศแผดงฤทธิรุต เหาะรั้ว
 ดตยงยอดไค้ตยด โยทโค่น ดงแยะ
 สองหัตถ์สองบาทหิ้ว ดึงอันจรโพยม
 ๑ ถึงเรียกวายบุตรให้ เร็วรับ
 มองม่งโยนเขาทับ ทุ้มซ้ำ
 ตูกลมโตดตอยจับ เขาเหวี่ยง ไวนา
 คัดจักแก ทซ้ำ จิตรไค้คอบสนอง

๑ พณัพาวานเรศ์ถัน ชัดชิน

ถึงหทัยชดคีริน รั้วคั่น

แต่วายุบุตรกระบินทร์ แผลงเดช

เขาชอดโถมตะก้อน กวดเกี่ยววสันต์ดัด

๑ นิตพัทว่าทั้งแต่ คราวละสอง คู่เนอ

วายุบุตรไปปรองดอง ว่าช้า

ดัดเขาจากชนมของ หมายมั่ง

นิตพัทเหลือหัดถักว่า รั้วทั้งบาททางค

๑ วายุบุตรบังมัดแค้น สหะสา

ไยจึงเขาบาทา รั้วเย้ย

จริตเองส่อถึงดา มกชาติ เขตยแผ่

นิตพัทคอบเปิดเพี้ย ว่าอ้ายเขตยเอง

๑ ถูกถมโถมจับได้ ชุนนิต พัทเฮย

พัทฟาดกับแผ่นดิน คว้างคว้าง

ต้องเขาจักรวาพินท์ ประกายวาบ เพติงนา

กายบ่เจ็บถับจะต่าง ชีพได้ให้ณมาน

๑ โฉนจับวายุบุตรได้ ทันท

เห็นยวฟาคกับบัลพ์ คั่นหน้า
 ประเดห์ศับทอสน์ มาตเปรี๊ยะ เบี่ยงแฮ
 คั่นหลุดทยานกดำ กลับเข้ารณรงค์

๑ สู้ครุพรบั้งเข้า ยืนกัน กตางเฮย
 ยุคหัดถ้องนายพณ ชูห้าม
 พระกฤษณ์ดัดบับทรร ภาภพ เณนา
 ดงน่วยกษัตริย์คดข้าม สุ่มทูล์พดเรา

๑ ครุตั้งพระอนุชให้ เรวต สับแฮ
 พระตักษณรับจรด บัช
 บงบุตรสุริยคน ยืนท่าม กตางเฮย
 ด้องกระบี่งมมบ้า บัร้งรอกทยาน

๑ ครุว่าไยกระบี่ ยุทธนา กันนอ
 บมิเกรงอาญา อยู่เกตุ
 ตามนายคกใจถา ตงฟูบ กราบแฮ
 สู้ครุพุดตามเค้า เรืองอ้างฮวดทง

๑ เรอนำตามกระบี่เฝ้า ทูลขยาย เหตุนา
 ธิราชทราบเคื่องระคาย ตรัสกริ้ว
 สู้ครีพเร่งอธิบาย วางโทษ สองเทอญ
 ธรรมเที่ยงอย่าเพื่องพัว ขอบใช้ต้องไฉน

๑ สู้ครีพทูลธิราชไท้ โดยฉวิต
 นิตพัทควรรชัณฉิน กัดบั้ง
 ผลรุกชทุกมาศนิต พัทธัง มานา
 วายบตรเกณท์พตทง ทพให้ทำถน

๑ พระพิศณุรักษดา โตกา
 พังบุตรพระสุริยา แยกช
 ควรเปนอรรคเสนา นฤตกิจ
 คำพิพากษาน ฤกเททางธรรม

๑ หยิบกฤษณทวิคตทง ตั้งวาทย์ ยินแ
 สู้ครีพรับราชทาน กราบไท้
 คำรัสตั้งหนุมาน นิตพัท
 ตามพิพากษาไว้ อย่าช้าจงจร

โคลงรามเกียรติ์

- ๑ นิตพิทบาทบาทหน้า นองชด เนครเฮย
ส่อนตั้งนิตนันทพิต โคกเค็ร่า
ต่างโคกรับจรดต เตียวเบตียว ไปเฮย
บัตเหาะมุงรักกรเข้า เขตรแคว้นชัตชิน
- ๑ ฝ่ายชามภูจรรฐ์ รวคความ เดิมเฮย
พลันกราทดพระราม เรืองก
กะบี่หนึ่งมีนาม นิตราช
เนาแทบถนชฎิตช ช่ออ้างคาวิต
- ๑ มื้อชนตักซ่อนไม้ ชารกร ทำนนา
ซ่อนล่อคริมดำคร หดบช้า
คาวิตนักสัทจักร พบจับ ด่าปแป
ตู่ท่มไคโยนน้ำ ดิ่งนอย่าตอย
- ๑ ปางใดได้รับทั้ง ปาสาณ ถมเฮย
ทางเสด็จพระอวตาร ตรัสใช้
ทำควาเบเสร็จถมธาร ถนนคตอด ผั่งนา
เตียวแต่คนจึงได้ ผ่องพันดาปชฎิต

๑ ทราบชัดศรีสังข์ใช้ บุตรอา ทิตยเฮย

นิตรากับขุนวา	ยุบุตรแก้ว
จงรับเรียบมรรคา	ในเจ็ด วันแฮ
ตามกระบี่ศักดิ์	รับยังยงเฉย

๑ ตกตมได้ไพร่ค้อน ดิงนาย รดมเฮย
 งามดัดคิดเขาทลาย ถิ่นหล้า

ต่างชนต่างคอนสพาย	ผาแบก บ้างนอ
หามแรงทูลกระกร้า	หาบมั่งก็ชน

๑ ได้ผาพายบุตรเร้า เร็วถึง
 กองแทบเนินนตะมิง บ้าง
 เดียงพลเอกองคณิง คับที่ถันน ภาพแฮ
 ชนเนองเนองรับทง ตั้งทงกองพน

๑ เดียวแต่่นิตรราชเข้า ชนถม
 งามเคื่อนคองจม เรียบร้อย
 ปนแนววิถัชม ทางเสด็จ สดวกแฮ
 พญภาคบ่คำค้อย คุงพนบ่ภพ

๑ คอยเหตุเห็นเหตุร้าย เร็วฉับ ฝายเฮย
 ดุริยทัศน์กุ่มภักดิ์ รืบเผ้า
 ทศภักตร์พิศดารณ ครัดทัก ถามแฮ
 ราชกิจดไคเจ้า เรืองร้อนรณไฉน

๑ ขำบาทพบศึกถ้วน ถึงอุด คตุดเฮย
 รวบรวมมณเฑียรมา ทา
 ตอนจวนจบฝั่งสุด ดักโยชน หนึ่งนา
 ฝาเพิ่มพุดพินา เพื่อขามโยช

๑ ทรงทราบศึกจกขาม ตำคร มาเฮย
 หาเทศกัณษกร ตรีไค
 ครัดตั้งมโหทร จรดถิ่น ทเดแฮ
 บอกบุตรเราให้ รืบร้อนเร็วมา

๑ มโหทรรบตั้งแถว เร็วดี ตาเฮย
 แผลงเดชแหวกวารี รืบเร้า
 ถึงทูตพระบุตร อสุเรศร์
 เชิญตั้งจตุรพักตร ชนกด้วยการเร็ว

๑ ฟังคำขำมาตยแจ้ง กิจจา

นางรับแต่งกายา รัยบแพรว
จากที่สถิตยป่า ตำนตุ วรณแฮ
บันตุนครเศ้ตัว ด่วงเข้าเมืองมาร

๑ ถึงปรางค้นางรับเฝ้า บิดร

ทศภักตร้วาட்சกร ฦกาจตา
มันเกณฑ้เห่ถ้าวานร คัดโค้น เขาแฮ
ชนท่มถมน่านน้ำ เหนือท่งท้าวถิ

๑ มุ่งจิตรคิตจักข้าม มาผจญ พื่อนา

ถูกช่วยบอกลปดาชน คาบรอ
พาผาเหวี่ยงทกหน ทกอ้าว แอ้งแฮ
จงรับเร่งเย้อยอ อย่าให้เป้นทาง

๑ นางทุดว่าข้าจก อาษา พระเฮย

เพียงแต่ฟังถนผา เท่านั้น
จกทนปากฝ่งปดา คาบแย่ง ได้ฤ
ทุดรับอาษาช เรืองแถ้วตาจร

๑ ถึงสถิตยแท่นหน้าถ้ำ กตางชต

ให้บัวอมศัยาพต ทกค้ำว
 ปลายินจากวงจต ไหว่่าย มาณา
 ตาคันคูกกราดกร้าว เกริกท้องชโตธร

๑ บุตรอสูรราชเจ้า ตงกา
 บัดตั้งตำมศัยา แย่งต่าง
 ถนทกัปะปมา ถมท่ม ทางแ่
 จงคาบผาว้าง้าง เพิกให้พังชจาย

๑ วารัชรบั้งตั้งแ่ จรดต
 ค่างคาบถมอชน มุดน้ำ
 ไปวางทุกอ่าวจต วังฤก
 ดิงท่มผาปตาช้ำ คาบทั้งทตายพัง

๑ ฝ่ายบุตรสุริยผู้ ตรวดจการ
 เห็นหตากผาในธาร ที่ทั้ง
 ปริมชดถับชคปาน ทลายถ่ม ตงเฮย
 ทงมัจฉาดากตั้ง เกต้อนเข้าคอมผา

๑ บัดบอกรวยบุครด้วย ดาดแดง เหตุเฮย

โอรธมารุกระแวง เรื่องร้าย

ข้าเคียวจกตบแฉวง สืบเหตุ

คู่ศรีพัวจงม้าย พิศกันตำคร

๑ ลูกตมตงเทยวคน กงกา

พบหม่มินพาผา คตาน้ำ

เหต้อคะเนคนนา นันหุค แฉนเฮย

พด้นชกครโตดปด้า หวคซ้ายแทงขวา

๑ พันนช้นนากทง แทงทง วาพะเฮย

จับพูนอิกกะพง สดะชว่าง

ฟาดตำบิตนตามปดง ชพเกดอน ทเตแฉ

วารีชเรื่อรวดบัง แดตบตหันกระเจิง

๑ ลูกตมไถ่กระชน พันปดา

จวบสุพรรณมัจฉา เนิดช้อย

นรตักษณไถ่ให้เตชา ขำมอง ผิวแฉ

ทางอย่างปดาแง่น้อย นาวูม้นโนมสวรร์

๑ ชรอยนาง^{นี้}จัก เป็นนาย ปตาเฮย
 ฝนแฉก^{นี้}หวดสิ้น^{นี้}ชู้ด้าย ไชวักว่า
 นางบงบุตรพระพาย โผไต้ มาเฮ
 นาฏตระน^{นี้}กใจว่า หวน^{นี้}เดยวหลบแสง

๑ ดูกตมกุม^{นี้}หัตถ^{นี้}เขื่อน โอบองค์
 งาม^{นี้}ชื้ออรอนงค์^{นี้}พงษ์ เฝ้า^{นี้}พ้อง
 ใญ่นพาม^{นี้}จนาจง ใจ^{นี้}ถัก หินเฮย
 แม้น^{นี้}มิบออกจัก^{นี้}ต้อง พินาฏ^{นี้}ด้วยคมตรี

๑ นางชอ^{นี้}ช้พิศ^{นี้}พร้อง สัมญา
 เรา^{นี้}สุพรรณ^{นี้}มัจฉา บุตร^{นี้}ไท
 ทศ^{นี้}เคียรราชบิดา คำ^{นี้}รัส ตั้งเฮ
 เกณฑ์^{นี้}หม่อม^{นี้}ศัยาให้ คาบ^{นี้}รือผาณ

๑ พังนาง^{นี้}เตนาระดา เตียง^{นี้}เตียว สวาด^{นี้}เฮย
 คตาย^{นี้}โกรธกมต^{นี้}เนตียว พรำ^{นี้}พร้อง
 ชรอย^{นี้}เทพยช^{นี้}ักนำ^{นี้}เจียว จัง^{นี้}จวบ สัม^{นี้}รแม่
 จง^{นี้}อย่าหวาด^{นี้}ใจ^{นี้}น้อง พัน^{นี้}หวัง^{นี้}ถนอม

๑ อรเอยไฉนบ่เพี้ยน พิมพ์คำ
ขตยั้งแค้นเด่นหักง่า เบริบร้อน
หวังร่วมหฤทัยจำ เกาะกนิษฐ เจี้ยวแม่
กรโอบอรองค์ซ้อน คู่ถักกำบัง

๑ กัญญาหยิกชวนพิ้ง ผลิตได้
คนโทษควรรบรไโดย อยู่แต่
สุดจิตรักฝืนใจ ฤๅช่น แตนอ
ขยิบยาตรจากอาศน์แก้ว กะบักว่าประคององค์

๑ ไฉ่ดวงไฉนเนตรพริ้ง เพราโฉม
ผิวเจือจากประโตม เด่ห้ชา
นางพั่งค้อยววยโถม นั้ช่น แหม่แฮ
ตองถกัถกรรมดตำ ยัวเย้าย่ายาม

๑ วานรวอนนาฏไฉ่ มวณม์ค. ยาเฮย
คั้นคาบคีตาจัด อย่างก็
นางยิณยุรยาตรบัต บอกลมู มินแฮ
ปถาที่คาบผาด ถัดบหน้าพาคัน

๑ วาญบครยุคหัตถ์ให้ นางเนา อาศน์เอย
 กระซึกกระซิบเบาเบา เบียดหน้า
 จำพิจจจากเขาว มาตย์มิ่ง มิตรแม่
 นางสัดับวิบิจิครว้า เหว้ด้าด้าเคย

๑ นางร่ำกำดัดรวอ ร่ำพรรณ
 ดยบมขแนบเพดาพตน์ ด่อน
 ถึงซบอัสตชชวัญ กระทบต่าง เทอญแม่
 ยินยั้งคั่นใจคั่น ขุนเค้นคนระทวย

๑ การราชจำเด็จร้าง จักจว แม่เอย
 คัวจากใจจอกดสมร อยู่เคต้า
 นางว่าเดห์ถมรอน เร็วเชอ แถ้วพ้อ
 อย่าพักอ้างการเจ้า บัวช้ำเชญครไธ

๑ ปลอบปลาดตาจากถ่า ถังตุ้ ครีพเฮย
 บัดบอทยบดระบ บ่องถ้อย
 ด้ครพชนชมตุ ด้มคิต แถ้วนา
 ชนด้งดังใหญ่่นอย แนนเข่าถมถน

๑ ปางมัจฉาโฉมเฉิดเชิด พรหมินทร์
แต่รักร่วมรศกะบินทร์ ชื่นชู
ทรงครรภหวั่นหวาดถวิล ทุกข์ทเวศ ใจแฉ
เกรงเรื่องจักเรื้อรื้อ ตลอดจนไต่บิคุรงค์

๑ จำจักดำรอกร้าง จากครรภ
หวังบิคุรไปทัน ทราบได้
ตรีเลิศสุดตาจรัส เนินดมท นนนา
นางประนมกรไหว เทพยเชื่อเชิญถนอม

๑ ปวงเทพยทผิงนำ ทราบกิจ
วานเรศกับมัจฉะชิด ชื่นเคตา
นางทรงครรภคิณ ดำรอก
บุครจักเป็นทหารเจ้า จักรแก้วของคาร

๑ คิณคณพัตนปาวร้อง กันมา
ดูหาดทรายชายชดา พรังพร้อม
ดูรางค์ต่างองค์คตา ไคตนั่ง ถนอมแฉ
โฉมมิ่งมัจฉาอันอม สิริไหวเทวัญ

๑ พถันดำรอกบฏทรพัน ครอบภา

เพศบิตรมารดา กอปลเกช
 เทเวศรทางหรรษา คึดตฤษดี นามแฮ
 ข้อมัจฉาณเชอ เทพยไท้พระพาย

๑ ค่างเทพยอวยสวัสดิ์คัณว พรภิปราย

ตฤษดีเตวีจณณผาย ผู้ฟ้า
 มัจฉากอบคบุตรถาย ถวาคีตั้ง ถอนเอย
 เจ้าอยู่หาดทรายถ่า พบผู้บิตรวงค์

๑ มัจฉาทชชนเพ็ชรเจ้า จำเคอน ใจนา
 เขียวมนมาโดยเหมือน แม่พรอง

โอสุหาออกเปนเดือน ดาวเด่น เห็นแฮ
 คือว่าบิตรคอง ถ่อมน้อมนับถือ

๑ ตั้งเตวีจแสนโคกเครั้า โคกกา

พตางร้าวอนเทวา ผากไ้ว
 ไปหายห่วงมัจฉา ญตูก รักเอย
 ฝั้นจิตรจากฝั่งไคถ์ ผู้ห้องชโลธร

๑ ปางไท้ไมยราพเจ้า บาดาล

เสวยสัตว์ดีโอฬาร เตื่องห้า
ยามเมื่อย่าสุริยาน สติภัยแทน ผรมแฮ
จวนจบจะรุ่งท้าว ทานเค็ดมหัฒม์

๑ เห็นไท้เทเวศร์น ถอมณ

มาตั้งองค์สูริ รับแก้ว
เทวัญด้นเหาะดี ตาศส์ สวรรคณา
ไมยราพชมแก้วแพร้ว พดกพนคนผรม

๑ เสร็จตรงทรงเครื่องแล้ว จรจรัด

ออกพระโรงกุ่มภันท์ พรั่งพร้อม
คริเหตุเต่าผ่นพถัน บอกแก่ ไหรแฮ
โหรราชค่านับน้อม นอบเกล้าทูลทวย

๑ ดวงแก้วที่เทพย่น นำมา ถวายฤา

คือจะได้บุศรา เด็ดต้น
แสงสว่างว่าเดชา จักยิง ยงเฮย
ไมยราพนิคพื้น ภาค้วแผ้วเพิงจันทร

- ๑ เทวัญตจิตรเจ้า จอมไธ สวรรย์เอย
 คิดจะไปเล่นไพร พรั่งเข้า
 ตั้งให้จัดพลไกร การประพาศ บ้าแะ
 อำมาตย์รับน้อมเกล้า จากห้องโรงคัด
- ๑ จัดพตพณฑเทียบพร้อม อสุรา หาญเษย
 พตรทพตอาชา หมูช้าง
 พตเท้าแน่นรักษา กุมลาค ตราแะ
 ดูประคุดไถ่ต่าง ไถ่ยก สิ้นสุดสวรรค
- ๑ ปางนั้นเจ้าภพไต้ บัณฑิต
 จากแท่นเสด็จจรดดินธุ กัดฟันฟุ้ง
 สนิบเพดารูปนาคน ภูษิต ทรงเฮย
 แก้วกนกชายแควตงรัง รักร้อยชายไหว
- ๑ รัตนพัศทงเกราะแก้ว นตขององค์
 คาบทิศทัมทรวงทรง สอดสร้อย
 ทองกรอกรำมรงค์ พาหุวิค
 มกุฏกรรณเจียกพริ้ว จัปพร้อมคชาธร

๑ ครวนเสร็จได้จวน รถทรง

ให้ยกเหล่าจตุรงค์ จากด้าว
โศกนักรบรถทรง กำถัน เตือนแฮ
พลให้อีกแห่ห้าว แน่นทั้งทางหดวง

๑ ดูไพรให้อยู่ดั่ง โยธา หาญเฮย
ริมที่ชายเชิงพนา ย่านกว้าง
ไมยราพจากรถา เทียวประพาศ พฤษัย
คันจับแรดควายช้าง เชือดชันกินมัน

๑ บันอสุรขมมิ่งไม้ ไพรวัน
ผดิดอกออกแถมกัน ช่อช้อย
บักขาร่าเริงฉั่น โผจับ จิกเอย
บางหมู่บินนบร้อย ร่ำร้องต่งเตี้ยง

๑ ดูหาดชมกรวดแก้ว แคมทราย
ดีดัดเขี้ยวขาวพราย พรางน้ำ
ที่แดงดั่งเพทาย ทัดเทียบ ได้เฮย
คำเปรียบดูจินตคำ แทคย์ ไท้ครไถชม

โคลงรามเกียรติ์

๓๓๖

- ๑ แด่ไปไทท้าวสับ กุมารา
ดวงภักตร์เพ็ญเปนพา นเรศน้อย
แต่องค์อย่างมัยยา ชาวเมือง ผุดแฮ
เลียบหาดเดินค้อยค้อย ท่านไทเอนดู
- ๑ ครัดถามนามท่านนี้ มีไฉน
พงษ์เหล่าเจ้าคือใคร ใครแจ้ง
มารดาบิดุเรศไป ไหนม ยตเอย
ไยจึงอยู่หาดแห่งนี้ แห่งคำวักนถร
- ๑ บุตรกระบิทรย่นแทคยไท บัญชา ถามเอย
ทนต์แต่โดยเดิมมา ไม่พดง
นามข้าขอมัจฉา ญเทพย์ ฤษคเอย
จงทราบโดยเหตุคง ดัดย่นอมทนต์นอ
- ๑ จอมมารไสรมนักด้วย ดมนิมิต
ครัดว่าเราวิถนิท นนถอย
จงเปนนัยบุตรคิด ควรดมค ใจนา
พถนรับกุมารน้อย ดัดคยเบองรถทรง

๑ ปีนอสูรศรีตั้งให้	ทัพกตบ
เดินค่อนขบวนสรรพ	เนืองน้อม
จอมมารคิดเหตุดับ	ภูกาค การแป
พถางตั้งพดอยู่ดพร้อม	ที่ทองทางหตวง
๑ อินกุมารชาติเชอ	มัจฉา
เคยส่ายกายา	ชยุนา
ไปเมืองจะไม่ผา	ศุกเช่น ชตเคย
คุณจักเป็นโทษซ้ำ	ตั้งคองทรมาน
๑ จังให้ทำสระแก้ว	เสร็จการ
ปลุกประทุมในธาร	ร่วมก
อสร่มอบสระต้นาน	ในถิ่น นนนา
ให้บุตรเลี้ยงอยรง	ด้านดาวชตธ
๑ ครนเสร็จจสร้างด้านกน	ชนใน
บานเบกราชหฤไทย	ทำนทำว
ให้เด็กเหล่าพตไกร	จากท นนแป
ตั้งจตุรเศศด้าว	ภพเบองมาคต

๑ ราเมศวร์วิศณุณารทเจ้า	อวตาร
ดำรัสตั้งหนุมาน	รับเต้า
เชิญพระดีทหาจารย์	อมรเมศวร์ นามนา
จักสืบสวนตอเบเค้า	ทอ้งนักขรรพ์
๑ รับบัญชาหารแฉวรบ	จรัต
บันลึงยังกัญ	นบเกด้า
แถดงว่าพระรามมี	รับตั้ง นิมนต์นา
นักสิทธิ์ทราบริบเข้า	กัญควาคากรอง
๑ มาครองเด่วจแฉวจับ	พิชชาร กรแย
รับเหาะโดยคัคณานต์	ตีไท
ตำรวมจิตรประสาน	หัดถศรับ ฟังเฮย
พระจิงครัสซกไซ	ทชอกลงขา
๑ สิทธาทูตถกด้วย	ฉวนร ทูตแย
เปรมจิตรพระภุช	อคร้าว
นักสิทธิ์พร้าถวยพร	ตากดับ
รับเหาะเหินลู่ค้าว	ทตังเดิมถถาน

๑ โองการตั้งนารณ้อง ราพนา สุรเฮย
 ชำระฤกษ์เวตา เดรั้งแก้ว
 จัณฑพระภรณา เขียวยาตร พยู่ห้แะ
 ศรีสัตตฤกษ์แก้ว ม้องพันไภยพาด

๑ ศุภวารฤกษ์เจ้า ชรณ
 คำรับว่าจกม ตาภต
 โดยทางนภางคต ดาสุ พระเฮย
 ในพรุณฤพัน แ่นท่อย่างน

๑ เตรียมพดพานเรศข้าม โยธิน
 สุครพตรวจเหต่ากะบิน เพรียกพร้อม
 คอยเล็ดจพระทรงศัตย์ สุรราช ส่องนา
 สพรังสพริบพดห้อม แห่ถ้วนพานริน

๑ จัณปนเทเวศรท้าว มัฆวาน
 มีเทพยโองการ ตรัสใช้
 พระมาศดชาญ ชเยศ
 นารณมาถวายไท่ ท่านดักก่อสุร

๑ พระภูตเพิ่มจิตรเขื่อน	วาท
เราชอบใจ โภษะ	ยิ่งดา
จึงชวนพระลักษณดี	ดาศู้ รกแด
เด็กพหุขำหน้า	ดื้อด้าวตงกา
๑ ยักษาคอยเหตุครัน	เห็นประจักษ์
ว่าทัพพวกรามลักษณ	ดื้อด้าว
ต่างจับดาตรารัก	ชวนเพื่อน คดาแด
รบกันด้นยังวงแก้ว	กรวามเกด้าทตความ
๑ บदनรามลักษณผู้	ปัจจามิตร
ยกทัพมาตีถิย	เกาะด้าว
คงพักอยู่ยงคิ	หาท ถิถิยนา
ข้าจึงรบคดาศ์ด้าว	ดื้อด้าวบมทมาตย์
๑ พังดาร์เดี่ยวทราบดิน	อินทริย์
จอมมกุฏอสูร	หวาดตคู้
จึงตรัสตั้งเด่น	พาณราษฎ
เรื่อเรื่อตั้งเขตรคู้	บ้ำท่ายตงกา

๑ คิดหาญให้	ชอบกล
เขงเร่งนิมิตรคน	อย่าช้า
ซ้ำแรกแผ่นดินดต	แอบอยู่
คอยพวกวานรถ้า	ปลุกตงทัพไชย
๑ จงยกไปทุ่มทง	เดี่ยวใน ทเดเฮย
อย่าตะให้ถึงไพร	รอดได้
เขตาปรับศดาโคด	ทำดูจ ตั้งนา
คอยหม่พตถึงให้	ดองเข้าป่ากต
๑ จอมพตพานเรศให้	อดดาว
ตั้งปะโคนรรพชาญ	ฤทธิห้าว
หาญมทระการ	ท่นฤกษ์ พรอมเฮ
รับตั้งแถวดาทำว	รับเข้าป่าหา
๑ มาเห็นทียกษแกตง	นิมิตร ไว้แ่
แถประหาดหตากจิตร	คิ่นเต้น
รับกตบกราบทุดกิจ	คามที่ พบนา
ห่อนทราบกตยักษเร้น	หลุดกไว้ให้ฉงน

๑ ยินยุบตจิงตรัสขึ้น ด้อบถาม
 พิเภกทุดกตความ เสร็จได้
 จิงสั่งหลนมานตาม ปะโคนรรพ ไปแะ
 ตรวจจอกชนหนึ่งให้ หมดข้อก้งขา
 ๑ พานเรศเห็นจบแจ้ง ในกต ยักษ์เอย
 จิงแทรกพดฺธาตต คดตน
 เห็นยักษนมิตรตน แอบอยู่
 จิงแกว่งตรกระชน จจ้วง โจมประจัญ
 ๑ ยักษ์ฉนเซฆวดชา เดียท
 ดิงจับไต่ถามคดี เดรัจแถว
 จิกเกษตตเกดาด ตากลับ มานา
 เสนอเหตุพระจักรแก้ว กับทงถวายเคียร
 ๑ รรเมียนเคียรยักษกรว ปะโคนรรพ
 ดงโทษโปรดไต่จับ ดู้ด้าว
 ตรัสถามพิเภกรับ หาที่ ถวายนา
 เชิญบพิตรท่านท้าว อยู่คคงทพิไชย

๑ ในเชิงบรรพตแก้ว มรกต
 ขอบพระองค์ทรงยศ ครว้ไ้
 หอนมานส์บรรพต ปราบหม่ อสรแอ
 ช่งพทกษอยุให้ แดกแพพายหน้
 ๑ พระมพจนาดถให้ หอนมาน
 กับพหตทวยหาญ พรงพรอม
 วายบตรวบโองการ สู้ที่ นนนา
 เหนยกษยนอยดอม เขตรวณคร
 ๑ กระบุมรบดอม ประชิต
 กุมภอสูรแสงฤทธี รบเรา
 วายบตรชยักคต คัดอบ กั้นแอ
 ดิงถบยกษตมเข้า คัดเกธากตบถวาย
 ๑ พระชยายพยุหบาตรตรง เชนพนม
 เปนที่ผาคู่กบรรม ราชเจ้า
 พานเรศต่างชนชม ทุกหมวด หม่เฮย
 ต่างคิตจะคอยเข้า ด่มถ้างตงกา

๑ ฝ่ายสัตว์วันตทุตเจ้า	ตงกา
ภาณุราชกุมภาสูร	ชาติเกตุ
ตกใจจับครา	ชรกดับ กรุงเฮย
ถึงราชนิเวศน์เข้า	กราบกำมทุตสัตว์
๑ ขุนมารยั้งคั้งแค้น	คืบใจ
ตั้งแก้เสนาใน	ท้วงหน้า
เร่งเกณฑ์หมู่พลไกร	รายรอบ นครเฮย
คอยระวงษ์พอกเข้า	คึกปล้นพระนคร
๑ ภูธรวิราชเจ้า	อยู่ททยา
ทวีตปฤษาเสนา	ใหญ่น้อย
ควรรุกรมภารา	ผดายุราพ แดฤ
ฉวนช่วยศรีแกตงถ้อย	หนึ่งให้เห็นกต
๑ ขุนพลคู่ครุพเยอง	พาท
ว่าบควรราวี	ก่อนได้
ควรงั่งราชดำตั้นศรี	ไปต้อ เขานา
ให้ส่งอรรคเรศให้	ก่อนแล้วจึงควร

๐ มหิศวรตำราให้	ปฤกษา
พานเรศร์เสนา	ทุกผู้
คือใครจักควรอา	ชาลื้อ ตาสน์แฮ
สุครุพจน์ต์คัมภีร์	แห่งเบองบัญชา
๐ ทูตตำรวจท่านไท้	จักรกร
กะบองคตม์	ฤทธา
ควรเชียวราชาตัมศรี	เปนทศ ไปเฮย
สุพระเกียรติเจ้าหตา	ตดวกได้ โดยถิด
๐ พระปิ่นภรเศให้	แต่งตำ ราแฮ
ตดพระตัมณ	นบไท้
รับตชิตเตชา	ตงแผ่น ทองเฮย
เชยตถิตยพานตังให้	บุตรท้าวพาค
๐ ชุนกะมรรบแก้ว	เหาะตรง ไปเฮย
ถึงนิเวศน์อัฐรง	อยุคยง
นายทวารวังวางวง	มาบิต ทวารแฮ
ตนเชอนตงตักก	ห่อนให้ ถึงจร

๑ พานรองคคพว้อง พจนา
 ราชทูตถิธำสน์มา สู่ไท่
 ไยจึงหีบทวารว ไร่ให้ดู ไฉนเฮย
 เองจึ่งพถันเบ็ดให้ สู่ท่าแฉ่งการ
 ๑ นายทวารว้องให้ทศ อยุดพิก ก้อนเฮย
 ต่างรับทททวงศ์กิด ราพว้าย
 แฉ่งเหตุวรามตักษณ แฉ่งทศ มาหา
 องค์คณามณเฑียร พิกชุมทวารวึง
 ๑ อสุรพทเหตุแฉ่ง หไทยวับ
 เห่งอศกษานชิมชบ เหววอน
 ฤทษมนักเบรียบบกับ บิดเรศ มณนา
 จำจะเอาดคือน คอให้ห้ายพาด
 ๑ จิงขานตั้งหมู่เจ้า พระกานต
 สู่เร่งสู่จอมขวัญ ออย่าช้า
 ให้แต่งโภชนอัน เอมโอช
 เดยงตูกนางเหนอยดำ อยู่ถ้ำทวารวึง

๑ มณโฑพังข้าวแดง	เจ็บอุราเฮย
อายนมนมมฤ	ไข่น้อย
จึ่งเทียบเครื่องตงศ์	พรรณภาชน
เด็กอนชรบแหม่มช้อย	จัดให้เชิญไป
๑ จึ่งไขพจนเฮอน	เด้าวนตั้งนา
เครื่องแม่แต่งอย่างดี	จัดให้
เขาตารับจรดี	มาที่ ทวารนา
ตงเครื่องเสร็จจรบไหว	กะบแฉ่ทวดอน
๑ วานรว่าโกชนกตว	ยาพิศม์
ต้นมณญคตบอยคบิด	พร้าพร้อง
องคคชนเคื่องจิตร	จับตำตร แกว่งเฮย
กรัดกรัดหวดหว้อง	รับเข้าวงศถาน
๑ หาดานอินทรแผดงเดชเข้า	ฟังประคณา
หม่วยกษห่อนรอพะ	ภักตร์ไค
องคตริบตู่พระ	โรงราช
แต่นโตดโตดยื่นไถ่	แท่นท้าวทศกรรฐ์

๑ พณชดหางชนนึ่ง ทำทรง
 สูงแทบแท่นขององค์ ราพร้าย
 เราเป็นทศพระพงษ์ พิศณุ ท่านแ่
 พระโปรดให้เราฝ้าย ตั้วถาวแถดงด้าด้น
 ๑ ชนมารไปนบทำว เดียด คินา
 ท่านจกรอดชว แม่นหมน
 ท่านจงตั้งองค์ษ ดากดับ คินแ่
 จักเด็กทพคนกง เกษเกตออยุทธยา
 ๑ ราพนาสู่รกรวโกทร คอไฟ
 จังว่าอ้ายจรรไร อยายบช้า
 มึงมาแทบวังโน ไยห่อน ประนตเฮย
 เทเวศรทุกชนฟ้า ย่อมมน้อมนบก
 ๑ คุดอ้ายยักษร้าย เจรจา
 กุมิไชทษา บัไห่ว
 จงโอนเกษวันทนา นบราช ต้าด้นแ่
 องค์ค่อ่านดักษณให้ ยักษ ดั้นสู่คด้าด้น

๑ ขวตารราเมศร์เจ้า อยู่ทชยา
 ถึงทศกรรฐ์ดงกา ผ่านแม่น้ำ
 จงส่งอนชชะดา คั่นตู้ เวรนา
 แม่นไม่ส่งจักเจ้า รบร่ำราญรอน

๑ คังครัดียบโลศรชชน สดุดใน ทรวงเฮย
 ตอบว่านางอยู่ไพร่ ป่ากว้าง
 กูไปเที่ยวชมไศส นางร่ำ วอนนา
 นางบ่ได้ออกอ้าง บอกผู้สดาม

๑ ขอดัดจกให้ คังประ สงค์เฮย
 นกตบพุดเกะกะ ขวดกตา
 กูกเกิดมานะ บ่ท่อน ให้นา
 กุจักเตรียมคอยร่ำ รบอายเคยรนา

๑ พอกพาดยงยงตวน แต่ปด
 เทยวหลบหน้พระพรต ช่อนเร้น
 เสิญองค์พระทรงยศ ไปรบ น้องนา
 แถวจกตบมาเค้น คอดควยมือนาร

๑ พังถ้ำจิ้งจอกน้อย พาท
 อินทชวรตรีเศียร พวงนพ
 นนคายไม่เพราะผี หัตถ์ราช ดอกฤ
 เฮียอย่าคิดหมายหมั้น จักได้ ไชย
 ๑ คมิ่งขงอวดอ้าง อภิปราย
 อินทษาดำมนาย นนพ
 เปนผู้ยิ่งใหญ่ตาย ขอบเขต
 เองคิดเอาต้นต้น อย่างนคเณ
 ๑ ช่างกะไรมายกขง ต้องมนุษย์
 เขามาพอมิ่งสุด ขพแคว
 ยังมาช่วยกันอุด หนนรับ ไชเฮย
 ษนรบคงไม่แคว ษพม้วยปดปดง
 ๑ องคตโต้ตอบด้วย โกรธา
 อินทชวรกากระนา นนไช
 ตรีเศียรไชวงษา เองดอก หรือพ่อ
 เทเวศรมนุษย์ได้ ทราบทั้งโตกา

๑ พอกมิ่งวำนน พระองค์
 ฅตัญพิให้ปดตปตง ย่อมแจ้ง
 ฅ่หาคพระบิตรงค์ บอยาก อยู่เฮย
 มิ่งหากมาว่าแกตัง กตณให้ได้อาย
 ๑ จักชยายเดาเด้นบั้ง จงด้ดับ เทิญนา
 บิตรงค์ณนจับ ยักษ์ไค
 ด้บเคียรอ๊กหัดถนบ ไคย ด้บเฮย
 ฆาดากเด่นแถ้วให้ โทชนบ้นกันตาย
 ๑ แถ่นอายค่างถ้าวเย้ย ไยไฟ
 จังตั้งเตนาใน ด้ถ้วน
 ให้เขาจับตึงไฟ เข่นฆ่า ด้ยเฮย
 ฅ่างจับด้าคราถ้วน ึ่ง ึ่ง
 ๑ องคคจับทงด้ เตนา
 ฆ่ามอดม้วยชวา หมดแถ้ว
 ด้บถดับทพตบพตา นบบาท ถ่นองเฮย
 พระด้ดับหญไทยแถ้ว ครวัชวัชองสรรวเติญ

๑ พงษ์พรหมภูวนารถเจ้า จอมมาร
 โกรธกระบินแต่คาด เดือดร้อน
 ถวิลจักหักดาญ์บาน ปรบักษ์
 ผดุงพิภพเชิดช้อน เกียรติไฉน
 ๑ นักได้ไชยฉัตรท้าว ชาติ ฤๅษณ์
 ม่มหิทธิมหา เดชดา
 บักรบปิดทิวา กรมิต มิดฤ
 แต่งทัพโกมท่มคำ ฆ่าต้นคึกชน
 ๑ พตน์เผยสัณหาท่อน โองการ
 เหวยมโหรรษาญ ฌบวร
 กุจกมดายดาญ อรินทรราช นนา
 ค้วยเดชฉัตรพรหมก ก่อไว้เฉลิมเคียง
 ๑ ตั้งเวยวรรณครให้ จัตุรพี ตั้งนา
 เทียนรูปทาทิรัญ มาศย์อม
 ผกากระยาบัน เจิดจาด ผจงแฮ
 เทยณภานพพิพรหม พรงคังคังวาย

๑ เริงหมายรายรับเร้า รดมมาร
 ยกพิไชยฉัตรกาญจน์ ก่องแก้ว
 ไปยังท่ามกตางสถาน นักเรศ
 ขณะรุ่งรังษ์แล้ว รับตงบังสุร

๑ เริงสัตว์รกรากษณด้า กตางวรรณ รงค์แอ
 เคยศึกคร่ำการกต คักพร้อม
 ผิวงดร์บิตต์ริยยต พยบมิด มิดนา
 ให้กระหน่ำกระหนาบถ้อม ถ่มถ้างอรินทร์พาด

๑ มนตร์เตรียมตรวจคอง ตามถ้ำถัน ตั้งแฮ
 รุ่งฤกษ์เชิดฉัตรกาญจน์ ก่าแก้ว
 เดชะฉัตรพรหมมาน ตฤษดี
 ภาคพิภพกำจรแผ้ว มัดคานคัสกร

๑ เห็นอับอากาศข้า อนธการ
 ถ่มคิฉิครขุนมาร ชนชัย
 ขวนคณะวรรณงควาญ ยุรยาตร
 โดยราชวิถีกด้อย คตาค์เคด้า คตางวัณ

๑ บัดเกิดทองชนนศรกา	กิ่งศรรรค
ศรพบุศรพรงดาวศรรรค	แซ่ซ้อง
ต่างคูปวพถนัชน	เขตรคึก
ดิบภักตรภักตรผ่องพร้อง	พราอ้ออวดบุญ
๑ มณโฑไธภาคย์ดำ	เดชา
ยดพระจักรภุษา	นเรศเฝ้า
เคยรฤทธิไกรว	นรก่อน กาดแฮ
เห็นภพจะบุญเศร้า	สุดท้อทรวงถวิล
๑ ฝืนภักตรทตแทศยทาว	ทศศรี
พระจูงตรึงด	จิงสุ
พั่งนางกระมลปรี	ดศอบ นางนา
ไชยฉัตรสุรเชษฐ	ภพแฉวกถวโย
๑ ฝ่ายพถพานเรศถวน	ทงทพ ไชยนา
เห็นประภากรกถัม	มดคดัม
ห่อนรริบับ	ฉนวน วายแฮ
บ้างวงบ้างวนกถัม	เกดอณตมรมกัน

๑ พระพิศณุราชเจ้า จอมดง
 เทออาคันมาตยดา ดาษเฝ้า
 เห็นเหตุพิบัติอา กาศแปดก เปนแธ
 ถามพิเภกแพกเค้า เซ่นเป็นไฉน
 ๑ บัดน้องสืบภักตรักม เกษ ดันองแธ
 นครยกษบกกปีตรว มัดไฉ
 ทศภักตรักจกตบด ทพิราช
 เราบ่อเห็นเขาได้ แดข้างเขาเห็น
 ๑ ขอรุติบรมบาทไซ้ ขุนหาญ หนึ่งเฮย
 รับประหัดนครมาร จังได้
 พระทรงดัดบัสสาร พตันตรัส ถามนา
 ไกรจักอาจหักให้ นครขึ้นพังทลาย
 ๑ ลูกพระสุริยราชข้า บาทบง กฏแธ
 รับตั้งอาษาณรงค์ ไปเข้า
 เหาะชนนทางคัตรง ทศภพ มารเฮย
 เณวียนฉนวนดัดฟ้า ตदनวเดยวถึง

๑ บ่อหึ่งเห็นนครกัน กตางภา ราแธ
 แค้นดำกำรหนา แนนด้อม
 พถนร่ายอิทธิมหา มนต์เปดิยน กายนน
 ภายใหญ่เยี่ยงพรหมพร้อม รูปทั้งเงาหาย
 ๑ ฝ่ายอสูรป้าจเลื้อ เมืองมาร
 เห็นกระบีนเคียบป่าน บัดฟ้า
 ครนกกฤไทยตาน ตนกุ่น วายแธ
 ขามฤทธิรบร่ำ รบเหรงเร็วหน
 ๑ กระบีนตงสู่ภพเต้า คามสถิต มานา
 ถึงทศตรรกต เทดกง
 คตายเวทเหตบึงหด ชินช้ ราวแธ
 เหม่เหม่ทศภกครตง นครนเยยไฉน
 ๑ กตวัชไมยอศรราชทั้ง แสงสร พระฤ
 ฤราย่อฤทธิพานร เดชห้าว
 ฤใดรเหี้ยววกายกร กุ่มม่น ไวฤ
 จิงมีสู่สู่ศักท้าว ตอบตงนครกต

๑ เหม่ชาติอุบาทว์อาย ทรัดกษณ ดิงแฮ
 ฝิระหนบ้นเคี้ยวจัก เหือดแคน
 มั่งอย่าพักชั้พัก อวดฤทธิ์ นายนา
 บอมมีปากได้แม่น เช่นอายพาด

๑ อียาเออมยงยทศด้วย ทรวงคักคัก
 กุจะฆ่าชุนยักษ จังม้วย
 พถนชนนิตร์ไชยชวก ไชวได้ มาวรแฮ
 แด่ดงเดชต่อเดชด้วย เดชท้าวทศเคี้ยว

๑ ชุนราพรณฤทธ้าน ชุนกระบิน
 แชนตบเก้ากอดยพิน กัดมูกัดม
 กรเดี่ยวรบอรนทร บ้องบิต
 ดิงบุกรกรบรัม ราพรวาถอย

๑ รวิวรบศรน้ำว เห็นยฉนตร
 ฉตรบอทานฤทธศรบัต หักร้า
 ราพรวังศรบ ๆ พถัต แพงพถาด
 พถนจรัสศุริยจำ แจ่มพนเมทนี

๑ ชุนกระบิณโถมถืบท้าว ทศภักตร์
 ถนัดอุราราวพอก ชกเขี้ยว
 น้าวฤคกระซางชัก ขวาคิด ไปแย
 เชิดชวญแยกเขี้ยว ยักคิ้วหุดอกอสูร

๑ เราชักปณศิรราพผู้ เพญยศ ยิ่งอ่า
 เกรงเกิดอกเกินกำหนด ท่านไซ้
 เขามงกุฏแทนทศ ภักตร์แตกยถวายแย
 ขอฝากดับเคี้ยวไว้ ว่าแล้วคนเมือง

๑ ถึงสถานถนัดท้าว เรอถักตย เด่นยรนา
 ถวายชวญวตค อเคอ
 ทูตมุตเหตุหักฤทธิ ราพเสร็จ คุ้มแย
 โดยบาทบงกชเกอ ก่อให้ ไชยเฉลิม

๑ พังรบินปราโมทเขื่อน โองการ
 ไตรภพไครเทียมทาน ท่านได้
 คุ้มเบญครตุรียนาน ตุรียฤทธิ เตมอณา
 พถันพระชนนฐิไต้ ด้ห้องบรรจฐูร

๑ ทศเคี้ยวเลี้ยงนครทง เดียมกฏ ตรีธ้อย
 เพราะพิเภกแหม่มมนุษย์ เชื้อไข
 ใครหนอจักปลอดมยุทห พินาฏตักษณ รามแฮ
 เปาวะนาสูรไหว้ บาทแก้วทนต์แดง
 ๑ เห็นแต่ไมยราพเจ้า บาดาด
 ทรงศบับตั้งสองหาดาน รับเค้า
 เชิญไมยราพมาผดายุ อภิราช นนอ
 ภาคิไยนอบเกด้า กราบแก้วตาจร
 ๑ นญวิกวายุเวกชน มาทรง แตะเฮย
 ไวยะไกรษรยง ยิงม้า
 นิตพาหุตรงค์ อติเรก เร็วแฮ
 จรม่งบาดาดหัด้า ด่วงคินคินคต
 ๑ เสนานำสูไท้ แทตยถาม เหตุเฮย
 นญวิกทนต์คิกตาม ด่วงค้ำว
 ทราบมนุษย์ตักษณราม ราพโกรธ ตรีธ้อย
 ต้องเร่งกตบทุทท้าว พรงแจ้งเราจร

- ๑ สดงกดับไมยราพท้าว ถามคดี เดิมเฮย
 จิตรภูจิตรไพร่ กราบเกล้า
 ข้ายายโกฏิปี ยังไป ทราบนา
 เจริญพระบาทเด็จเจ้า มาตู่ไท่ถุถาม
 ๑ ตรัสตั้งครพทเขา เร่วจิต พหลเฮย
 เทียมรดถึงหัดหัด เทียบพร้อม
 ไมยราพจากปรางค์มด บันต วังแฮ
 วัณฐนิคณอม นอบเกล้าถ้าวความ
 ๑ ทศเคียรเจริญช่วยต่าง หาดานอช บาดเฮย
 ฤกษ์อนต่างช่วยขจัด คึกบ่าง
 นางหวาดหริวงษหัดถ บิดได้คร สองแฮ
 ไมยราพทวนถามอ้าง อรรณเษยไฉน
 ๑ พังบุตรสุดเรองแถว นางจันทร์ ประภาเฮย
 เฒ่าเรองดักดำบรรพ บัดห้าม
 แม่ไปเช้อจักชน ตรายชีพ กระทบพ้อ
 ไมยราพใจไม่คร้าม ขอดคิวเคื่องผาย

๑ อสูรบุตรยุครถข้า พาดประชิด แม่รา
 รกแตกถึงหทัยหมด สิบร้อย
 กัดบึงตั้งมาตย์ปนต จักทัพ เสร็จแฮ
 เสด็จรับทรงรถด้อย คดาค้าวโดยทาง

๑ ดุลงกาสู่ท้าว ต้องครีดี ฌญแฮ
 ไมยราพอาษาตติ คู้กร้าย
 ทศภักตร์ตั้งยักษจัด กระจายโกชน แก้วเฮย
 คงเครื่องเนืองกันยาย แยกเตียงมารพด

๑ ต้องพระแผนแม่ ห้องที่ ๕๒ ย บานนา
 อรอนงค์นางใน เนืองพื่อน
 บำเรอราชอสุรไท ขดยว เสวยเฮย
 ราชายนายเนตรนออื่น กอนพัวเพดงระบำ

๑ เสร็จเสวยไมยราพไท้ ทดดา ไปเฮย
 ถึงสุรกาญจน์ภูมา ถึงชน
 จิตรกรเร่งปลุกมา พกพิ ธิ่นอ
 ล้ามสืบเก้าห้องชน แทนคงดาตแดง

- ๑ เสากระโหตกโหมดตัง ร่องกะทะ
 เพตาโคตงโหระคทะ เห็ดหัวน
 บรรณ^๒นิตราประ จบเจ็ด ตั้งแฮ
 ผาปคมรกฎ^๓กร้าน ขุ^๔ปทง^๕เทยน^๖เพย
- ๑ ทรงแดงเนยง^๗พัด^๘ชรวง ด้อดอุ^๙ร่า
 ริง^{๑๐}รัตโก^{๑๑}ปี่^{๑๒}น้ำ ม่น^{๑๓}เกด^{๑๔}า
 สรวม^{๑๕}ถ่าย^{๑๖}ประจำ^{๑๗}คำ^{๑๘}ดำ หรับ^{๑๙}เช่น^{๒๐} ชฏิต^{๒๑}เฮย
 เจิม^{๒๒}เล^{๒๓}ร์^{๒๔}จ^{๒๕}บ^{๒๖}ก^{๒๗}ต^{๒๘}อง^{๒๙}เขา ท^{๓๐}ด^{๓๑}ง^{๓๒}พ^{๓๓}ร^{๓๔}ก^{๓๕}าร
- ๑ ไผ^{๓๖}รา^{๓๗}พ^{๓๘}ชน^{๓๙}แท^{๔๐}น^{๔๑}ให้ โหม^{๔๒}ก^{๔๓}ณ^{๔๔}ท^{๔๕}
 นัง^{๔๖}ต^{๔๗}มา^{๔๘}ริ^{๔๙}อ^{๕๐}า^{๕๑}น^{๕๒}ม^{๕๓}น^{๕๔}ค^{๕๕}ม^{๕๖}ด^{๕๗} มาก^{๕๘}ชา^{๕๙}
 เน^{๖๐}ตร^{๖๑}ห^{๖๒}ด^{๖๓}บ^{๖๔}น^{๖๕}บ^{๖๖}ต^{๖๗}ม^{๖๘}ค^{๖๙}ณ^{๗๐} พ^{๗๑}น^{๗๒}ค^{๗๓}า^{๗๔}บ^{๗๕}
 เด^{๗๖}ช^{๗๗}เว^{๗๘}ท^{๗๙}ม^{๘๐}ว^{๘๑}เม^{๘๒}ช^{๘๓}ค^{๘๔}ด^{๘๕}า อ^{๘๖}ไ^{๘๗}ษ^{๘๘}คร^{๘๙}น^{๙๐}ค^{๙๑}ิน^{๙๒}ด^{๙๓}เ^{๙๔}เท^{๙๕}อ^{๙๖}น
- ๑ เก^{๙๗}ด^{๙๘}ต^{๙๙}อง^{๑๐๐}อ^{๑๐๑}ร^{๑๐๒}น^{๑๐๓}ง^{๑๐๔}น^{๑๐๕}อย^{๑๐๖} ใน^{๑๐๗}ก^{๑๐๘}ต^{๑๐๙}าง^{๑๑๐} ก^{๑๑๑}ุ^{๑๑๒}ณ^{๑๑๓}ท^{๑๑๔}เฮ^{๑๑๕}ย
- ช^{๑๑๖}น^{๑๑๗}ย^{๑๑๘}ก^{๑๑๙}ษ^{๑๒๐}ห^{๑๒๑}น^{๑๒๒}าย^{๑๒๓}ต^{๑๒๔}อง^{๑๒๕}น^{๑๒๖}าง^{๑๒๗} ห^{๑๒๘}ว^{๑๒๙}ด^{๑๓๐}ม^{๑๓๑}ว^{๑๓๒}ย
- เก^{๑๓๓}ด^{๑๓๔}ค^{๑๓๕}ุ^{๑๓๖}ช^{๑๓๗}ด^{๑๓๘}ี^{๑๓๙}ห^{๑๔๐}ัก^{๑๔๑}ต^{๑๔๒}าง^{๑๔๓} พ^{๑๔๔}ด^{๑๔๕}ก^{๑๔๖}ป^{๑๔๗}ระ^{๑๔๘} ก^{๑๔๙}ัน^{๑๕๐}แฮ
- ก^{๑๕๑}ร^{๑๕๒}ว^{๑๕๓}ก^{๑๕๔}ระ^{๑๕๕}ห^{๑๕๖}ว^{๑๕๗}า^{๑๕๘}ด^{๑๕๙}ฟ^{๑๖๐}า^{๑๖๑}ด^{๑๖๒}ว^{๑๖๓}ย^{๑๖๔} พ^{๑๖๕}ระ^{๑๖๖}ก^{๑๖๗}ต^{๑๖๘}อง^{๑๖๙}ต^{๑๗๐}ัญ^{๑๗๑}ก^{๑๗๒}าย

๑ เกิดดองดีหราชมาย โมยุทท กัณนอ
 ไมยราพจับถึงหัตถ์ ผ่าท้อง
 พักดวงหทัยอุดร ดมฤกษ์
 ผสมบดโอสถค้อง แศกอนันปรรณ

๑ เสร็จบดโอสถแล้ว ตองทา ยาเฮย
 ขวาบาดเกิดพิษคณา ขบเขยว
 บาทซ้ายเกิดวพาร ตายเดอม ขนแฮ
 เหวี่ยงหัดถเป็นนาคเกยว ครุขยงไคส์ดำ

๑ บัดเศกโอสถได้ ลบกาย ทวนา
 ไมยราพรบเงาหาย เซ็นเรน
 อามาคยไฟต์พดหาย เถงแท่น เปดานา
 โดยฤทธิพิทยาเม้น หม่นคตาแสงสุริย

๑ บอเห็นราชไพรออ อตวน
 เม็ดมาคยไฟว์พดณ ราชยม
 บัดสังข์ชดมนต์ ยาต่าง
 ทรงเครื่องกระหยมพรม พรังพร้อมพดเห็น

- ๑ เสร็จพิธีทานได้ โสธก แถ้วเฮย
 เกรียมตรวจพหุรถ เริงเร้า
 จวนจวบฉัฏฐกต เริงรบ มาฮา
 คตเขตรนิเวศน์เจ้า สถิตยหึ่งปรางผชม
- ๑ ยามรุ่งไมยราพเคตม หนีนิมิตร ผันเฮย
 ว่าพระจันทร์ตอยถักตย ถิ่นฟ้า
 คารกเดือนตอยบีด ศศิเดียม สญแฮ
 ดาวดงแสงสุริยจา ประจักษ์ทาวคณผชม
- ๑ เสร็จสร้างทรงเครื่องแม่ แม่ผจง
 ดึงเวสสุวรรณองค์ ขากกตา
 อสุรราชยาตราตรง มาประทับ แท่นเฮย
 มวญหม่มมาคยาข้า บาทเฝ้าถวายกร
- ๑ ครัดเรียกโหรใหญ่ให้ ทำนาย
 ทรงเหล่าสุบินชยาย ถักฉนวน
 โหรตรวจพระเคราะห์หทัย คามทราบ ทูตแฮ
 ว่าพระวงษผนอย จักชนแทนองค์

๑ ไมยราพทราบเรื่องร้อน วิญญาณ

ครีตตั้งขุนโหรา รับเข้า
จงสอบทุกชาติ ดวงญาติ เวณอ
ให้ทราบความตามเค้า อย่าซ้ำจงบระชุม

๑ กรมโหรนายไพร่พร้อม ยังก้า ตาเฮย
รับตอกดวงชาติ ญาติให้

สอบปมตรวจเทวา กำเนิด จรแฮ
เห็นว่าไวยวิกได้ โยคทั้งเกณฑ์อุดม

๑ นาดวงไวยวิกเฝ้า โหรมัด ทูตแฮ
กุมตักษณคือพฤห์ เด็ดดำ
ราหอยู่เมศจัด เปนเอก
ศศิธิบเอจซ้ำ ปะริฐเทถึงเกณฑ์

๑ พังโหรไมยราพใช้ เสนา เร่วเฮย
อสุรนนทสูรคตา จับได้

ไวยวิกกับพิรา กวนกรุ จำแฮ
กิจเสร็จกราบทูตให้ อสุรเข้าคั่นปรางค์

๑ บรมราเมศ์เจ้า	จอมสถิต ภูผเขย
สถิตยนิทรามน	แท่นไท่
จวนจักอุไทยคต	แดนทิศ บรพแฮ
เทพยหากสังหรณ์ให้	เหคุแจ้งแจ่มสุบิน
๑ ว่าระวิทรงกรดแผ้ว	เพียงเพญ
อสุรคาบสุริเยนทร	ควนคณ
พระบาทหยงบริเวณ	ภพภู ชงคไแอ
ย่นหัดถักถนุศรชน	โตกยท้าวพรหมมาน
๑ เรืออรณอรัมพรอย	พรายศรี
ดูเหว่าคณเตยงโกศ	บักก้อง
พระคคัสมธ	ดาศจาก อาศน์เอย
ชวนพระถักษณล่หอง	แห่งนำด้น่านชด
๑ ด้ององคทรงเครื่องแมน	องคอมร
ประทับอาศน์มาคยพานร	ชนัดเฝ้า
ด่มเด็จพระสักร	ครัสสุ บินแฮ
พิเภกพิเคราะห์เขา	เขตรรายรคนด่

๑	ทุ <u>ทุ</u> ว่าอา <u>อ</u> ท <u>ท</u> ย <u>ย</u> พ <u>พ</u> อง	ไ <u>ไ</u> ย <u>ย</u> ว <u>ว</u> า <u>อ</u> ห <u>ห</u> เ <u>เ</u> ย <u>ย</u>
	ไ <u>ไ</u> ม <u>ม</u> ย <u>ย</u> ว <u>ว</u> า <u>อ</u> พ <u>พ</u> จ <u>จ</u> ก <u>ก</u> ด <u>ด</u> ก <u>ก</u> ด <u>ด</u> ว <u>ว</u> า	ด <u>ด</u> ั <u>ด</u> ว <u>ว</u>
	เ <u>เ</u> อ <u>อ</u> ม <u>ม</u> ห <u>ห</u> ด <u>ด</u> ก <u>ก</u> ด <u>ด</u> ร <u>ร</u> ห <u>ห</u> ย <u>ย</u> บ <u>บ</u> น <u>น</u> า	ค <u>ค</u> า <u>อ</u> พ <u>พ</u> น <u>น</u> น <u>น</u> ญ <u>ญ</u>
	ย <u>ย</u> ก <u>ก</u> ษ <u>ษ</u> จ <u>จ</u> ก <u>ก</u> ห <u>ห</u> ด <u>ด</u> ก <u>ก</u> เก <u>เ</u> ย <u>ย</u> ว <u>ว</u> ด <u>ด</u> ท <u>ท</u> ว <u>ว</u>	เก <u>เ</u> ร <u>ร</u> ก <u>ก</u> พ <u>พ</u> า <u>อ</u> ด <u>ด</u> า <u>อ</u> บ <u>บ</u> ด <u>ด</u>
๑	ด <u>ด</u> เ <u>เ</u> ค <u>ค</u> ร <u>ร</u> า <u>อ</u> ะ <u>อ</u> ห <u>ห</u> ว <u>ว</u> น <u>น</u> ร <u>ร</u> เ <u>เ</u> ย <u>ย</u> ว <u>ว</u> ร <u>ร</u> า <u>อ</u> ย <u>ย</u>	ร <u>ร</u> ว <u>ว</u> ง <u>ก</u>
	เ <u>เ</u> า <u>อ</u> ร <u>ร</u> เ <u>เ</u> ท <u>ท</u> ร <u>ร</u> ด <u>ด</u> จ <u>จ</u> ว <u>ว</u> บ <u>บ</u> จ <u>จ</u> น <u>น</u> ท <u>ท</u> ร <u>ร</u> จ <u>จ</u> ก <u>ก</u>	พ <u>พ</u> เ <u>เ</u> ด <u>ด</u> ย <u>ย</u> ง <u>กพ<u>พ</u>ด<u>ด</u></u>
	ร <u>ร</u> า <u>อ</u> ห <u>ห</u> ก <u>ก</u> บ <u>บ</u> ก <u>ก</u> ด <u>ด</u> ก <u>ก</u> ษ <u>ษ</u> ณ <u>ณ</u>	ด <u>ด</u> ั่ง <u>กท<u>ท</u>อ<u>อ</u>ห<u>ห</u> ไ<u>ไ</u>ห<u>ห</u>ญ<u>ญ</u>เ<u>เ</u>ด<u>ด</u></u>
	พ <u>พ</u> ่ <u>เ</u> ย <u>ย</u> ง <u>กอ<u>อ</u>ไ<u>ไ</u>ย<u>ย</u>ย<u>ย</u>า<u>อ</u>ม<u>ม</u>ย<u>ย</u>ง<u>ก</u></u>	ด <u>ด</u> ั <u>ด</u> ว <u>ว</u> ง <u>กด<u>ด</u>ั<u>ด</u>ว<u>ว</u>ส<u>ส</u>ว<u>ว</u>ด<u>ด</u>ี<u>ด</u></u>
๑	ก <u>ก</u> ย <u>ย</u> ษ <u>ษ</u> ณ <u>ณ</u> ด <u>ด</u> ั่ง <u>กด<u>ด</u>ุ<u>ด</u>ร<u>ร</u>พ<u>พ</u>ใ<u>ใ</u></u>	เก <u>เ</u> น <u>น</u> ท <u>ท</u> ส <u>ส</u> ว <u>ว</u> า <u>อ</u> ร <u>ร</u> ว <u>ว</u> ง <u>กเ<u>เ</u>ย<u>ย</u></u>
	ว <u>ว</u> า <u>อ</u> ย <u>ย</u> บ <u>บ</u> ค <u>ค</u> ร <u>ร</u> ท <u>ท</u> ด <u>ด</u> อ <u>อ</u> า <u>อ</u> ษ <u>ษ</u> า	ด <u>ด</u> ั <u>ด</u> ว <u>ว</u> น <u>น</u> บ <u>บ</u> อ <u>อ</u> ง <u>ก</u>
	น <u>น</u> า <u>อ</u> ห <u>ห</u> ต <u>ท</u> า <u>อ</u> น <u>น</u> ร <u>ร</u> เ <u>เ</u> ว <u>ว</u> ง <u>กเ<u>เ</u>น<u>น</u>ท<u>ท</u>พ<u>พ</u>า</u>	น <u>น</u> ร <u>ร</u> ก <u>ก</u> ว <u>ว</u> จ <u>จ</u> ช <u>ช</u> น <u>น</u> แ <u>แ</u> ย <u>ย</u>
	ก <u>ก</u> อ <u>อ</u> น <u>น</u> ง <u>กก<u>ก</u>อ<u>อ</u>น<u>น</u>ง<u>กค<u>ค</u>ร<u>ร</u>ว<u>ว</u>จ<u>จ</u>ค<u>ค</u>อ<u>อ</u>ง<u>ก</u></u></u>	ค <u>ค</u> อ <u>อ</u> ด <u>ด</u> อ <u>อ</u> ม <u>ม</u> ร <u>ร</u> ว <u>ว</u> ง <u>กไ<u>ไ</u>ย<u>ย</u></u>
๑	ด <u>ด</u> ุ <u>ด</u> ก <u>ก</u> ด <u>ด</u> ม <u>ม</u> แ <u>แ</u> ด <u>ด</u> ง <u>กพ<u>พ</u>เ<u>เ</u>ศ<u>ศ</u>ค<u>ค</u>ด<u>ด</u>า<u>อ</u>ย<u>ย</u></u>	จ <u>จ</u> ก <u>ก</u> ร <u>ร</u> ว <u>ว</u> า <u>อ</u> เ <u>เ</u> า <u>อ</u> เ <u>เ</u> ย <u>ย</u>
	ส <u>ส</u> ง <u>กจ<u>จ</u>ร<u>ร</u>ด<u>ด</u>พ<u>พ</u>ร<u>ร</u>ห<u>ห</u>ม<u>ม</u>ห<u>ห</u>ย<u>ย</u>ง<u>กร<u>ร</u>า</u></u>	โ <u>โ</u> ด <u>ด</u> ก <u>ก</u> ย <u>ย</u> ด <u>ด</u> ง <u>ก</u>
	ก <u>ก</u> ร <u>ร</u> ว <u>ว</u> ม <u>ม</u> ก <u>ก</u> ด <u>ด</u> ี <u>ด</u> น <u>น</u> พ <u>พ</u> ด <u>ด</u> บ <u>บ</u> พ <u>พ</u> ด <u>ด</u> า <u>อ</u> ส <u>ส</u> ถ <u>ถ</u> า <u>อ</u> น <u>น</u>	ส <u>ส</u> ถ <u>ถ</u> ิ <u>ด</u> ย <u>ย</u> อ <u>อ</u> ก <u>ก</u> ด <u>ด</u> ิ <u>ด</u> ง <u>กแ<u>แ</u>ย<u>ย</u></u>
	ด <u>ด</u> น <u>น</u> ป <u>ป</u> าก <u>กป<u>ป</u>เ<u>เ</u>น<u>น</u>บ<u>บ</u>า<u>อ</u>น<u>น</u>ก<u>ก</u></u>	น <u>น</u> อ <u>อ</u> ก <u>ก</u> ห <u>ห</u> อ <u>อ</u> ม <u>ม</u> ห <u>ห</u> า <u>อ</u> ง <u>กว<u>ว</u>ง<u>ก</u></u>

๑ พระดักษณพิเภกเฝ้า	บาทซิด แทนเฮย
นอกโอรสบุศราทิตย	ตรวจหน้า
เตียวเพชตระเวนคิด	คอยจับ มารแะ
เกริกเกริ่นจึ่งเกียกถ้ำ	แซ่ม้องเลี้ยงชาน
๑ ดิบแปดมงกุฎเหี่ยม	เหิมฤทธิ์
ดืบกนายแปดทิศ	ทวดาน
คนหนึ่งประตองฤทธิ์	รให้เจเตรุ่ ตรวจอย่า
นายหนึ่งม่งหมายค่าน	คอดันประดาติน
๑ จวนฤกษ์ไมยราพร้าย	รับสร้าง เสรีจนา
ภูษิตยกตำทรง	ผ่องแผ้ว
อาภรณ์พิจิตรมง	กุฎมาศ ด้รวมแะ
หัตถ์กระดิ่งทองแก้ว	กต่องเม้นยาสดม
๑ อัมมฤคคตอสรุ่แทรกพน	บัณพ ชนนา
ตุ้มมั่งมั่งมั่ง	ดาศ์เต้า
ถึงมรกฎศิริ	ราพเพ่ง เค็กแต
ค่ายพดด้พบดาเขตรเค้า	ยักษยังยดเฟือน

๑ จวบถึงนิมิตรแมน	กำแพง เขาเฮย
หมายหมดแทรกดินแทรก	เต่า ^๕ ดิน
สุด ^๕ พนบนพันแผดง	เดชโผ ^๕ ต์ เหาะแฮ
จบทพรหมทุกชั้น	รู ^๕ ปรายยังบัง
๑ ไผ่ราพกลับคอดค้อม	เมื่องมอ
จรวจรว ^๕ งเงยกอง	ตรวจจาก ^๕ ตา
แปดงปดอมกระบี่ปอง	ดื่บทราบ เห็นแฮ
แจ้งว่า ^๕ กาถึงข้า	โอร ^๕ ฐ์ท้าวหไทยเปรม
๑ รั ^๕ บเหาะดุดยอ ^๕ ดยง	โสดาค ^๕ เขาเฮย
ร้ายเวทเบ็ดอากาศ	ผ่องแผ้ว
คงกตอง ^๕ มี ^๕ ท่า ^๕ ม ^๕ ราช	จาวส่ว ^๕ าง
เปรียบบประกายพฤกษ์ ^๕ แพรว	พราง ^๕ ฟ้า ^๕ ดิน ^๕ พราย
๑ ถึงพดกตบ่อ ^๕ แจ้ง	ใจ ^๕ สบาย
ดูว่า ^๕ ดวงดาวประกาย	ก่อน ^๕ เข้า
บชก ^๕ กัน ^๕ วุ่น ^๕ เวร ^๕ วาย	กิจ ^๕ หย่อน ^๕ ง ^๕ แฮ
ย ^๕ ก ^๕ ด ^๕ เห็น ^๕ อด ^๕ ม ^๕ เข้า	เข้า ^๕ ชา ^๕ ด ^๕ ก ^๕ ด ^๕ ถึง

๑ มวนพหุดกรนครชกค้าย ขอนทับ ถิ่นนอ

บางนงนอนพิงหัตถ์ เกิดอนกตัง

ไมยราพกระชากรจับ ภายถัน ตองแฮ

เห็นหัตถ์สนิททั้ง ตั้ข้างทางกระบินทร์

๑ บงบุตรตุ้ยยัง ยังประคอง โขษฐไย

ยักษ์เฝ้าโอตถตุ มอญม้วน

นำหัตถ์มากรวย ระบายย่อง หย่าแฮ

เข้าปากถึงแกตัวน ค่ายบ้อมปานเมือง

๑ ขุนราพถ่วงค่ายเข้า เขตพรตบ พดาเฮย

คามุ่งเจียไศครตตบ คุ่มค้อม

ตดหัตถ์กระท่อมถบ ดึงไพร

มัดสกดหมดเตียงอ้อม แอบเข้าถึงทวาร

๑ ยักษ์ยถนฤนารถน เนาอาศน์

พิเภกเคียงวรบาท ท่านไท

พระลักษณนังระวกราช ริมแท่น ธรรมเฮย

เห็นถนัตถ์รบได้ ช้องเข้าเม้ายา

๑ ทอวราชคอง	มนต์ดัดม หดับเฮย
พิเภกผอยฮารมณ	เรอयरว
ไมยราพย่องยดตม	จิตรหยด คนิงแด
พรนพระเดชดานกรว	กดับเซาเคียงองค
๑ บงโพธิเบศรพริง	เพราผรม
ไฉนพระชนนีชม	ฤทธราย
พริบตาบ่อครือคม	ดาบฆ่า
คำวิหิตชัยบ้าย	ขยิมชื่อนองคราม
๑ ไมยราพแบกพิศณุเจ้า	จากโอรฐ์ ดิงเฮย
ซ้ำแรกตอดเขาไซด	เขตรเข้า
วางรามแทบป่าโดนด	ตรัดตั้ง มารแ
กรงเหล็กจำจงเฝ้า	ค่านรไวรวง
๑ พिरากวนรบเปิดอง	ปดตปดะ มั่นนอ
ให้คกตกเคิมกะทะ	เทียบไว้
พรงรงจิงกูจะ	มัตมนุชย์
กับบตรมนันตัมให้	พินาศพร้อมควรวเดียว

๑ ไมยราพตั้งเสร็จเข้า ในปรางค์
 วรรณานงค์นาง เนืองน้อม
 ประทับประชมพดาง เรียบก้อย งานแฮ
 พัดนวดบำเรอพร้อม แซ่ร้อร้งดุริยางค์

๑ นครบาตมารใหญ่ให้ เกรค่า ตาเอย
 เบิกเหตักคตังในขวา กับไม้
 ยักข่างค้อรตมมา ทำเสร็จ กรงแฮ
 ทำได้มนุษย์ไว้ ทดงคงคาด

๑ พิศนายนครจให้ ดมทบ
 ขุนหม่นไพร่จกรบ ดิบตัน
 ต่อมรวงนงจคคบ เพตงส่วาง
 เลี้ยงเกราะเกริกสะท้อน แทคยเหยมอ๊กโหม

๑ ของครักขวาซ้ายตาม ฝักแดง
 มหาศรายนางแจ้ง จดถ้วน
 กองตระเวรรอบกรงแขวง ส่วรเคช คั่นแฮ
 พุดยักษพิทกษตวน โต้งว้าวหาถวถ้อ

๑ หนุมานเมือม้อยต๋อง ตมพัต คั้นแฮ

ปลุกศุครีพบอกรหัส	เหตุเค้า
เมือกงวง ึงอศ	จรรยจิตร น้ำเฮย
เชิญสู่พลับพลาเฝ้า	ชั้ยนนจักไฉน

๑ ศุครีพมณังค์	ตกใจ
เข้าปากหนุมานไป	หมอบบงเ้งอ
ตั้งบ่อเจจอมไทร	ภพแทน เปด้าแด
วังกตบกระบักเบ้อ	บอกพ้องพตอ้ง

๑ ลูกธมดร้างเวทพวอม	พานวันทร พดเฮย
พิเภกพระลักษณณ	ภักตรพ
ความหวาดอนาถวิถ	ทวเทวศ
พิเภกไศกถึงต๋อน	อนชท้าวเจียนมรณ

๑ พิเภกทูตว่าเจ้า	บาตาด
มาตักพระอวตาร	ต๋อ้าว
ขอวายุบุตรชาญ	โดยเตด็จ ค่วนเฮย
วรวาชอนชท้าว	ต๋อับแต่วบญชาคาม

๑ ชนกระบินิณณิถัณ ทวนถาม มารเฮย
 ฌณททศทางตาม ด้านัน
 ทราบเล็รับบอเช็ดขาม ตารับ ะเห็จแฮ
 ดุระโกมถัน มรัยงหุยุดถิด

๑ บงบัวบานแบะแมน กงรถ
 วายบุตรจับคอกปลด บัดสน
 เค็ยมคปตองกันหมด หางคตอด ไปแฮ
 ผุดผัดจวบด้านกน กอถวนผาแดง

๑ หนุมานโกมถับบ้อม พงประค หักเฮย
 พดยักษ คักคักกร จับดา
 ดึงรับจับครฐ ฉับฟาด มารแฮ
 ด้านปรักยักษถมขวา กระบี่ดังเรื่อจร

๑ พบคชทรโหดเหี้ยม เหมมน
 กระบี่จุ่มโจมประจัญ จับข้าง
 อักอุกรกแทงถัน ดึงรวบ งาเฮย
 พัดนเหยยบคอกข้าง พลุถัมตาญดาร์

๑ เสร็จจตุรคณาด้านแล้ว บพิก ผ่อนเฮย
 รม่ม่งหมายเมืองยักษ์ เขย้าก่าว
 ถังด้ามแพรกทางขะงัก ฉงนคิต คนึ่งเฮย
 ผันพบขุนเขากว้าว ปรบก้องปกายพราย

๑ ตกตมโตดถ่นซัน หตังเขา
 พังโซดดับกำเขา ควณค้อย
 ผากตาดเกดถอนเพดิงเพตา พตัมมอด หมด้อย
 เสร็จรับตังวงค้อย วองเต้าตามแผน

๑ จรจวบยุงเทาคง คาวอไซ
 บินกถัมธมณโน แฉง
 ปากจักระบีโต หิตคิต คัมแย
 ถิงตบปัดบดบัง บบตางฤาหลอ

๑ ประหารตันยงใหญ่เยอง จรดต
 ฤโบกขรณียด เบียมหน้า
 ศะดาเลอมตายปน ประคิบ ขอบแย
 ต่เหตยมแดหตากตา เกศัพนเพียงมณ

๑ มัจฉาณกระป็น้อย	เนาสระ บัวนอ
ยามดึกน้กอยากจะ	เที่ยวเต้า
ฉันผุดจากบ่อนปะ	ซุนกบี พ้อเฮย
แผดว่าโยตอบได้	ได้ให้ นตงไหนด
๑ ตุกถมเคียดคู่ฟ้า	ไฟฮ้อ
โคมจับประจันมือ	มั่งต่าง
หาดนตมว่องไวคือ	จักผัด ฉันท
ต่างเรียวต่อแรงง้าง	หัดถ ยอชตมุน
๑ หนุมานโถมถีบตอง	อกบุตร
ปักป่วนชวนเซซุด	เดือกขวา
จับบาทฟาดซ้ำหุด	มือโหด ทดวงแฮ
โยบ่อเจ็บจักปด้า	พดาศ์แก้วแดงฉน
๑ ถามว่าสู่เฝ้าพ้อง	พงษ์ไค
หางจิ้งเป็นปลาใจ	เก่งกล้า
มัจฉาณพถันไซ	ราวเรือง เดิมแฮ
นางมิงฉาแม่ข้า	พ่อนนหนุมาน

๑ วายุมุตรวิธเรองแถว	เหาะหาว
เป้นระวเดอนดาว	ดาดฟ้า
มัจฉาณเมิตดาว	วามส่วาง
กราบบาทพุมแผดหน้า	เนตรน่านองต่าย
๑ บิตรถามบุตรเออน	อ่าทาง
ไมยราพม้คุณปาง	ก่อนไฉ
ทำนมาอย่างไรวาง	แบบค่อ ฉนนนา
แม่นบอกลงบอกลงให้	ผิดเค้ากะตัญญ
๑ วายุมุตรพังบุตรแจ้ง	จิตรประจักษ์
บงประทุมเก็บหัก	ชาดกาน
ลงปดองตุตระพัก	เวทร้าย บังแ
แผ่งพุมพฤษ โถกด้าน	ด้านชนตุตยน
๑ พิวากวนแก้คอง	คัมพก
หทัยเทียวจนยามดก	เมื่อยดำ
หยุดนงขอบสระนิก	ทวเทวด
บ่นร่ำร่ำพรรณเค้ร่า	บ่อจ้างคักชด

- ๑ หอนุมานแมกซุ่มซุ่ม โสครพัง
 ยืนเรื่องนางยักษดั่ง ร่ำไคร่ร่ำ
 ออกนามพระทรงตั้งซ์ กับบุตร แกนา
 ว่าจะคัมเข้าเข้า รวมน้วยคราวเดียว
- ๑ ดูกตมคงรูปแก้ว คำชยาย นางเขย
 เราจักเชิญพระนารายณ์ กลับคำ
 หวังจะช่วยบุตรยาย ยืนชีพ นานนา
 ไฉนจักเข้าเมืองท้าว ราฟได้กตใด
- ๑ นางฟังว่ายากแท้ ทางจรัญ เมืองเฮย
 แม้ว่าเป็นแมตงวัน กัซ้อง
 เพราะจักรกรรตผัดผั้น เนืองนิตย รอบนอก
 ทางทวารนันทอง ชั่งเข้าออกเสมอ
- ๑ พระรามไมยราพให้ ชั่งกรง เหล็กเฮย
 โกฎียักษคุมอยู่ดง โตนคโน้น
 ทำนผู้ฉมิไกรจง ครอบคริ การนา
 ไปไปถึงทโพน จักแก้ได้ไฉน

๑ เออเป็นไรเท่านั้น	พอคิด
เมื่อจักเป็นไยคิด	ที่ผ้า
แม่ ชนชงหนกผด	ตั้งเกตุ กถายนอ
ตอบว่าคนชงช้า	ครว้าแล้วหักเอง
๑ ผิวยักษ์จักชู้คน	แคะไซ คำเฮย
ตอบว่ามาเดี้ยวไฉน	หน่วงช้า
เกตุอกชดบอทันใคร	จักรับ ผิดนา
พदनยาตรทางเถยทา	เดห์ นจจ่า
๑ นางตติบพจน ยม	ยन्द
ช่างคิตช่างพาที่	เตศต้า
กระตั้นตะไบคว	ควาตมัน ใจนอ
พदनกระเตยค่มอนา	คว่ายงยตติง
๑ หณมานอ่านเวทเยอง	เป็นไย บัวเฮย
ปติวแคะคิตตะไบ	เบยคเนอ
นางบ่อหนักแต่ใจ	ชวณหนัก อัยนา
ห้วงฤทธวยบุครเกอ	รบก้าวกตบเมอง

นางกระเดียดม่อนำ	ถึงทวาร เวียงเฮย
ชนชงคนดนตรี	หกล้อย
พดยักษคึกคักขาน	คำขู่
นางว่าซังกว่าร้อย	ขอบแต่กตายนเอง

๑ นางเถียงเตี้ยงจัดจ้อ	จรจรญ
ดองทวารเวียงผิน	เพ่งกาจ
ดูหน้าพระถานพดิน	บอกหนุ มานขอ
ว่านปราชิตท้าว	แทดย ไทเชอผรม

๑ นีแห่งจำตุกซ้ำ	มารคุม
โศกระระทม	เรียบตง
ดงตาลโน้นประชม	รวังราช รามเฮย
พังแจ่มใจไปรัง	รับรวปดิวดต

๑ ร่ายเวทคงเพชชา	หายคว สักดเฮย
ยักษหัตถ์แดไฟสัด	หัดกเข้า
ถึงกรงตบเต้งมัว	มองขเม้น
ยดราชนิทราเคว้า	ไศกแต่ทตายกรง

๑	ถูกตมยอหัดถ้อน	องค์พถัน ระเห็จเฮย
	ถูกระกาญจนบรร	พตยง
	ดู่ถ่านสุวรรณ์	วางวิศ ฌนา
	เกวณุก์แม่มมากง	ช่วยเกอกันไภย
๑	สู่เรวศ์เร้งว	เร้งถึง
	เนื่องนังรายรอบดิ่ง	สู่ไท
	อับศรต่ำดำนิง	เด่นาะเอออย เตียงเฮย
	ซอถ้ายเตียงซบไม	มีวาวังเวง
๑	ถึงกตบถถึงกบเมอง	บญชร พงเฮย
	ราพคั่นจับขรรค์จร	จักถ้าง
	กระบี่แย่งขรรค์พอน	พันฟาด หักแย
	ยักษชุกคทาง้าง	หวดซ้ายบ้ายขวา
๑	หนุมนานไมยราพเข้า	ตีบญทร กั่นขอ
	ยักษฟาดคทาถูร	บดดับน
	จับหอกกระบิรินทร์ด	กซากหอก หักแย
	มารหมดด้าตราขยง	ชยาดเออนอุบายเปน

- ๑ สองเราไปทักโพน ผัดกัน คันทา
 ตามคาบเป็นลัทธิธรรม ออย่าเขยอน
 ถึงแจ่มเตศกัมภีร์ กตติ ชวอันแย
 เห็นชอบคอบ โยษฐ์เออน รั้งอวยเรื้องถึง
- ๑ ยกษณคนเหนียวค่น โตนคหตุ ด้ามแย
 คบคิดเช่นคราธุร ว่องห้า
 ตกถมร่ายมนต์ชรด นอนชื้อ
 ยกษยงด้ามขุมกาว ทุมจ่าจมนดิน
- ๑ ถึงโตดกระชากรไม้ คบองศาต
 ไมยราพตงนอนกราน หวดห้า
 ตามคาบหมดไม้มาร กายชาต ท่อนแย
 ถึงฉีกแขนขาชา คว้างทงกตาง โพนม
- ๑ ไมยราพกายคิตได้ โดยบัด ใจนา
 เขี่ยยั่วพตางปรบหัดถ์ อักห้า
 วายบุตรโกรธกำหมัด หมายมุง
 โถมถืบถูกอกท้าว เขี่ยบไว้กตางดิน

๑ ถึงกระโทกว่าทำว ราชโณ นางนอ
ทำวบ่มมณเฑียรใด บอกร้าง
ฤาเชียววิทยาไซ คำตอบ มาแม่
นางพิราภวนข้าง อัดถ้างแจจเริง

๑ ไมยราพอดจิตรไว้ ในศรี กุญเฑ
เปนภมรเนามณ กัดอ้งเม้น
ห้ายกษชยช พิศกร่อน นพอ
วายุบุตรวิเรน เร่งเรียมณคแสดง

๑ บันดานกายใหญ่เม้น พรหมมาน
ภักตรดีแปดกรทยาน เยี่ยมฟ้า
บาทซ้ายเหยียบยักษปาน เจ้าทบ ใว้นอ
ชวาเหยียบศรกุญควา ยอดจ่างมภมร

๑ จัปภมรชฟได้ โดยบัด
เข้าเวยะอตุรหัดถ บับถ้าง
ชักตรณะสอศัด เคียรชาด หิวเฮย
กตายเวทส่ปรางค์ข้าง กต้าวเกตยกต้อมมาร

๑ ให้ถอดไวยวิกพัน	พันนา มาเฮย
มอบนีเวศน์นัครา	ภพด้าว
มัจฉาณบศรา	เกรียงเดช
รับที่อุปราชท้าว	จัดแถวตจจร
๑ เสด็จตามมามอบตัว	วายุบุตร มาเฮย
รับตุ้รกายาญจนหุค	ตุ้กา
กราบบาทพระทรงภุช	ชงค น ทรานา
แจ้งข่าวเทพย ทถา	เกยรคแถว เรวตา
๑ พัดนชอนนถนารภให้	เนาหัดถ คนเฮย
งามดั่งจันทร์จรัส	รุ่งฟ้า
หุดเคียรอดุรบค	ชำแรก เรวณอ
ถึงพลับพลาไปชำ	เรือแจ้วแต่งทอง
๑ วางองค์เหนือแท่นแก้ว	ตุ้รกายาญ
อภิวาทอนชชาน	ชำวได้
นำเคียรบีนบาตาด	ถวายเป็น อนุชนา
พระดักษณฟังดังได้	เขตรพามามือ

๑ พิกะสุครีพทง	องคค
ดืบแปดมงกุฎปนค	นอบน้อม
เคียวเพชกับไอรต	มารุต พตเฮย
ด่างโคกโถมหนักพร้อม	พรังเฝ้าฤาแฝง
๑ สันพิศม์หมดฤทธิเจ้า	บาตาด
ดัมเด็จพระอวตาร	คนพน
ดัมเนตรพดิกของคปาน	วิธยมาศ ไหวแอ
ประทับแท่นสุวรรณพน	เพียบหน้าพานร
๑ ถามอนชว่าพน	ทายกมิง พ้อเฮย
หนบอเปนเหตุคง	เรื่องร้าย
พระดิษณเกดาวเริ่มรง	อรินทรวาพ ทุตแอ
จวนเมื่อดของยามคต้าย	จักแจ้งแจ้งอรุณ
๑ กองทพหิตบงยบแถว	ราพมา
ดักตของบาทพา	ดีด้าว
วายุบุตรปราบคานบา	ดาตแหดก คตอดแอ
ได้เกิดไมยราพท้าว	จึงได้เสด็จคน

- ๑ พระลักษมณ์ทนต์คั่น จนนปถาย
 ทรงศดับอนุชชยาย ข้าวเค้า
 ศรัดชมนบุตรพระพาย พงษ์เทพ แท้แด
 เดี่ยวบอขามตามเต้า รบต่างมารทถาย
- ๑ หนุมาณกรานกราบแล้ว พด้นทุด คตอดเฮย
 เพราะพระเดชบดินทรศรีย ปกเกตุ้า
 พันเือนอสูรประยุร ยับย่อย ไปแ
 ข้างคตองเขตรเข้า ค่วนได้ โดยหวัง
 ๑ พงษ์ทอวราชเยอน ยินดี
 ความชอบครงนม มากตา
 มั่นเริ่จคักอสูร รวพเรียบ แด้วแ
 จงผ่านอยทชยาศา เกียรคิฟ้าดินตง
- ๑ ชำมรงค์เนาวรัตน รุ่ง เรือนถม ยาเฮย
 กอดประทานตูกตม เริ่จแแล้ว
 บอววยพระโษษฐม เริคชอบ เขานา
 ทรงพระโสมนศ์แผ้ว เริ่จขึ้นผชมใน

๑ ครีฑเมฆนาคแจ๋ง จดาจต
ไมยราพรมตายชนม์ ชัพแก้ว
เกรงไวยวิกครองกต นครเขตร ใหม่นอ
จักอยู่ไภยไม่แคล้ว รั้งรับชนดงกา
๑ มาถึงนิเวศน์ท้าว ทศกรรฐ์
จวนรุ่งแสงสุริยันต์ ดั่งฟ้า
จึ่งขึ้นพระโรงคัต เคียมบาท
กับอมาตย์พร้อมหน้า นอบน้อมทูลดอของ
๑ ราตรีไมยราพเว่น ดักดทพ
ดักดอดดอดจิบรา เมศได้
บึงเหาะเร็วกดับ กรงทำน นาฮ่า
ดั่งไต้กรงเหล็กไฉ่ ท้ายดงตาด
๑ ดึงทหารหาญหัวซ้อ หนุมน
รุกบุกจับผจญไมย ราพม้วย
มอบแผ่นภพบาต ไวยวิก ครองแฮ
พาพระรามคืนด้วย เดชหัวหาญณรงค์

๑ ทราบเรื่องเคื่องช่นแคน โคกกา ครอบงมเอย

เรื่องฤทธิวิหยา มา เพี้ยยังแพ

เสียดคักพายอายพา นรชาติ

เพราะพิเภกบอกกตแก่ จึ่งค้นคนถึง

๑ ราพึงคักอีกเหยม จักหัก เดียเฮย

เห็นแต่พระน้องจัก หักได้

ทำรงฤทธิโมกษคักดี พรหมประ ด้าคณา

ศรีได้จั่งด้นมให้ บอกน้องมาพด้น

๑ กำนัดเร็วรบแจ้ง ทุดไซ

เขญเสด็จพระอนุชโคต เกิดอนเฝ้า

อุปราชรับครรรไถ โดยด้วน

ถึงประนคนอบเกล้า พร้งพร้อมประยูรวงษ์

๑ ทศกรรฐ์ณภักครเอน ตรีธวาน ไซเฮย

ไมยราพรอนคักมดาญ ชีพแก้ว

ศึกเหิมสุดหาหาญ วงษ์ราพ เราพ่อ

เห็นแต่พ่อจักแผ้ว ปราบต่างไพรินทร์

๑ อุปราชทูตว่าเค้า เชิญเรา นิญา
 เพราะแย่งชายาเขา ชัดไว้
 ไซ้รามวิริบเภา ส้มบคิ เรานา
 มิจะส่งสั้ด้าให้ เหตุร้ายมลายสูญ

๑ เจ้าพุดเฮนแอบเข้า กับมนุษย์
 หักฉันทของหญิงกุด เกอบม้วย
 ครเคียรทศขรบุตร พันหนึ่ง ดายพ่อ
 บังอาจบุกรุกด้วย ดงนญาเห็น

๑ องค์ศุ่ศุ่กรพทง หณมาน
 หักฉัตรสั้ด้าด้นผดญา เขตกรว้าง
 พระเขยชนิฐหาญ ไปยว ชายนา
 กัดบ่แต่งแต่ด้้อ้าง พระเฝ้าฟังดาร์

๑ หณมานศุ่ศุ่พยาย องค์
 ยงยุทธคิดชนะหมด ทุกผู้
 หาชอบเขตเกียรตยศ บำเหน็จ นายเขย
 ครัดสั่งให้ไปสั้ แผลของยุติธรรม

๑ ทศกรรฐ์ดับกริ้ว แผลเสียด
 เองชดาดอาจว่าเอียง ชักได้
 จงคอยครอบครองเวียง กับภิกเพก เกิดนา
 กุจักสู้ตายได้ ชื้อเชอพงษ์พรหม
 ๑ ทานทศหมายคัตเตียน ตั้จวิค
 ไร่ชยาตบัจจามิตร ยักเยอง
 ความคิดไปถูกคิด ช้าจัก ยกเฮย
 ชั่วตรอยไต่เบอง บาทเจ้าจอมเวียง
 ๑ ทรงฟังเหือดกรวดคอบ วาที่
 ไหนคึกจกทานผี หัดเจ้า
 จักเหตกเปณภคัมธ ดวยเดช พ่อนา
 จงจัดพดยาตรเต้า อยำข้ามไทร
 ๑ มโหทรรับแตรรบ จัดทหาร
 ทพนามหากาด กาจกล้า
 ขวาช้ายเล่อกถวนชาญ เริงคึก เดรั้งเฮย
 รถเรียบเทียบเกยถ้ำ ชนรู้ไท้เดรั้งทรง

๑ จั๋งอ๋องค้อปราชญ์น้อม ทูลดา
 ทรงเครื่องทรงคทา วุธแก๊ต้ว
 เสร็จขึ้นราชรถคทา คทาเค็ดอน พดแอ
 รับรถถึงสนามแก้ว ตั้งขังหยดกระบวน

๑ ราเมศ์เสด็จออกช้า ขุนกระบีนทร
 นองอะเนกต้องชานิน แน่นเฝ้า
 ดำเนียงสนนนิณ ทามพิภก ไปเฮย
 ทศภักตร์ฤาใครเค้า คอรัยรณรงค์

๑ ขุนราพคิตตอดด้อย ทูลไซ
 นายทัพกุมกรรฐ์ใจ ตัดยหมัน
 อุปราชร่วมหญไทย นองทศ ภักตร์นา
 สัตตชิตพิเคยวคน จั๋งค้องจามา

๑ กุมกรรฐ์นเพอนผู้ ตัดยธรรม แท้ฤา
 แม้วาจริงควรณีน ผ่อนยง
 พจวบอกกมุภัณฑ์ พกตบ เตี้ยแอ
 เสร็จคักเรวจักตั้ง แด่งให้ถ้วดยเวียง

๑ พิเภกรับแก้วออก	ด้นามยุทธ
หวนหวนครนถึงหยุด	ขับไหว
อุปราชสับอนุช	เพิกแผด เตี้ยงเฮย
เองผิดกับพิไช	ไปซ้ำคงหาย
๑ พิไธไปเตี้ยงแน	วงษ์ม้ มากนา
ไยไม่ยจ้หนี	ดู้เลี่ยน
กตบผนพงไพร	รี้ด้าย ได้นา
คิดฆ่าญาติให้เหียน	เห่อหน้ามาไย
๑ ชั่งวงษ์ซารกแมน	ชวน ซ่าเฮย
ทูลว่าพิยุติธรรม	กอบเกอ
ทศรึกครหยาบโมหันต์	หักด้วน หนึ่งนา
พิไธคิดโอบเออ	โปรดให้ไยยสุวรรณค์
๑ ออย่าตวงตวงแต่อาย	ผตาญวงษ์
พิศณส์หัตถ์ทรง	จักรดำ
ตรึงขศทาองค์	สถิตย้อาศน์ นาคเฮย
มนนุษย์ ถอศรฆ่า	พวกถ้วนตึงไพร

๑ ดอยตรงตรงหน้ายักษ์ ยืนรถ อยู่หน้า
 ทางวกเวียนทบชนค นังโกต
 บอกว่าปฤษณาพจน์ แทตย์ผู้ก นนแฮ
 พระสดับทราบสิ้นให้ ท่านแก้เปรี๊ยะบดอง

๑ รำพรรณเง่ให้ตตเตยว ถึงไพร
 หดออกเด่นเห็นว่าใคร ไปรู้
 เจ้ามั่งบ่อแจ่งใน ความคิด กนา
 กุจะบอกแด้วออกสู่ เค็กให้เห็นมือ

๑ ข้างงารี่และท้าว ทศภักตร พาดนา
 ช้โคตรามเมียรัก ตะไว
 หญิงโหดอิดำมนัก ขาซัว ข่าแฮ
 ชายทฤษนนได้ พิเภกต่างวงษ์วาร

๑ องคตส์ดับขอ เคื่องหุ คอบเฮย
 พระคตเ็นดจัก ชุบยอม
 ข้างอรรถอดพันค เคียรจัก ขาดนา
 กถ้าวเล่ร็จเหาะกตบ้นอม นอบเกด้าทุดคต

๑ องคนรายนั้ดัดบับข้อ ทดไข
 ก่อนพิเภากว่าใจ เพอนหม่น
 ดัดยเียงดีเขาไป เปนเหต่า พาดพ้อ
 จักยกพยหแห่งหนึ่ หักให้หายหาญ
 ๑ พิเภาทุดจักสู้ คักก่อสู้ นฤ
 ผิดเียงอย่าได้ดีจยร ยাত্রเต้า
 บ่อควรบ่อคู้ทุด ดอองบาท พระเอย
 ไปรบบุตรสู้ยศเข้า หักเดียนเห็นด่ม
 ๑ ฟังชอบระบอบเบอง บรรหาร ตั้งเฮย
 สู้ครพจ่งปจัญบาน ราวร้าย
 หากคักฤทธั้แรงวญ รอก่อน นาสา
 เราจักยกพยหย้าย ย่าให้เตอยดเอง
 ๑ ชมภพาดเทียบตง โยธา
 ทัพนันดินนปรา กฏแกดัว
 เกษรทมาตา รับปัก
 วาหุโรมฤทธั้แผ้ว ปักป้องขวาจรัต

๑ นิดเกสรที่ค้อง	กองชน
ชกเกยกกายปาดัน	กตณกต่า
ยุกระบศรศัพตอัน	เรื่องเดช
กระบี่โคมทรา	ออกวงหลังชบวน
๑ สู้ครีพเห็นพยุหพร้อม	พดพณท์
เครื่องยุทธสรวมกายน	เดรัจฉาด
ได้ฤกษ์เด็กโยธิน	ให้ตัน
ถึงทัพอสูรแล้ว	ตั้งหมนหมายท
๑ อสูรยดสู้ครีพหัว	เหิมหาญ
คร้ามเดชจะค้ำทาน	ยากได้
คิดกลอุบายการ	ทอนเรียว แรงนา
เห็นเดห์ขั้วรถไถ	กล่าวถ้อยทักถาม
๑ ข้าหน่ออาทตยผู้	จอมพล
บุครมฉนวนกับคน	ร่วมได้
เหตุไฉนกรามรณ	รอนัฟ เด่นา
รับรบสมบัตได้	ดงนคเณ

๑ ฉันทิมาถาถาถาย ทรตักษณ
จักรกฤษณเสด็จปราบยักษ ทยาบชา
นามราเมศมหิทธิศักดิ์ ดาเดช อุดมเฮย
บุตรศักดิ์ในย่นชา จักแจ้งใจจริง

๑ เรายกไกรดาสดำ ดำรง
พิริบรางวัลทองค้ำ ส่วนน้อง
ถวายสุดยศยศบอคง คั่นคู่ ด้รงนา
เรารับอาษาต้อง คัดเกล้าเองถวาย

๑ ภูมิภกรรัฐดีดบถอย แดงพด้น
มิ่งบ่อควรคู่ประจัญ คำแถม
คั่นรังฝั่งอุดรชน ชิงยัง ย่นนา
เองนุดหลุดจิงแย้ม โขษฐอ้างอวดณรงค

๑ ศุภรพพงเงอนเคา คัดหลง คอบเฮย
ไกรดาสดชดอตรง คงก
หักฉัตรคตเวทณรงค รอนรภาพ ถ่มฤ
วังนิตหนึ่งเท่านั้น ห่อนให้ ค่อกร

๑ รับตุอตุรเงอม	กาตจัน คีรนา
วังใหญ่ไพศาลท้น	เทอดฟ้า
เท้ายันบายันหัน	หัดถ์เยอ พยงเฮย
เอนหลุดด้วยแรงกล้า	กตบเยยขุนमार
๑ อุปราชเห็นฤทธิเสี้ยน	เดื่อมหาญ
โจนรถจ้วงโรมราญ	ไประ
หวดซ้ายป่ายขวาปวน	ถมพัด กพ้อพ้อ
โหมหักห่อนให้คง	คิดได้ ค่ประคัง
๑ บุครอาทิตยประชิดสู่	สัปปย
วังหวดราพแรงรุด	แหดกไม
ยักษตุลกดวดซัด	เดี่ยหัดก วัฒนา
ชนแทตยรวบรัดได้	หนบหม่นเมื่อนคร
๑ พานรพตใหญ่่น้อย	เห็นนาย พันน
ถแหดกแตกแดหตาย	วิมเฝ้า
ถึงแบ่งเบียงบรรยาย	เชิงคัก ถวายเฮย
ฐาบาทจกบุกเข้า	ราพห้าวเหลือหาญ

๑ ทรงฟังคั้งคั้งคิด * เคื่องสดต จิตรแฮ
 สักรพให้ยักษปด หตอกได้
 เตี้ยเกยรตอกเสี้ยยศ ยักษหมื่น ได้นำ
 ครัดตั้งหนุมานให้ หักแกกันคั่น

๑ พานเวศ์รับราชเบอง บรหาร
 เห็นเหาะเห็นขุนमार หมื่นแคว้น
 ทนถึงกับแทดยชาน เซบ้น
 สักรพหลุดสุดคั่น คาคต่างตมบร

๑ อุปราชเห็นสุตรง รอดฤทธิ์
 จำทะทานต่านติด ค่อไต่
 กระบับกบ้นชิต โหมหัก
 จนคิดจิตรแคบ ไอ้ สู้ดคั่นเตี้ยคม

๑ วายูปตวยุตราพหมน กัดกรรณ ขาดเฮย
 สักรพถบพัดหัน จมูกเหียน
 ขนราพอดโรยวัน ทดเทวศ
 ไคของชิงหน้เตียน คักเข้าเมื่องพถัน

๑ ต่อกะบิณทรวงแทคยเข้า เขตรดถาน

จกขบจับขุนมาร หมดคำว
 ค้างกลับพลับพลากราน กราบบาท
 ทุดเหตุหกราพห้าว แตคนจนหน

๑ ทรวงตบเค็ดกรวบตร อาทิตย
 เดี่ยชอทฎุทธ เหลาเชอ
 พวกมารจกมจิตร กำเรบ
 ควรฆ่าแต่ชอบเกอ กอนโพนภาคทนต์

๑ สู่ครพนบบาทไท ทลพต
 ขำบาทผดถึงพัน ฟาดเกตา
 ยกโทษโปรดภาคทนต์ เปนที่ สูดเอย
 ขอบาทเรณเจ้า ปกคุมช้วน

๑ พังส่นองตองด้วยราช อธิยา ไครยนา
 ตรีตเชดชมบทรพา ยุแกถ้ว
 เปนยอดทหารหา เห็นยาก เด่มอเฮย
 ประภาศเดรัจเดัดจแถถ้ว คตาศเข้าภายใน

๑ นื่องท้าวทศภักตร์เศร้า โคกสดด

กรรณวินจุมกหมด	ขาดเหียน
เดี่ยวแรงเลื่องกายศ	ภาเดช กระเคื่องนา
ออกคึกมาแพ่เศียน	คำเคยเคียรณาน

๑ ยังกิดยั้งคั่นแน่น ทรวงใน

ชดเนตรอาบภักตร์ไหต	เล่หน้า
ขนยั้งพระโรงไชย	เฝ้าบาท เสรฐนา
เหลือบสับหม่อมมาศยช้า	ภักตร์ก้มเกียงอาย

๑ ทศเคียรเห็นพระน้อง ทักถาม

ไต่พ้อออกกรบราม	คาบ้น
ย้อยยับดับหตงความ	กตพ้อ ตวงฤ
ฤคักเกรงกว่าก	ก่อนด้างปางปฐุม

๑ ทูลว่าขารบด้วย พานร

จับศุครพห็นบจร	จวบแคว้น
หณูมานรับตามรอย	ชิงหลุด ไปเฮย
เหตุไม่ทันรู้คั่น	คิดแก้เผ็ดถึง

๑ ปราไซไซเยศแท้	ธรรมดา นาพ้อ
ฤทธิเดชเจ้าภษา	ใช้น้อย
เดี้ยที่จุงคิดมา	หม่มง ใหม่นอ
เดี้ยหนิงจกไทรอย	เท่าแก่ทางกต
๑ ยินเดิมเดิมฮักสู้	ทตสาร
ถึงมนุษย์น้องจกผตาม	จุงได้
ขอคำสพรหมมาน	ขอโมกข ศักดิ์แผ
จกกตบมาต่างให้	คักเหยนเตียนหาย
๑ ทศเคียรฟังเส่นารถอย	แย้มธรวต
เออพดพเห็นควร	ชอบแท้
ข้าศึกทมากมวญ	จกมอด มวยนา
เพราะเดชเจ้ากอบแก่	เกยรต์ไววงษ์เนติม
๑ กุมภกรรฐประนคณ้อม	ชุดดา
เหาะถวหมายพรหมมา	ตุแถ้ว
จิงทุดแก่อชดา	โดยเหตุ
คักฮักขอหอกแก้ว	ค่อต่างไพรินทร์

๑ พรหมมินทร์ยืนถ้อยตอบ กุมภกรรฐ์
 โมกขศักดิ์ประเสริฐสุวรรณ แสวงสร้าง
 เป็นไฉนเกิดเหตุอัน วิปริต ถนินแฮ
 สิ้นสุดเสียไปบ้าง จึงได้คาดเป็น
 ๑ ข้าถ้อยด้อยเพียงแท้ โดยความ ตรงเคย
 ทศภักตรดักเมียราม ซ่อนไว้
 ผัวเขารับติดตาม เกิดศึก ใหญ่หนา
 ข้าซัดเชษฐกรวไช้ จึงต้องส่งของคุณ
 ๑ เออทศเคียรณชั้ว นานา จรงนอ
 เทยวเบียดเบียนเทวา ทกชน
 แด้วส่งหอกศักดา ข้าตั้ง สอนแฮ
 เองจูงถ้อยซอหม่น มุ่งแท้ทางธรรม
 ๑ อภิวันท์รับหอกได้ โดยถวิล
 ตามาทบรมพรหมมินทร์ ไปซ้ำ
 ถิ่นทยานผ่านเมฆิน ดดินเวศน์ แด้วนอ
 ตั้งฤทธิกาสุรชา บาทตงโรงพิช

๑ ฤทธิกาสูรเว้ารับ	จัดการ
หมายออกบอกรณังงาน	ท้าวหน้า
แถวเสด็จยกพดमार	เมือป่า
รับเร่งพดเดอยดำ	ด้าวดีพันดร
๑ จึ่งตั้งกะให้ปลูก	โรงพิช
แทบฝั่งดีพันดร	ถกคอง
พดยกษิงโกตี	รตมปลูก
ต้มขดืบเกาห้อง	อกทงเลดงราย
๑ หตงคาแดงแบ่งดำ	ตายทอง
มาศปกดักดำของ	ยกตง
ข้อฟ้ามาศศุกรอง	พนกจก จรูญแฮ
งามแย่งนำบนทง	ทวดจนตายสุวรรณ
๑ ปกณิศรราชวศรตวน	คีตา
ทิวชวศรตา	แต่งไว้
ห้อยพวงบุบผามา	โลกดิน ครอบตบเอย
ตามราชรับสั่งใช้	ทุกข้อบริบูรณ์

๑ กุมภกรรฐ์ออกอมาตยพน พตมาร
 ครัตวี่รียกมหากาต กาจแกดัว
 จงเตรียมรกรพหาญ เหมยทท นาฮา
 พออรุณเรื่อแต้ว จักย้ายคตายกระบวณ
 ๑ กุจักไปตงกัจ พช
 ถับโมกชคักดเพอม เดชตา
 ปราบคักกีย้าย ดหมน เวานา
 สัมมาตจกัหันหา ห่อนให้หตอเหตอ
 ๑ มหาภาดริบแต้วออก มาพตณ
 เร่งรตราพตวส์รรค เค็กกตา
 เปนขบวนประพาศวัน ชมพฤษ ไพรเฮ
 ถอชวชจคตพหนา นบหาพนพต
 ๑ ขวาแปดพันพวกพน บณพศม
 อักเทอถอศรดิทท ปกซ้าย
 พตดงโตดาบกฤษ ถิตรท ทรงเฮย
 พร้อมเสร์จคอยเสร์จฉาย พยุหถ้วนเริงณรงค

- ๑ รพีพรรณโอภาศแก้ว นกคด
 อุปราชเสด็จตรงชด ชุ่มชน
 ไพรยปรายกตั้นเสาวคนธ์ ขาบอบ องค์เอย
 ทรงต้นบิณฑาตาคณ เพ็ชรพร้อยพดอยแกม
- ๑ ภูษาดายมาศทั้ง นุดขององค์ เกราะเอย
 ตาบทิศตั้งวาดทรง เฟื่องห้อย
 พาหุรัตนไฉไลดง ยาประดับ วิเชียร
 ทรงประวิษเพ็ชรร้อย แปนวจรค์เรียง
- ๑ ทรงทศกรรณเจียกแก้ว เนาวรัตน์
 อภพระขรรค์เพชรขด มั่นแฉว
 โมกขศักดิ์ธารหัตถ์ ขว้างง่า งามนอ
 พรหมไฉริจตุพร่างพรำ เพริศถ้วนแดงจรัญ
- ๑ ขนรรทดกเศศตา พรรณราย
 กงมาศกานบัวหงาย ดูกจำ
 ดำรงอนอ่อนชดปลาย ชงสับค
 ขนรรชับโคกดำ แผดคว้างกตางหด

๑ ตั้งชั้แตรคู่แห่งซ้อง	ประโคนขาน
พตให้ครบไทรยทวาร	ยาตรเต้า
ข้ามเขาป่าดำธาร	ทิวทุ่ง
พตเจ็ดสมุทรเข้า	เขตรถ้อมโรงพิธี
๑ บรรพการตั้งอมาตย์ผู้	ชาญณกรรจ์
จัดพยุหเส็กดำคัญ	รยบรู่
นำบกแยกพลชั้น	รายรอบ นาสา
สัตว์เนาถิ่นเหม็นอ	อย่าให้มาเห็น
๑ ตั้งเส้จเส้ดจเข้า	โรงพิธี
จุตฐปเทียบสรวงพล	นับไหว
แก้วไปรยบษมาดี	เดือกเจ็ด ดัสนา
เดือกมฤคโคกโกไช	ไต้เบ้องบัตพล
๑ เส้จเส้ดจยกหัตถชน	ประนม
ไหวเคชบรมพรหม	เมศเจ้า
บวิกรมวิทยาคม	โดยเทศ พันพ้อ
กรจับโมกษศักดิ์เข้า	ตบต่างรบายคม

๑ แถงตักษณัจักกฤษเกล้า ครีภพ

ไต้ยาศเห็นอาศันนพ	รัตนแพรว
แด่งทองต้องพรายตบ	เดอพราง โปยมแฮ
พระคัคณมณเฝ้า	ผ่องพันกมดหมอง

๑ ชวนพระตักษณเฑาะท์	ตรึงศาน
ไซ่ท้อประทุมธาร	ถึงคอง
เตวังกถนผะกาทาญจัน	กตบชาบ ทรวงนา
ศานนเดรัจฉพระสุ์ห้อง	ตบไต้ศุคนรปรง

๑ ต้ององคทรงเครื่องแก้ว	คิดโดย
ออกนำพดับพตาไชย	เชิดพร้อย
ประทับแท่นทองอุไร	บรมอาศัน
มวนหม่เด่นน้อย	ใหญ่เฝ้าฟังการ

๑ พเภกสุ์ควพทง	หนึ่มนาน
องคคชมภพาด	ชาติเชอ

ชามภวราชสุ์รगत	สุ์ระ เเด่นแฮ
ไวยบุครโคมุกเทอ	กับด้วยศัคพด

๑	นิพนธ์นิราศพ้อง	นิพนธ์
	นิทเอกนิธป้าน	เนืองหน้า
	อักษิตปาตัน	นิทเกษ ฆานนา
	กุ่มมิตันตักดำ	กตณแกตักมิงคตา
๑	เกยรวทพัพพ้อม	พมตมา ยวแอ
	ไซติมิขวิสันตรา	แกรงกร้าว
	เกษรทมาตา	ยาณวศ คนแอ
	มหัททิกนห้าว	มัททเทยมวาหุโตม
๑	ศรรามกัญจิกข่า	มาตุน คักเคย
	ดืบแปดมงกุฏขุน	กบิเฝ้า
	ฝ่ายชวาชัดชินนุณ	เนืองแน่น ฆานนา
	เฉวียงพอกชมภเจ้า	ชนคหน้าพตากกร
๑	ทรงสังขพิงขาวเตียน	เค็กหาย
	สังคให้พหตวาย	ว่างเว้น
	แต่งายอ่อนจนล้าย	ดืบเที่ยง
	คริตฤกเดือกทพเว้น	รบช่อนกตเรา

๑ จัณเฑาะพิกะผู้	โหรคา คักเอย
อุปราชตงกา	ระน
ไปยกพยุหมา	ยงยุทธ
ฤทธิคิอุบาย	ดบไวยะโยน
๑ พิกะพังครันอัม	อัญชด์
คณันบัจยามคร	เนตรไท
จวบเวตาร่วมดิถี	ตกลัด หึงแ
ซัดอบตมปราณได้	สวดกษัยชวาคัง
๑ ประจักษ์กตยจิครแมนแท	พดันท
นตองว่ากุมภกรรฐู	ยาตรัย
ดู่เข้ดเมรมด	ดบโมก ชคักตเอย
ผิวดเร้จดีคมร้าย	ฤทธิดาฤตรวง
๑ พระสดับโดยถักขย	ทวนชก โหรเอย
อาวรุหอกษนัยกษ	เด่ม
ดงฤจะเลี่ยมคัก	ดาเดช ดงนอ
เห็นเตศเหตุได้	ชองถ้างสาครมาร

๑ ทราบเกล้ากระหม่อมด้วย กุมภกรรฐ์

๑๑๑๑
สถาบันกษัตริย์

วิศ^๕ฟ่ง_๑

๑๒๒

พางค์อ๋อย๋ เฒ่มอแอ่

๑๒๖

คุณได้เรียนรู้

๑) สรรพพระบรมราชโองการให้ หนุ มาบเอย

กบณัฏฐดาอินทรวุฑู

ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល

เพลงกาจับจิ้งจอก

๒๕.
นุ ก ข เหนือ

เผยกตินโดยเตศเดยว

๒
๑ คตบคั่งช โดทร

๑๑. คอชชตวณจิกโกต

ខ្សែ

ถึงแทบโรงพิธี

กษ

เห็นจะเกิดขดกตวหน

กตบั่น

កងតំណក់មតិយោបល់

๕.
เงื่อนไขการทดลอง

๑ พิศณุภวนารถไท^๒

ทรงภูษ อาศน์เอย

ถัดไปพจนพเภทถัด

ស្រីឡាប

๒๕๕๕
ครุฑตั้งบนตรมารุต

หัตถานัมมิ พานแฮ

จงอย่าหวงหวาดท้อ

๒ ๒ ๑๑
กบดานพร

- ๑ หนุ่มาของคณั่ม คำนับ
 ถอยเคลื่อนเลื่อนตาตบ เนตรท้าว
 จากค่ายที่ประทับ มรกฎ ภูเขย
 แสดงเดชหาญอีกหัว เหาะชนคัณนาค
- ๑ เต้ยต้นนั้ตทานทว ทศทิศ
 อากาศพิภตมิด มคกลุม
 พนมพนัศรณิศ ไหวหวน
 มัวมัวรุมาคตัม ขดบเคร่าแสงไอง
- ๑ หมายภกตรมุงเนาะเมอ เขาพระ เมรุเฮย
 ดอยดิวตบเมฆะ ค่วงคว้าง
 ปานวายุเพชระ หิงหอบ หวนแฮ
 เกือบตึงแทยต้าง ต้าครเกอตบะณาน
- ๑ โรงเวทเขตรทตัง คิตชาย เขาแฮ
 หนแห่งเนินหาดทราย ตระอ้าน
 ตองตวาตระบัตหมาย เม็ดราฟ พตนอ
 หนีโกฏินับแต่นด้าน กระบด้อมตงดิน

๑ คดแฝงแห่งสังคเร็น	ริมเค้นย่น
หัตถ์ประนมเหนือเศียร	จิตรตง
อิศรวาทวิเลิศเพียร	ฉันท่อน ตมแฮ
เตกจบครบเจ็ดกรง	คตองเปตองแปลงตกล
๑ หนุมาณแปรรูปแมน	เหมือนไต้ นักช้เฮย
ตอยเนาเหมือนฉลุไฉ	ไฉ่กตุ้ม
กาองคตมกลไผ	ฉันทจับ แด็กแฮ
ปิกกระพือดมหุ้ม	หอบคองอตุ้มทร
๑ กุมภกรรฐ์ดับหอกแก้ว	เกริกคณ มนต์เฮย
ตบตั้งไต้โครกณ	เฉียบร่อน
เหตอเบเต้งจวบตฤณ	กาจิก แด็กแฮ
เหม็นจิตตทรวงขยอ้น	ขยบยอนอาเคียน
๑ อักขวนบัวนบ้นบีม	ปานเปน ตมเฮย
ตบร่อนหอกหากเห็น	ห่อนแต้ว
รกายคิตรคายเข็น	คคักเคียด แค้นแฮ
ถลาตถึงเถติงรอกแก้ว	ครวดีให้ โศกเมื่อง

- ๑ ต้องทหารเต้ร่าพร้าง เด็กพห
 คตายเวทคงตักนั้ เก่า
 ส้มมาตโปรงกระมต ปราโมทย์
 จาหน้าสาครกระปี่ กระเป่าขันตู้เนิน
- ๑ ต่างคนแต่งฤทธิเหยม เห็นหา
 ดอยด้องนภาพราว พราวพร้อย
 เฉื่อยนฉวีตตดงราว ริมค่าย หดงเฮย
 พัดนู้เฝ้าทูตอัย ทมต่างกิตย ไกษย
- ๑ พระกฤษณวัณษา ฤคิศิลป์
 พังยุบต่องกระบิทร เบิกแจ้ง
 ไสรมนัศหฤไทยถิต ทวชน ชมแอ
 ส้มเกียรติศิวศรค์แตวัง สฤษดิ์ไค โดยประตังค์
- ๑ จงสวดดีพัฒน์แผ้ว ภูตศุข
 ยงยั้งเวทเดชทุก ทวด้าว
 ปราบแผ่จักษกรยุค เชิญพิ นาคินา
 ประสิทธิ์ถิถ้าว ใต้จันตักิตยสถาน

๑ กุมภกรรฐ์เดี่ยวกัณฑ์ แข็งขับ พหุตเฮย
 ตัดตุตงกาถกับ ถ่อมเฝ้า
 แถดงเหตุเวทสาครดับ ถดถายเดี่ยวม เดชนา
 ทรงทราบวาทรงแล้ว ปลดอบให้อนุชหาญ
 ๑ ขย่ำพ้อขย่ำเพ้อท้อ ทางคึก
 พิเภากระกตฤก ถอบแก่
 โมกษศักดิ์สรเดชอีก หาญห่อน เด็ดมฮา
 คงปราบประบัษแพ พรั่งแจ้งจรัญรณ
 ๑ อสุรณัฐตขงนบ ถาขคย เซฐเฮย
 ตัดตั้งมาตยจค ทพถวน
 ตีทริกาตรบพจนบค วัชเทยบ พยหแอ
 สาครสปคเสนางคตวน เหล่าทงวลา
 ๑ พออรุณชนราพเข้า สรงเสด็จ
 ทรงเครื่องชาภรณเพชร์ ผ่องแผ้ว
 กระดังโมกษศักดิ์เสด็จ คตฤกษ จรัญแอ
 เถถึงอาศน์ราชรถแก้ว ครัสให้คัตโดยพต

๑ รกองค์อุปราชไท้	เทียมถึง โตเฮย
แถวตะพินผยองยง	แฮกเฮยว
โตทั้นจับหมายชิง	ไชยดิษฐ์ กรรา
พหุดให้กระหิมเกรียว	เกริกคองส้มรมู
๑ ปางพระหริรักษผู้	เผด็จยุค
ออกพลับพตานามข	มาตย์เฝ้า
ยินเลี้ยงราฟให้รุก	คำวดี ถามเฮย
พิเภกทุดโดยเค้า	ทพินกุ่มภกรวรู้
๑ เทพยดำครดรุศักตเดียม	ทรงกระดิง
เรื่องเดชติดอกอึ้ง	โตกย ออ
พระทรงทราบฤทธจิง	ครวดีคอบ ไหรเฮย
ใครจะออกณรงครอ	ราพร่ายแรงทงนค
๑ ขุนโหรโชนศิริน้อม	ต้นองเด่นอ
พานเรศฤทธิฤาเฒ่อม	ส้มรรลู้
เห็นแต่พระอนุชเชอ	ชรดำคร ศิดีนอ
ออกประหารมารผู้	เชษฐเชอชาญดมร

๑ ตรีชอบคอบพระน้อง จรัสรอน ราชยา
พระทักษ์ชู้ดกร ใต้เกล้า
พระพิศณุทรงศร ตรัสสั่ง
บุตรพระสุริยรับคำ แต่งตั้งนพตากร

๑ เกณฑ์พดกอนำนั้น นับสงวา
เจ็ดสมุทรการกดา ตอบค่อน
เกษรทะมาตา เปนเกยก กายแฮ
กระบี่สิบสมุทรช้อน สรรพถ้วนดำครถือ

๑ กองหวงพลสืบห้า สมุทอิต แอเอย
โคมทุยกรบัตร์ทศ สมุทแกดัว
มหัทธิกันจัด เปนทัพ หัตถ์นอ
ขบวนเขมรเจ็ดสมุทรแล้ว เสร็จพร้อมรถทรง

๑ อนุชาดาเขมรเยือง ยাত্রด้นาบ เสร็จเฮย
ทรงเครื่องทรงศรปราบ เค็กเต้า
สถิตย์เกยกระบิรินทร์กราบ เสด็จสู่ รกแอ
จวบฤกษ์เบิกขบวนเร้า ทัพ้องไพรินทร์

๑ พงษ์พรหมเต็มมนุษย์น้อย นายนิ กรนอ

งามร่างพาดงประชิด รถพร้อง

ถามนามพระศดับศรี ตรัสตอบ ราพฮา

เราชื่อพระตักษณน้อย นารทเจ้าอวตาร

๑ ท่านฤๅคือชยเจ้า จอมตง กาเอย

ไปถักดีดองค้ เอกไคว

กุมภกรรฐ์บอกนามตรง เราเทียบ ชรรณแฮ

วันเมื่อตักพะไล ห่อหมกต่างกันไฉน

๑ ยกพยทุคั่วว ตักตราษ ฏรเฮย

เราครพยุหยาตร ยุทธแย่ง

เชิญชวนพระเชษฐาจร องค์ออก ณรงค์รา

ชนอยยับเยียงแบ่ง ปันด้วยมือมาร

๑ ตักษณว่าตักนาฏ ตับหลัง

จึ่งติดตามมาห้วง ขจิตไฉน

กตึกถ้าวอีกโอหัง เหมยทร นรายนฤ

เพียงแต่เราหนเหยน หักต้นอริทรรพาท

๑ กุมภกรรฐ์ โกรธเกริกเกรียว กราดแหว

ทงศ์กัศน์หม่หม่

มนุษย์น้อย

พถันตั้งราพพถแอ

อัครบ รตมเขย

พถกระบี่ดีคอบค้อย

ตตบค่านคตุมบอน

๑ ถึงค้อยยักขคตไค

คัมภีระ

ยักขฟาดตึงพันฉวะ

ยักขตม

ตึงแทงยักข ยิงฉฉวะ

ตึงหตบ ฐนนา

ยักขเตะตึงกคกม

กอดปตารำบาน

๑ พตยักขตายแตกทอ

ถอยแต่ยะ แต้ยงเฮย

ตึงไถ้วาพพ่ายมะ

หมกเว้น

คตว์พถำฤทธิกาตะ

ราพภท กาว่นอ

คตมทหรรทยานค่น

คตมต้างตึงพต

๑ นิตขันถตั้นรับเร้า

ฤทธิกา สूरเฮย

สूरเต้นแผ่นถตา

ทตึงจำ

จิบคตว์พะดำรา

รว่อง ไวแฮ

คตมททากวี่ปตำ

ปตักตู่สूरกาต

- ๑ หกนายคู่เขียวเข้า เชื้อแข็ง
 หารต่อहारวณแรง รวดปัด
 ไต่ ทกระบี่แดง เดชจับ ยักษ์แอ
 ฟาดฟัดกับดินดิน ดับทั้งด้ามมาร
- ๑ กุมภกรรฐ์ยอมมาดัยม้วย มารทะ หารเฮย
 เร่งรุดมกฐะ แดกทัน
 พระลักษณจับคีปัดะ แผลงผาด ไปแอ
 ถูกรถแหดกศรคัน พิชามูถันดาร์ถ
- ๑ อุปราชแผ่นผางด้าง งอนรถ ถักเฮย
 หมายพุ่งโมกษศักดิ์จาด จ่อจ้อง
 อนุชรามร็วรอบปชด ปชิตเหยียบ บ่าแอ
 ทรงฟาดด้าตวรศรตอง ราวพชนชรวนถตา
- ๑ กุมภกรรฐ์เจ้บร้างร้าง ราววอด วายนอ
 ร่ายเวทเบ้าหายดอด ดลนัยอัน
 กลับพุ่งโมกษศักดิ์สอด เฝ้ายบอระ ถักษณเฮย
 ต้มต้ดบดศรพชอน ช่วยอุ้มกระกององค์

๑ ดิบแปดมงกุฎแค้น คือเพติง เผยฮื่อ
ไต่พิฆาฏฆ่ายักษ์เบ็ง ปั่นบี
คายนกตาดัดหนักเจิง กายแตก ยับฮ่า
องคคหณมานชย ขยิกวักุมภกรรฐ์
๑ พระยามารต้านต่อ คนเดียว
เค็มรับถึงชาวเขี้ยว เซ็ดท้อ
พอพลบเด็กพลดเกี้ยว กตัญญู นครเอย
คู่เชษฐทูตเหต้ออ ขวคมต่างดักษณม์ตาย
๑ ทราบพจน์ทศกัณฐ์ครอง ดิบโษษฐ์ ด้รวญเอย
ยดืบหัดถ์ปรบอุโฆษ ครันครน
ชมชนิษฐุทธิตาครไศค ดมดืบ ประยรรแฮ
อนุชดศบญทรชน ชนหน้าตาจรัญ
๑ ปางกระบี่แสนโคกเข่า ชักหอก
บ่อหตุตุศุครพบอก ระบุไซ้
นิพนนทรวีรวออก ฤพลับ พดาเอย
ทูตว่าพระอนุชไท้ ถูกเดื่องศาครปตัย

